

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

מכוס פסוקי דספר דברים תשע מאות וחמשים
נחמשה הנץ סימן : וחציו ועשית על פי הדבר
אשר יגידו לך : ופרשותיו ל'א' אשרו חג בעבותים
סימן : וסדריו ב'ד' ופיה אמונה יג'ד צדק סימן :
ופרקיו ל'ד' אודה יי בכל לבב סימן : מניין הפתוחות
שלושים וארבעה : והסתומות מאה ועשרים
וארבעה הכל מאה וחמשים ושמונה פרשיות
וכסא כבוד ינחילם סימן :

מכוס הפסוקים של כל התורה חמשרת אלפים
ושמונה מאות וארבעים וחמשה ואור החמה
יהיה שבעתים סימן : וחציו וישם עליו את החשן
ויתן אל החשן את האורים ואת התמים :

מניין פתוחות של כל התורה מאתים ותשעים
נבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו סימן : והסתומות
שלוש מאות ושבעים ותשעה או אסרה אסר
על נפשה בשבעה סימן : נמצאו מניין כר
הפרשות פתוחות וסתומות שש מאות וששים
ותשעה לא תחסר כל בה סימן :

הברכה קכד

היום הזה: ומשה בן-מאה ועשרים שנה
במתו לא קהתה עינו ולא גם לחה: ויבכו שבעי
בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים
יום ויחמו ימי בכו אבל משה: ויהושע בן
נון מלא רוח חכמה כדסמך משה את ידיו
עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר
צוה יהוה את משה: ולא קם נביא עוד
בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל-
פנים: לכל האתרת והמופתים אשר שלחו
יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל-
עבדיו ולכל-ארצו: ולכל היד החזקה
ולכל המורא הגדול אשר עשה משה
לעיני כל ישראל:

יגבו באמוצ
שימי שבסו
הדף

חוק

תמו ונשלמו חמשה חומשי תורה:
שבח ותהלה לאל גדול ונורא:

ספר חזקוני

שש' שהקים : מענה אלהי קדם ומתחת ורעת
עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השכר :
וישכן ישראל במח בדר עין יעקב אל ארץ
דגן ותינוש אר-שמן וערפו טל : אשנה
ישראל מי כמוך עם נושע ביהודה כגון עזר
ואשר הרב גאותה ויכחשו איביה לד ואתה
על-במותימו חדרך : ס

לד

ויצל משה מערכת מואב אל-הר
שביעי נבו ראש הפסגה אשר על-פני ירחו ויראה
יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן :
ואת כל נפתלי ואת ארץ אפרים ומנשה
ואת כל ארץ יהודה עד הים האחרון :
ואת הנגב ואת חכר בקעת ירחו עיר
התמרים עד צור : ויאמר יהוה אליו ואת
הארץ אשר לשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לורעה אתננה הראיה
בעיניך ושמה לא תעבר : ומת שם
משה עבד יהוה בארץ מואב על-פי
יהוה : ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול
בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד
היום

קדם וממגד גבעות עולם: וממגד ארץ
 ומלאה ורצון שכני סגד תבואתה לראש
 זוסף ולקדקד נזיר אחיו: בכור שורו הדר
 לו וקרני ראם קרניו בהם צמים יגח יחדו
 אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי
 מנשה: ׀ ולזבולן אמר שמח רביעי
 זבולן בצאתך ויששכר באהליך: צמים
 הר יקראו שם יזבחו וזבחי צדק כי שפע
 ימים ינקו וישפנו טמוני חול: ׀
 ולגד אמר ברנך מרתיב גד
 כלביא שכן ומרר זרוע אף קדקד: וירא
 ראשית לו כי שם חלקת מחקק ספון ויתא
 ראשי עם צדקת יהיה עשה ומשפטיו עם
 ישראל: ׀ ולדן אמר דן גזיר
 ארצה יגק מן הבשן: ולנפתלי אמר נפתלי
 שבע רצון ומלא ברפת יהיה ים ודרום
 ירשה: ׀ ולאשר אמר ברנך
 מבנים אשר יהי רצון אחיו וטבל בשמן
 רגליו: ברנך ונחשת מגעלה וכימיה דבאה:
 אין פאל ישרון רכב שמים בעזרה ובנאותו
 שחקים

ספר הדברים

קהלת יעקב: נתי בישרון בלך בהתאסף
ראשי עם יחד שבטי ישראל: יחי ראובן
ואל ימות ויהי מתיו מספר: ס

ונאת ליהודה נאמר שמע יהנת
קול יהודה ואל עמו תבאני ידיו רב ריו
שני ועור מצריו תהיה: פ

וללני אמר תמיד ואיריך לאיש חסידה אשר
נסיתו במסדה תריבהו על מי מריבה:
האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו
בניו ק לא הכיר ואת בני לא ידע כי שמרו אמרתך
ובריתך ינצרו: יורו משפמיה ר יעקב
ותורתך לישראל ישימו קטורה באפה
וכליל על מזבחה: ברכ יהוה חילו ופעל
ידיו תרצה מחץ מתנים קמיו ומשנאיו
מן יקמו: ס לבנימן אמר

ידיד יהוה ישכן לבטח עליו חפץ עליו כר
שלוש היום ובין מתמיו שכן: ס וליוסף

אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים
מסל ומתהום רבצת תחת: וממגד תבואת
שמש וממגד גרש ירחים: ומראש הררי

קדם

קכב

תאמרו

לֵאמֹר: עֲלֵה אֶל הָרֹהַם הַעֲבָלִים הַזֶּה הָרֹהַם
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ מוֹאָב אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יַרְדֵּן וְרָאֵה
אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לְאֶחָדָהּ: וְכֵת בְּהָרֹהַם אֲשֶׁר אַתָּה עֹלֶה שָׁמָּה
וְחֶאֱסֶה אֶת עַמִּיךָ כְּאֲשֶׁר מֹות אֶחָדָהּ אֶחָדָהּ
בְּהָרֹהַם וְחֶאֱסֶה אֶת עַמִּיךָ: עַל אֲשֶׁר
מַעֲלִתָם בִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר מְרִיבֹת
קֹדֶשׁ מְדַבְּרִין עַל אֲשֶׁר לֹא קִדְּשְׁתָּם אוֹתִי
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי מִגִּיד תִּרְאֶה אֶת
הָאָרֶץ וְשָׁמָּה לֹא תָבוֹא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אֲנִי נָתַן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

פ פ פ

וְזֹאת הַבְּרִכָּה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ לִגְלוֹ
הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ: 54.
וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינֵי בָּא וְזָרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ
חֹפִיעַ מִתּוֹךְ פֶּאֶרֶן וְאַתָּה מִרְבֵּבֹת קֹדֶשׁ
מִיִּמִּינוֹ אֲשַׁהֲתָ לָמוֹ: אֵף חֲבֵב עַמִּים כָּל־
קִדְשׁוֹ בְּיָדָהּ וְהֵם תָּבוֹא לְרִגְלָהּ יִשָּׂא
מִדְבַרְתִּיךָ: תִּזְרַח צִוְּהָ לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרֶשֶׁה

קהלת

ספר הדברים

מחצתי ואני ארפא
ששי כר אשא אל שמים ידי
ואמרת יי אגביל עלם
אם שניתו ברק הרבי
ותאהז במשפט ידי
אשיב נקם לצרי
ולמשנאי אשלים
אשכיר חצי מדם
וחרבי תאכל בשר
מדם חלל ושביה
מראש פרעות אויב
הרגינו גוים עמו
כי דם עבדו יקום
ונקם ישיב לצרי
וכפר אדמתו עמו

פ

ביעי ויבא משה וידבר את כל דברי השירה
הזאת באזני העם הוא והושע בן נון וכל
משה לדבר את כל הדברים האלה אל
כל ישראל ויאמר אלהם שימו לבבכם
לכל הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
אשר תצו את בניכם לשמר לעשות את
כל דברי התורה הזאת כי לא דבר רק
הוא מכם כי הוא חייכם ובדבר הזה
תארכו ימים על האדמה אשר אתם עבדים
את דונדון שמה לרשתה

פ

וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמר

וְשִׁבִּיתָהּ מֵאֵינִי שׁ זָכָרָם: לוֹלִי כַעַם אֵיבֹב אֶגּוּר
 וְיִזְכְּרוּ צָרֵימִי: פֶּן יֹאמְרוּ יָדְנוּ רָמָה
 לֹא יִהְיֶה פָעַל כָּל זֹאת: כִּי גִוִּי אֶבְדַּ עֲצוֹת הַמָּוֶה
 אֵין בָּהֶם תְּבוּנָה: לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁכְּלוּ זֹאת חֲמוּשֵׁי
 בִּינֵי לְאַחֲרֵיהֶם: אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף
 שָׂמִים וְנִיסֵי רַבָּבָה: אִם לֹא כִרְצוֹנָם מִכָּרָם
 יִהְיֶה הַסִּגְרָם: כִּי לֹא כִצּוֹרְנוּ צוֹרָם
 אֶתְבִּינוּ פְּלִילִים: כִּי מִנֶּפֶן סֶדֶם גִּפְנִים
 מִשְׁדָּמַת עֲמָרָה: עֲנִבְמוּ עֲנִבֵּי רוּשׁ
 וְשִׁכַּלְתְּ מוֹרֶת לָמוֹ: חֲמַת תִּנְיָנִים וַיָּנִים
 רֹאשׁ פְּתָנִים אֶכְזֹר: הֲלֹא הוּא כָמֹס עֲמָדֵי
 וְחֹסֶם בְּאוֹצְרֵי: לִי נָקֵם וְשָׁלֵם
 עַתְּ תָמוּט רַגְלָם: כִּי יִדִּין יִהְיֶה עִמּוֹ
 חֵשׁ עֲתֹדֶת לָמוֹ: כִּי יִרְאֶה כִּי רָאֹלֶת יָד
 עַל עֲבָדָיו יִחַנְתָּם: וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימִי
 אֶפֶס עָצוֹר וְעָזִיב: וְאֶשֶׁר חָלַב זִבְחֵימִי יֹאכְלוּ
 זֹר חֲסִיוֹ בִּי: יָקִימוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם
 שָׁתוּ וַיִּן גִּסְיָכֶם: רְאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא
 הֵי עֲלֵיכֶם סִתְרָה: אֲנִי אֱמִית וְאַחֲרָיָה חוֹל
 אֵין אֱלֹהִים עֲמָדֵי

ספר הזכרים

ואילים בגן בשן ועתודים עם סלב כלית חמה
 ודם ענב תשתה חמר: וישמן ישרון ויבטיט
 שמנת עבית בשית ויטש אלות עשהו
 ויגבל צור ישעתו: יקנאוהו בנרים
 חול בתועבת יכעיסוהו: ויבחו לשדים לא אלה
 חול אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו
 לא שערום אבתיכם: צור ילדך תיש
 יוד ויתשכח אל מחללה: בירא יהוה וינאץ
 מבעם בגיו ובנתיו: ויאמר אסתירה פני מהם
 אראה מה אחריתם כי דור תהפכת חמה
 חול בנים לא אמן בם: הם קנאוני בלא אל
 כעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא עם
 בגיו נבל אכעיסם: כראש קדחה באפי
 ותיקד עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה
 ותלהט מוסדי הרים: אספה עלימו רעות
 חצי אכלה בם: מזי רעב ולחמי רשף
 וקטב מירי: וישך בהמת אשלה בם
 עם חמת זחלי עפר: מחוי תשכל הרב
 ומחזרים אימה גם בחור גם בתולה
 יזנק עם איש שיבה: אמרתי אפאיהם
אשביתה

עִירָם עַל־דָּשָׁא וְכַרְבִּיבִים עַל־יַעֲשֵׁב :
 וְסִיָּה אֶקְרָא הָבוּ גִדְל לֹא־הִינוּ :
 דְּחַמִּים פָּעְלוּ כִּי כָל־דֶּרֶקִי מִשְׁפָּט
 אֲמוֹנָה וְאֵין עֵל זָדִיק וְיֹשֶׁר הוּא :
 תִּלּוּ לֹא בָנֵי מוֹמִם דּוֹר עֲקָשׁ וּפְתִלְתֵּל :
 וְהָיָה הַגְּמֻלָּה זֹאת עִם גָּבֵל וְלֹא חֶכֶם
 אֲדוּמָא אֲבִיָּה קִנְיָ הוּא עֲשֵׂה וַיִּכְנַנְהּ*
 וּמֹת עוֹלָם בָּנֵי שְׁנוֹת דָּר וְדָר
 אֲבִיָּה וַיִּגְדֵּה זָקֵנָה וַיֹּאמְרוּ לָךְ :
 חָל עֲלֵינוּ גּוֹיִם בְּחִפְרֵי־דוֹ בְּנֵי־אָדָם
 נִבְלַת עַמִּים לְמִסְפָּר בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל :
 לֵךְ וְהָיָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חָבֵל נִחְלָתוֹ :
 אֲהִי בָאָרֶץ מִדְבָּר וּבְתַהוֹ יִלְלֵי יִשְׁמֹן
 בָּנָהּ וּבִנְיָנָהּ יִצְרָנָהּ כְּאִישׁוֹן עֵינָי :
 הָיִיתָ קִנּוּ עַל־גּוֹזְלוֹ וְרַחֲמֵי
 כִנְפּוֹ וּמַחֲמוֹ וְשָׁאֲהוּ עַל־אֲבֵרָתוֹ :
 בָּדָד יִנְחֵנִי וְאֵין עִמּוֹ אֵל נִכְרָ*
 הָיָה עַל־בְּמוֹתֵי אֶרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבַת שִׂדִּי שְׁלִישׁ
 הָיָה דָּבֶשׁ מִפִּלְעֵי וְשִׁמֹן מִחֲלָמִישׁ צֹר :
 תִּבְקֹר וְחֵלֶב צֹאן עִם־חֵלֶב כְּרִים
 וְאֵילִים

ספר הדברים

לכתב את דברי התורה הזאת על ספר
 ביעי עד תמם: ויצו משה את הלויים נשאי
 ארון ברית יהוה לאמר: לקח את ספר
 התורה הזו ושמתם אתו מצד ארון ברית
 יהוה אלהיכם והיה שם בך לעד: כי אנכי
 ידעתי את מרקי ואת ערפק הקשה הן
 בעיני ה' עמכם היום ממרים הותם עם
 יהוה ואף כראיתי מותי: הקהילו אלי את
 כל זקני שבטיכם ושבטיכם ואדברה
 באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם
 את השמים ואת הארץ: כי ידעתי אחרי
 מותי כי השתת תשתתן וסרתם מן הדרך
 אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
 באהרית הים כי תעשו את הרע בעיני יהוה
 להכעיסו במעשה ידיכם: וידבר משה באזני כל
 קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם:

ראש
 ביד
 ביה
 שמו
 יבין

פ פ פ

לב האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרו פי
 יצחק כמטר לקחי תגל כטל אמרתי
 כשעירם

אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה : קדש
 ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל
 הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים
 אחרים : ועתה כתבו לכם את השירה
 הזאת ולמדה את בני ישראל שימיה
 בפיהם למען תהיה לי השירה הזאת
 לעד בבני ישראל : כי אביאנו אל
 האדמה אשר נשבעתי לאבותי זבת חלב
 ודבש ואמר ושבע ודשן ופנה אל
 אלהים אחרים ועבדום ונאצוני והפר
 את בריתי : והיה כי תמצאן אתו העות
 רבות וצרות וענתה השירה הזאת לפניו
 לעד כי לא תשכח מפי זרעו כי ידעתי את
 זרעו אשר הוא עשה היום בטרם אביאנו
 אל הארץ אשר נשבעתי : וכתב משה
 את השירה הזאת ביום ההוא ולמדה
 את בני ישראל : ויצו את יהושע בן נון
 ויאמר הן ואמץ כי אתה תביא את בני
 ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם
 ואנכי אתה עמך : והיה ככלורת משה

ששי

שביעי כש

מחוברין

ספר הדברים

לִמְעַן וְשָׁמְעוּ וְלִמְדוּ וַיֵּרְאוּ אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבַר
הַתּוֹכַח הַזֶּה וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא
יָדְעוּ וְשָׁמְעוּ וְלִמְדוּ לִירְאֶה אֶת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם
חַיִּים עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר אַתֶּם
עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הֵן קָרְבוּ יְמֵיךָ לָמוֹת
קְרֵא אֶת יְהוֹשֻׁעַ וְהִתְעַבּוּ בְּאֶהָר מוֹעֵד
וְאֶצְוֶנּוּ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּתְעַבּוּ בְּאֶהָר
מוֹעֵד : וַיֵּרָא יְהוָה בְּאֶהָר בְּעַמּוּד עָנָן
וַיַּעֲמֵד עַמּוּד הָעָנָן עַל פֶּתַח הָאֶהָל : וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנֵּה שָׁכַב עִם אֲבֹתֶיךָ וְקָם
הָעָם הַזֶּה וְזָנָה אַחֲרַי אֱלֹהֵי נֹכַח הָאָרֶץ
אֲשֶׁר הוּא בָּא שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ וַעֲזָבֵנִי וְהִפֹּר
אֶת בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּתַתִּי אִתּוֹ : וְחָרָה אִפִּי
בּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא וַעֲזָבֹתַיִם וְהִסְתֵּרֹתַי פָּנָי
מִפָּנָיו וְהָיָה לֵאמֹר וּמִצָּאָהוּ רְעוּת רַבּוֹת
וַעֲזָרוֹת וַאֲמַר בָּנִים הָהוּא הֲלֹא עָלַי כִּי אֵין
אֱלֹהֵי

חמישי
ששי כשהן
כחוברין

דילך קיה

יהוה לפניכם ועשיתם להם ככל המצוה
אשר צויתי אתכם: חזקו ואמצו אל-
תיקאו ואל-תערכו מפניהם כי יהוה
אלהיך הוא ההלך עמך לא ירפה ולא
יעזבך: ס ויקרא משה ליהושע

שלישי
חמושי כס
מחוברין

ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ
כי אתה תבוא את העם הזה אל-
הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת להם
ואתה תנהילנה אותם: ויהיה הוא
ההלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפה
ולא יעזבך לא תירא ולא תחת:
ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל-

הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית
יהוה ואל כל זקני ישראל: ויצו משה רביעי
אותם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת
השמיטה בחג הסוכות: בבוא כל ישראל
לראות את פני יהוה אלהיך במקום אשר
יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל-
ישראל באזניהם: הקהל את העם
האנשים והנשים והטף וגרה אשר בשעריך

למען

ספר הדברים

לרשתה: העדותי בכם היום את השמים
ואת הארץ החיים וממנות נתינתי לפניך
הברכה והקללה ובהרת בנים למען
תהיה אתה ודעך: לאהבה את יהוה
אלהיך לשמץ בקלו ולדבקה בו כי הוא
חייך וארד ימך לשבת על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ריצחק
וליעקב לתת להם:

פ פ פ

לא וילך משה וידבר את הדברים האלה
אל כל ישראל: ויאמר אלהים בן
מאה ועשרים שנה אנכי היום לא אוכל
עוד לצאת ולבוא ויהיה אמר אלי לא תעבר
את הירדן תה: יהיה אלהיך הוא עבר
לפניך הוא ישמיד את הגוים האלה
מלפניך וירשתם והושע הוא עבר לפניך
שני באשר דבר יהוה: ועשה יהוה להם
כאשר עשה לסיוחן ולעוג מלכי האמני
ולארצם אשר השמיד אתם: ונתנם
יהוה

אלהיה בכל לבבה וכל נפשה:

ס כי המצוה הזאת אשר אנכי ששי
מצוה היום לא גפלארת הוא ממך ולא
רחקה הוא: לא בשמים הוא לאמר מי
יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו
אתה ונעשה: ולא מעבר לים הוא לאמר
מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשה: כי קרוב אליה
הדבר מאד בפיה ובלבבה לעשרתו:

ס ראה נתתי לפניך היום את שביעי

החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע: רביעי כש
מחובר
אשר אנכי מצוה היום לאהבה את יהוה
אלהיה ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו
והקטיו ומשפטיו וחיות וברכה יהיה
אלהיה בארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה: ואם יפנה לבבה ולא תשמע
ונדחת ושתחנית לאלהים אחרים
ועבדתם: הגדתי לכם היום כי אבד
תאבדון לא תאריכו ימים על האדמה
אשר אתה עבר את הירדן לבוא שמה

לרשתה

ספר הדברים

לִבְכֶּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ׃ וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 אֶת־שִׁבּוֹתֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ וְשָׁב וּמַקְצֵד מִכָּל־
 הַעֲמֹמִים אֲשֶׁר הִפּוּצָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה׃
 אִם־יְהוָה נִדְחָה בַקָּצֵה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם
 וּמַקְצֵד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶהָ׃ וְהִבְיֵאתָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
 וִירְשָׁתָהּ וְהִיטְבָהּ וְהִרְבָּהּ מֵאֲבֹתֶיךָ׃ וְכִמְלֵא
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־לִבְכֶּךָ וְאֶת־לִבֵּב יִרְעָה
 לֹאֲהַבָהּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְכֶּךָ
 וּבְכָל־נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ׃ וְנָתַן יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ אֶת־כָּל־הָאֵלוֹת הָאֵלֶּה עַל־אֵיבֶיךָ
 וְעַל־שֹׁנְאֶיךָ אֲשֶׁר רִדְפוּךָ׃ וְאַתָּה תָּשׁוּב
 וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וַעֲשִׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו
 אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוְךָ הַיּוֹם׃ וְהוֹתִירָה יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדְךָ בִּפְרִי בִטְנְךָ
 וּבִפְרִי בְהֶמְתֶּךָ וּבִפְרִי אֲדָמָתְךָ לְטֶבֶה כִּי
 יָשׁוּב יְהוָה לְשׁוּשׁ עֲרֶיךָ לְטוֹב כְּאֲשֶׁר־
 שָׁשׂ עַל־אֲבֹתֶיךָ׃ כִּי תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו הַכְּתוּבֹת
 בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי רָשׁוּב אֶל־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ

חמשי
 טו כשהן
 ורביך

הפך יהוה באפנו ובחמתו: ואמרו כל-
הגוים על כיה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
מדה חרי האף הגדול הזה: ואמרו על
אשר עזבו את ברית יהוה אלהי אבתם
אשר ברית עמם בהוציאם אתם מארץ
מצרים: וילכו ויעבדו אלהים אחרים
וישתחו להם אלהים אשר לא ידעו ולא
חלק להם: ויחר אף יהוה בארץ ההוא
לחבוט עליה את כל הקללה הכתובה
בספר הזה: ויתשם יהוה מעל אדמתם
בארץ ובחמה ובקצף גדול וישלחם אל-
ארץ אחרת פנים הנה: הנסתר ליהוה
אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם
לעשות את כל דברי התורה הזאת:
והיה כי יבאו עליה כל-
הדברים האלה הברכה והקללה אשר
נחתתי לפניך והשבת אל-לבבך בכל-
הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה:
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו בכל
אשר אנכי מצוה היום אתה ובניך בכל-
לבבך

עמיהם: פן יש בכם איש אי אשה
 או משפחה או שבט אשר לבלו פניה
 היום מעם יהוה אלהינו ללכת ולעבד את
 אלהי הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה
 ראש ולענה: ויהי בשמעו את דברי
 האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום
 יהיה לי כי בשרוית לבי אלך למען ספירת
 הנהוה את הצמאה: לא יאבה יהוה
 סלח לו כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש
 והוא ורבעה בו כל האלה הכתובה
 בספר הנה ומחה יהוה את שמו מתחת
 השמים: והבדילו יהוה לרעה מפל שבטי
 ישראל ככל אלות הברית הכתובה בספר
 התורה הנה: ואמר הדור האחרון
 בגיכם אשר יקומו מאחריכם והגברי אשר
 יבא מארץ רחוקה וראו את מכות הארץ
 ההוא ואת תחלאתיה אשר חלה יהוה בה:
 גפרית ומלח שרפה כל ארצה לא תורע
 ולא תצמח ולא יעלה בה כל עשב
 צביון קי כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצביון אשר

קיה

נצבים

אתם למען תשפילו את כל אשר תעשון :

פ פ פ

P. 51. אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה
אלהיכם ראשיכם שבטיכם ומנייכם
ושטריתכם כל איש ישראל: מפניכם נשיכם
וגרד אשר בקרב מחנה מחטב עציה עד
שאב מימיה: לעברך בבקרת יהוה אלהיה
ובאלתיו אשר יהוה אלהיה כרת עמה
היום: * למען הקים אתך היום לו לעם שני
והוא יהוה לך לאלהים כאשר דבר לך
וכאשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק
וליעקב: ולא אחכם לבדכם אנכי כרת
את הבקרת הזאת ואת האלה הזאת: כי
את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו
היום: * כי אתם ידעתם את אשר ושבנו שלישי
בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב
הגוים אשר עברתם: ותראו את שקוציהם
ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר
עמהם

ספר הדברים

ולשפחות ואין קנה: **ס** **א**לה דברי
הברית אשר צוה יהוה את משה לכת
את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית
אשר כרת אתם בחרב: **פ**

כט ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם
שביעי אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה
לענייכם בארץ מצרים ולפרעה ולכל עבדיו
ולכל ארצו: המסות הגדולות אשר ראו
עיניך האותות והמפתים הגדלים ההם:
ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועיניכם
לראות ואזנים לשמע עד היום הזה:
ואילך אתכם ארבעים שנה במדבר לא
כלו שלמתיכם מעליכם וגעלך לא בלתי
מעל רגלך: לחם לא אכלתם ומין ושקר לא
שתייתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם:
ותבאו אל המקום הזה ויצא סיחון מלך
השבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה
ונצחם: ונקה את ארצם נתתה לנו חלה
לראובן ולגדי ולחצי שבט המנשי:
ושמרתם את דברי הברית הזאת נעשיתם
אתם

השְׁמֵדָה: וּגְשָׁאֲרֹתֶם בְּמַתְּנוּ מֵעַט תַּחַת
אֲשֶׁר הָיִיתֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב כִּי לֹא
שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְהָיָה כַּאֲשֶׁר שָׁשׁ
יְהוָה עֲלֵיכֶם לְחַיֹּיב אֶתְכֶם וּלְהַרְבּוֹת
אֶתְכֶם בֶּן יוֹשֵׁשׁ יִהְיֶה עֲלֵיכֶם לְהֶאֱבִיד
אֶתְכֶם וּלְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וּגְסַחְתֶּם מֵעַל
הָאָדָמָה אֲשֶׁר־אַתָּה בָּא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:
וְהַפִּיצָה יְהוָה בְּכָל־הָעַמִּים מִקְצֵה הָאָרֶץ
וְצִד־קֵצֶה הָאָרֶץ וְעִבְדֵת שֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
אֲשֶׁר לֹא יִדְעֵת אֹתָהּ וְאֶבְחִידָה עֵץ וְאֶבֶן:
וּבְגוֹיִם הֵהֱם לֹא תִרְגֹּעַ וְלֹא יִהְיֶה מְנוּחַ
לְבַר רַגְלָהּ וְנָתַן יְהוָה לָהּ שֵׁם לֵב רָגֹז
וּכְלִיֹן צִיָּיִם וְדָאֲבוֹן גֶּפֶשׁ: וְהָיָה חֵיֶךָ
תִּלְאִים לָהּ מִגֵּד וּפְחַדָּהּ לַיִלָה וְיוֹמָם
וְלֹא תֵאֱמִין בְּחֵידָה: בְּבֹקֶר תֹּאמַר מִי־יִתֵּן
עָרֵב וּבְעָרֵב תֹּאמַר מִי־יִתֵּן בֹּקֶר מִפְּחַד
לִבְבִּי אֲשֶׁר תִּפְחַד וּמִמְרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר
תִּרְאֶה: וְהַשִּׁיבָה יְהוָה מִצְרִיִם בְּאֵינִיֹת
בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר אִמַּרְתִּי לָהּ לֹא תִסִּיף עוֹד
לִרְאֹתָהּ וְהַתְּמַכְרֹתֶם שֵׁם לֹא־יִבִּיד לַעֲבָדִים
וּלְשַׁפְחוֹת

ספר הדברים

בָּהּ וְהֶעֱנַג מְאֹד תִּרְעַע עֵינָיו בְּאַחֲיוֹ וּבְאִשְׁתּוֹ
חֵיקוֹ וּבִיתוֹ בְּנָיו אֲשֶׁר יוֹתִיר׃ מִתַּחַת
לְאֶחָד מֵהֶם מִבֶּשֶׁר בְּנֵיוֹ אֲשֶׁר יֹאכַל מִבְּלִי
הַשְׂאִיר לוֹ כֹּל בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר
יֵצִיק לָהּ אִיבָהּ בְּכָל־שְׁעָרֶיהָ׃ הִרְכָּה בָּהּ
וְהֶעֱנָה אֲשֶׁר לֹא נִסְתָּה כִּי־רָגְלָה הֵצֵג עַל־
הָאָרֶץ מִהֶתְעַנֵּג וּמִרֶךְ תִּרְעַע עֵינָה בְּאִישׁ
חֵסֵר אִי הִיקָה וּבִבְנָהּ וּבִבְתָּהּ׃ וּבְשִׁלְתָּהּ הִיוּצְרָתָהּ
מִבֵּין רָגְלֶיהָ וּבִבְנֶיהָ אֲשֶׁר תֵּלַד כִּי־תֹאכְלֶם
בְּחֶסֶר כֹּל בְּסִתּוֹר בְּמִצּוֹר וּבְמִצּוֹק אֲשֶׁר
יֵצִיק לָהּ אִיבָהּ בְּשְׁעָרֶיהָ׃ אִם־לֹא תִשְׁמַר
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַזֶּה לְיִרְאָה אֶת־הַשֵּׁם
הַנּוֹכַח וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיהָ׃
וְהַפְּלֵא יְהוָה אֶת־מִכְתָּךְ וְאֶת־מִכּוֹת זִמְרֶךָ
מִכּוֹת גְּדִלָת וְנֶאֱמָנוֹת וְחֻלִּים רְעִים
וְנֶאֱמָנִים׃ וְהָשִׁיב בָּהּ אֶת־כָּל־מִדְּוָהּ
מִצֻּרִים אֲשֶׁר יָגֵרָת מִפְּנֵיהֶם וּדְבָקוֹ בָּהּ׃
גַּם־כָּל־חֹלִי וְכָל־מַכָּה אֲשֶׁר לֹא כְּתוּב
בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת יַעֲלֶם יְהוָה עָלֶיהָ עַד
הַשְׂמֹדךְ

ויהי בך לאות ולמופת ובנצח עד
 עולם: תחת אשר לא עבדת את
 יהוה אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרוב
 כל: ועבדת את איביך אשר שלחני יהוה
 בך ברעב ובצמא ובצער ובחסר כל
 ונתן ער פרול על צוארה עד השמידו
 אתה: ישא יהוה עליה גוי מרחק מקצה
 הארץ כאשר ידארה הנשר גוי אשר
 לא תשמע לשנו: גוי עד פנים אשר
 לא ישא פנים לזמן וגער לא יחן:
 ואכל פרי בהמתה ופרי אדמתה עד
 השמידך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש
 ויצהוד שגר אלפיה ועשתרת צאנה עד
 תאבדו אתה: והצר לך בכל שערך
 עד רדת חמתה הגבוהת והבצרות אשר
 אתה בטח בהן בכל ארצך והצר לך בכל
 שערך בכל ארצה אשר נתן יהוה אלהיך
 לך: ואכלת פרי בטנה בשר בניה
 ובנותיה אשר נתן לך יהוה אלהיך במצור
 ובמצוק אשר יציק לך איבה: האיש הרך

ספר הדברים

הברכות ועל השקים אשר לא חזקו
להרפא מן רגל ועד קדקד: וילך
יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך
אל גו אשר לא ידעת אתה ואבתך
ועבדת שם אלהים אחרים עין ואבן:
והיית לשמה למשל ולשנינה בכל העמים
אשר ינהג יהוה שמה: ורע רב תוציא
השדה ומעט תאסוף כי יחלפו הארבה:
כרמים תטע ועבדת ויין לא תשתה ולא
רמגור כי תאכלנו תחלעת: זיתים יהיו
לך בכל גבולך ושמך לא תסוד כי ישראל
זיתך: בגים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי
ילכו בשבי: כל עצך ופני אדמה
ירש העלצל: הגר אשר בקרבך יעלה
עליה מעלה מעלה ואתה חרד מטה
מטה: הוא ילוד ואתה לא תלוננו הוא
יהיה לראש ואמה תהיה לזנב: ובאו עליך
כל הקללות האלה ורדפוה וחשיגוה
עד השמדך כי לא שמעת בקול יהוה
אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו אשר צוה:

אית
מעלה

תָּנוּס לִפְנֵי וְהָיִיתָ לְעֵזָר לְכָל מַמְלָכֹת
 הָאָרֶץ: וְהָיִיתָ גְבֻלָּתָהּ לְמִאֲכָל לְכָל
 עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבִהֶמַת הָאָרֶץ וְאִין מִחֲרִיד:
 יִמְכְּרָה יְהוָה בְּשָׂחִין מִצֻּרִים וּבַעֲפָלִים וּבְטַחֲוִירִים
 וּבְגָרִב וּבְחָרָם אֲשֶׁר לֹא תִּשְׁכַּח לְהַרְפָּא:
 יִכְבֶּה יְהוָה בְּשָׂעוֹן וּבַעֲתָרוֹן וּבַתְּמָחוֹן לִבָּב:
 וְהָיִיתָ מִמַּשֵּׁשׁ בְּצִהָרִים כַּאֲשֶׁר יִמַּשֵּׁשׁ
 הָעוֹר בְּאַפְלָה וְלֹא תַעֲלִים אֶת דְּרָכֶיהָ
 וְהָיִיתָ אֶךְ עֲשׂוֹק וְגָזוּל כָּל הַיָּמִים וְאִין
 מוֹשִׁיעַ: אֵשָׁה תֵּאֲרֹשׁ וְאִישׁ אַחֵר יִשְׁגָּלָהּ יִשְׁכַּבְנָהּ ק
 בֵּית תִּבְנֶה וְלֹא תִשָּׁב בּוֹ כָּרֶם תִּטְעַע וְלֹא
 תַחֲלֹלְנוּ: שׂוֹרֶף טְבוּחַ לַעֲיָהּ וְלֹא תֵאֲכַל
 מִמֶּנּוּ חֲמֹרֶךְ גָּזוּל מִלִּפְנֶיהָ וְלֹא יָשׁוּב רֶגֶךְ
 צֹאנָה נִתְּנֹתָ לְאִיבִיהָ וְאִין לָהּ מוֹשִׁיעַ:
 בָּנֶיהָ וּבְנֹתֶיהָ נִתְּנִים לַעַם אַחֵר וְעֵינֶיהָ רְאוּת
 וּכְלוּת אֵלֵיהֶם כָּל הַיָּמִים וְאִין לָאֵל יֵדָה: חול
 פְּרִי אֲדָמָתָהּ וְכָל יִגְיעָהּ יֵאָכַל עִם אֲשֶׁר
 לֹא יָדַעַתָּ וְהָיִיתָ בֶּקַע עֲשׂוֹק וְרָצוּץ כָּל
 הַיָּמִים: וְהָיִיתָ מִשְׁגָּע מִמְרָאָה עֵינֶיהָ אֲשֶׁר
 תִּרְאֶה: יִמְכְּרָה יְהוָה בְּשָׂחִין רָע כָּל

ספר הדברים

לשמר לעשות את כל מצותי וחקתי
 אשר אנכי מצוה היום ובאוי עליך כל
 הקלות האלה והשיגוד: ארור אתה בעיר
 וארור אתה בשדה: ארור טנאך
 ומשאךך: ארור פרי בטנה ופרי אדמתה
 שגר אלפקה וצשתרת צאנה: ארור אתה
 בבאך וארור אתה בצאתך: ישלח יהוה
 בך את המארה את המהימה ואת
 חמגרת בכל משלח ידך אשר תעשה עד
 השמדך ועד אבדך מהר מפני רע כעלליך
 אשר עזבתני: ידבק יהוה בך את הדבר
 עד כלתו אתך מעל האדמה אשר אתה
 באשמה לרשתה: יפכה יהוה בשחפת
 ובקדחת ובדלקת ובחרחור ובחרב
 ובשדפון ובירקון וירדפוך עד אבדך: ותע
 שמך אשר על ראשה נחשת והארץ אשר
 תחיתך ברור: יתן יהוה את מטר ארצה
 אבק ועפר מן השמים ירד עליך עד
 השמדך: יתנה יהוה נגף לפני איביך
 בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים

תנוס

לפניה: יצו יהוה אתה את הברכה באסמיה
 ובכל משלח ידה וברכה בארץ אשר יהיה
 אליה: נתן לה: יקמך יהוה לו לעם קדוש
 באשר נשבע לה כי תשמר את מצות יהוה
 אליה והלכת בדרכיו: וראו כל עמי
 הארץ כי שם יהוה נקרא עליה ויראו ממך:
 והותר יהוה לטובה בפני בטנה ובפני
 בהמתה ובפני אדמתה על האדמה אשר
 נשבע יהוה לאבותיה לתת לה: ופתח
 יהוה ולה את אוצרו הטוב את השמים
 לתת מטר ארצה בעתו ולברך את כל
 מעשה ידה וחליות גוים רבים ואתה לא
 תלוג: ונתנה יהוה לראש ולא לזנב והיית
 חק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע
 אל מצות יהוה אליה אשר אנכי מצוה
 היום לשמר ולעשות: ולא תסור מכל
 הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין
 ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים
 לעבדם:

פ

והיה אם לא תשמע בקול יהוה אליה
 לשמר

ספר הדברים

אָמֵן: ס אָרוּר שֶׁכֵּב עִם הַתְּנָתוֹ וְאָמַר

כָּל הָעָם אָמֵן: ס אָרוּר מִכָּה

הָעֵדוּי בַּפֶּה וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן:

ס אָרוּר לֶקַח שָׂחָד לַהֲבוֹת גִּפְשׁ

דָּם גָּמִי וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן: ס

אָרוּר אֲשֶׁר לֹא יָקִים אֶת דְּבָרֵי

הַתְּנֻחָה הַזֹּאת לַעֲשׂוֹת אוֹתָם וְאָמַר כָּל

הָעָם אָמֵן: פ

כח וַיְהִי אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי

מְצִוֶּה הַיּוֹם וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עֲלֶיךָ עֵל

כָּל גִּזְרֵי הָאָרֶץ: וּבָאוּ עֲלֶיךָ כָּל הַבְּרָכוֹת

הָאֵלֶּה וְהַשִּׁיגָה כִּי תִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה בְּעֵיר וּבְרוּךְ אַתָּה

בְּשָׂדֶה: בְּרוּךְ פֶּרִי בִטְנֶה וּפֶרִי אֲדָמָתְךָ וּפֶרִי

בְּהֵמָתְךָ שֹׁגֵר אֶלְפִיָּה וְעִשְׂתָּרוֹת צֹאנֶךָ:

בְּרוּךְ מִנְאֶה וּמִשְׁאֲרֶתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֵךְ

שִׁי וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ: יְתֹן יְהוָה אֶת

אֵילֶיךָ הַקָּמִים עֲלֶיךָ גִּפְשִׁים לַפְּגִיעַ בְּדָרְךָ

אֶחָד וְצִאוּ אֵלֶיךָ וּבִשְׂכָעָה דְּרָכֶיךָ יִמְסוּ

לפניך

ביום ההוא לאמר: אלה יעמדו לברך את
העם על הר גרזים בעברכם את הירדן
שמעון ולוי יהודה ויששכר ויוסף ובנימן:
ואלה יעמדו על הקללה בחר עיבל ראובן
גד ואשר וזבולון תן ונפתלי: וענו הלויים
ואמרו אל כל איש ושראל קול רם:

ס ארור האיש אשר יעשה
פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה יתי ה'רש
ועם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן:

ס ארור מקלה אביו ואמו
ואמר כל העם אמן:

ס ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם
אמן: ס ארור משנה עור בדרך

ואמר כל העם אמן: ס ארור
מכה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל

העם אמן: ס ארור שכב עם אשת אביו כי
גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן:

ס ארור שכב עם כל בהמה ואמר
כל העם אמן: ס ארור שכב עם

אחותו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם
אמן

ספר הדברים

בשׁוּד: וְכָתַבְתָּ עָלֶיהֶן אֶת כָּל דְּבָרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעֶבֶרֶךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֵ אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ אֶרֶץ
זָבַת חֶלֶב וְדִבֵּשׁ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֲבֹתֶיךָ לָךְ: וְהָיָה בְּעֶבְרֶכֶם אֶת הַיִּרְדֵּן
תִּקְיִמוּ אֶת הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצֵּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּתֵר עֵינֶיךָ וְשָׂדֶת אוֹתָם בְּשׁוּד:
וּבְנֹת שָׁם מִזֶּבֶח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזֶּבֶחַ
אֲבָנִים לֹא תִנָּף עֲלֵיהֶם בְּרוּר: אֲבָנִים
שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: וּזְבַחַת
שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שָׁם וְשִׂמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ: וְכָתַבְתָּ עַל הָאֲבָנִים אֶת כָּל
דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֵר הַיַּם:

ס וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם
אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִסְכַּת וְשָׁמַע
יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהַיִּיתָ לְעַם לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ: וְשִׁמַּעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַעֲשִׂיתָ
צִוֵּי ק' אֶת מִצְוֹתָיו וְאֶת חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצֵּה
חֲמוּשֵׁי הַיּוֹם: ס וַיַּצֵּן מֹשֶׁה אֶת הָעָם

ביום

השקופה ממעון קדשך מן השמים ובקרב
 ארבעים ארבע ישראל וארבע האדמה אשר
 נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ
 זבת חלב ודבש: ס היום שלישי

היה יהיה אלהיה מצות לעשות את
 החקים האלה וארבע המשפטים ושומר
 ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך:
 את יחונת האמרת היום להיות לך לאלהים
 וללכת בדרךיו ולשמר חקיו ומצותיו
 ומשפטייו ולשמע בקלו: ויהיה האמירת
 היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך
 ולשמך כל מצותיו: ולתתך עליון על כל
 הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת
 ולהימנה עם קדש ליהנה אלהיה כאשר
 דבר: פ

כז ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר
 שמור את כל המצוה אשר אנכי מצוה רביעי
 אתכם היום: ויהי ביום אשר תעברו את
 הירדן אל הארץ אשר יהיה אלהיה נתן לך
 והקמת לך אבנים גדולות ושדת אתם
 בשיד

עֲנֵנו וְאֵת עֲמָלֵנו וְאֵת לַחֲצֵנוּ: וַיִּצְאֵנוּ יְהוָה
 מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבְמִקְרָא
 גָּדֹל וּבִאֲתוֹת וּבְמִפְתִּימִים: וַיִּבְאֵנוּ אֶל הַמִּקְדָּשׁ
 הַזֶּה וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבֶת
 חֶלֶב וְדָבָשׁ: וְעַתָּה הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת־
 רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה לִי יְהוָה
 וְהִנַּחְתָּ לִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִּפְנֵי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְשִׂמַּחְתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר
 נָתַן לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתְךָ אֶתֶּר וְחִלּוֹ
 שְׁנֵי וְהִגַּדְתָּ אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: ס

תִּכְלֶה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂי תְבוּאָתְךָ
 בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעֲשֵׂר וְנָתַתָּה לְלוֹי
 לַגֵּר לַיְתוֹם וּלְאִלְמָנָה וְאָכְלוּ בְשַׂעְרֶיךָ
 וְשִׂבְעוּ: וְאָמַרְתָּ לִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּעֲדָתִי
 הִקְדַּשׁ מִן־הַבֵּית וְגַם נָתַתִּי לְלוֹי וְלַגֵּר
 לַיְתוֹם וּלְאִלְמָנָה כְּכָל־מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי
 לֹא־עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי: לֹא־
 אֲכַלְתִּי בָאֲנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בַעֲרָתִי מִמֶּנּוּ
 בְּטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שְׂמַעְתִּי בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכָל־אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי:

השקיפה

לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֹל אֶת־זֶכֶר עַמְלָק מִתַּחַת
הַשָּׁמַיִם לֹא תִשָּׁכַח:

פ פ פ

וַיְהִי כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נִחְלָה נִירְשְׁתָּהּ וַיִּשְׁכַּת בָּהּ:
P. 50. וּלְקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
תָּבִיא מֵאֶרֶצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
וּשְׂמַת בְּמִנָּה וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם: וּבָאתָ
אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ
אֵלָיו הִגַּדְתִּי חַיִּים לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר
לְבִי: וּלְקַח הַכֹּהֵן הַמִּנָּה מִיָּדְךָ וְהִגִּידוּ לִפְנֵי
מוֹדֶה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִי וַיִּרְדַּם מִצְרַיִם
וַיַּגֵּר שָׁם בְּמִתִּי מֵעֵט וַיְהִי־שָׁם לְגֹי־גָדוֹל עָצוּם
וָרֹב: וַיִּרְעוּ אֹתִנִי הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲבִינִי וַיִּתְּנוּ
עָלַי עֲבָדָה קָשָׁה: נִצַּעַקְתָּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
אַבְרָהָם וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קִלְכּוֹ וַיֵּרָא אֶת־

ספר הדברים

בפניו ונענתה ואמרה ככה ועשה לאיש אשר
לא יבנה את בית אחיו: ונקרא שמו
בישראל בית חלוץ הנער: ם

כר יצאו אנשים יהיו איש ואחיו וקרבה
אשת האחד להציל את אישה מעד מכה
ושלחה יהיה הויה קה במבשיו: וקצתה את
כפה לא תחוס צינה: ם

יהיה לה בקיסה אבן ואבן גדולה ומטנה:
לא יהיה לה בביתה איפה ואיפה גדולה
ומטנה: אבן שלמה וצדק יהיה לה איפה
שלמה וצדק יהיה לה למען יאריכו ימיה
על האדמה אשר יהיה אליה נהן לה:
כי תוצבת יהיה אליה כל עשה אלה כל
עשה עול: פ

זכור את אשר עשה לה עמלק בדרך
בצאתכם ממצרים: אשר קרה בדרך ויזנב
בה כל מנה שלום אחריה ואמה ציה ויגע
ולא ירא אלהים: והיה בהנחם
יהיה אליה: לה מכל איביה מסביב
בארץ אשר יהיה אליה נתן לה גבורה
לרשתה

שת זכור

אֲנֹכִי מִצִּוְךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה :

ס כִּי־יִהְיֶה רֹב בֵּין אֲנָשִׁים כֹּה

וְנָגְשׁוּ אֶל־הַמִּשְׁפָּט וְשִׁפְטוֹם וְהִצְדִּיקוּ אֶת־

הַצָּדִיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הָרָשָׁע: וְהָיָה אִם־

בֶּן הַכּוֹרֶת הָרָשָׁע וְהִפִּילֹה הַשִּׁפְטָה וְהִכְדֹּה

לַפְּגִיז כְּדֵי רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר: אַרְבָּעִים יָכֵנוּ

לֹא יִסִּיף פֶּן־יִסִּיף לְהַכְתּוֹ עַל־אֱלֹה מִכָּה

רַבָּה וְנִקְלָה אֲחִידָה לַעֲיִגְיָה: לֹא תַחֲסֹם שׂוֹר

בְּדִישׁוֹ: ס כִּי־יֵשְׁבוּ אֲחִים יַחְדָּו

וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אִי־לוֹ לֹא תִהְיֶה אִשְׁתּוֹ

הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יִבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ

אִית
לוֹ

וּלְקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וּבְמָה: וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר

תֵּלֵד יָקוֹם עַל־שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמָּחָה

שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל: וְאִם־לֹא יִחַפֵּץ הָאִישׁ

לְקַחַת אִשָּׁה וּבְמָתוֹ וְעָלְתָהּ וּבְמָתוֹ הַשְּׂעִרָה

אֶל־הַזִּקְנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יָבִמִי לְהַקִּים לְאִתּוֹ

שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבְדָה וּבְמִי: וְקִרְאוּ לוֹ

זָקֵנִי עֵירוֹ וּדְבָרוֹ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא

חֲפָצְתִי לְקַחְתָּהּ: וְנִגְשָׁה וּבְמָתוֹ אֵלָיו לַעֲיִנִי

הַזִּקְנִים וְחִלְצָההּ מֵעַל מִצְרָהּ רַגְלוֹ וּיְרַקֵּם

ספר הדברים

וּבִרְכָּךְ יְיָ יִתְּנֶנָּה צִדְקָה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 שְׁבוּעִי ס' לֹא תַעֲשֶׂק שָׂכִיר עָנִי וְאֵל
 מִאֲחִידָה אוֹ מִגֵּד אוֹ אֲשֶׁר בְּאַרְצָה בְּשַׁעֲרֵי
 בְּיָמָיו תִּתֵּן שָׂכָרוֹ וְלֹא תִבּוֹא עָלָיו הַיָּד
 כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נִשְׁמָא אֶחָד מִן
 וְלֹא יִקְרָא עָלֶיךָ אֵל יְהוָה וְהָיָה כִּי תִט
 ס' לֹא יִימָתוּ אֲבוֹת עַל בָּנִים וְגַם
 לֹא יִימָתוּ עַל אֲבוֹת אוֹשׁ בְּחֶמְאֵן וְיִמָּחַ
 ס' לֹא תִטָּה מִשְׁפַּט גֵּר
 וְלֹא תִחַבֵּל בְּגֵד אֶל מְנָה וְזָכַרְתָּ
 עֶבֶד הַיִּיטָר בְּמִצְוֹת וְיִפְדֶּךָ יְהוָה אֵל
 מִשָּׁם עַל כֵּן אֲנִי מְצִיד לַעֲשׂוֹת אֶת הַ
 הַיָּד ס' כִּי תִקְעַר קִצְרֶךָ בְּיָד
 וְשָׂכַחְתָּ עִמָּךְ בְּשׂוֹחַ לֹא תָשׁוּב לִקְחָתָהּ
 לִיתוֹם וְלֹא לְמִנָּה יִהְיֶה לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְיָ
 אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂה יָדֶיךָ ס' כִּי
 כִּי תִחַבֵּט וְיִתֶּךָ לֹא תִפְאַר אֶחָד מִן
 לִיתוֹם וְלֹא לְמִנָּה יִהְיֶה כִּי תִבְצֹר כְּרִמָּה
 תַעֲוִלֵּל אֶחָד לְגֵר לִיתוֹם וְלֹא לְמִנָּה יִהְיֶה
 וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הַיִּיטָר בְּאַרְץ מִצְרַיִם עַל
 אֲנִי

תִּזְעַבְהָ הוּא לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא תַחֲטִי' אֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיהָ נָתַן לָהּ נִחְלָה :

ס כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא שְׂשִׁי
יֵצֵא בְּצִבָּא וְלֹא יַעֲבֹר עָלָיו לְכָל דְּבָר נָקִי
יְהִי לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחֲרֵת וְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ
אֲשֶׁר לָקַח : לֹא יַחְבֵּל רַחִים וְרֹכֵב כִּי גִפְשׁ
הוּא חָבֵל : ס כִּי יִמָּצֵא אִישׁ

גָּנֵב גִּפְשׁ מֵאֲחִיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמֵּר
בּוֹ וּמָכְרוֹ וּמֵת הַגָּנֵב הַהוּא וּבְעֵרַת הָרֶעַ
מִקֶּרְבָּה : ס הַשָּׁמֶר בְּגִגַּע הַצֶּרֶעַת
לִשְׁמֹר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֲתָכֶם
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתָם תִּשְׁמְרוּ
לַעֲשׂוֹת : זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיהָ
לְמֹרִים בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם : ס

כִּי תִשָּׂה בְרַעָה מִשָּׂאת מְאֻמָּה
לֹא תָבֹא אֶל-בֵּיתוֹ לַעֲבֹת עִבְמוֹ : בְּחוּץ
תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אִתָּה נִשָּׂה בּוֹ יִצְיֵא
אֵלֶיהָ אֶת הָעִבּוֹת הַחוּצָה : וְאִם אִישׁ
עָמִי הוּא לֹא תִשָּׁבֵב בְּעִבְמוֹ : הַשֵּׁב תִּשָּׁבֵב
לוֹ אֶת הָעִבּוֹת כִּבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ וְשָׁבֵב בְּשִׁלְמָתוֹ

ספר הדברים

ס כִּי־תֵדַר גִּדֹּל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
לֹא תֵאָחֵז לְשִׁלְמוֹ כִּי־דָרַשׁ יִדְרֹשׁנוּ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מֵעַמֶּד וְהָיָה בְּךָ חֵטָא: וְכִי תַחֲדֹל
לִגְדֹר לֹא־יִהְיֶה בְּךָ חֵטָא: מוֹצֵא שְׁפָתֶיךָ
תִּשְׁמַר וְעֵשִׂיתָ כְּאֲשֶׁר גִּדַּרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ
גִּדְּבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִי: ס

חמישי כי תבא בכרם רֶעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים
כְּנִפְשָׁהּ שְׂבַעָה וְאֶל־כְּלִיָּהּ לֹא תִתֵּן: ס

כי תבא בְּקִמְצַת רֶעֶךָ וְקִטְפָתָהּ מְלִילַת
בִּידָה וְחֶרֶם־שֶׁ לֹא תִנִּיף עַל קִמְצַת רֶעֶךָ:
ס כִּי־יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָעֻלָּה

כד

וְהָיָה אִם־לֹא תִמְצָא־תָן בְּעֵינָיו כִּי־מֵצָא
בָּהּ עֲרוּנַת דָּבָר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרוֹתָהּ
וְנָתַן בִּידָה וְשִׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ: וְיֵצֵאָה מִבֵּיתוֹ
וְהִלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ־אַחֵר: וְשִׁנְאָה הָאִישׁ
הָאֲחֵרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרוֹתָהּ וְנָתַן בִּידָה
וְשִׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן
אֲשֶׁר־לָקְחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה: לֹא־יִוָּכַל בָּעֻלָּה
הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר־שִׁלְחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ
לְהָיוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטָּמְאָה כִּי־

תוֹעֵבָה

וירחץ במים וכבא והשמש יבא אל תוך
המחנה: ויד תהיה לה מחוץ למחנה ויצאת
שמה חוץ: ועתה תהיה לה על אנך והיה
בשבתה חוץ ונפרתה בה ושבת וכסית
את צאתה: כי יהיה אליה מתחלת
בקרב מחנה לה צילך ולתת איביה לפניך
ויהיה מחנה קדוש ולא יראה בה ערות דבר
ושב מאחריה: ם לא תסגור
עבד אר אדניו אשר יבצר אליה מעם
אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר
באחד שעריך בטוב לו לא תוננו: ם

לא תהיה קדשה מבנות ישראל
ולא יהיה קדש מבני ישראל: לא תביא
ארגמן וזנה ומתיר כלב בית יהודה אליה
לכל גדר כי תועבת יהוה אליה גם שניהם:
ם לא תשיך לאחיה נשך כסף
נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך:
לא תכרי תשיך ולאחיה לא תשיך למען
יכרכך יהוה אליה בכל משלח ידך על
הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה:

ספר הדברים

בְּקָתָל יְהוָה: ס לא יבא ממזר בקתל
 יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקתל יהוה:
 ס לא יבא עמומי ומואבי בקתל
 יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקתל
 יהוה עד עולם: על דבר אשר לא
 קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם
 ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן
 בעור מפתור ארם נהרים לקללה: ולא
 אברה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
 ויחפץ יהוה אלהיך לה את הקללה לברכה
 כי אתה יהוה אלהיך: לא תדרש שלום
 וטבתם כל ימיה לעולם: ס

אית
לקללה

לא תתעב אדמי כי אחיה הוא
 לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו: בנים
 אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם
 בקתל יהוה: ס כִּי תֵצֵא
 מחנה על איביך ונשמרת מפל דבר רע:
 כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה
 לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא
 אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב
 ירחץ

רביעי

אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶל־שַׁעַר הַיְצִיר הַהוּא
וּמְקוֹלָתָם אַתֶּם בְּאָזְנוֹתַי וּמִתּוֹ אֶת־הַנֶּעֱרָן הַנֶּעֱרָה ק'
עַל־דְּבַר אֲשֶׁר לֹא־צִעֲקָה בְּעִיר וְאֶת־
הָאִישׁ עַל־דְּבַר אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־אִשְׁתּוֹ
רָעָהּ וּבְעִרְתָּ הָרַע מִקֶּרְבָּהּ: ׀

וְאִם בַּשָּׁדָה וּמֵצָא הָאִישׁ אֶת־הַנֶּעֱרָן הַנֶּעֱרָה ק'
הַמֵּאֲרָשָׁה וְהַחֲזִיק בָּהּ הָאִישׁ וְשָׁכַב עִמָּהּ
וּמִתּוֹ הָאִישׁ אֲשֶׁר־שָׁכַב עִמָּהּ לְבָדּוֹ: וְלַנֶּעֱרָן וּלַפִּעִיָּה ק'
לֹא־תַעֲשֶׂה דְבַר אֵין לַנֶּעֱרָן חֲטָא מוֹת לַנֶּעֱרָה ק'
כִּי כַּאֲשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל־רָעָהּ וּרְצִחוֹ
נָפֵשׁ בֶּן הַדְּבַר הַזֶּה: כִּי בַשָּׁדָה מֵצָאָהּ
צִעֲקָה הַנֶּעֱרָן הַמֵּאֲרָשָׁה וְאֵין מוֹשִׁיעַ לָהּ: הַנֶּעֱרָה ק'
׀ כִּי וּמֵצָא אִישׁ בָּעֵר בְּתוֹלָה נֶעֱרָה ק'

אֲשֶׁר לֹא־אֲרָשָׁה וְתַפְּשָׁה וְשָׁכַב עִמָּהּ
וּנְמִצָּאוּ: וְנָתַן הָאִישׁ הַשָּׁכַב עִמָּהּ לְאָבִי
הַנֶּעֱרָן חַמְשִׁים כֶּסֶף וְלוֹ־תַהֲיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת הַנֶּעֱרָה ק'
אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא־יִכָּרַל שְׁלָחָה כָּל־יָמָיו:

׀ לֹא־יָקָח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ כַּג
אָבִיו וְלֹא יִגְלָה כְּנֶפֶס אָבִיו: ׀

לֹא־יָבֹא בְּצִוֵּי־דָבָר וּכְרוֹת שְׂפָכָהּ

בְּקָהּ

ספר הדברים

הנערה ק' השוערה: ואמר אבי הנער אל הזקנים
את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה
והנה הוא שם עלילות דברים לאמר לא
מוצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בת
ופרשו השמלה לפני זקני העיר: ולקחו זקני
העיר והוא את האיש ויסרו אותו: ועניש
אתו מאד כסף ונתנו לאבי הנערה: ו
הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו
תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו

ו אם אמת היה הדבר הו
לנערה ק' לא גמלאו בתולים לנער: והוציאו את
הנער ק' אל פתח בית אביו וסקלوه
אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה
גבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת
הרע מקרבך: כי ימצא איש
שכב עם אשה בעלת בעל ומתו גם
שניהם האיש השכב עם האשה והאשה
ובערת הרע מישראל: כי
נערה ק' והיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה
איש בעיר ושכב עמה: והוצאתם
את

בִּי יִקְרָא קוֹצֵפוֹר לִפְנֵיהֶם בְּדֶרֶךְ כָּל עֵץ
 אֹרֶךְ עַל הָאָרֶץ אֲפֹרָחִים אֹרֶךְ בִּיצִים וְהָאֵם
 רִבְצָה עַל הָאֲפֹרָחִים אֹרֶךְ עַל הַבִּיצִים לֹא
 תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים שֶׁלָּחַ תְּשַׁלַּח אֶת
 הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ לְמַעַן יִטַּב
 לָךְ וְהָאֲרֶכֶת יָמִים: ס כִּי תִבְנֶה שלישי
 בֵּית חֹדֶשׁ וְעָשִׂיתָ מַעֲקָה לְגִגֶּה וְלֹא תֵשִׁים
 דָּמִים בְּבֵיתְךָ כִּי יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ: לֹא
 תִזְרַע כְּרֶמֶךָ כָּל־אֵיִם כֹּן תִּקְדֹּשׁ הַמִּלְאָה אית
המלאה
 הַזֶּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע וְתִבְוֹאֶת הַכֶּרֶם:
ס לֹא תִחַרֵּשׁ בְּשׂוֹר וּבַחֲמֹר
 יַחְדּוֹ: לֹא תִלְבֹּשׁ שְׁעִטָּה צִמְרִי וּפִשְׁתִּים
 יַחְדּוֹ: ס גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה לָּךְ עַל
 אַרְבַּע כַּנְפוֹת כְּסוּתְךָ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה-בָּהּ:
ס כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבָא אֵלֶיהָ
 וּשְׁנָאָהּ: וְשֵׁם לָהּ עַל־לֶת דְּבָרִים וְהוּצָא
 עָלֶיהָ שֵׁם רָע וְאָמַר אֶת-הָאִשָּׁה הַזֹּאת
 לִקְחָתִי וְאֶקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא מִצְוָתִי
 לָהּ בְּתוּלִים: וְלָקַח אָבִי הַנֶּעֱרָ וְאִמָּהּ הַנֶּעֱרָה כִּי
 וְהוּצִיאוּ אֶת-בְּתוּלִי הַנֶּעֱרָ אֶל-זִמְנֵי הַעִיר הַנֶּעֱרָה הנערה ק'
הנערה ק'
השערה

שני ושמעו ויראו: ס
 חטא משפט מות והומת ותלית אותו
 על עץ: לא תלין נבלתו על העץ כי
 קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת
 אלהים תלי ולא תטמא את אדמתך אשר
 יהיה אלהיה נתן לה נחלה: ס

כב לא תראה את שור אחיך או את שני
 גדחים והתעלמת מהם השב תשובם
 לאחיה: ואם לא קרוב אחיך אליך ולא
 ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך
 עד הרש אחיך אותו והשבתו לו: וכן
 תעשה לחמור וכן תעשה לשמלתו וכן
 תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד
 ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם:

ס לא תראה את חמור אחיך או
 שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם
 הקם תקים עמו: ס לא
 יהיה כלי גבור על אשה ולא ילבש גבר
 שמלת אשה כי תועבת יהיה אלהיך כל
 עשה אלה: פ

לאֲשֶׁה: וְהָיָה אִם־לֹא חָפְצָתָ בָּהּ וְשִׁלַּחְתָּהּ
לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־תִמְכְּרֶנָּה בְּכֶסֶף לֹא־
תִתְּצֶמֶר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עָבִיתָהּ:

ס כִּי־תִחְלִין לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים
הָאֶחָת אֶהְיֶיהָ וְהָאֶחָת שְׁנוֹאָהּ וְיִלְדוּ לָהּ
בָּנִים הָאֶהְיֶיהָ וְהַשְׁנוֹאָה וְהָיָה זֶה־בֶּן
הַבָּכֹר לְשְׁנוֹאָהּ: וְהָיָה בְּיוֹם הַנִּחְלוֹ אֶת־
בָּנָיו אֶת אֲשֶׁר־יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לְבָכֹר אֶת־
בֶּן־הָאֶהְיֶיהָ עַל־פְּנֵי בֶן־הַשְׁנוֹאָה הַבָּכֹר:
כִּי אֶת הַבָּכֹר בֶּן־הַשְׁנוֹאָה יְכִיר לְתֹתָּהּ
לֹא־פִי שְׁנָיִם בְּכֹל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא לוֹ כִּי־הוּא
רֹאשִׁית אָנֹכִי לוֹ מִשְׁפֹּט הַבְּכֹרָה:

ס כִּי־יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן־סוֹרֵר וּמוֹרֵה
אֲבִיָּה שָׁמַע בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ
וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא־יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם: וְתִפְשׂוּ בּוֹ
אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ
וְאֶל־שַׁעַר מִקְּמוֹ: וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ
זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֵה אֲבִיָּה שָׁמַע בְּקוֹלָנוּ זֶה־לָּל
וְסָבֵא: וְרָגְמָהוּ כָּל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ בָּאֲבָנִים
וּמָת וּבָעִרְתָּ הָהָרַע מִקִּרְבָּהּ וְכָל־יִשְׂרָאֵל

ספר הדברים

וַיִּגְשׁוּ הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי כִּי בָם בָּחַר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתּוֹ וּלְבָרֶךְ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל פִּיהֶם
 יִהְיֶה כָל־רִיב וְכָל־נִגַּע: וְכָל זָקְנֵי הָעֵיִר
 הַהוּא הַקְרִבִּים אֶל־הַחֹלֶל יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם
 עַל־הַעֲגֹלָה הָעֲרוּפָה בַּנֶּחֱל: וְעֵנִי וְאָמְרוּ
 יְדֵינוּ לֹא שָׁפְכוּ אֶת־הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא
 רָאוּ: כִּפּוּר לַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־פָּדִיתָ יְהוָה
 וְאֶל־תִּתֵּן דָּם נָקִי בַּקָּרֵב עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל וּגְפָפָר
 לָהֶם הַדָּם: וְאַתָּה תִּבְעֵר הַדָּם הַנָּקִי
 מִקֶּרְבְּךָ כִּי־תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה:

שפכו ק

ס ס ס

בִּיתְצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אִיבֶיךָ וּנְתַנּוּ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּידֶךָ וּשְׁבִית שְׁבוּי: וְרֹאִיתָ
 בַּשְּׁבוּיָה אִשָּׁה וּפְתַחֲתָהּ וְהִשְׁקַתָּ בָּהּ וּלְמַחֲתָהּ
 לָהּ לְאִשָּׁה: וְהִבֵּאתָהּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וּגְלַחָהּ
 אֶת־רֹאשָׁהּ וְעָשִׂיתָהּ אֶת־צַפְרָנֶיהָ: וְהִסִּירָהּ
 אֶת־שְׂמֹלֶת שְׁבוּיָהּ מִצַּלְיָהּ וַיִּשְׁכַּב בְּבֵיתְךָ
 וּבִכְתָּהּ אֶת־אִבֶּיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח וְיָמִים
 וְאַחֵר כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבְעִלְתָּהּ וְהִיתָה לָּךְ
 לְאִשָּׁה

P. 49.

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: לִמְעַן אֲשֶׁר
 לֹא יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כָּכָל תּוֹעֵבֹתֵם
 אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיכֶם וַחֲטֹאתֵם לַיהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם: ס כִּי תִצְוֹר אֶל־עֵיר
 יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לֹא־
 תִשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לִנְדֹחַ עָלֶיהָ גֵּרוֹן בִּי
 מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֵתוֹ לֹא תִכְרֹת בִּי הָאָדָם עֵץ
 הַשָּׂדֶה לִבְנֵי מִסְכֵּיָהּ בְּמִצּוֹר: רַק עֵץ אֲשֶׁר־
 תִּדְעַ כִּי לֹא־עֵץ מֵאֲכָל הוּא אֵתוֹ תִשְׁחִית
 וְכִרְתָּ וּבְנִיתָ מִצּוֹר עַל־הָעֵיר אֲשֶׁר הוּא
 עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּהּ: פ

כא כִּי יִמְצֵא חֵלֶל בְּאֶדְמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 נָתַן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ נָפֶל בַּשָּׂדֶה לֹא נִדְעַ מִי
 הִכּוֹהוּ: וַיֵּצֵא זִקְנִיָּה וּשְׁפָטִיָּה וּמִדְּרוֹ אֶל־
 הָעֵרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחֵלֶל: וְהָיָה הָעֵיר
 הַקְּרֹבָה אֶל־הַחֵלֶל וּלְקָחוּ זִקְנֵי הָעֵיר הַהוּא
 עֵגֶל בָּקָר אֲשֶׁר לֹא־עֲבָד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא־
 מִשְׁכָּח בָּעַל: וְהוֹרְדוּ זִקְנֵי הָעֵיר הַהוּא אֶת־
 הָעֵגֶלָה אֶל־בְּחַל אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹד בּוֹ
 וְלֹא יִרְעַ וְיַעֲרֹב־שָׁם אֶת־הָעֵגֶלָה בְּבָחַל:

ספר הדבדים

הַשְׁמִירִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וַאֲמָרוּ מִי־הָאִישׁ
הַזֶּה וְרַךְ הַלֵּבב יִלָּךְ וַיֵּשֶׁב לִבְיֹתוֹ וְלֹא
יָמָס אֶת־לֵבָב אֶחָיו כָּל־כְּבוֹ: וְהָיָה כָכֹל
הַשְׁמִירִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וַיִּפְקְדוּ שְׂרָי
שְׂבִיעִי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: ס כִּי

תִּקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ וַתִּקְרָא
אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם: וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶנָּה
וּפָתַחָהּ לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא בָּהּ יִתְּנוּ
לָךְ לְמָס וְצִבְדוֹדָה: וְאִם־לֹא תִשְׁלֹם עִמָּךְ
וַעֲשִׂיתָה עִמָּךְ מִלְחָמָה וְצָרָתָ עָלֶיהָ:
וְנִתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְהָכִיתָ אֶת־כָּל־
זְכוֹרָהּ לְפִי־חֶרֶב: בָּק וְהַנָּשִׁים וְהַטַּף
וְהַבְּהֵמָה וְכָל־אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר כָּל־שְׁלָלָהּ
תָּבוֹז לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־שְׁלָל אֵיבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ: בָּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הַנְּעָרִים
הַיֹּרֶחֶק מִמָּךְ מֵאֹד אֲשֶׁר לֹא־מַעְרִי הַגּוֹיִם
הָאֵלֶּה הַנֶּה: בָּק מַעְרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נִחְלָה לֹא תִחְיֶה
כָּל־גִּשְׁמָה: כִּי־תִחְרַם תִּחְרִימָם תִּחְתִּי
וְהָאֲמָרִי הַכִּנְעָנִי וְהַפְּרָזִי הַחִתִּי וְהַיְבוֹסִי
בְּאִשֶּׁר

עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס
 עינך גפוש בגפוש עין בעין שו בשן יד ביד
 רגל ברגל: **ס** כרתצא למלחמה **כ**
 על איבה וראית סוס ורכב עם רב ממך
 לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך
 המעלה מארץ מצרים: והיה כקרבכם
 אל המלחמה ונגש חכה ודבר אל העם:
 ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים
 היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם
 אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו
 מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם
 להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם:
 ודברו השטרים אל העם לאמר מיהאיש
 אשר בנה בית חדש ולא חנכו ירך
 וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר
 יחנכו: ומיהאיש אשר נטע כרם ולא
 חללו ירך וישב לביתו פן ימות במלחמה
 ואיש אחר יחללו: ומיהאיש אשר ארש
 אשה ולא לקחה ירך וישב לביתו פן ימות
 במלחמה ואיש אחר יקחה: ויספו

וְכִרְיָהוּיָהּ אִישׁ שָׁנָא לְרֵעֵהוּ וְאָרַב לוֹ וְקָם
 עָלָיו וְהִכְהוּ נַפֶּשׁ וּמָת וְנָם אֶל אַחַת הָעָרִים
 הָאֵלֶּה: וְשָׁלַחוּ זֶקֶנִי עִירָו וּלְקַחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם
 וּנְתַנּוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֲלֵהֶם וּמָת: לֹא תִחוּס
 עֵינֶה עָלָיו וּבַעֲרַת דַּם הַנֶּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב
 שְׂשִׁי לָהּ: ס לֹא תִסֹּג גְּבוּל הָעֵדָה
 אֲשֶׁר גְּבֻלֵי רֵאשִׁנִּים בְּנִחֻלָּתָהּ אֲשֶׁר תִּנְחַל
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיהָ נִחֻן לָהּ
 לְרִשְׁתָּהּ: ס לֹא יָקוּם עַד אַחֵד
 בְּאִישׁ לְכָל עֵוֹן וּלְכָל חַטָּאת בְּכָל חַטָּא
 אֲשֶׁר יַחַטָּא עַל פִּי שְׁנֵי עֵדִים אֹי עַל פִּי
 שְׁלֹשָׁה עֵדִים יָקוּם דְּבָר: כִּי יָקוּם עַד הָמָּה
 בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה: וְעַמְּדוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים
 אֲשֶׁר לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים
 וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיּוֹם הַהוּם: וְדָרְשׁוּ
 הַשֹּׁפְטִים הַיָּטִב וְהַרָּע עַד שֶׁקָּרָה עַד שֶׁקָּרָה
 עָנָה בְּאָחִיו: וְעִשִּׂיתֶם לוֹ כְּאֲשֶׁר זָמַם
 לַעֲשׂוֹת לְאָחָיו וּבַעֲרַת הָרָע מִקִּרְבֶּךָ:
 וְהַנְשְׂאָרִים יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ וְלֹא יִסְפוּ לַעֲשׂוֹת
 עוֹד

כל־רצח: וזה דבר הרצח אשר־יגוס שמה
 וחי אשר יכה את־רעהו בבלי־דעת והוא
 לא־שגא לו מתמול שלשם: ואשר יבא
 את־רעהו ביער לחטב עצים ונדהה ידו
 בגרזן לכרת העץ ונשל הברזל מן־העץ
 ומצא את־רעהו ומת הוא וגוס אל־אחת
 הערים האלה וחי: פן־ירדף גאל הדם
 אחרי־הרצח כי יחס לבבו והשיגו כי ירבה
 הדרך והכהו נפש וְלוֹ אֵין מִשְׁפָּט־מִוֶּת כִּי
 לא שגא הוא לו מתמול שלשום: על־
 כן אנכי מצוה לאמר שלש ערים תבדיל
 לה: ואם ירחיב יהוה אלהיה את־גבולך
 כאשר נשבע לאבתך ונתן לה את־כל
 הארץ אשר דבר לתת לאבתך: כי
 תשמר את־כל־המצוה הזאת לעשותה
 אשר אנכי מצוה היום לאהבה את־יהוה
 אלהיה וללכת בדרךיו כל־הימים ויספת
 לה עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא
 ישפך דם נקי בקרב ארצה אשר יהוה
 אלהיה נתן לה נחלה והיה עליה דמים:

ספר הדברים

לא אראה עוד ולא אמות: נאמר יהוה
 אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם
 מקרב אחיהם כמך ונתתי דברי בפי
 ודבר אליהם את כל אשר אצונו: והיה
 האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר
 ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא
 אשר יזיד לדבר דבר בשמי את אשר לא
 צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים
 אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר
 בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא
 דברו יהוה: אשר ידבר הנביא בשם יהוה
 ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר
 לא דברו יהוה בידון דברו הנביא לא
 תגור ממנו: כי זכרית יהוה

יט

אלהיה את הגוים אשר יהוה אלהיה נתן
 לה את ארצם וירשתם וישבתו בעריהם
 ובקבתיהם: שלוש ערים תבדיל לך בתוך
 ארצה אשר יהוה אלהיה נתן לה לרשתה:
 תבין לה הדרך ושלשת את גבול ארצה
 אשר ינחילה יהוה אלהיה והיה לגוים שמה

כל

גַּר שָׁם וּבָא בְּכָל־אֹתָהּ נִפְשׁוּ אֶל־הַמָּקוֹם
 אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה: וְיִשְׂרָת בָּשָׂם יְהוָה
 אֱלֹהֵיוּ בְּכָל־אֲחֵיו הַלְוִיִּם תַּעֲמִידִים שָׁם
 לִפְנֵי יְהוָה: חֶלֶק בְּחֶלֶק יֹאכְלוּ לֶבֶד
 מִמִּכְרֵיו עַל־הָאֲבוֹת: ס כִּי אֵתָּה
 בָּא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 לֹא־תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֵבֶת הַגּוֹיִם הָהֵם:
 לֹא־יִמָּצֵא בְּךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ וּבִתּוֹ בְּאִשׁ קִסָּם
 קִסָּמִים מַעֲוֹנִן וּמִנְהַשׁ וּמִכֶּשֶׁף: וְחָבֵר חֶבֶר
 וְשָׂאֵל אוֹב וַיִּדְעֵנִי וְדָרַשׁ אֱלֹהִימוֹתִים: כִּי
 תוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל־עֲשֵׂה אֱלֹה וּבְגִלָּל תוֹעֵבֶת
 הָאֱלֹה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישׁ אוֹתָם מִפְּנֵיךָ:
 תָּמִיד תִּהְיֶה עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: * כִּי הַגּוֹיִם חֲמִישִׁי
 הָאֱלֹה אֲשֶׁר אֵתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל־מַעֲנֵגִים
 וְאֶל־קִסָּמִים וְשִׁמְעוּ וְאֵתָּה לֹא כֵן נָתַן לָךְ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: נָבִיא מִקֶּרְבְּךָ מֵאֲחִיךָ כַּמִּנִּי
 יָקִים לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֱלֹהֵי תִשְׁמְעוּן:
 כָּכֹר אֲשֶׁר־שָׁאֵלָתָּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּחֲרֹב
 בָּיִת הַקָּהֵל לֵאמֹר לֹא אֶסָּף לִשְׁמֹעַ אֶת־
 קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֶת־הָאִשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת

ספר הדברים

משנה התורה הזאת על ספר מלפני
הכהנים הלויים: והיתה צמו וקרא בו כל
ימי חייו למען ולמד ליראה את יהוה
אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת
ואת התקנים האלה לעשתם: לבלתי רום
לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין
ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו
יח הוא ובניו בקרב ישראל: ס לא
שלושי יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי חלק
ונחלה עם ישראל ואשי יהודה ונחלתו
יאכלו: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו
יהודה הוא נחלתו כאשר דבר לו:
ס וזה יהיה משפט הכהנים
מאת העם מאת זבתי הנזבח אם שור אם
שה ונתן לכהן הורצ וחלקים והקבה:
ראשית דגנה תירשה ויצהרה וראשית גז
צאנה תתן לו: כי בו בחר יהוה אלהיה
מכל שבטיה לעמד לשרת בשם יהוה הוא
רביעי ובניו כל הימים: ס וכי יבא
הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא

כָּל אִשֶּׁר יִזְרוּהָ: עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר
 יִזְרוּהָ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לָהּ תַעֲשֶׂה
 לֹא תִסּוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָהּ יָמִין
 וּשְׂמָאל: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְדוֹן לְבַלְתִּי
 שָׁמַע אֶל־הַכֹּהֵן הַעֹמֵד לְשֵׁרֵת שֵׁם אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיהָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא
 וּבַעֲרֵת הָרַע מִיִּשְׂרָאֵל: וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ
 וַיֵּרָאוּ וְלֹא יִזְדוֹן עוֹד: כ
 תָּבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 וַיִּרְשֶׁתָּהּ וַיִּשְׁבָּתָהּ בָּהּ וְאָמַרְתָּ אֲשִׁימָה עָלַי
 מֶלֶךְ כָּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סָבִיבֵתִי: שׁוּם תִּשִּׂים
 עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ
 מִקֶּרֶב אֲחֶיךָ תִּשִּׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תִזְכֹּר
 לַתֵּת עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא־אֲחִיקָה
 הוּא: רַק לֹא־יִרְבֶּה־לוֹ סוּסִים וְלֹא־יָשׁוּב
 אֶת־הָעָם מִצִּירְיָמָה לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּסִים וַיְהִי
 אָמַר לָכֵן לֹא תִסְמֹן לָשׁוּב בְּדֶרֶךְ הַזֶּה
 עוֹד: וְלֹא יִרְבֶּה־לוֹ נָשִׁים וְלֹא יָסוּר לִבּוֹ
 וְכִסְף וְזָהָב לֹא יִרְבֶּה־לוֹ מְאֹד: וְהָיָה
 כִּשְׁכַּתוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְקָתַב לוֹ אֶת־

ספר הדברים

אחרים וישתחו להם ולשמש או לזר או
 לכל צבא השמים אשר לא צויתיו והגד-
 לה ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכון
 הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל :
 והוצאת את האיש ההוא או את האשה
 ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל-
 שעריה את האיש או את האשה וסקלתם
 באבנים ומתו : על פי שנים עדים או
 שלשה עדים וזמת המת לא זימת על פי עד
 אחד : יד העדים תהיה בו בקראשנה
 להמיתו ויד כל העם באחרנה ובערת
 הרע מקרבך :

פ

כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם
 בין תין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת
 בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיך בו : ובאת אל הכהנים
 הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם
 ודרשת והגידו לך את דבר המשפט : ועשית
 על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום
 ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות
 ככל

ס ס ס

48. שפטים ושמרים תתן לה בכל-
 שעריך אשר יהיה אלהיה נתן לה לשבטיה
 וישפטו את העם משפט צדק: לא תמה
 משפט לא תכיר פנים ולא תמח שחד כי
 השחד יעור ציני חכמים ויסלף דברי
 צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה
 ויבשת את הארץ אשר יהיה אלהיה נתן
 לה: ס לא תטע לה אשרה
 כל עץ אצל מזבח יהיה אלהיה אשר
 תעשה לה: ולא תקים לה מצבה אשר
 שגא יהיה אלהיה: ס לא
 תזבח ליהיה אלהיה שור ושה אשר יהיה בו
 מום כל דבר רע כי תזבח יהיה אלהיה
 הוא: ס כי ימצא בקרבך באחד
 שעריך אשר יהיה אלהיה נתן לה איש אד-
 אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה-
 אלהיה לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים
 אחרים

ספר הדברים

אלהיה מסת נדבת וזה אשר תתן כאשר
 יברכה יהיה אלהיה: ושמחת לפני יהיה
 אלהיה אתה ובנת ובתה ועבדת ואמתה
 והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה
 אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהיה
 אלהיה לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד
 היית במצרים ושמרת ועשית את החקים
 האלה:

פ

הג הסלת תעשה לה שבעת ימים באספה
 מוצקה ומימך: ושמחת בחגך אתה ובנת
 ובתה ועבדת ואמתה והלוי והגר והיתום
 והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג
 ליהיה אלהיה במקום אשר יבחר יהיה כי
 יברכה יהיה אלהיה בכל תבואתך ובכל
 מעשה ידי והיית אך שמח: שלוש פעמים
 בשנה יראה כל זכורך את פני יהיה
 אלהיה במקום אשר יבחר בחג המצות
 ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את
 פני יהיה ריקם: איש כמתנת ידו לברכת
 יהיה אלהיה אשר נתן לך:

ס

שפטים

אלהיה ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה
 אלהיה צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה
 לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ
 שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי
 בחפזו יצאת מארץ מצרים למען תזכר
 את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:
 ולא יראה לך שאר בכל גבלה שבעת
 ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב
 ביום הראשון לבקר: לא תוכל לזבח
 את הפסח באתר שעריך אשר יהוה
 אלהיה נתן לך: כי אם אל המקום אשר
 יבחר יהוה אלהיה לשכן שמו שם תזבח את
 הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך
 ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר
 יבחר יהוה אלהיה בו ופגית בבקר וחלכת
 לאחליו: ששת ימים תאכל מצות וביום
 השביעי עצרת ליהוה אלהיה לא תעשה
 מלאכה: שבעה שבעת תספור
 לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור
 שבעה שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה

ספר הדברים

והיה כד יאמר אליה לא אצא מעמך
 אהבה ואהבת ביתך כד טוב לו עמך
 ולקחת את המרצע ונתתה באוני ובדלי
 והיה לה עבד עולם ואף לאמחה תעשה
 כן: לא תקשה בעינה בשלחה אתו חפץ
 מעמך כי משנה שבר שכיר עבדה שו
 שנים וברכה יהיה אלהיה בכל אשר
 תעשה:

פ

כל הבכור אשר יולד בבקרה ובצאן
 הזכר תקדיש ליהוה אלהיה לא תעב
 בבקר שורה ולא תגז בכור צאנה: לפ
 יהיה אלהיה תאכלנו שנה בשנה במקו
 אשר יבחר יהוה אמה וביתך: וכי יהי
 בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבח
 ליהוה אלהיה: בשעריך תאכלנו תטמ
 והטחור יחדו כצבי וכאיל: רק את דם
 לא תאכל על הארץ תשפכנו במים

פ

טז שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהו
 אלהיה כי בחדש האביב הוציאך יהוה
 אלהיך

לִבְבֶּךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יְדֶךָ מֵאַחֲדֵיהֶם הָאֲבוֹנִים׃
 כִּי־פָתַח תִּפְתָּח אֶת־יְדֶךָ לִי וְהֶעַבְטָה תַעֲבִיטֵנִי
 דִּמְחִסְרוֹ אֲשֶׁר יִחַסֵּר לִי׃ הַשְׁמַר לָךְ פֶּדֶר
 יְהִיָּה דְבָר עִם־לִבְבְּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קָרְבָה
 שְׁנֵת־הַיֹּשְׁבֵעַ שְׁנֵת הַשְׁמֵטָה וְרַעְיָה עֵינֶיךָ
 בְּאַחֲדֵי הָאֲבוֹנִים וְלֹא תִתֵּן לִי וְקִרְאָה עֲלֶיךָ אֶל־
 יְהוָה וְהָיָה בְּךָ חֵטָא׃ נָתַן תִּתֵּן לִי וְלֹא־
 יָרַע לִבְבְּךָ בְּתַתָּה לִי כִי בְּגִלְלִי הִדְבַּר חֲזָה
 יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂה וּבְכָל־
 מַשְׁלַח יְדֶךָ׃ כִּי לֹא־יִחַדֵּל אֲבוֹנִים מִקֶּרֶב
 הָאָרֶץ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מִצִּוְיָהּ לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתָּח
 אֶת־יְדֶךָ לְאַחֲדֵי לַעֲנִיָּה וּלְאַבְיוֹנָהּ בְּאַרְצָהּ׃
 ס
 כִּי־יִמְכַר לָךְ אֶתִּיךָ הָעֶבֶר־אִי
 הָעֶבְרִי וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִת
 תִּשְׁלַחְנִי חֲפָשִׁי מֵעַמְּךָ׃ וְכִי־תִשְׁלַחְנִי
 חֲפָשִׁי מֵעַמְּךָ לֹא תִשְׁלַחְנִי רִיקָם׃ הַעֲנִיק
 תַעֲנִיק לִי מִצֹּאֲנֶה וּמִגִּרְנֶה וּמִמִּקְבֶּה אֲשֶׁר
 בִּרְכָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִתֵּן־לִי׃ וְזָכַרְתָּ כִּי־
 עֶבֶד הָיִיתָ בְּאַרְץ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 עַל־כֵּן אֲנֹכִי מִצִּוְיָהּ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃

ספר הדברים

ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין
לו חלק וגם לה עמך וחגר וחייתו והאלמנה
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למצו וברכה
יהיה אלהיה בכל מעשר ידך אשר
תעשה: ס מקץ שבע שנים

ששי

טו

תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט
כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא
יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה
ליהוה: את הנכרי תגש ואשר יהיה לך
אחיה תשמט ידך: אפס כי לא
יהיה בך אביון כי ברכך יהוה
בארץ אשר יהיה אלהיה נתן לך נחלה
לרשתה: רק אם שמוע תשמע בקול
יהוה אלהיה לשמר לעשות את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוה היום: כי יהיה
אלהיה ברכך באשר דבר לך והעבדת גוים
רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים
ובה לא ימשלו: ס ביהיה בך
אביון מאחד אחיה באחד שעריך בארץ
אשר יהיה אלהיה נתן לך לא תאמץ את
לבבך

תתננה ואכלה או מכר לאבדו כי עם
קדוש אתה יהיה אליה לא תבשל גדי
בחלב אמו: פ

עשר תעשר את כל תבואת זרעה וחיצי
השדה שנה שנה ואכלת לפני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר
דגנה תירשה ויצהרה ובכרת בקרך וצאנך
למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך
כל הימים: וכירבדה ממך תזרזר כי לא
תוכל שאתו כי ידתק ממך המקום אשר
יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכה
יהוה אלהיך: ונתתה בכסף וצרת הכסף
בזרך והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל
אשר תאזה נפשך בבקר ובצאן וביו ובשקר
ובכל אשר תשאלה בפשע ואכלת שם לפני
יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלני
אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק
ונחלה עמך: ס מקצה שלש שנים
תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה

חמישי
פרשת וי
שמיני עז
ויום ה' ש
פסח' ויום
של שבוע
שחל בשנ

ספר הדברים

הפרסה השמינה את הגמל ואת
הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה חמה
ופרסה לא הפרסו טמאים הם לכם :
ואת החרזיר כי מפריס פרסה הוא ולא
גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו
ובגבלתם לא תגעו : ס

את זה תאכלו מכל אשר במים כל
אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו : וכל
אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו
טמא הוא לכם : ס כל צפור
טהרה תאכלו : וזה אשר לא תאכלו מהם
תנשר והפרס והעזניה : והראה ואת האיה
והדיה למינה : ואת כל ערב למינו : ואת
בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת
הנץ למינהו : את הקוס ואת הינשוף
והתנשמת : והקאת ואת הרחמה ואת
השלה : והחסינה והאנפה למינה והדוכיפת
והעטלף : וכל שרץ העוף טמא הוא לכם
לא יאכלו : כל עוף טהור תאכלו : לא
תאכלו כל גבלה לגר אשר בשעריך
תתננה

תוך רחבה וְשֹׁרֶפֶת בָּאֵשׁ אֶרֶץ הָעִיר וְאֶרֶץ
 כָּל־שְׂלֵלָה כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיהָ וְהִיתְהוּ
 תֵּל עוֹלָם לֹא תִבְנֶה עִיר: וְלֹא יִדְבֹק בְּיָדָהּ
 מִאֻמָּה מִן־הַחֹרֶם לְמַעַן יָשׁוּב וְהָיָה מִחֲנוֹן
 אֲפֹ וְנָתַן־לָהּ רַחֲמִים וְרַחֲמֶיהָ וְהִרְבָּה
 כְּאִשֶּׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם: כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל
 יְהוָה אֱלֹהֶיהָ לְשׁוֹמֵר אֶת־כָּל־מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר
 אָמַר מִצְוַת הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיֹּשֵׁר בְּעֵינֵי יָד
 יְהוָה אֱלֹהֶיהָ: ס בָּנִים אַתֶּם וּבְנֵי
 לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגָּדְדוּ וְלֹא־תִשְׁמֹוּ
 מִרְחָקָה בֵּין עֵינֵיכֶם לְמֹת: כִּי־עַם קָדוֹשׁ אַתֶּה
 לַיהוָה אֱלֹהֶיהָ וּבָךְ בְּתֵר יְהוָה לְהַיֹּת לוֹ
 לְעַם סִגְלָה מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי
 הָאָדָמָה: ס לֹא תֹאכַל כָּל־
 הַזֵּעָבָה: זֹאת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ שׁוֹר
 שֶׁהַ בְּשָׁבִים וְשֶׁהַ עֲזִים: אֵיל וְצִבִּי וְיִחְמוֹר
 וְאֶקָו וְדִישָׁן וְתֹאז וְזֹמֶר: וְכָל־בְּהֵמָה מִפְּרִסַּת
 פִּרְסָה וְשִׁמְעַת שִׁסַּע שְׁתֵּי פִרְסוֹת מִעֲלֹת
 גֵּרָה בְּבֵהֶמָה אַתָּה תֹאכְלוּ: אֵךְ אֶרְדָּה
 לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּעַל הַגֵּרָה וּמִמִּפְרִיסֶיהָ
 הַפִּרְסָה

וְעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם תִּקְרְבוּ אֵלֶיךָ
 אוֹ הָרְחֵקִים מִמֶּנּוּ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קֶצֶה
 הָאָרֶץ: לֹא תֵאָבֵד לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו
 וְלֹא תִחַס עֵינֶךָ עָלָיו וְלֹא תִחַמֵּל וְלֹא
 תִכְסֶּה עָלָיו: כִּי הָרַג תִּהְרַגְנִי יְדָהּ תִּהְיֶה
 בּוֹ בְּרֹאשׁוֹנָה לְהַמִּיתוֹ וְגַם כָּל הָעָם
 בְּאַחֲרֹנָה: וּסְקַלְתוּ בְּאֲבָנִים וּמָת כִּי בִקֵּשׁ
 לְהִינָחֶה מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֶה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּרִית עֲבָדִים: וְכָל־יִשְׂרָאֵל
 יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ וְלֹא יוֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת כְּדִבְרֵי הָרֶעַ
 הַזֶּה בְּקִרְבְּךָ: ס כִּי־תִשְׁמָע
 בְּאַחֲרֵי עֲרִיךְ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ גִּתּוֹ לָךְ
 לְשִׁבַת שָׁם לֵאמֹר: יֵצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלַעַל
 מִקְרָבְךָ וַיִּדְּחוּ אֶת־יֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר גִּלְכָּה
 וַנַּעֲבֹדָה אֱלֹתִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעֶתָם:
 וַדְרִשְׁתָּ וַחֲקַרְתָּ וּשְׁאַלְתָּ הַיָּטֵב וְהַפֶּה אָמַת
 גִּבּוֹן הַדְּבָר נַעֲשֵׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבְּךָ:
 הִכָּה תִכָּה אֶת־יֹשְׁבֵי הָעִיר הַהוּא לְפִי־חֶרֶב
 הַחֲלֹם אֶתְהוֹתָ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּהּ וְאֶת־בְּחֻמָּתָהּ
 לְפִי־חֶרֶב: וְאֶת־כָּל־שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אַחֲרֶיךָ

כִּי־יָקֻם בְּקֶרֶךְ נָבִיא אוֹ הַלֵּם הַלֹּם וְנָתַן
 אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת: וּבֹא הָאִתּוֹ וְהַמוֹפֵת
 אֲשֶׁר־דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נִלְכָּה אַחֲרֵי
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יֵדְעֻם וְנַעֲבָדֵם:
 לֹא תִשְׁמַע אֶל־דְּבַר־יְהוָה הַנִּבִּיא הַהוּא אוֹ אֶל־
 חֹלֶם הַחִלֹּם הַהוּא כִּי מִנִּסָּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֶתְכֶם לְדַעַת הַיֹּשְׁבִים אֹתָם
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכֹל־לִבְבְּכֶם וּבְכֹל־
 נַפְשְׁכֶם: אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ וְאִתּוֹ
 תִירְאוּ וְאֵת־מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וּבְקִלּוֹ תִשְׁמְעוּ
 וְאִתּוֹ תַעֲבֹדוּ וְכִי תִדְבְּקוּן: וְהַנִּבִּיא הַהוּא
 אוֹ חֹלֶם הַחִלֹּם הַהוּא יוֹמֵת כִּי דִבֶּר־
 סָבָה עַל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְהַפָּדָה מִבֵּית עַבָדִים לְהַדְיָתָהּ
 מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לֵלְכֶת בָּתָּה
 וּבַעֲרַת הָרֶעַ מִקֶּרֶךְ: ס כִּי
 יִסִּיתֶךָ אַחֲתֶיךָ בֶן־אִמָּה אוֹ־בִנָּה אוֹ־בִתָּה
 אוֹ אִשְׁתְּ חִיקָה אוֹ רֵעָה אֲשֶׁר כִּנְפָשָׁהּ
 בַּסֵּתֶר לֵאמֹר נִלְכָּה וְנַעֲבָדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 אֲשֶׁר לֹא יֵדְעֵת אֶתָּה נֹאכַתֶיךָ: מֵאֵלֶּהִי
 הַעֲמִים

ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה :
ועשית עליוהי הבשר והדם על מזבח
יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח
יהוה אלהיך והבשר תאכל : שמר ושמעת
את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה
למען יטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי
תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך :

שלישי

כי יכרית יהוה אלהיך
את הגוים אשר אתה בא שמה לרשת
אותם מפניהם וירשת אתם וישבת בארצם :
השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי
השמות מפניהם ופן תדרש לאלהיהם
לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את
אלהיהם ואעשה כגוים אגני : לא תעשה
כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר
שנא עשו ר' אלהיהם כי גם את בניהם
ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם :
את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו
תשמרו לעשות לא תספ עליו ולא תגזע

מבני :

פ

כי

אלהיה תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה
אלהיה בו אתה ובנה ובתך ועבדך ואמתך
והלוי אשר בשעריך ושמת לפני יהוה
אלהיה בכל משלח ידך: השמר לה פך
תעזב את הלוי פל ימיה על אדמתך:

ס כי ירחיב יהוה אלהיה ארד
גבולך כאשר דבר לה ואמרת אכלה בשר
כי תאונה נפשך לאכל בשר בכל ארץ
נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום
אשר יבחר יהוה אלהיה לשום שמו שם
וזבחת מקרה ומצאנך אשר נתן יהוה לה
כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל ארץ
נפשך: אך כאשר יאכל את הוצבי
ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור
יחדו ואכלנו: רק חזק לבלתל אכל הדם
כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם
הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו
כמים: לא תאכלנו למען ייטב לה ולבנה
אחריה כי תעשה הישר בעיני יהוה:
רק קדשך אשר יהיה לה ונדריך תשא

ספר הדברים

וַיְהִי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בּוֹ
לִשְׁכֵן שְׁמוֹ שָׁם שָׁמָּה תָבוֹאוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר
אֲנִי מְצַוֶּה אִתְּכֶם עוֹלְתֵיכֶם וְזֹבְחֵיכֶם
מִעֲשֵׂי רְתִיכֶם וּתְרֻמַּת יִדְכֶם וְכֹל מִבְּחַר
גִּדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְּרוּ לַיהוָה: וְשָׁמַחְתֶּם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אַתֶּם וּבְנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם
וְעַבְדֵיכֶם וַאֲמָהֹתֵיכֶם וְחִלּוֹי אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֵיכֶם
כִּי אֵין לְוֹ חֶרֶק וְנִחְלָה אִתְּכֶם:
הַשְּׁמֹר לָךְ פֶּן־תַּעֲלֶה עֲלֵתֶיךָ בְּכָל־מָקוֹם
אֲשֶׁר תֵּרְאֶה: כִּי אִם בְּמָקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה בְּאַחַד שְׁבֻטֶיךָ שָׁם תַּעֲלֶה עֲלֵתֶיךָ
וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כָּל אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה: רַק
בְּכָל־אֵלוֹת גִּפְשֶׁךָ תִּזְבַּח וְאָכַלְתָּ בָּשָׂר
בְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ בְּכָל־
שְׁעָרֶיךָ הַסָּמָא וְהַמְהוֹר וְאָכַלְתָּ בְּצִבִּי
וּכְאֵיל: רַק הַדָּם לֹא תֹאכְלוּ עַל־הָאָרֶץ
תִּשְׁפְּכֶנּוּ בַּמַּיִם: לֹא־תֹמַל לֶאֱכֹל בְּשַׁעְרֶיךָ
מִעֲשֵׂר דִּגְגָךָ וְרֵדִיָּשֶׁת וְיִצְהָרֶךָ וּבִכּוֹרֹת
בָּקָרֶךָ וְצֹאנֶךָ וְכָל־גִּדְרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדֹר
וְנִדְּבַתֶּיךָ וּתְרוּמַת יָדֶךָ: כִּי אִם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ

הַבְּעוֹרֹת וְרוּחַת כָּל עֵץ רֵעֵנָה: וְנִצַּצְתֶּם
אֶת מִזְבְּחֵיכֶם וּשְׁבָרְתֶּם אֶת מִצְבְּחֵיכֶם
וְאֶשְׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם
תִּגְדְּעוּן וְאִבַּדְתֶּם אֶת שִׁמְכֶם מִן הַמָּקוֹם
זֶה וְהָיָה: לֹא תַעֲשֶׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
כִּי אִם אֵל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת שְׁמוֹ
שָׁם וְשִׁכְנֵה תִדְרֹשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה:
וְהִבֵּאתֶם שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֶת
מַעֲשֵׂי רֵיתֵיכֶם וְאֶת תְּרוּמַת יְדֵיכֶם וְנִדְרֵיכֶם
וְנִדְבָתֵיכֶם וּבִכּוֹרֵת בְּקָרְכֶם וְצֹאנֵיכֶם:
וְאִבַּלְתֶּם שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּשְׁמַחְתֶּם
בְּכֹל מַשְׁלַח יְדֵיכֶם אִתֶּם וּבִתְיֵיכֶם אֲשֶׁר
בְּרִכָּה יְהוָה אֱלֹהֵיךָ: לֹא תַעֲשֶׂוּן כָּכָל
אֲשֶׁר אֲנִיחֵנוּ עֲשִׂים כֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל הַיּוֹשֵׁר
בְּעֵינָיו: כִּי לֹא בֵאתֶם עַד עַתָּה אֶל הַמִּנְוָה
וְאֵל הַנִּחְלָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לָךְ:
וְעִבַּרְתֶּם אֶת הַיַּרְדֵּן וְיִשְׁכַּתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִנְתִּיל אֶתְכֶם וְהָלִיתָ לָכֶם
מִכָּל אֲיִבֵיכֶם מִסָּבִיב וְיִשְׁבְּתֶם בְּטָח: * שְׁמִי

ספר הדברים

מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר
אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי
אלהים אחרים אשר לא ידעתם: **ס**
ויהי כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את
הברכה על הר גרזים זאת הקללה על הר
עובל: הלא המה בעבר הירדן אחר נדבך
מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה
מול הגלגל אצל אלוני מרה: כי אתם
עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם
אתה וישראל: ושמרתם לעשות את
כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי
יב נתן לפניכם היום: אלה החקים
והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ
אשר נתן יהוה אלהי אברהם לה לרשתה
כל הימים אשר אתם חיים על האדמה:
אבד תאבדון את כל המקלות אשר
עבדו שם הגוים אשר אתם ורשית אתם
את אלהייתם על ההרים הרמים ועל
הגבעות

וּמִיֻּסְכֶם וּיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לֵאמֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ: ס כִּי אִם שָׁמַר תִּשְׁמְרוּן שְׁבִיעִי
 אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹתָהּ לֵאמֹר אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 לֵלְכֶת בְּכָל־דְּרָכָיו וּלְדַבְּקָהּ בּוֹ: וְהָרִישׁ
 יְהוָה אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלִּפְנֵיכֶם
 וַיִּרְשֶׁתֶם גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצָמִים מִכֶּם: כָּל־
 הַמְּקוֹמִים אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כָּךְ רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם
 יְהוָה מִן־הַמִּדְבָּר וְהַלְבֵנוֹן מִן־הַנֶּחֱרָה נְהַר־
 פָּתַח וְעַד הַיָּם הָאֲחֵרוֹן יְהוָה גְּבֻלְכֶם:
 לֹא־יִתְעַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם פֶּחַדְכֶם וּמִוְרָאֲכֶם
 יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 תִּדְרֹכוּ בָּהּ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

ס ס ס

P. 47. רָאָה אֲנִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה
 וּקְלָלָה: אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־
 מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם: וְהַקְלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־
 מִצְוֹת

כפר הדברים

והנה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יד
חסר א' אלהיך בזה מרשית השנה ועד אחר
שנה: ס והנה אם
תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה את
היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולע
בול לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מ
אוצרם בעתו יורה ומלקוש ואספת ד
ורירשה ויצדקה: ונתתי עשב בע
לבהמתך ואכלת ושבעת: השמר ו
פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אל
אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף יי
בכם ועצר את השמים ולא יתיר
והאדמה לא תתן את יבולה ואבדו
מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה
לכם: ושמעתם את דברי אלה על לבב
ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על יי
והיו למופת בין עיניכם: ולמדתם את
את בניכם לדבר בכם בשבתה בם
ובלכתה בדרך ובשכבה ובקומה: וכתב
על מזוזות ביתך ובשעריך: למען
ימינו

בְּרַדְפָם אֲחֵרֵיכֶם וַאֲנִי עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה׃ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בְּמִדְבָּר עַד בָּאֲכֶם
 עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָרְכְךָ
 וּלְאֲבִיִּים בְּנֵי אֱלִיָּאֵל בֶּן־דָּאוּבָן אֲשֶׁר
 פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַעְם וְאֵת בְּתֻלֵיהֶם
 וְאֵת אֲהֻלֵיהֶם וְאֵת כָּל־תְּיֻקֵּיהֶם אֲשֶׁר
 בְּרָגְלֵיהֶם בְּקָרֵב כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ כִּי עֵינֵיכֶם
 הִרְאִיתִי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה יְהוָה הַגָּדֹל אֲשֶׁר
 עָשָׂה׃ וּשְׁמִרְתֶּם אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה אֲשֶׁר
 אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם לִמְעַן תִּחְזְקוּ וּבִאתֶם
 וִירִשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי עֹבְרִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ׃ וּלְמַעַן תֵּאֲרִיכוּ יָמִים עַל־הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם
 וּלְיֹרְעָם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ׃ ס

כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָה בָא שָׁמָּה שְׁשִׁי
 לְרִשְׁתָּהּ לֹא כָאָרֶץ מִצְרַיִם הוּא אֲשֶׁר יֵצְאתֶם
 מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ
 בְּרִגְלֶךָ כְּגֹן הַיֶּרֶק׃ וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָם
 עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבְקָעֹת
 לְמִטַּר הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתֶּה מִיָּם׃ אֶרֶץ אֲשֶׁר־

קדש^ו הוא אלהי האלילים ואדני האדנים האל^{חול}
 הגדל הגבר והגורא אשר לא ישא פנים^{קדש}
 חול^ו ולא יקח שחד: עשה משפט יתום ואלמנה
 ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם
 את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים:
 את יהודה אלהיך תורא אתו תעבד ובו
 תדבק ובשמו תשבוע: הוא תהלתך והוא
 אלהיך אשר עשה אתך את הגדלת ואת
 הנוראת האלה אשר ראו עיניך: בשבעים
 נפש ירדו אבותיך מצרימה ועלת שמך יהנה
 אלהיך ככוכבי השמים לרב: ואהבת את
 יהודה אלהיך ושמרת משמרתו והקרתו
 ומשפטיו ומצותיו כל הימים: ועדעתם
 היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו
 ואשר לא ראו את מוסר יהודה אלהיכם
 את גדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה:
 ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך
 מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו:
 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו
 אשר הציף את מי ים סוף על פגורם

לשבתו ולברך בשמו עד היום הזה: על-
כן לא היה לפני חלק ונחלה עם אחי יהודה
הוא נחלתו כאשר דבר יהודה אליהם לו:
ואמלץ עמדתו ובהר כמים הראשנים ארבעים
יום וארבעים לילה וישמע יהודה אלי גם
בפעם ההוא לא אבה והנה השחיתתה:
ואמר יהודה אלי קום לך למסע לפני העם
ויבאו וערשו את הארץ אשר נשבעתי
לאבתם לתת להם:

פ

ועתה ישראל מה יהנה אליהך שאל מעמך חמישי
כי אם ליראה את יהודה אליהך ללכת בכל-
דרכיו ולאזהבה אותו ולעבד את יהודה
אליהך בכל לבבך ובכל נפשך: לשמר
את מצות יהודה ואת חקתיו אשר אנכי
מצוה תוים לטוב לך: הן ליהנה אליהך
השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה:
תק באבתך השק יהודה לאזהבה אותם
ויבחר בזרעם אחריהם בכלם מכל העמים
מיום הזה: ומלתם את ערלת לבבכם
וערפכם לא תקשו עוד: כי יהנה אליהם

הוא

ספר הזכרים

וְנִחַלְתֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ בְּכֶסֶת הַדָּל וּבִגְדֵי
הַנְּמוּנָה: פ
וּבְעֵת הַהוּא אָמַר יְהוָה אֵלֵי פֶסֶל לָךְ
רַבִּיעִי לִוְחֹת אֲבָנִים בְּרָאשֵׁינִים וְעֵלָה אֵלַי הָהָר
וַעֲשֵׂיתָ לָּךְ אֲרוֹן עֹץ: וְאָכַתְבָּ עַל־הָהָר
אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־לִוְחֹת הַבְּרָאשִׁים
אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשִׁמַּתָּם בְּאֲרוֹן: וַאֲעֵשֶׂה
עֲצֵי שִׁטִּים וְאֶפְסָר שְׁנֵי־לִוְחֹת אֲבָנִים
בְּרָאשֵׁינִים וְאָעַל הַהָרָה וּשְׁנֵי הַלִּוְחֹת בֵּינִי
וְיִכְתֹּב עַל־הַלִּוְחֹת בְּמִכְתֵּב הַבְּרָאשִׁימֹן
עֲשֹׂרֹת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי
בְּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּתְּנֵם יְהוָה
אֵלַי: וְאֶפֶן וְאֶרֶד מִן־הָהָר וְאֵשׁ אֶת־הַלִּוְחֹת
בְּאֲרוֹן אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וַיְהִי שֵׁם בְּאֲשֶׁר
יְהוָה: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָסְעוּ מִבְּאֵרֶת בְּנֵי־יִזְחָר
מוֹסְרָה שֵׁם מֵת אֲהֵרֹן וַיִּקְבֹּר שָׁם וַיֵּן
אֶלְעָזָר בְּנוֹ תַחְתָּיו: מִשָּׁם נָסְעוּ הַגִּדְגָּ
וּמִן־הַגִּדְגָּה וַיָּבִיתָה אֶרֶץ נַחֲלָרְמוֹם: ב
הַהוּא הַבְּדִיל יְהוָה אֶת־שִׁבְטֵי הַלְוִי לְשׁ
אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה לַעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה
לְשֵׁרֶתוֹ

לקחתי ואשרף אתו באש ואכלת אתו טחון
 היטב עד אשר תק לעפר ואשלך את עפרו
 אל הנחל הירד מן ההר: ובתבערה
 ובמטה ובקברת התאנה מקצפים הייתם
 את יהוה: ובשלח יהוה אתכם מקדש
 ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר
 נתתי לכם ושמרו את פי יהוה אל היכם
 ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקלו: ממרים
 הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם:
 ואתנפול לפני יהוה את ארבעים היום ואת
 ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר
 יהוה להשמיד אתכם: ואתפלל אל יהוה
 ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך
 אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים
 ביד חזקה: זכר לעבדיך לאברהם ליצחק
 ולעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל
 רשעו ואל חטאתו: פן ואמרו הארץ אשר
 הוצאתנו משם מבלי זבלת יהוה להביאם
 אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם
 הוציאם להמיתם במדבר: והם עמך

ונחלתך

ספר הדברים

אשר צויתם עשו להם מסכה: ויאמר יהוה
אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם
קשה ערף הוא: חרף ממני ואשמידם
ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה
אותך לגוי עצום ורב ממני: ואפן וארד
מן ההר וההר בער באש ושני לוחת חברית
על שתי ידי: וארא והנה חטאתם ליהוה
אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם
מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם:
ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי
ידי ואשברם לעיניכם: ואתנפל לפני יהוה
כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי עד כל
חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני
יהוה להקעיסו: כי יגרתי מפני האף
והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד
אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא:
ובאתרן התאנף יהוה מאד להשמידו
ואתפלל גם בעד אתרן בעת ההוא: ואת
חטאתכם אשר עשיתם את העגל
לקחתי

בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את
 הארץ הזו ובה הזאת לרשתה כי עם
 קשה ערף אתה: וזכר אל תשכח את
 אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר
 למך היום אשר יצאתי מארץ מצרים
 עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם
 עם יהוה: ובחרב הקצפתם את יהוה
 ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם: בעלתי
 החרה לנקות לוחות האבנים לוחות
 חברית אשר כרת יהוה עמכם ואשב בהר
 ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
 אכלתי ומים לא שתיתי: ויתן יהוה אלי
 את שני לוחות האבנים כתבים באצבע
 אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר
 יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום
 הקהל: ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
 לילה נתן יהוה אלי את שני לוחות
 האבנים לוחות חברית: ויאמר יהוה
 אלי קום רד מהר מהר כי שחת עמך
 אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך

ספר הדברים

תאבדון: כגוים אשר יהיה מאבד מפני
כן תאבדון עקב לא תשמעו בקול יהוה
אלהיכם:

פ

ט שמע ישראל אתה עבר היום ארדנו
לבא לרשת גוים גדלים ועצמים ממך עו
גדלות ובצרת בשמים: עם גדול ו

בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמ
מי יתנצב לפני בני ענק: וידעת היום
יהיה אלהיך הוא העבר לפניך אש אס
היא ושמידם והוא יכניעם לפניך והורש
והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך
שלושי אר-תאמר בלבבך בהנה יהוה אלו

אתם! מלפניך לאמר בצדקתי הוב
יהוה לרשת את הארץ הזאת וברש
הגוים האלה יהוה מורישם מפניה:

בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לה
את ארצם כי ברשעת הגוים הא
יהוה אלהיך מורישם מפניה ולמען ה
את הדבר אשר נשבע יהוה לאב
לאברהם ל-יצחק וליעקב: וידעת כי
בצדקת

את יתנה אל ה' ובלתי שמו מצותיו
 וכשפטיו והקדו אשר אנכי מצוה היום
 פן תאכל ושבעת וכתים טובים תבנה
 וישבת: יבקרך ואנך ירבין וכסף וזהב
 ורבדך לך וכל אשר לך ירבה: והם
 לבנה ושכחת את יתנה אלהיך המוציאך
 מארץ מצרים מבית עבדים: המור' יכה
 במדבר: תגדל ותגדל נחש ושרף ועקרב
 וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים
 מן החרלמיש: המאכלך מן המדבר
 אשר לא ידעין אכתיך למצו ענתך ולמצו
 נסתיך והישבה באחריתך: ואמרת
 בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל
 הזה: וזכרת את יתנה אלהיך כי הוא
 הניח לך לכת לעשות חיל למצו הקים
 איד בריתו אשר בשבע לאכתיך ביום
 תנה:

והיה אם שלם תשכח את יתנה אלהיך
 והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם
 והשתחית להם העדתי בכם היום כי אבד

ספר הדברים

הולִיכֶךָ וְהָיָה אֱלֹהֶיךָ דָּרֹךְ אֲרֻבֶּיִם שׁ
 בַּמִּדְבָּר לִמְצֹן עֲתִידָה לְנִסְתָּהּ לְדַעַת אֶת
 מִצְוֹתַי ק' אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הִתְשַׁמֵּר מִצְוֹתַי אִם לֹא
 נִיעַמְךָ נִירְעֶבְךָ וְנִאֲכַלְךָ אֶת־הַכֹּחַ אֲשֶׁר לִי
 יָדַעַת וְלֹא יָדַעְנוּ אֲבֹתֶיךָ לִמְצֹן הַדִּיּוּעַן
 לֹא עַל־הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יִהְיֶה הָאָדָם כִּי עַל־
 מוֹצֵא פִי יִהְיֶה יִהְיֶה הָאָדָם: שְׁמִלְתָה
 בְּלִתָּה מַעֲלִיךְ וְרַגְלָה לֹא בַעֲקָה זֶה אֲרָב
 שָׁנָה: וְיָדַעַת עִם־לִבְבְּךָ כִּי פֶאֶשֶׁר
 אֵישׁ אֶת־בְּנֵי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִסִּדְרָה: וְשֹׁן
 אֶת־מִצְוֹת יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ לִלְכֹת בְּךָ
 וְלִירְאָה אֶת־כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ מִבִּיטָה
 אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ גִּבְלֵי מַיִם עֵינֶיךָ וְתִהְיֶה
 וְצִאִים בִּבְקָעָה וּבְדֹר: אֶרֶץ חֹטֶה וְשֹׁן
 וְגִפֹן וְתִאֲנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־נֵיֶת שֶׁמֶן וְדִבְלֵי
 אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנֶיךָ תֹאכַל־בָּהּ
 לֹא־תִחַסֵּר כָּל־בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ
 וּמִתְרָרֶיךָ תִּחְצֹב נְחֹשֶׁת: וְאֲכַלְתָּ וְשֹׁן
 וּבִרְכַת אֶת־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאֶרֶץ הַזֶּה
 שְׁנֵי אֲשֶׁר נִתְּרָלָה: * הַשְּׁמֵר לָךְ פֶּן־תִּתֵּן
 א

את הצרעה ישלח יהיה אלהיך בם עד
 אבר הנשארים והנסתרים מפניך: לא
 תערץ מפניהם כי יהיה אלהיך בקרבך
 אל גדול ונורא: ונשל יהיה אלהיך את
 הגוים הארץ מפניך מעט מעט לא תוכל
 כלתם מזהר פן תרבה עליך חית השדה:
 ונתנם יהודי אלהיך לפניך והמם מהומה
 גדולה עד השמים: ונתן מלכיהם בידך
 והאבדת את שמם מתחת השמים לא
 יתצב איש בפניך עד השמדך אתם: פסולי
 אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף
 וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי
 תועבת יהיה אלהיך הוא: ולא תביא
 תועבה אל ביתך והיית חרם כמהושקץ
 תשקצמו ותעב ותתעבנו כי חרם הוא:

פ

כל חמצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון ח
 לעשות למען תחיון ורבייהם ובאתם
 ויושבתם את הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם: וזכרת את כל הדרכ אשר
 הוליכך

ספר הדברים

לך את חברית ואת החסד אשר נשבע
 לאבתך ולאחך וברךך והרבה וברךך פרי
 בטנך ופרי אדמתך וגנך ותירשך ויצחקך
 שגר אלפיה ועשתרת צאנה על האדמה
 אשר נשבע לאבתך לתת לך ברוך
 תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר
 ועקרה ובבהמתך והסיר יהוה ממך כל
 חר וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
 לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיה ואכלת
 את כל העמים אשר יהיה אליהך נתן לך
 לא תחוס עינה עליהם ולא תעבד את
 אלהיהם כרמוקש הוא לך: ס

כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה
 ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא
 מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה
 אליה לפרעה ולכל מצרים: המסת
 הגדלת אשר ראוי עיניך והאמת והמפתים
 וחיך החזקה והורע הנמיה אשר הוצאה
 יהוה אליה בך עשה יהוה אליה לכל
 העמים אשר אתה ירא מפניהם: וגם

את

תִּשְׁבְּרוּ וְאֲשִׁירְכֶם תִּגְדְּעוּן וַפְסִיל יִהְיֶה
 תִּשְׁרָפוּן בָּאֵשׁ: כִּי עַם קְדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בָּךְ בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַיּוֹת לוֹ
 לְעַם סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי
 הָאָדָמָה: לֹא מִרְבָּכֶם מִכָּל הָעַמִּים חֶשֶׁק
 יְהוָה בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם כִּי אַתֶּם הַמִּעֻט מִכָּל
 הָעַמִּים: כִּי מֵאַהֲבַת יְהוָה אֶתְכֶם וּמִשְׁמֵרוֹ
 אֶת הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם הַזֶּה
 יְהוָה אֶתְכֶם בְּיַד חֲזָקָה וַיַּפְדֶּךָ מִבְּיַת עַבְדִּים
 מִיַּד פָּרַעַה מֶלֶךְ מִצְרָיִם: וַיַּדְעַתְּ כִּי יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים הָאֵל הַנִּצָּחֵן שֹׁמֵר
 הַבְּרִית וְהַחֲסֵד לְאַהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו
 לְאַלְף דּוֹר: וּמִשְׁלָם לְשֹׁנְאָיו אֶל-פְּנֵי
 לְהַאֲבִידוֹ לֹא יֵאָחֵז לְשֹׁנְאוֹ אֶל-פְּנֵי יוֹשְׁלָם
 לוֹ: וְשִׁמְרַת אֶת-הַמִּצְוָה וְאֶת-הַחֻקִּים וְאֶת-
 הַפְּסָקִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם:

פ פ פ

P. 46. וְהָיָה יַעֲקֹב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְיִשְׁמְרֵתֶם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשֹׁמֵר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

ספר הדברים

זמפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה
 ובכל ביתו לעינינו: ואותנו הוציא משם
 למצן הבוא אתנו לתת לנו את הארץ
 אשר נשבע לאבותינו: ויצונו יהוה לעשות
 את כל החקים האלה ליראה את
 יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו
 כהיום הזה: וצדקה תהיה לנו כי נשמר
 לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה
 אלהינו כאשר צונו: פ כי יביאך
 שביעי יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
 שמה לרשתה ונשל גוים רבים מפניך חת
 והגרשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי
 והיבוס שבעה גוים רבים ועצומים ממך:
 ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם
 תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא
 תחנם: ולא תתחתן בם בתך לא תתן
 לבנו ובתו לא תקח לבנה: כי יסיר את
 בנה מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה
 אף יהוה בכם והשמידה מהר: כי אם
 כה תעשו להם מובחתיכם תתצו ומצבתם
 תשברו

וְיָתִים אֲשֶׁר לֹא נִטְעַתְי וְאָכַלְתִּי וְשָׂבַעְתִּי :
הַשְׁמַח לִי פֶן־תִּשְׂכַּח אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר
הוֹצִיאָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים : אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּזְכֹּר וְאֶת־נִיְעָבְדִּי וּבִשְׁמוֹ
תִּשְׁבַּע : לֹא תִלְכֹּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם : כִּי
אֵל קָנָא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ פֶן־יִחַרְרֶה
אֶפְרַיִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּךָ וְהִשְׁמִידֶךָ מֵעַל פְּנֵי
הָאָדָמָה : ס לֹא תִנָּסֵי אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיכֶם כְּאֲשֶׁר נָסִיתֶם בַּמִּדְבָּר : שְׁמֹר
תִּשְׁמְרוּן אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְעֲדִיתֶם וְהִקְזֹזְתֶּם אֲשֶׁר צִוְּיָה עֲשֵׂיתֶם וְיִשְׁרֹוּתֶיכֶם
בְּעֵינֵי הַנֶּה לִּמְעַן יִשְׁבַּחְךָ וּבְכַתּוּבָה שֶׁתִּתֶּן
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם :
לְהִדְדָךְ אֶת־כָּל־אֲבוֹתֶיךָ מִפְּנֵיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה : ס כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר
לֵאמֹר מָה הָיְעִלְתָּ וְהַחֲקִים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָכֶם : וְאָמַרְתָּ
לְבִנְךָ עַבְדִּים הָיִינוּ לְפָרַעַה בְּמִצְרַיִם וַיֹּצִיאֵנוּ
יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד הַזֹּקֵק : וַיִּתֵּן יְהוָה אוֹתוֹת
וּמִפְתִּים

ספר הדברים

שָׁמַר לְרִשְׁתָּהּ: לִמְעַן תִּירָא אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־חֻקָּתָיו וּמִצְוֹתָיו
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה אֹתָהּ וּבְנֶה וּבָנָה כָּל־יָמֵי
 חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יֵאָרְכְּךָ יְמֶיךָ: וְשָׁמַעַתָּ יִשְׂרָאֵל
 וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר יִטְבִּילֶךָ וְאֲשֶׁר תִּרְבֶּיךָ
 מְאֹד כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לֵךְ
 אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ: פ
 שָׁמַעַתָּ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
 וְאַהֲבַתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לֵבְךָ וּבְכָל־
 נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מַצְוֶה הַיּוֹם עַל־לֵבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם
 לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבִלְכֻתְךָ
 בְּדֶרֶךְ וּבִשְׁכֻבְךָ וּבְקוּמָה: וְקָשַׁרְתָּם לְאָזְנְךָ
 עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטֶטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ: וְכַתַּבְתָּם
 עַל־מְזוּזֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: ס
 כִּי־יִבְיֹאֵה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְיִצְחָק וְלַיָּעֲקֹב
 לָתֵת לָךְ עַרְסִים גְּדֹלֹת וְטֹבָת אֲשֶׁר לֹא־בָנִיתָ:
 וּבָתִּים מְלֵאִים כֶּסֶף טוֹב אֲשֶׁר לֹא־מְלֵאתָ
 וּבָרֵת הַצִּיּוֹנוֹם אֲשֶׁר לֹא־הִצַּבְתָּ כְּרִמִּים

שש
ציד רבתי

וזיתים

ויהי: קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר
יהודה אליהו ואת תדבר אליהו את כל
אשר ידבר יהודה אליהו ושמענו
ועשינו: וישמע יהוה את קול דבריכם
בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את
קול דברי העם הזה אשר דברו אליה
היטיבו כל אשר דברו: מי יתן והיה לבכם
זה להם ליראה אתי ולשמור את כל מצותי
כל הימים למען ישוב להם ולבניהם לעלם:
לך אמר להם שובו לכם לאהליכם: ואתה
פה עמוד עמדי ונאדברה אליה את כל
המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם
ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה:
ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם
אתכם לא תסרו ימין ושמאל: בכל הדרך
אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען
תחיו וטוב לכם והארכתם ימים בארץ
אשר תירשנו: וזאת המצוה החקים ו
המשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד
אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים

ספר הדברים

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: ס לֹא תִרְצֶנּוּ:
וְלֹא תִנְאָף: ס וְלֹא תִגָּב:
ס וְלֹא תַעֲנֶה בְרַעַךְ עַד שׁוֹא: ס
וְלֹא תִחַמֵּד אִשֶּׁת רֵעֶךָ: ס וְלֹא
תִתְאֲוֶה בֵּית רֵעֶךָ שָׂדֵהוּ וְעִבְדוֹ וְאִמּוֹ שׁוֹר
וְחֲמֹרוֹ וְכָל אֲשֶׁר לִרְעֶךָ: ס

חמישי

אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר
יְהוָה אֶל-כָּל-קְהִלָּתְךָ בְּהַר מֹתוֹךְ הָאֵשׁ
הַזֶּה בְּיָמֵינוּ וְהַעֲרַפֵּל קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסַף וַיִּכְתְּבֶם
עַל-שְׁנֵי לְחֵת אֲבָנִים וַיִּתֶּנָּם אֵלַי: וַיְהִי
כַשְּׁמַעְכֶּם אֶת-הַקּוֹל מִתּוֹךְ הָחֹשֶׁךְ וְהַהָר
בָּעֵר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּ אֵלַי כָּל-רָאשֵׁי שְׁבֻטֵיכֶם
וְזִקְנֵיכֶם: וַתֹּאמְרוּ הֵן הִרְאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶת-כְּבוֹדוֹ וְאֶת-גְּדֻלּוֹ וְאֶת-קְלוֹ שְׁמַעֲנוּ
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ כִּי יִדְבֵּר
אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם וְחַי: וַעֲתָה לָמָּה נִמּוֹת
כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת אִם יוֹסִפִּים
אֲנַחְנוּ לִשְׁמַע אֶת-קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עוֹד
וּמִתְּנוּ: כִּי מִי כָל-בֶּשֶׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל
קֹדֶשׁ אֱלֹהִים חַיִּים מִדְּבַר מִתּוֹךְ-הָאֵשׁ כִּמְנוּ
וַיְהִי

וְאֲשֶׁר בַּמִּים מִתַּחַת לָאָרֶץ׃ לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
 לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל
 קָדֹם פָּקֹד צִוִּי אֲבוֹת עַל בְּנִים וְעַל שְׁלֹשִׁים
 וְעַל רִבְעִים לְשֹׁנָיו׃ וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים
 לְאַהֲבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי׃ ס לֹא תִשָּׂא מִצְוֹתַי
 אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה
 אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שֵׁמוֹ לְשׁוֹא׃ ס
 שְׁמֹר אֶת יָמִים הַשָּׁבָת לְקֹדֶשׁ כַּאֲשֶׁר
 צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ
 כָּל מְלָאכְתְּךָ׃ וַיֹּם הַשְּׁבִיעִי שָׁבָת לַיהוָה
 אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה
 וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וְאֻמָּתְךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ
 וְכָל בְּהֵמַתְּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן
 יָנוּחַ עַבְדְּךָ וְאֻמָּתְךָ כָּמוֹךָ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עַבְדְּ
 הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצֵאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבְזֵרַע גְּמוּלָה עַל כֵּן
 צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת יָמֵי הַשָּׁבָת׃
 ס כִּבֹּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ
 כַּאֲשֶׁר צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ
 יָמֶיךָ וְלְמַעַן יֵשֵׁב לְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר—
 יְהוָה

ספר הדברים

האמרי אשר בעבר הירדן מזדה שמש :
מזרח אשר על שפת נחל ארנו ועד הר
שיאן הוא חרמון: וכל הערבה עבר הירדן
מזרח ועד ים הערבה תחת אשדות
הפסגה: פ

ה ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים
דביני שמע ישראל את החקים ואת המשפטים
אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם
אתם ושמרתם לעשתם: יהוה אלהינו כרת
עמנו ברית בהרב: לא את אבותינו כרת
יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה
פה היום כלנו חיים: פנים בפנים דבר
יהוה עמכם בהר מתוך האש: אנכי עבר
ביר יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם
את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא
עליתם בהר לאמר: אנכי יהוה
אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על
פני: לא תעשה לך פסל כל תמונה
אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
ואשר

יהוה הוא האלהים בשמים במעור ועל
 הארץ ברחוק אין עוד: ושמרת את חקני
 ואת מצותיו אשר אנכי מצוה היום אשר
 יוטב לך ולבניך אחריו ולמען תאריך ימים
 על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל
 הימים:

פ

אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן שלישי
 מזרחת שמש: לנס שמה רוצח אשר ירצח
 את רעהו בכלי דעת והוא לא שגא לו
 מתמל שלשם ונס אל אחת מן הערים
 האל ותי: את בצר במדבר בארץ המישור
 לראובני ואת דאמת בגלעד לגדי ואת גולן
 בבשן למנשי: והאת התורה אשר שם
 משה לפני בני ישראל: אלה העדות
 והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל
 בני ישראל בצאתם ממצרים: בעבר הירדן
 בגיא מור בית פעור בארץ סיחן מלך
 האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה
 ובני ישראל בצאתם ממצרים: ויירשו את
 ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי
 האמרי

ספר הדברים

וישלח את בָּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם :
 כִּי שָׁאֵל נָא לְיָמִים רַאשֵׁינִים אֲשֶׁר הָיָה לְפָנֶיךָ
 לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל
 הָאָרֶץ וְלִמְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם וְעַד קַצֵּה הַשָּׁמַיִם
 הַזֶּה הִנֵּה כְּדִבְרֵי הַגָּדוֹל הַזֶּה אִם הַנִּשְׁמָע כְּמֹהוּ :
 קֹדֶשׁ הַשָּׁמַע עִם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָהָאֵשׁ
 כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ אֶתְּךָ וַיֵּחֹז : אִם הַנִּסְתָּ
 קֹדֶשׁ אֱלֹהִים לָבוֹא לִקְחֹת לָוִי גִי' מִקֶּרֶב גִּי' בְּמִסְתָּ
 בְּאַתֶּר וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד הַזִּקְלָה
 וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹה אֲשֶׁר
 עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמַצָּקִים לְעֵינֶיךָ :
 אֵתְךָ הִרְאֵת לַדַּעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים
 אֲיוֹן עוֹד מַלְבָּדוֹ : מִן הַשָּׁמַיִם הַשְׁמִיעָה אֶת
 קוֹלוֹ לִסְפֹּרָה וְעַל הָאָרֶץ הִרְאָה אֶת אֲשֶׁר
 הַגְּדֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ : וְתַחַת
 כִּי אָהַב אֶת אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזֶרְעוֹ אַחֲרָיו
 וַיּוֹצֵאֲךָ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם :
 לְהוֹרִישׁ גִּזְיִם גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִמֶּךָ מִפְּנֵי
 לְהִבְיָאֲךָ לַתַּת לָךְ אֶת אֶרֶצְךָ נְחֹלָה כְּנִים
 הַנֶּה : וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וְהַשִּׁבְתָּ אֶל לִבְבְּךָ כִּי

יהוה

וַעֲשִׂיתָם לָכֶם כְּכָל תְּמוּנַת כָּל אֲשֶׁר צִוְּךָ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֶלֶת
 הָיָא אֵל קָנָא׃ פ

פרשיתש
 באב בשח

כִּי תוֹלִיד בְּנִים וּבְנֵי בָנִים וּנְשִׁיתָם בְּאֶרֶץ
 הַיִּשְׁחָתָם וַעֲשִׂיתָם כְּכָל תְּמוּנַת כָּל וַעֲשִׂיתָם
 כְּכָל בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַחֲכֵיסוֹ׃ הַעֲדִילְתִּי
 בְּכֶם תִּיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי
 אָבִד תֹּאבְדוּן מִחֵר מַעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם
 עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שְׂמֹה לַרְשָׁתָהּ לֹא־
 תֹאדִיכּוּ יָמִים עָלֶיהָ כִּי הִשְׁמַד תִּשְׁמְדוּן׃
 וְהִפִּיץ יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וּנְשִׂאתֶם מִתִּי
 מִסָּפָר בְּגוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהֹג יְהוָה אֶתְכֶם שְׂמֹה׃
 וַעֲבַדְתֶּם שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ
 וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן וְלֹא־יִשְׁמְעוּן וְלֹא־
 וְאֶכְלוּן וְלֹא־יִרְחוּן׃ וּבִקְשַׁתֶּם מִשָּׁם אֶת־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמַעֲאֵת כִּי תִדְרֹשְׁנִי בְּכָל־
 לִבְכָּה וּבְכָל־נַפְשָׁה׃ בְּצַר לָךְ וּמַצְאוּךָ כָּל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ צָד־
 וְהָיָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקִלּוֹ׃ כִּי אֵל רַחוּם
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־יִרְפָּה וְלֹא־יִשְׁחִיתָהּ וְלֹא־

ספר הדברים

מתוך האש: פן תשחתין ועשיתם לכם
פסל תמונת כל סמל תבניות זכר או
נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ
תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים:
תבנית כל רמש באדמה תבנית כל דגה
אשר במים מתחת לארץ: ופן תשא
עניך השמימה וראית את תשמש ואת
הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
ונדחת והשתחית להם ועבדתם אשר
חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
תחת כל השמים: ואתכם לקח יהוה ויוצא
אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו
לעם נחלה כיום הזה: ויהוה התאבה בו
על דבריקם וישבע לבלתי עבר את
הירדן ולבלתי רבא אל הארץ הטובה
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי
אנכי מת בארץ הזאת אינני עבר את
הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ
הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשכחו
את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם
ועשיתם

אֲנִכִּי נָתַן לַפְּנִיכֶם הַיּוֹם: רַק הַשְׁמַר לָךְ
 וְשֹׁמֵר נַפְשֶׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר דִּבֹּרְתִי עִיךְ וּפֶן יִסְוּרוּ מִלְּכַבְּךָ כֹּל יְמֵי
 חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתֶּם לְבִנְיָה וּלְבִנֵּי בִנְיָה: יוֹם
 אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּחֲרֹב
 בָּאָמַר יְהוָה אֵלַי תִּקְהַל לִי אֶת הָעָם
 וְאִשְׁמַעְסָ אֶת דְּבַרִּי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לִירְאָה אֹתִי
 כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל הָאָדָמָה וְאֶת
 בְּנֵיהֶם וְלִמְדוּן: וְתִקְרְבוּן וְתַעֲמִידוּן תַּחַת
 הַהָר וְהָהָר בְּעַר בָּאֵשׁ עַד רֹב הַשָּׁמַיִם
 חֹשֶׁךְ עָנָן וְעַרְפָּל: וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֲלֵיכֶם
 מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אֲתֶם שֹׁמְעִים
 וְתִמְוֹנָה אֵינְכֶם רֹאִים וַיִּלְתִּי קוֹל: וַיַּגֵּד
 לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
 עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים וַיִּכְתְּבֶם עַל־שְׁנֵי לַחֲוֹת
 אֲבָנִים: וְאֵתִי צִוָּה יְהוָה בְּעֵת הַהוּא לֵלַמַּד
 אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂוֹתְכֶם אֲתֶם
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אֲתֶם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ:
 וְנִשְׁמַרְתֶּם מֵאֵד לִגְפִשְׁתִּיכֶם כִּי לֹא רִאִיתֶם
 כֹּל־תִּמְוֹנָה בַּיּוֹם דִּבֹּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בַּחֲרֹב

ספר הדברים

המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות
 למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ
 אשר יהיה אלהי אבותיכם נתן לכם: לא
 תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם
 ולא תגרעו ממנו לשמר את מצוה יהוה
 אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם
 הראות את אשר עשה יהוה בבצר פעור
 כי כל האיש אשר הלך אחרי פעור
 השמידו יהוה אלהיך מקרבך: ואתם
 הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום:
 שני * ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים
 כאשר צונו יהוה אלהי לעשות בן בקרב
 הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
 ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם
 ובינותכם לעיני העמים אשר ישמעון את
 כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון
 הגוי הגדול הזה: כי מגוי גדול אשר לו
 קדש אלהים קרבים אליו ביהוה אלהינו בכה
 קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר לו חקים
 ומשפטים צדוקים ככל התורה הזאת אשר

אנכי

עבר שמה: לא תיראוים בי ויהיה אלהיכם
הוא הנלחם לכם:

ס ס ס

P. 45. ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר: אלני
יהוה אלהי החלום להראות את עבדך את
גדלך ואת ידך החזקה אשר מיראל בשמים קדש
ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך:
אעברה נא ואראה את הארץ הטובה
אשר בעבר הירדן הנהר הטוב הזה וסלכני:
ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי
ויאמר יהוה אלי בך אל תוסף דבר אלי
עוד בדבר הזה: עלה וראש הפסגה ושא
עיניך ומה וצפנה ותימנה ומזרחיה ורואה
בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: וצו
את יהושע וחסקה ואמצהו כי הוא יעבר
לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ
אשר תראה: ונשב בגיא מול בית פער:

פ

ועתה ישראל שמע אל החקים ואל ד
המשפטים

אָבֹרֶה הַגְּשׁוּמִי וְהַמְעֻכָּתִי וְיִקְרָא אֹתָם עַל־
 שְׁמִי אֶת־הַבָּשָׂן חֲזַת יָאִיר עַד תַּיִם הַזֶּה *
 שְׁבִיעִי וְלִמְכֹּר נָתַתִּי אֶת־הַגִּלְעָד׃ וְלִרְאוּבֵנִי
 וְלִגָּדִי נָתַתִּי מִן־הַגִּלְעָד וְעַד־נַחַל אַרְנוֹן תּוֹךְ
 הַנַּחַל וְגִבְלָו עַד יַבֵּק הַנַּחַל גִּבְלוֹ בְּנֵי עַמּוֹן׃
 וְהַעֲרָבָה וְהַיַּרְדֵּן וְגִבְלֵהֶם מִכְּפָרְתָו עַד יָם הַעֲרָבָה
 יָם הַמֶּלַח תַּחַת אֲשֶׁר־תִּפְסָגָה מִיַּרְדֵּן׃
 וְאַצֵּן אֹתְכֶם בְּעֵת הַהוּא לֵאמֹר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לִירֶשְׁתָּהּ חֲלוּצִים תַּעֲבֹרוּ לִפְנֵי אֲחֵיכֶם בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל כֹּל־בְּנֵי־חַיִל׃ רַק נְשִׁיכֶם וּמִסְפָּכֶם
 וּמִקְנֵכֶם יֵדְעֵתִי כִי־מִקְנֶה הֵב לָכֶם יֵשְׁבוּ
 בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָכֶם׃ עַד אֲשֶׁר־יָמִית
 יְהוָה לְאַחֵיכֶם כָּכֶם וַיֵּרְשׁוּ גַם־הֵם אֶת־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָהֶם בְּעֵבֶר
 הַיַּרְדֵּן וּשְׁבַתְּם אִישׁ לִירֶשְׁתּוֹ אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לָכֶם׃ וְאַתִּי יְהוֹשֻׁעַ צִוִּיתִי בְּעֵת הַהוּא
 לֵאמֹר עֵינֶיךָ הִרְאֵת אֹת כֹּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לְשָׁנֵי הַמַּלְכִּים הָאֵלֶּה כֹּן־
 יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל־הַמַּמְלָכוֹת אֲשֶׁר אַתָּה

לבד מערי הפרזי הרבה מאד: ונחרם
 אותם כאשר עשיתי לסיחון מלך חשבון
 החרם כל עיר מתם הנשים והספר: וכל-
 הבחמה ושלל הערים בנונו לנו: ונמח
 בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי
 האמורי אשר בעבר הירדן מפחר ארזן
 עד היר חרמון: צידנים יקראו לחרמון
 שרין והאמורי יקראו לו שגיר: כל וערי
 המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה
 ואדרעי ערי ממלכת עוג בבשן: כי רק
 עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה
 עדשו ערש ברזל הלה הוא ברבר בני
 עמון תשע אמות ארבה וארבע אמות
 רחבה באמת איש: ואת הארץ הזאת
 ירשנו בעת ההוא מערער אשר על נחל
 ארזן וחצי היר הגלעד וערינו נתתי לראובני
 ולגדי: ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג
 נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארגב
 לכל הבשן ההוא יקרא ארץ רפאים: ואיר
 בן מנשה לקח את כל חבל ארגב עד-
 גבול

ספר הדברים

עיר מתם והנשים והטף לא השאירו שריד:
 רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים אשר
 לכדנו: מערער אשר על שפת נחל
 ארנו והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא
 היתרה קריה אשר שגבה ממנו את הכל
 נתן יהוה אלהינו לפנינו: רק אל ארץ בני
 עמון לא קרבת כל יד נחל ובק ועמי החר
 וכל אשר צוה יהוה אלהינו: * ונפן
 ונעל דרך הבשן ונצא עוג מלך הבשן
 לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי:
 ויאמר יהוה אלי אל תירא אתו כי בידך
 נרתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו
 ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי
 אשר יושב בחשבון: ויתן יהוה אלהינו
 בידינו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו
 ונפחיו עד בלתי השאיר לו שריד: ונלכד
 את כל עריו בעת ההוא לא היתרה קריה
 אשר לא לקחנו מאתם ששום עיר כל
 חבל ארצם ממלכת עוג בבשן: כל אלה
 ערים בצרת חומה גבהה דלתים ובריח
 לבד

ויראהוה עַל־פְּנֵי הָעַמִּים תַּחֲתֵי כֶּל־
 הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שְׁמִעָה וְרַגְזוֹ וְחִלּוֹ
 מִפְּנֵיהֶם: וְאֶשְׁלַח מַלְאָכִים מִמֶּדְבָּר קְדֻמוֹת
 אֶל־סִיחֹן מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן דִּבְרֵי שָׁלוֹם לֵאמֹר:
 אֲעִבְרָה בָּאָרֶץ בְּדֶרֶךְ בְּדֶרֶךְ אֵלֶיךָ לֹא אֶסּוּר
 וּמִן־בְּכֶסֶף תִּתֶּן־לִי וְשִׂתְּתִי חֶק אֲעִבְרָה
 בְּרַגְלִי: כֹּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי בְנֵי עֲשׂוֹ הַיִּשְׁבִּים
 בְּשִׁעִיר וְהַמִּזְבֵּחַ הַיִּשְׁבִּים בְּעֶרְעֵד אֲשֶׁר־
 אֲעִבֶר אֶת־חִירְדֹן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: וְלֹא אָבָה סִיחֹן מֶלֶךְ חֲשִׁבוֹן
 הַיִּזְעֲרָנוּ בּוֹ כִּי־הִקְשָׁה וְהוֹרָה אֱלֹהֶיהָ אֶת־
 רִחוּ וְאִמֵץ אֶת־לִבּוֹ לִמְצֹן תַּחֲוֹ בִּידָהּ
 מִיּוֹם הַזֶּה: ס וַיֹּאמֶר יְהוָה שְׁשִׁי

אֵלַי רְאֵה הִחַלְתִּי תַת־לְפָנֶיהָ אֶת־סִיחֹן וְאֶת־
 אֲרָצוֹ תִּחַל לִשׁ לְרֶשֶׁת אֶת־אֲרָצוֹ: וַיֵּצֵא
 סִיחֹן לִקְרֹאתָנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לְמַלְחָמָה
 וַהֲצִדָּה: נִיתְּנָהוּ וְהָיָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ וְנָהָה
 אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ: וְנִלְכַּד בְּנֵי קִי
 אֶת־כָּל־עָרָיו בְּגֵזַת הַהוּא וַיַּחֲרֹם אֶת־כָּל־

וגם יד יחזה היתה בם להקם מקרב קמוחנה
 עד תמם: ויהיו כאשר תמו כל אנשי
 המלחמה למות מקרב העם: ס
 וידבר יהוה אלי לאמר: אתה
 עבר היום את גבול מואב את ער: וקרבת
 מול בני עמון אל תצרים ואל תתגר בם כו
 לא אתן מארץ בני עמון לה ירשה כו
 לבני לוא נתתיה ירשה: ארץ רפאים
 מתשב אף הוא רפאים ושבו בה לפנים
 ותצמנים וקראו להם זמזמים: עם גדול
 ורב ורם בענקים וישמידם יהוה מפניהם
 ויירשם וישבו תחתם: כאשר עשה לבני
 עשו הישבים בשעיר אשר השמיד את
 החרי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד
 היום הנה והערים הישבים בנצרים עד ענה
 כפתרים היוצאים מכפתר השמידם וישבו
 תחתם: קימו סעו ועברו את גחל ארנן
 ראה נתתי בידך ארץ סיוח מלך השבון
 האמרי וארץ ארצו התלך הש והתגר בו
 מלחמה: היום הנה אהל תרת פחדך
 ויראתך

את המדבר גדול הזה וְאֶרְבָּעִים שָׁנָה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ לֹא חָסַרְתָּ דָבָר :
 וַנַּעֲבֹר מֵאֶרֶץ אֲחֵינוּ בְּנֵי עֲשׂוֹ הַיִּשְׁבִּים
 בְּשָׁעִיר מִדְּבָר הָעֲרָבָה מֵאֵילָת וּמִעֲצֵין גִּבֹר

פסוק
 באמצע
 פסוק

ס וַנִּפְגַּע וַנַּעֲבֹר דֶּרֶךְ מִדְּבָר
 מוֹאָב: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֲלֹ תֵצֵר אֶרֶץ
 מוֹאָב וְאֶל תִּתְּנֶה בָּם מִלְחָמָה כִּי לֹא אֶתִין
 לָהֶם מֵאֶרְצוֹ יִרְשָׁה כִּי לִבְנֵי לֹוֹט נָתַתִּי אֶרֶץ
 עַד יִרְשָׁה: הָאֲמִיּוֹם לִפְנִים יֹשְׁבוּ בָּהָ עַם
 גָּדוֹל וָרַב וְרַם כְּעֲנָקִים: רַפָּאִים יִחְשְׁבוּ
 אֶף הֵם כְּעֲנָקִים וְהַמֹּאָבִיּוֹם יִקְרָאוּ לָהֶם
 אֲמִיּוֹם: וּבְשָׁעִיר יֹשְׁבוּ הַחֲרִים לִפְנִים וּבְנֵי
 עֲשׂוֹ יִירְשׁוּם וַיִּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם וַיִּשְׁבּוּ
 תַּחְתָּם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לָאָרֶץ יִרְשָׁתוֹ
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָהֶם: עַתָּה קִמּוּ וַעֲבֹר
 לָכֶם אֶת נַחַל זָרָד וַנַּעֲבֹר אֶת נַחַל זָרָד:
 וְהַיִּמִּים אֲשֶׁר הִלְכְנוּ מִקְדָּשׁ בְּרוּנֵעַ עַד
 אֲשֶׁר עָבְרָנוּ אֶת נַחַל זָרָד שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה
 שָׁנָה עַד תָּתֶם כָּל הַדֹּר אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה
 מִקְרֵב הַמַּחְנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם:

וְאָדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וַתִּמְרֹדוּ אֶת־
 פִּי יְהוָה וַתַּהֲדוּ וַתַּעֲלֹב דְּהִתְדֶהּ׃ וַיֵּצֵא
 הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בְּהָר הַהוּא לִקְרֹאתְכֶם
 וַיִּרְדְּפוּ אַחֲכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים
 וַיִּפְתּוּ אַחֲכֶם בְּשִׁעִיר עֹד־חֲרָמָה׃ וַתִּשְׁבוּ
 וַתִּבְכוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא־שָׁמַע יְהוָה בְּמִלְכָּם
 וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם׃ וַתִּשְׁבוּ בְּקֶדֶשׁ יְמִים
 ב' רַבִּים כִּימוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּבְתֶּם׃ וַנִּפֹּן וַנִּסַּע
 הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יָם סוּף כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 אֵלַי וַנִּסַּב אֶת־הַר שִׁעִיר יְמִים רַבִּים׃
 חמישי ס וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ רַבִּי
 לָכֶם סָב אֶת־הַהָר הַזֶּה פָּנֵי לָכֶם צִפְנָה׃
 וְאַרְד־תָּעַם עַי לֵאמֹר אַתֶּם עֹבְרִים בְּגִבּוֹר
 אַחֲיֵיכֶם בְּנֵי־עֲשׂוֹ הַיִּשְׁכִּיּוֹם בְּשִׁעִיר נִשְׂרָאוֹ
 מִכֶּם וַנִּשְׁמֹרְתֶם מְאֹד׃ אַל־תִּתְּגֹרוּ בָּם כִּי
 לֹא־אַתֶּן לָכֶם מֵאֲרָצָם עֹד מִדְּהָר כִּי־רָגַל בִּי
 יִרְשֶׁהָ לַעֲשׂוֹ נָתַתִּי אֶת־הַר שִׁעִיר׃ אָבִיר
 תִּשְׁבְּרוּ מֵאֲתָם בְּכֶסֶף וְאָכַלְתֶּם וְגַם מִיָּם
 תִּכְרוּ מֵאֲתָם בְּכֶסֶף וּשְׁתִּיתֶם׃ כִּי־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂהוּ יְדֶךָ יִדַּע לַכְתֹּף

אֵת

ובענין ייחוס: וישמע יהוה את קול דבריכם
 ויקצף וישבע לאמר: אם יראה איש
 באנשים האלה הדור הרע הזה את הארץ
 הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם:
 וזלתי כלב בן יפנה הוא וראדה ולוי אחיו
 את הארץ אשר דרך בה ולבנו יצן אשר
 מלא אחרי יהוה: גם כי התאנף
 יהוה בגללכם לאמר גם אתה לא תבא
 שם: יהושע בן נון העמד לפניך הוא יבא
 שמרה אתו חוק כי הוא ינחילה את
 ישראל: וטפכם אשר אמרתם לבו יהיה רביעי
 ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע
 המה יבאו שמה ולתם אתננה והם יירשוה:
 ואתם פניו לכם וסעו חמדברה דרך ים
 סוף: ותצענו ותאמרו אלי הטאנו ליהוה
 אנחנו נעלה ונלחמנו בכל אשר ציונו יהוה
 אלהינו ותחגורו איש את בלי מלחמתו
 ותהינו לעלות ההרה: ויאמר יהוה
 אלי אמר להם לא תעלו ולא תלחמו
 כי אינני בקרבכם ולא תנגפו לפני איביכם:

ספר הדברים

אתה : ונמחי בידם מפני הארץ ויורדו
אלנו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה
הארץ אשר יהיה אלהינו נתן לנו ולא
אבותינו רעלת נתמנו את פי יהוה
אלהינו : ותרננו באהליכם ותאמרו
בשנאת יהוה אתנו הוציאנו מארץ מצרים
לתת אתנו ביד האמרי להשמידנו :
אנה אנחנו עלים אחינו חמסו את לבנו
לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות
ובצורת בשמים וגם בני ענקים ראינו
שם : ואמר אלכם לא תערצו ולא תיראו
מהם : יהוה אלהיכם החלץ לפניכם הוא
ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים
לענייכם : ובמדבר אשר ראית אשר
נשאך יהוה אלהיך כאשר ישא איש את
בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם
עד המקום הזה : ובדבר יהוה אינכם
מאמינים ביהוה אלהיכם : החלץ לפניכם
בדרך לתור לכם מקום לחנכם באש
לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה
ובצנן

חֲמִירוֹ פָּנִים בַּמִּשְׁפָּט כְּקֶמֶן כְּגֹלִל תִּשְׁמָעוּן
 לֹא תִגְדְּלוּ מִפְּנֵי אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים קדש
 הוּא וְהִדְבַּר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תִּמְרָבוּן
 אֵלַי וְשָׁמַעְתִּיו: וְאַצִּיחָה אֶתְכֶם בְּעֵת הַהוּא
 אֶת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן: וְנִסַּע
 מִחֵרֶב וּלְלֹךְ אֶת כָּל הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל
 וְהַמִּוֶּחַל הַהוּא אֲשֶׁר רִאיתֶם דֶּרֶךְ הַיָּם
 הָאֲמֹרִי כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲתָנּוּ
 וְנָבֹא עַד קֶדֶשׁ בְּרָנֶע: וְאָמַר אֲלֵכֶם
 בְּאֵתָם עַד הַיָּם הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 גָּתוּן לָנוּ: רְאֵה גָתוּן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֶיךָ
 אֶת הָאָרֶץ עֲלֶיהָ לֹשׁ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לֵךְ אֶל תִּקְרָא וְאֶל תַּחֲת:
 וְתִקְרָבוּן אֵלַי כָּלְכֶם וְתֹאמְרוּ נִשְׁלַחְהָ שְׁלִישִׁי
 אֲנָשִׁים לִפְנֵינוּ וְיַחֲפְרוּ לָנוּ אֶת הָאָרֶץ
 וְנִשְׁבְּנוּ אֲתָנּוּ דִּבֶּר אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נַעֲלָה
 בָּהּ וְאֶת הַעֲרִים אֲשֶׁר נָבֹא אֲלֵיהֶן:
 וְיִטֹּב בְּעֵינֵי הַדְּבָר וְאֶמְקַח מִכֶּם שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְטוֹ: וְיִפְנוּ וְיַעֲלֶי
 הַיָּרְדֵּן וְיִבְאוּ עַד נַחֲלֹ אֲשַׁפֵּר וְיִרְגְּלוּ
 אֹתָהּ

ספר הדברים

נָתַן פָּרָת: רָאָה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת־
הָאָרֶץ בָּאוּ וְרָשׁוּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
לֵתֶת לָהֶם וּלְזֶרְעָם אֲחֵרֵיהֶם: וְאָמַר
אַלְכֶם בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר לֹא־אוּכַל לְבַדִּי
שָׂאת אֶתְכֶם: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה
אֶתְכֶם וַחֲנֹכֶם הַיּוֹם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב:
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם
אַלֶּף פַּעַמִּים וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
שְׁנֵי לָכֶם: * אֵיכָה אֲשָׂא לְבַדִּי מִרְחֹכֶם
וּמִשְׂאֹכֶם וּרְיִבְכֶם: הִבּוּ לָכֶם אֲנָשִׁים
חֲכָמִים וְנִבְנִים וַיִּדְעִים לִשְׁבֹּטֵיכֶם וְאֲשִׁימֶם
בְּרָאשֵׁיכֶם: וַתַּעֲנֵנִי אֲתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב
הַדִּבֵּר אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת: וְאָקַח אֶת־
רֵאשֵׁי שְׁבֹטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וַיִּדְעִים וְאֶתֶּן
אוֹתָם רֵאשִׁים עֲלֵיכֶם שְׂרֵי אֱלֹפִים וְשְׂרֵי
מֵאוֹת וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשְׂרֵי עֶשְׂרֵת וְשֹׁטְרִים
לִשְׁבֹּטֵיכֶם: וַאֲצִוֶּה אֶת־שְׁפֹטֵיכֶם בָּעֵת
הַהוּא לֵאמֹר שִׁמְעוּ בֵּין־אֲחֵיכֶם וּשְׁפֹטֶתֶם
צָדֵק בֵּין־אִישׁ וּבֵין־אֶחָיו וּבֵין־גֵּרֹ: לֹא־
תִכְזֹּר

יניח ד' ש
 פנויו ריו
 מתחל' ש
 חמישי

אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל־
 יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבַּר בְּעַרְבָה מוֹל
 P. 44. סוּף בֵּין פָּאֲרֹן וּבֵין תְּפֵל וּלְכֹן וַחֲצֹלֶת וְדִי
 זָהָב: אֶחָד עָשָׂר יוֹם מַחֲרֹכ־דֶּרֶךְ הָרֹשָׁעִים
 עַד קָדֵשׁ בְּרָנֵעַ: וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה
 בְּעֶשְׂתֵּי עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ דִּבֶּר
 מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵכֵל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֱתָנֹו אֱלֹהֵם: אַחֲרֵי הַכֹּתוֹ אֶת סִיחֹן
 מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבֹּן וְאֶת עֹוג
 מֶלֶךְ הַקִּשְׁטָן אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּעֶשְׂתֹּרֶת
 בְּאֶדְרָעִי: בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ מוֹאָב
 הַזֹּאת מֹשֶׁה בָּאֹר אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
 לֵאמֹר: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב
 לֵאמֹר רַב־לָכֶם שָׁבַת בְּהַר הַזֶּה: פָּנּוּ וּסְעוּ
 לָכֶם וּבָאוּ הָרֹאִשִׁים וְהָאֲמֹרִי וְהָאֶל־כָּל־שְׂכֵנֵי
 בְּעַרְבָה בְּהַר וּבְשִׁפְלָה וּבְנֶגֶב וּבְחוֹף הַיָּם
 אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלִּבְנוֹן עַד־הַיָּבֵה הַגָּדֹל

חמשה חומשי תורה

כאשר ניתנה למשה מפי הגבורה

תקון סופרים

עם הגהות אור תורה נכון הוא
להגות בו ולהעתיק ממנו ספר תורת
ה': עליו אין להוסיף וממנו אין
לגרוע: והמבדיל בין קדש לחול
עומד עליו בגליון לעמוד בפרץ על
השגיאות:

הוגה בעיון רב ונמרץ בשבע
חקירות ושבע דרישות על פיה כמות
הדקדוק הן באותיות ונקודות
ומעמים הן בדגש ורפי' על יד
המשכיל והנבון

יצחק דואלאבריוגה

סופר מהיר בספר תורת האלהים
מוגיה נאמן ובקי בטוב ההגהה:

בפאריש

בשנת

ויגדל האיש וילד הלוח וגדל
לפק

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that proper record-keeping is essential for the transparency and accountability of the organization. This section also outlines the various methods used to collect and analyze data, ensuring that the information is reliable and up-to-date.

2. The second part of the document focuses on the financial aspects of the organization. It provides a detailed breakdown of the budget, including income and expenses, and discusses the strategies used to manage the funds effectively. This section also includes a comparison of the organization's financial performance against its goals and objectives.

3. The third part of the document addresses the operational aspects of the organization. It describes the various programs and services provided, and discusses the challenges faced in the implementation of these programs. This section also includes a discussion of the resources used and the impact of the organization's activities on the community.

4. The fourth part of the document discusses the future plans of the organization. It outlines the goals and objectives for the next year, and discusses the strategies used to achieve these goals. This section also includes a discussion of the resources needed to implement these plans and the potential challenges that may be encountered.

5. The fifth part of the document is a conclusion that summarizes the key findings of the report. It emphasizes the importance of maintaining accurate records and the need for transparency and accountability. It also discusses the organization's commitment to improving its services and the impact of its activities on the community.

מִפְּנֵיהֶם לַמָּטָה אַחֵר מִן־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ
 יִדְבְּקוּ מִטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כֹּאֲשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֶּן־עֲשׂוֹ בְּנוֹת צִלְפָּחֵד׃
 וְהָיִינוּ מַחֲלֵה תִרְצֵה וְהָגִלָּה וּמִלָּקָה וְנִעָה
 בְּנוֹת צִלְפָּחֵד לִבְנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים׃ מִמִּשְׁפַּחַת
 בְּנֵי־מִנְשֶׁה בֶּן־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וְתֵהֱיִי בְנַחֲלָתָן
 עַל־מִטָּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן׃ אֵלֶּה הַמִּצְוֹת
 וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃

חוק

סוֹס פְּסוּקֵי דִסְפָּר בַּמִּדְבָּר אֵלֶּף וּמֵאֵתִים וּשְׁמֹנִים
 וּשְׁמֹנֶה אַרְבָּע סִימָן׃ וְהִצִּיז וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר
 אֲבָחָר בּוֹ מִטֶּהֱרֵיפָרָח׃ וּפְרָשִׁיּוֹתָיו יֵל בְּדָד יִנְחֲנוּ
 סִימָן׃ וּסְדָרְגוֹ לֵיב׃ לֵב טַחֲוֹר בְּרָא לוֹ אֱלֹהִים סִימָן׃
 וּפְרָקִיו לִיִּי לוֹ חֲכָמוֹ וּשְׂכִילוֹ דָּאֵרֶת סִימָן׃ מִנְיֹן
 חֲתֻחֹת שְׁתֵּים וְתִשְׁעִים׃ וְהִסֵּת וּמוֹת־שָׁשִׁים
 וְשֵׁשׁ הַכֵּל מֵאָה וְחֲמִשִּׁים וּשְׁמֹנֶה פְּרָשִׁיּוֹת
 אֲנִי חֲלָקְךָ וְנַחֲלָתְךָ סִימָן׃

ספר במדבר

בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהודה
 לתת את נחלת צלפחד אחיו לבנותיו :
 וזהו לאחד מבני שבטי בני ישראל
 לנשים ונרעה נחלתן מנחלת אבותיו
 ונוסף על נחלת המטה אשר תהינה
 להם ומגדל נחלתו יגרע : ואם יהיה
 היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על
 נחלת המטה אשר תהינה להם ומנחלת
 מטה אבותיו יגרע נחלתן : ויצו משה
 את בני ישראל על פי יהודה לאמר כן
 מטה בני יוסף דברים : זה הדבר אשר צוה
 יהודה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעיניהם
 תהינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם
 תהינה לנשים : ולא תסב נחלה
 לבני ישראל ממטה אל מטה כי איש
 בנחלת מטה אבותיו ידבקו בני ישראל :
 וכרבת ירשת נחלה ממטות בני
 ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה
 תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל
 איש נחלת אבותיו : ולא תסב נחלה
 ממטה

מסעי

כה

ושׁוֹב הָרֹצֵחַ אֶל־אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ: וְהָיוּ
אֵלֶּה לָכֶם לַחֲקֹת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל
יָרֵצַח אֲתָה הָרֹצֵחַ וְעַד אֶחָד לֹא־וַעֲנֶה
בְּנַפְשׁ לְמוֹת: וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנַפְשׁ
רֹצֵחַ אֲשֶׁר הוּא רָשָׁע לְמוֹת כִּי מוֹת יוּמָת:
וְלֹא־תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ אֶל־עֵיר מִקְלָטוֹ
וְלֹא־תִחַנְּפוּ אֶת הָאָרֶץ עַד מוֹת הַכֹּהֵן:
כִּי הַדָּם הוּא יִחַנֵּף אֶת הָאָרֶץ וְאִתָּם בָּהּ
יִכְפֹּר לָדָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ בָּהּ כִּי אִם בְּדָם
שָׁפַךְ: וְלֹא תִטְמֵא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אִתָּם יֹשְׁבֵיהֶם בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ
כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
פ

וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת לַמִּשְׁפָּחָת בְּנֵי־לֵוִי
לֵעֵד בֶּן־מִכִּיר בֶּן־מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי שִׁגְיָעִי
וַיִּדְבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנֵי הַנְּשָׂאִים
אֲשֶׁר אֲבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמְרוּ אֶת־
דְּבַר צִוְּתָהּ יְהוָה לְתֹת אֶת־הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה

ספר במדבר

את הרצח בפגועו בו הוא ומתני:
 בשנאה יהדפנו או השליך עליו ב
 וימת: או באיבה הכהו בידו וימת
 וימת המכה רצח הוא גאל הדם ומית
 הרצח בפגועו בו: ואם פפתע בלא
 הדפו או השליך עליו כל כלי בלא צ
 או בכל אבן אשר ימות בה בלא צ
 ויפול עליו וימת והוא לא אויב לו
 מבקש רעתו: ושפטו העדה בין ה
 ובין גאל הדם על המשפטים האלה
 והצילו העדה את הרצח מיד גאל
 והשיבו אותו העדה אל עיר מ
 אשר נס שמה וישב בה עד
 הכתן הגדל אשר משח אותו ב
 הקדש: ואם יצא יצא הרצח את
 עיר מקלטו אשר ינוס שמה: ו
 אותו גאל הדם מהויץ לגבול עיר מ
 ורצח גאל הדם את הרצח אין
 דם: כי בעיר מקלטו ישב עד
 הכתן הגדל ואחרי מות הכתן הג
 ישו

ומאת המעט תמעיטו איש כפי בחלתו אשר
 ונחלו יתן מעריז ללוים: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים
 את הירדן ארצה כנען: והקריתם לכם
 ערים ערי מקלט תהיינה לכם וגם שמה
 רצח מכה נפש בשגגה: והיו לכם הערים
 למקלט מגאל ולא ימות הרצח עד עמדו
 לפני העדה למשפט: והערים אשר
 תתנו שש ערי מקלט תהיינה לכם: אתו
 שלש הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש
 הערים תתנו בארץ כנען ערי מקלט
 תהיינה: לבני ישראל ולגר ולתושב
 בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט
 לגוס שמה כל מכה נפש בשגגה: ואם
 בכלי ברזל: והכהו וימת רצח הוא מות
 יומת הרצח: ואם באבן יד אשר ימות בה
 הכהו וימת רצח הוא מות הרצח: או
 בכלי עץ יד אשר ימות בו הכהו וימת רצח
 הוא מות יומת הרצח: גאל הדים הוא ימית

יְהוָה לַנֶּחֱלֹא אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן :

פ

לֵךְ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מִדְבָּר עַל־

הַמִּישׁוֹר יִרְדֵּן יֵרָחֹו לֵאמֹר : צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְנָתַנִּי לְלוֹוִים מִנְּחֻלַת אֶחָזְתָם עָרִים לְשִׁבְתָּ

וּמִגֵּרָשׁ לְעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתֵּנוּ לְלוֹוִים :

וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם לְשִׁבְתָּ וּמִגֵּרְשֵׁיהֶם יִהְיוּ

לְבִהְמָתָם וּלְרֹכֶשָׁם וּלְכָל חֵיתָם : וּמִגֵּרְשֵׁי

הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתֵּנוּ לְלוֹוִים מִקִּיר הָעִיר וְהַיֹּצֵא

אֶלֶף אַמָּה סְבִיב : וּמִדֹּתָם מִחוּץ לָעִיר אֶת־

פֶּאֶת־קִדְמָה אַלְפִּים בָּאַמָּה וְאֶת־פֶּאֶת־נֹגֶב

אַלְפִּים בָּאַמָּה וְאֶת־פֶּאֶת־יָם אַלְפִּים

בָּאַמָּה וְאֶת־פֶּאֶת־צָפוֹן אַלְפִּים בָּאַמָּה

וְהָעִיר בְּתוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגֵּרְשֵׁי הָעָרִים :

וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתֵּנוּ לְלוֹוִים אֶת־שֵׁשׁ־

עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתֵּנוּ לָגַם שְׁמוֹהֶן הָרֹצֵחַ

וְעֹלֵיהֶם תִּתֵּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתֵּים עִיר : כָּל־

הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתֵּנוּ לְלוֹוִים אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה

עִיר אֶתְהֵן וְאֶת־מִגֵּרְשֵׁיהֶן : וְהָעָרִים אֲשֶׁר

תִּתֵּנוּ מֵאַחֲזֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרֹב תִּרְבֶּה

וּמֵאֵת

מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני
הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו
נחלתם: שני המטות וחצי המטה לקחו
אית נחלתם מעבר לירדן ורחוק קדמה מזרחת : נחלתם

פ

וידבר יהנה אל משה לאמר: אלה שמות רביעי
האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ
אלעזר הכהן ויהושע בן נון: ונשיא אחד
נשיא אחד ממטה תקחו לנחל את הארץ:
ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב
בן יפנה: ולמטה בני שמעון שמואל בן
עמיהוד: למטה בנימין אליהו בן פסלון:
ולמטה בני דן נשיא בקי בן יגלי: לבני
יוסף למטה בני מנשה נשיא חגיא בן
אפר: ולמטה בני אפרים נשיא קמואל
בן שפטון: ולמטה בני זבולון נשיא אליצפן
בן פרנך: ולמטה בני יששכר נשיא
פלטיאל בן צון: ולמטה בני אשר נשיא
אחיהוד בן שלמי: ולמטה בני נפתלי
נשיא פדהאל בן עמיהוד: אלה אשר צוה
יהוה

ספר במדבר

לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה :
ונסב לכם הגבול ממגב למעלה עקרבים
והיו ק' ועבר צנה והיה תוצאתיו ממגב לקדש
ברגע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה : ונסב
הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו
תימה : וגבול ים והיה לכם הים הגדול
וגבול זה יהיה לכם גבול ים : וזה יהיה
לכם גבול צפון מן הים הגדול תתאו לכם
הר ההר : מהר ההר תתאו לבא חמט
והיו תוצאת הגבל צדדה : ויצא הגבל ופרנה
והיו תוצאתיו חצר ציגן זה יהיה לכם
גבול צפון : והתאיתם לכם לגבול קדמה
מחצר ציגן שפמה : וירד הגבל משפם
הרבלה מקדם לעין וירד הגבל ומה על
בתף ים כנרת קדמה : וירד הגבול
הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זאת תהיה
לכם הארץ לגבלתיה סביב : ויצו משה
את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר
תתנחלו אתה בגורל אשר צוה יהוה לתת
לתשעת המטות וחצי המטה : כי לקחו

את
הגבל

מטה

כנען: והורשתם את כל יושבי הארץ
 מפניכם ואבדתם את כל משכיתם ואת
 כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם
 תשמידו: והורשתם את הארץ וישבתם
 בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה:
 והתנחלתם את הארץ בגורל
 למשפחתכם לרב תרבו את נחלתו
 ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא
 לו שמה הגורל לו יהיה למטות אבותיכם
 תתנחלו: ואם לא תורישו את יושבי הארץ
 מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשבים
 בעיניכם ולצינים בצדיכם וצורו אתכם על
 הארץ אשר אתם ושבים בה: והיה כאשר
 דמיתי לעשות להם אעשה לכם:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני לך
 ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל
 הארץ כנען ואת הארץ אשר תפלו לכם
 בתנחלה ארץ כנען לגבלתיה: והיה לכם
 פאת נגב ממדבר צן על ידי אדום והיה
 לכם

ספר במדבר

בְּהָרֵי הַחֵרָב בְּקֶצֶה אֶרֶץ אֲדָום׃ וַיַּעַל אֶהֱרֹן
וַיִּזְכֹּר אֶל־הָרֵי הַחֵרָב עַל־כִּי יָהוּה וַיָּמָת שָׁם
בְּשֵׁנֵת הָאֲרָבָעִים לַעֲזֹאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ׃
וַאֲהֲרֹן בֶּן־שִׁלֵּשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בָּמֹתוֹ
בְּהָרֵי הַחֵרָב׃ ׀ וַיִּשְׁמַע הַכֹּהֲנִים
מִלֶּךְ עַרְדּוֹ וְהוּא יֹשֵׁב בְּנֹגֵב אֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹא
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּסְעוּ מִהַר הַחֵרָב וַיַּחֲנוּ
בְּעַלְמִנָּה׃ וַיִּסְעוּ מִעַלְמִנָּה וַיַּחֲנוּ בְּפוֹנֵן׃
וַיִּסְעוּ מְפוֹנֵן וַיַּחֲנוּ בְּאַבְתָּ׃ וַיִּסְעוּ מֵאַבְתָּ
וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֵבְרִים בְּגִבּוֹל מוֹאָב׃ וַיִּסְעוּ
מֵעֵי הַיַּחֲנוּ בְּדִיבְרוֹן׃ וַיִּסְעוּ מִדִּיבְרוֹן וַיַּחֲנוּ
בְּעַלְמֵן דְּבַלְתִּימָה׃ וַיִּסְעוּ מִעַלְמֵן דְּבַלְתִּימָה
וַיַּחֲנוּ בְּהַרֵי הָעֵבְרִים לִפְנֵי נָבוֹ׃ וַיִּסְעוּ מִהַרֵּי
הָעֵבְרִים וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃
וַיַּחֲנוּ עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיִּשְׁמָת עַד אֲבֵל
הַשְּׁטִיִּים בְּעַרְבַת מוֹאָב׃ ׀ וַיַּדְבֵּר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ
לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ
כְּנָעַן

שלישי
ישי כשהן
זהו ברין

שם מים לעם לשתות: ויסעו מרפידם
ויחנו במדבר סיני: ויסעו ממדבר סיני
ויחנו בקברת התאורה: ויסעו מקברת
התאורה ויחנו בהצרת: ויסעו מהצרת
ויחנו ברומה: ויסעו מרומה ויחנו ברמון
פרץ: ויסעו מרמון פרץ ויחנו בלבנה:
ויסעו מלבנה ויחנו ברסה: ויסעו ברסה
ויחנו בקהלרה: ויסעו מקהלרה
ויחנו בחר שפר: ויסעו מחר שפר ויחנו
בחרדה: ויסעו מחרדה ויחנו במקהלל:
ויסעו ממקהלל ויחנו ברהרת: ויסעו
מתרת ויחנו ברהר: ויסעו מתרת
ויחנו במהקרה: ויסעו ממהקרה
ויחנו בהשמנה: ויסעו מהשמנה ויחנו
במסרות: ויסעו ממסרות ויחנו בבני
יעקן: ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד:
ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתדה: ויסעו
מיטבתדה ויחנו בעברנה: ויסעו מעברנה
ויחנו בעצין גבר: ויסעו מעצין גבר ויחנו
במדבר צן הוא קדש: ויסעו מקדש ויחנו

ספר במדבר

על־פי יהוה ואלה מסעיהם למצאיהם :
 ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה
 עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח
 ויצאו בני־ישראל ביד רמה לעיני כל־
 מצרים: ומצרים מקברים את אשר תקה
 יהוה בהם כל־בכור ובאלהיהם עשה
 יהוה שפטים: ויסעו בני־ישראל
 מרעמסס ויחנו בסכת: ויסעו מסכת
 ויחנו באהם אשר בקצה המדבר :
 ויסעו מאהם וישב על־פי החירות
 אשר על־פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל :
 ויסעו מפני החירות ויעברו בתוך הים
 המדבר וילכו דרך שלשת ימים במדבר
 אתם ויחנו במרה: ויסעו ממרה ויבאו
 אלמרה ובאלם שתים עשרה עינת מים
 ושבעים תמרים ויחנו שם: ויסעו מאילם
 ויחנו על־ים־סוף: ויסעו מים־סוף ויחנו
 במדבר־סין: ויסעו ממדבר־סין ויחנו
 בדפקה: ויסעו מדפקה ויחנו באלוש :
 ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ולא יהיה
 שם

ויבנו בני גֹד את דִּיבֶן ואת עֶטְרֹת ואת
 עֶרְעֵר: ואת עֶטְרֹת שׁוּפָן ואת יַעֲזֹר
 ויגִבְהֹה: ואת פִּית גִּמְרָה ואת בֵּית הָרֶן
 עֲרִי מִבְצָר וְגִדְדֹת צֶאֱן: וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּנוּ
 אֶת חֲשָׁבִיּוֹן ואת אֶלְעָלָא ואת קִרְיָתִים:
 ואת נָבו ואת בְּעַל מַעֲוֹן מוֹסַבֶּת שֵׁם
 ואת שִׁבְמָה ויקראו בשֵׁמֹת אֶת שְׁמוֹת
 הָעָרִים אֲשֶׁר בְּנוּ: וַיִּלְכּוּ בְנֵי מְכִיר בֶן־
 מְנַשֶּׁה גִלְעָדָה וַיִּלְכְּדָה וַיִּירֶשׁ אֶת הָאֲמֹרִי
 אֲשֶׁר בָּהּ: וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת הַגִּלְעָד לְמְכִיר
 בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵּשֶׁב בָּהּ: וַיֵּאִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
 חֶלֶךְ וַיִּלְכֹּד אֶת חִזְיָתֵיהֶם וַיִּקְרָא אֶתְהֶן
 חִזֹּת וַאֲוִיר: וַנִּבְחַח חֶלֶךְ וַיִּלְכֹּד אֶת קִמְת
 ואת בְּנִתְיָה וַיִּקְרָא לָהּ נָבַח בְּשֵׁמוֹ:

פ

פ פ פ

אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ לֵג
 מִצְרַיִם לְעִבְאֵתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: P. 43.

וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם

ספר במדבר

אֲדֹנִי מִצִּיחַ : טַפְּנוּ נַשְׁיוֹנוּ מִקִּנְנוּ וְכָל־
 בְּהֵמַתֵּנוּ יִהְיוּ־שֵׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד : וְעַבְדֶּיךָ
 יַעֲבֹדוּ כָל־חִלּוּץ צָבָא לִפְנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה
 כְּאֲשֶׁר אֲדֹנִי דִּבֶּר : וַיֵּצֵאוּ לָהֶם מִשְׁהַ
 אֶת הַגִּלְעָד הַכֹּהֵן וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן
 זֶאת־רֹאשֵׁי אֲבוֹת הַמִּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִם־יַעֲבֹדוּ בְנֵי־גֹד
 וּבְנֵי־רְאוּבֵן אֶתְכֶם אֶת־הַיִּרְדֵּן כָּל־חִלּוּץ
 לְמַלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ
 לִפְנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם אֶת־אֶרֶץ הַגִּלְעָד
 לְאֻחֻזָּה : וְאִם־לֹא יַעֲבֹדוּ חִלּוּצִים אֶתְכֶם
 וְנִאֲחֲזוּ בְּחֻכְכֶם בָּאָרֶץ כְּנָעַן : וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גֹד
 וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר אֵלֶּךְ אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 אֶל־עַבְדֶּיךָ בֶּן־נַעֲשֶׂה : נַחֲמוּ נַעֲבֹד
 חִלּוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאֶתְנוּ אֲחֻזַּת
 נַחֲלָתָנוּ מֵעֵבֶר לַיִּרְדֵּן : וַיִּתֵּן לָהֶם מִשְׁהַ
 לִבְנֵי־גֹד וּלִבְנֵי רְאוּבֵן וְלַחֲצִי שְׂבָט
 מְנַשֶּׁה בֶּן־יוֹסֵף אֶת־מַמְלֶכֶת סִיחֹן מֶלֶךְ
 הָאֲמֹרִי וְאֶת־מַמְלֶכֶת עֹוג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
 הָאָרֶץ לְעֲרִידָהּ בְּגִבְלַת עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב :
 וַיִּבְנוּ

אָפֵנוּ : וְאִנְחֵנוּ בְּחֶלֶץ הַשִּׁים רַפְנִי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם הִבִּיאֲנֶם
 לְמִקְוָם וְיָשָׁב טַפְנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי
 עֲבֵי הָאָרֶץ : לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתוּמֵנוּ עַד
 וְהִנֵּחֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּחֶלְתּוֹ :
 לֹא נִגְחַל אֶתֶם מֵעַבֵּר לַיֵּרֶדן וְהִלָּאָה כִּי
 אֵהָא נִגְחַלְתֵּנוּ אֲלֵינוּ מֵעַבֵּר הַיֵּרֶדן מִזְרָחָה :

פ

אָמַר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדָּבָר שְׁבִיעִי
 זֶה אִם תִּהְיוּ לַפְּנֵי יְהוָה לְמַלְחָמָה :
 וְכִי לָכֶם כָּל־חֲלוּץ אֶת־הַיֵּרֶדן לַפְּנֵי
 יְהוָה עַד הַיּוֹרֵשׁוּ אֶת־אֹיְבֵי מִפְּנֵי :
 בְּבִשְׂתֵי הָאָרֶץ לַפְּנֵי יְהוָה וְאַחֵר תִּשְׁבּוּ
 וְיִיתְּתֶם נָקִים מִיְּהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיתְּתֶם
 אֶרֶץ הַנָּזֹאת לָכֶם לְאַחֲזָה לַפְּנֵי יְהוָה :
 וְאִם לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן הִנֵּה חֲטֹאתֶם לַיהוָה
 עַיִן חֲטֹאתֶכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם : בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל עֲרִים לְשִׁפְכֶם וּגְדֹרֹת לְצַנְאֲכֶם וְהִיצֵא
 מִיְּכֶם תַּעֲשׂוּ : וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גֹד וּבְנֵי־רֹאשׁוֹן
 לְמֹשֶׁה לֵאמֹר עֲבֹדֶיךָ יַעֲשׂוּ כֹאֲשֶׁר

אל הארץ אשר נתן להם יהוה
 כה עשו אבותיכם בשלחי אתם מקדש
 ברבע לראות את הארץ ויגלו עד נחור
 אשכול ויראו את הארץ ויביאו את לב
 בני ישראל רבלתי באל אל הארץ
 אשר נתן להם יהוה ויחר אף יהוה
 בנים החיז וישבע לאמר אם ירא
 האנשים העלים ממצרים מכן עשרים
 שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעת
 לאבותם ליצחק וליעקב כי לא מלא
 אחרי בלתי כלב בן יפנה הקנה ויהושע
 בן נון כי מלאו אחרי יהוה ויחר אף
 יהוה בישראל ויגזם במדבר ארבעים
 שנה עד תם כל הדור העשה והעו
 בעיני יהוה והנה קמתם תחת אבותיכם
 תרבות אנשים חסאים לספור עוד עו
 חרון אף יהוה אל ישראל כי תשוב
 מאחרי ויסף עוד להניחו במדבר וישחתם
 לכל העם הזה: ס ויגשו אל
 ויאמרו גדרת צאן נבנה למקננו פה וצרינו
 למפנו

שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי
המאות: אנשי הצבא בוזו איש לו: וימח
משה ואלעזר הכהן את הנוהב מאת
שרי האלפים והמאות ויבאו אתו אל אהל
מועד ופרוץ לבגד ישראל לפני יהוה:

פ

וימקנה רב היה לבגד ראובן ולבגד גד עצום **לב**

מאד ויראו את ארץ געזר ואת ארץ
גלעד והנה המקום מקום מקנה: ויבאו

ששי
שלישי כש
בחוברת

בגד גד ובגד ראובן ויאמרו אל משה ואל
אלעזר הכהן ואל גשמי העדה לאמר:

עשרות ודיבן וגעזר וגמרה וחשבון ואלעלה
ושבם ונבול ובען: הארץ אשר חכה יהוה

לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא
ולעבדיך מקנה:

ס

אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ
הזאת לעבדיך לאחזה אל תעברנו את

הנהחן: ויאמר משה לבגד גד ולבגד ראובן
האחיכם ויבאו למלחמה ואתם תשבון פה:

ולמה תמאזין את לב בגד ישראל מעבר תניאון קי

אל

58

ספר במדבר

הַצְבָּאִים: וַתְּהִי מַחְצֶת הַעֵדָה מִן-הַצָּאן
שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שְׁבַע־עֶרְ
בָּת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: וּבִקֵּר שִׁשָּׁה
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף: וַחֲמֵרִים שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת: וַנִּפֶּשׂ אָדָם שִׁשָּׁה עֶשֶׂר אֶלֶף:
וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמַּחְצֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הָאָחִז
אֶחָד מִן-הַחֲמִשִּׁים מִן-הָאָדָם וּמִן-הַבְּהֵמָה
וַיִּתֵּן אֹתָם לְלִוִּים שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן
יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: וַיִּקְרַב
אֶל-מֹשֶׁה הַפָּקָדִים אֲשֶׁר לְאֶלְפֵי הַעֲבָדִים
שְׁרֵי הָאֲלָפִים וְשְׁרֵי הַמֵּאוֹת: וַיֹּאמְרוּ
אֶל-מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ נִשְׂאוּ אֶת-רֹאשׁ
אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדֵנוּ וְלֹא נִפְקַד
מִמֶּנּוּ אִישׁ: וַנִּקְרַב אֶת-קֶרְבֵּן יְהוָה
אִישׁ אֲשֶׁר מֵצָא כְּלִי-זָהָב אֲצַעְדָה וְצִמִּיד
טַבַּעַת עָגִיל וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל-נַפְשֹׁתֵינוּ
לִפְנֵי יְהוָה: וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
אֶת-הַזָּהָב מֵאֹתָם כָּל כְּלִי מַעֲשֵׂה: וַיְהִי
כָּל-זָהָב הַהוּא וְהַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הָרִימוּ לַיהוָה
שִׁשָּׁה עֶשֶׂר אֶלֶף שֶׁבַע-מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים
שֶׁקֶל

משמרת משכן יהוה: ונעש משור ואלעזר
 הכהן כאשר צוה יהוה את משה: ויהי
 הפלוקים יתר הכז אשר בזה עם הצבא
 צאן שש מאות אלף ושבעים אלף וחמשת
 אלפים: ובקר שנים ושבעים אלף:
 וחמרים אחד וששים אלף: ונפש אדם
 מן הנשים אשר לא ידעו משכב זכר כל
 נפש שנים ושלשים אלף: ונתהו
 המחצה חלק הנצאים בצבא מספר הצאן
 שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת
 אלפים וחמש מאות: ויהי המכס ליהוה
 מן היצאן שש מאות חמש ושבעים:
 והבקר ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה
 שנים ושבעים: וחמרים שלשים אלף
 וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים:
 ונפש אדם ששה עשר אלף ומכסם
 ליהוה שנים ושלשים נפש: ויתן משה
 את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן
 כאשר צוה יהוה את משה: וממחצית חמישי
 בני ישראל אשר הצה משה מן האנשים

ספר במדבר

אֶת־הַזִּנְהָב וְאֶת־הַכֶּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת
אֶת־הַבְּרָזִל אֶת־הַבָּדִיל וְאֶת־הַעֲפָרָת׃
כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר־יָבֹא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בְּאֵשׁ
וְמִהַר אֶךְ בְּמִי נִדָּה וְתַחֲמָא וְכָל־אֲשֶׁר־לֹא־
יָבֹא בְּאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בַּמַּיִם׃ וְכִסִּיתֶם
בְּגָדֵיכֶם בְּיָוֶם הַשִּׁבְעִי וּמִהֲרַתֶּם וְאַחֵר
דְּבִיעֵי תָבֹאוּ אֶל־הַמַּחֲנֶה׃ ס
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ שָׂא אֶת־רֹאשׁ
מַלְקוֹת הַשִּׁבְטִי בְּאָדָם וּבִכְהֻמָּה אֶתָּה וְאַלְעֹזֶר
הַכֹּהֵן וְרָאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה׃ וְחִצִּית אֶת־
הַמַּלְקוֹת בֵּין תְּפִשִּׁי הַמַּלְחָמָה הַיִּצְאִים
לְיָצֵא וּבֵין כָּל־הָעֵדָה׃ וְתִרְמַת מִכֶּם
לִיהוָה מֵאֵת אִנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה הַיִּצְאִים לְיָצֵא
אֶחָד נֶפֶשׁ מִחַמֵּשׁ הַמֵּאוֹת מִן־הָאָדָם
וּמִן־הַבִּקֹּר וּמִן־הַחֲמִרִים וּמִן־הַצֹּאֵן׃
מִמַּחֲצִיתָם תִּקְחוּ וְנִתְּתָה לְאַלְעֹזֶר הַכֹּהֵן
תְּרוּמַת יְהוָה׃ וּמִמַּחֲצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
תִּקַּח אֶחָד אֶחָד מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן־הָאָדָם
מִן־הַבִּקֹּר מִן־הַחֲמִרִים וּמִן־הַצֹּאֵן מִכָּל־
הַבְּהֵמָה וְנִתְּתָה אֹתָם לְלוֹוִים שְׂמֵרֵי
מִשְׁמֶרֶת

המחנה אל ערבת מואב אשר על ירדן
 ירחו: ס ויצאו משה ואלעזר שלישי
 הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל שני כשתן
 מחוץ למחנה: ויקצף משה על פקודי
 החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים
 מצבא המלחמה: ויאמר אליהם משה
 החיותם כל נקבה: הן חנה היו לבני
 ישראל בדבר בלעם למסור מעל ביהודה
 על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהודה:
 ועתה הרגו כל זכר בטרף וכל אשה
 ידעת איש למשכב זכר הרגו: וכל הטרף
 בנשים אשר לא ידעו משכב זכר הרגו
 לכם: ואתם חנו מחוץ למחנה שבעת
 ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל
 תתחטאו ביום השלישי וביום השביעי
 אתם ושביכם: וכל בגד וכל כלי
 עור וכל מעשה עזים וכל כלי עץ
 תתחטאו: ס ויאמר אלעזר הכהן
 אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת
 תקרא התורה אשר צוה יהוה את משה:

ספר במדבר

למטה אלף למטה לכל מפות ישראל
 תשלחו לצבא: וימסרו מאלפי ישראל
 אלף למטה שבטים עשר אלף חלוצי
 צבא: וישלח אתם משה אלף למטה
 לצבא אתם ואת פניהם בן אלעזר
 הכהן לצבא וכלי הקודש וחצצרות
 התרועה בידו: ויצבאו על מדון כאשר
 צוה יהוה את משה ויהרגו כל זכר:
 ואת מלכי מדון הרגו על חלליהם את
 אחי ואת רגם ואת צור ואת חור
 ואת רבע חמשת מלכי מדון ואת
 בלעם בן בעור הרגו בחרב: וישבו
 בני ישראל את נשי מדון ואת מפסם
 ואת כל בהמתם ואת כל מקניהם ואת
 כל חילם בזו: ואת כל עריהם
 במושבבתם ואת כל טירתם שרפו באש:
 ויקחו את כל השלל ואת כל המלקוח
 באדם ובבהמה: ויבאו אל משה ואל
 אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את
 השבי ואת המלקוח ואת השלל אל
 המחנה

וְהַחֲרֹשׁ לֵאמֹר לֹא הֵנִיָּא אֲתָה וְקִמּוֹ כְּרִי-
 נְדָרֶיךָ וְכָל-אִסָּר אֲשֶׁר-אָסַרְתָּ עָלַי-
 נִפְשָׁה וְקוּם: וְאִם-הִפְּרֹ יִפְּרֹ אַתָּם וְאִישָׁה
 בְּיוֹם שְׂמֻעוֹ כְּרִי-מוֹצֵא שְׂפָתֶיהָ לְנְדָרֶיהָ
 וְלֹא-אִסָּר נִפְשָׁה לֹא וְקוּם אִישָׁה הַפָּרִם וְיִהְיֶה
 זִסְלָה-לָּהּ: כָּל-נָדָר וְכָל-שְׁבַעַת אִסָּר לַעֲבֹת
 גִּפְשׁ אִישָׁה וְקִימְנִי וְאִישָׁה יִפְרְנִי: וְאִם-
 תַּחֲרֹשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִישָׁה מִיּוֹם אֵל-יוֹם
 וְהַקִּים אֶת-כָּל-נְדָרֶיהָ אִזּוֹ אֶת-כְּרִי-
 אִסְרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַקִּים אַתָּם כִּי-הַחֲרֹשׁ
 לֵאמֹר בְּיוֹם שְׂמֻעוֹ: וְאִם-הִפְּרֹ יִפְּרֹ אַתָּם
 אֲחֵרֵי שְׂמֻעוֹ וְנִשְׂאָ אֶת-עֹנֶהָ: אֵלֶּה
 הַחֲקִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ
 לְאִשְׁתּוֹ בִּידְאָב בְּנִעְרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ:

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: נָקִם נִקְמַת לֹא
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים אַחֵר תִּאָּסֵף שְׁנֵי
 אֶל-עַמִּיךָ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם לֵאמֹר
 הִחַלְצוּ מֵאִתְּכֶם אֲנָשִׁים לַעֲבָא וְיִהְיֶה
 עֲלֵי-מִדְיָן לִתֵּת נִקְמַת יְהוָה בְּמִדְיָן: אֵלֶּה
 לַמִּטָּה

ספר במדבר

דברו ככל הוצא מפיו יעשה: ואשה
 כי תזר נדר ליהוה ואסרה אפר בבית
 אביה בנעריה: ושמע אביה את נדרה
 ואסרה אשר אסרה על גפשה והחריש
 לה אביה וקמו כל נדריה וכל אפר
 אשר אסרה על גפשה יקום: ואם
 הניא אביה אתה ביום שמעו כל נדריה
 ואסריה אשר אסרה על גפשה לא יקום
 ויהיה יסלח לה כי הניא אביה אתה:
 ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או
 מבטא שפתיה אשר אסרה על גפשה:
 ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה
 וקמו נדריה ואסרה אשר אסרה על
 גפשה יקמו: ואם ביום שמע אישה
 יניא אותה והפר את נדרה אשר עליה
 ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על
 גפשה ויהיה יסלח לה: ונדר אלמנה
 וגרושה כל אשר אסרה על גפשה יקום
 עליה: ואם בית אישה נדרה או אסרה
 אפר על גפשה בשבעה: ושמע אישה
 והחרש

במספרם כמשפּתם: וישעיר חטאת
 אחד מלבד עלת התמיד מנחתה
 ונסכה: ס ביום השמיני עצרת
 תהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא
 תעשו: והקרבתם עליה אשה ריח ניחח
 ליהוה פר אחד זאיל אחד כבשים בני-
 שנה שבעה תמימים: מנחתם ונסכיהם לפר
 זאיל ולכבשים במספרם כמשפּתם: וישעיר
 חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה
 ונסכה: אלה תעשו ליהוה במזעדיכם
 לבד מנדריכם ונדבתיכם לעלתיכם
 ולמנחתיכם ולנסכיכם ולשלמיכם: ויאמר ל
 משה אל-בני ישראל ככל אשר צוה יהוה
 את-מושה:

פ פ פ

וידבר משה אל-ראשי המטות לבני
 ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה:
 איש כי-יזר גזר ליהוה או-הושבע
 שבעה לאסר אסר על-נפשו לא יחל
 דברו

ספר במדבר

הָרִבְעִי פָּרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שָׁנִים
כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם :
מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכֹבָשִׁים
בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : וְשַׁעִיר־עִזִּים אֶחָד
חֲטָאת מִלֵּבָד עֹלֹת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ
וְנִסְכָּהּ : ׀ וּבָיֹום הַתְּחִמִּישׁ פָּרִים
תִּשְׁעֵה אֵילִם שָׁנִים כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכֹבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם
כַּמִּשְׁפָּט : וְשַׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֵּבָד
עֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ : ׀

שת יום ר'
של סכות

וּבָיֹום הַשְּׁשִׁי פָּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם
שָׁנִים כְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לְפָרִים
לְאֵילִם וּלְכֹבָשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט :
וְשַׁעִיר חֲטָאת אֶחָד מִלֵּבָד עֹלֹת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּיהָ : ׀ וּבָיֹום הַשְּׁבִיעִי
פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שָׁנִים כְּבָשִׁים בְּנֵי־
שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם לְפָרִים לְאֵילִם וּלְכֹבָשִׁים
בְּמִסְפָּרָם

שת יום ר'
של סכות

ז'ה ושבת
במירון
בענינו
של יום

יום בני בקר שלשה עשר אילים שנים
 שנים בני שנה ארבעה עשר תמימים יהיו:
 ונחתם סלת בלילה בשמן שלשה עשרנים
 ו האחד ראשונה עשר פרים שני
 שנים לאיל האחד לשני האילים:
 שרון עשרון לכבש האחד לארבעה עשר נקוד על ו
 שנים: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד
 ות התמיד מנחתה ונסכה: ם

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר
 לש שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר
 זיזים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
 אילים ולכבשים במספרם כמשפט:
 ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת
 תמיד ומנחתה ונסכיהם: ם

וביום השלישי פרים עשרת עשר
 ולם שנים כבשים בני שנה ארבעה
 שר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים
 אילים ולכבשים במספרם כמשפט:
 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד
 ונחתה ונסכה: ם

הרביעי

53 Tome II. K

פרשת יום ה
של סכות

ספר במדבר

לִפְרֹשֵׁי עֲשָׂרִים לְאֵילֹהִים : וְעֲשָׂרוֹן אֶחָד
לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים : וְשִׁעִיר
עִזִּים אֶחָד חֲטָאת לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם : מִלֶּבֶד
עֹלֹת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלֹת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וּנְסִיחָהּ כַּמִּשְׁפָּט לְרֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה
לַיהוָה : ס וּבַעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת
נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ :
וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ לַיהוָה רֵיחַ נִיחָח פֶּר בֶּן־
בָּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
שִׁבְעָה תָּמִיד יִהְיוּ לָכֶם : וּמִנְחָתָם סֹלֶת
בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים לִפְרֹשֵׁי
עֲשָׂרִים לְאֵיל הָאֶחָד : עֲשָׂרוֹן עֲשָׂרוֹן לְכֶבֶשׂ
הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים : שִׁעִיר עִזִּים אֶחָד
חֲטָאת מִלֶּבֶד חֲטָאת הַכִּפָּרִים וְעֹלֹת
הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וּנְסִיחָהּ : ס

ש' מופטיר
יום כפור

וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגְתֶּם חֹג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים :
וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָח לַיהוָה
פְּרִים

שבועי
ש' מופטיר
יום אי ובי
של סכות

אֲשֶׁה בְּיָחִיז מִיָּחֹם לַיהוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד
וַעֲשֵׂה וְנִסְכּוֹ: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ
יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלֻּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

פרש' מופ:
של שבוע

ס וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה
חֲדָשָׁה לַיהוָה בְּשִׁבְעַת יָכֶם מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל־מִלֻּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְבֵית יִחֹם לַיהוָה פָּרִים
בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אִיל אֶחָד שְׁבַעֲהָ כִבְשִׁים
בְּנֵי־שָׁנָה: וּמִנְחָתָם סֶלֶת בָּרִילָה בְּשֶׁמֶן
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְרֵי הָאֶחָד שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לְאִיל הָאֶחָד: עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד
לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים: שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְכַפֵּר
עֲלֵיכֶם: מִלֵּכֶד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתוֹ תַעֲשׂוּ
תָמִידִם יִהְיֶה לָכֶם וְנִסְכֵּיהֶם: פ

וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֲדָשׁ מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כֻּט

פרש' מופ:
של רא'
חשנה

יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מִלֻּאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
יּוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה
לְבֵית יִחֹם לַיהוָה פָּרִי בָקָר אֶחָד אִיל
אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַעֲהָ תָמִידִם:
וּמִנְחָתָם סֶלֶת בָּרִילָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים

לפר

ספר במדבר

הָאֶחָד׃ וַעֲשׂוּן עֲשׂוּרֵי סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד עֲלֵה רֵיחַ נִיחַח אֲשֶׁה
 לַיהוָה׃ וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַחֵין יִהְיֶה לְפָר
 וּשְׁלִישֵׁת הַחֵין לְאֵיל וּרְבִיעֵת הַחֵין לִכְבֹּשׁ יֵין
 זֹאת עֲלֵת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לַחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה׃
 וּשְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאת לַיהוָה עֹלֹת
 שְׁשִׁי הַתִּמְיֹד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ ס וּבַחֲדָשׁ
 הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח
 לַיהוָה׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הִזֶּה חֵג
 שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת וְאָכַל׃ בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן
 מִקְרֵא קֹדֶשׁ כָּל־מַלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃
 וְהִקְרַבְתֶּם אֲשֶׁה עֲלֵה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־
 בֶקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וּשְׁבַעַה כִּבְשִׁים בְּנֵי־
 שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחַתְכֶם סֵלֶת
 בָּרִיזָה בְּשֶׁמֶן שְׁלִשָּׁה עֲשָׂרִים לְפָר וּשְׁנֵי
 עֲשָׂרִים לְאֵיל תַּעֲשׂוּ׃ עֲשָׂרוֹן עֲשָׂרוֹן תַּעֲשֶׂה
 לִכְבֹּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁים׃ וּשְׁעִיר
 חֲטָאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלֵּבד עֲלֵת
 הַבֶּקָר אֲשֶׁר לַעֲלֹת הַתִּמְיֹד תַּעֲשׂוּ אֶת־
 אֱלֹהֵי׃ כֹּאֲלֵה תַעֲשׂוּ לְיוֹם שִׁבְעַת יָמִים לָחֶם
 אֲשֶׁה

שש
ש' מפטיר
יום א' וב'
של פסח

ש' מפטיר
שאר ימי
פסח

תקריבו ליהוה כבשים בני־שנה תמימים
שנים ליום עלה תמיד: אחד הכבש אחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה
בלולה בשמן כתית רביעת ההין: עלת
תמיד תעשה בהר סיני לריח ניחח אשה
ליהוה: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד
בקדש הסך נסך שכר ליהוה: ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר
ונסכו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה:

פ

וביום השבת שני כבשים בני־שנה תמימים
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
ונסכו: עלת שבת בשבתו על־עלת התמיד
ונסכה:

פ

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים
בני־בקר שנים ואיל אחד כבשים בני־שנה
שבעה תמימים: ושלושה עשרנים סלת
מנחה בלולה בשמן לפי האחד ושני
עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל

האחד

51

פרש' מפס
של שב
ור'ח

ספר במדבר

לפניהם ואשר יבא לפניהם ואשר יוציאם
ואשר יביאם ולא תהיה עדת יהוה כצאן
אשר אין להם רעה: ויאמר יהוה אל-
משה קח לך את יהושע בן-נון איש אשר
רוח בו וסמכת את-ידה עליו: והעמדת
אתו לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה
וצויתיה אתו לעיניהם: ונתתה מהידה עליו
למצוץ ושמעו כל-עדת בני ישראל: ולפני
אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט
האירים לפני יהוה על פיו וצאי ועל פיו יבאו
הוא וכל בני ישראל אתו וכל העדה:
ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ויקח
את יהושע ויעמידהו לפני אלעזר הכהן
ולפני כל העדה: ויסמך את-ידיו
עליו ויצוהו כאשר דבר יהוה ביד משה:

פ

כח וידבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-בני

ישראל ואמרת אליהם את קרבי לחמי
לאשי ריח נוחחי תשמרו להקריב לי
במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו

חמישי

פרשת ר"ח
בהול

צִלְפִּנְחָדֹד דְּבִרְתָּהּ נָתַן תַּתֵּן לָהֶם אֶחָת נַחֲלָה
 בְּתוֹךְ אֶחָי אֲבוֹתָם וְהַעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלַת
 אֲבוֹתָן לָהֶן׃ וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר
 אִישׁ־כִּי־מֵוֹת וּבֶן־אִין לוֹ וְהַעֲבַרְתָּם אֶת־
 נַחֲלָתוֹ לִבְתּוֹ׃ וְאִם־אִין לוֹ בֵּת וְנָתַתָּם
 אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֶחָיו׃ וְאִם־אִין לוֹ אֶחָיו
 וְנָתַתָּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְאֶחָי אָבִיו׃ וְאִם־אִין
 אֶחָיו לְאָבִיו וְנָתַתָּם אֶת־נַחֲלָתוֹ לְשֹׁאֲרוֹ
 הַקָּרֵב אֵלָיו מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּרְשׁ אֹתָהּ וְהָיְתָה
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְחֻקַּת מִשְׁפָּט כְּאֲשֶׁר צֻוְּהָ
 יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֶה אֶל־הָרֹם
 הָעֵבְרִים הַזֶּה וְרָאָה אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּרְאִיתָה אֹתָהּ וְנֹאסַפְתָּ אֶל־
 עַמּוּקָהּ גַּם־אֹתָהּ כְּאֲשֶׁר נֹאסַף אֶהֱרֹן אֶחָיד׃
 כְּאֲשֶׁר־מֵרִיתָם־פִּי בַּמִּדְבָּר צֹן בְּמִרְיַת־הָעֵדָה
 לְהַקְדִּישֵׁנִי בַּמִּים לְעִינֵיהֶם הֵם מִי־מִרְיַת
 קֹדֶשׁ מִדְבַּר־צֹן׃ וַיִּדְבֹּר מֹשֶׁה
 אֶל־יְהוָה לֵאמֹר׃ יִפְקֹד יְהוָה אֱלֹהֵי הָרוּחַת
 לְכָל־בָּשָׂר אִישׁ עַל־הָעֵדָה׃ אֲשֶׁר־יַעֲזֹב
 לַפְּנוּיִם

ספר במדבר

בתוך בני ישראל: אלה פקודי משה
ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל
בערבת מואב על ירדן ירחו: ובאלה
לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן
אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני:
כי אמר יהוה להם מות ימותו במדבר ולא
נותר מהם איש כי אם כלהו כן יפנה
ויהושע בן נון: ונתן בנה בנות

כז

צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן
מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות
בנותיו מחלה נעה וחגלה ומלכה ותרצה:
ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן
ולפני חנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד
לאמר: אבינו מת במדבר והוא לא היה
בתוך העדה הנזעדים על יהוה בעצרת קרח
כר בחטאו מת ובנים לא היו לו: למה יגרע
שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן
הנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו: ויקרב

בין רבתי משה את משפחתי לפני יהוה: ב
ויאמר יהוה אל משה לאמר: בן בנות
צלפחד

וידבר יהוה אל משה לאמר: לאלה תחלק
הארץ בנחלה במספר שמות: לרב תרבה
נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי
פקדיו יתן נחלתו: אך בגורל יחלק את
הארץ לשמות משות אבתם ונחלו: על פי
הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט: ס

ואלה פקדיו הלוי למשפחתם לגרשון
משפחת הגרשני לקחת משפחת הקהתי
למירי משפחת המררי: אלה משפחת
לוי משפחת הלבני משפחת הקברני
משפחת המולי משפחת המושי משפחת
הקרחי וקחת הולד את עמרם: ושם
אשת עמרם ויכבד בת לוי אשר ילדה אותה
ללוי במצרים ותלד לעמרם את אהרן ואת
משה ואת מרים אחתם: ויילד לאהרן את
נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר:
וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש זרה לפני
יהוה: ויהיו פקדיהם שלשה ועשרים אלף
כל זכר מכן חדש ומעלה כיו לא התפקדו
ברוך בני ישראל כיו לא נתן להם נחלה

ספר במדבר

הנעמי: אלה בנימין למשפחתם
 ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ויש
 מאות: ס אלה בגידן למשפחתם
 לשוכם משפחת השוחמי אלה משפחת
 דן למשפחתם: כל משפחת השוחמי
 לפקדיהם ארבעה ושישים אלף וארבע
 מאות: ס בני אשר למשפחתם
 לימנה משפחת הימנה רישוי משפחת
 הוישו לבריעה משפחת הבריעי: לבני
 בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאור
 משפחת המלכיאלי: ושם בת אשר שרה:
 אלה משפחת בני אשר לפקדיהם שלשה
 וחמשים אלף וארבע מאות: ס בני
 נפתלי למשפחתם ריחצאור משפחת
 הריחצאלי לגוני משפחת הגוני: ריער
 משפחת תיצרי לשלם משפחת השלמי:
 אלה משפחת נפתלי למשפחתם ופקדיהם
 חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: אלה
 פקדי בני ישראל שש מאות אלף ואלף
 שבע מאות ושלשים: פ

גִּלְעָד אֵלֶּיזֹר מִשְׁפַּחַת הָאֵלֶּיזֹרִי לְחֶלֶק
מִשְׁפַּחַת הַחֲלָקִי: וְאַשֵּׁרָאֵר מִשְׁפַּחַת
הָאֲשֵׁרָאֵלִי וְשִׁכָּם מִשְׁפַּחַת הַשִּׁכָּמִי:
וְשִׁמְדֵּי מִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְדֵּי וַיַּחֲפֹר מִשְׁפַּחַת
הַחֲפֹרִי: וַיַּצְלַח בֶּן־חֲפֹר לֹא הָיוּ לוֹ בָּנִים
כִּי אִם־בָּנוֹת וְשֵׁם בָּנוֹת צִלְפָּחַד מִחֵלָה וְנֹעָה
חֲגִלָּה מִלֶּכָּה וְתַרְצָה: אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת
מִנִּשֶּׁה וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְחֲמִשִּׁים אָלֶף וְשֶׁבַע
מֵאוֹת: ׀ אֵלֶּה בְּנֵי־אֶפְרַיִם
לְמִשְׁפַּחָתָם לְשׁוֹתֵלַח מִשְׁפַּחַת הַשִּׁתְלָחִי
לְבָכָר מִשְׁפַּחַת הַבְּכָרִי לְתָחֵן מִשְׁפַּחַת
חֲתָחֵנִי: וְאֵלֶּה בְּנֵי שׁוֹתֵלַח לְעֵרֹן מִשְׁפַּחַת
הָעֵרֹנִי: אֵלֶּה מִשְׁפַּחַת בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְפְקֻדֵיהֶם
שְׁנַיִם וְשֹׁלֹשִׁים אָלֶף וְחֲמִשׁ מֵאוֹת אֵלֶּה בְּנֵי
יִזְסָר לְמִשְׁפַּחָתָם: ׀ בְּנֵי בְנִימֵן
לְמִשְׁפַּחָתָם לְכָלֶּע מִשְׁפַּחַת הַבִּלְעִי לְאַשְׁבֵּל
מִשְׁפַּחַת הָאַשְׁבֵּלִי לְאַחִירָם מִשְׁפַּחַת
הָאַחִירָמִי: לְשׁוֹפָכִם מִשְׁפַּחַת הַשׁוֹפָכִי
לְחֹפֶם מִשְׁפַּחַת הַחֹפֶמִי: וַיְהִי בְּנֵי־בִלְע
אֶרֶד וְנֹעֲמָן מִשְׁפַּחַת הָאֶרְדִּי לְנֹעֲמָן מִשְׁפַּחַת
הַנְּעָמִי

ספר במדבר

מאות: ס בני יהודה ער ואונן וימת
 ער ואונן בארץ כנען: ויהיו בני יהודה
 למשפחתם לשלה משפחת השלמי לפרץ
 משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי:
 ויהיו בני פרץ לחצרון משפחת החצרוני
 לחמול משפחת החמולי: אלה משפחת
 יהודה לפקדיהם ששה ושבעים אלף וחמש
 מאות: ס בני יששכר למשפחתם
 תולע משפחת התולעי לפזר משפחת
 הפוזי: לישוב משפחת הישבי לשמרון
 משפחת השמרני: אלה משפחת יששכר
 לפקדיהם ארבעה וששים אלף ושלש
 מאות: ס בני זבולון למשפחתם
 לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת
 האלני לזחלאל משפחת הזחלאלי: אלה
 משפחת הזבולוני לפקדיהם ששים אלף
 וחמש מאות: ס בני יוסף
 למשפחתם מנשה ואפרים: בני מנשה
 למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את
 גלעד לגלעד משפחת הגלעדי: אלה בני
 גלעד

הכרמי: אלה משפחת הראובני ויהו
פקדיהם שלשה וארבעים אלף ושבע מאות
ושלשים: ובני פלוא אלואב: ובני אליאב
נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם
קרואי העדה אשר הצי על משה ועל אהרן קריאי קי
בעדת קרח בהצתם על יהוה: ותפתח
הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במוות
העדה באכל האש את חמשים ומאתים
איש ויהיו לנס: ובני קרח לא מתו: ס
בני שמעון למשפחתם לנמואל
משפחת הנמואל לימין משפחת הימין
לכיו משפחת הזכין: לרח משפחת הזרחי
לשאל משפחת השאולי: אלה משפחת
השמעני שנים ועשרים אלף ומאתים:
ס בני גד למשפחתם לצפון
משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני
משפחת השוני: לאדני משפחת האדני לערי
משפחת הערי: לארוד משפחת הארודי
לאראלי משפחת האראלי: אלה משפחת
בני גד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש

ספר במדבר

והכה את המדינות ומרן בן סלוא נשיא
בית אב לשמעני : ושם האשה המכה
המדינות כזבו בת צור ראש אמות בית
אב במדין הוא :

וידבר יהוה אל משה לאמר : צרור את
המדינים והכיתם אותם : כי צורים הם
לכם בגליתם אשר גללו לכם על דבר
פעור ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם
המכה ביום המגפה על דבר פעור :

אחרי המגפה י באמצע פסוק

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן לֵאמֹר : שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁוֹ כָּל־עֵדֹת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעַל לַבֵּית אֲבוֹתָם
כָּל־יָצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל : וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר
הַכֹּהֵן אֹתָם בְּעֶרְבֵת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן וַיְחֹז
לֵאמֹר : מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעַל כְּאִשֵּׁר צֹוֹת
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַיּוֹצֵאִים מֵאֶרֶץ
שֵׁנִי מֵעַרְוִים : רְאוּבֵן בְּכֹור יִשְׂרָאֵל בְּנֵי־רְאוּבֵן חֲמוּד
מִשְׁפַּחַת הַחֲנֹכִי לִפְלֹאֵ מִשְׁפַּחַת הַפִּלְאִי :
לְחֻצְרֵן מִשְׁפַּחַת הַחֲצֹרְנִי לְכַרְמֵי מִשְׁפַּחַת
הַכַּרְמִי

אֲנָשֵׁי הַנְּעֻמִּים לְבַעַל פְּעֹר׃ וַהֲגָה אִישׁ
מִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל-אָחִיו אֶת
הַמִּדְבָּרִית לַעֲיֹנִי מִשָּׁה וּלְעֵינִי כָּל עֲדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְהָמָּה בָּכִים פָּתַח אֶהָל מִנְעֹד׃ וַיֵּרָא
פְּעֹרָם בֶּן-אֱלִעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן וַיִּקָּם מִתֹּדֶךְ
הַעֲדָה וַיִּקַּח רֶמֶחַ בְּיָדוֹ׃ וַיָּבֹא אֶחָד אִישׁ
יִשְׂרָאֵל אֶל-הַקִּבְּהָ וַיִּדְקַר אֶת-שְׁנֵיהֶם
אֶת-אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאֶת-הָאִשָּׁה אֶל-קִבְּתָהּ
וַתַּעֲצֹר הַמִּנְעֻמָּה מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַהֲיוּ
חֲמִיתִים בַּמִּנְעֻמָּה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף׃

פ פ פ

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ פִּינֹחָם בֶּן-יְהוֹשֻׁעַ
אֱלִעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הָשִׁיב אֶת-חֲמִיתֵי
מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּקִּנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי בְּתוֹכָם
וְלֹא כָלִיתִי אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּקִּנְאָתִי׃ לָכֵן
אֵמַר הִנְנִי נֹתֵן לֹךְ אֶת-בְּרִיתִי שְׁלֹמִם׃ וְאִי קָמִיעַ
וְהִזְתָּה לוֹ וּלְרַעְיוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם
תַּחַת אֲשֶׁר קָנִיא לְאֵלֵהֶיו וַיִּכְפַּר עַל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּנְעֻמָּה אֲשֶׁר

ספר במדבר

וְהָיָה אִדּוֹם יִרְשֶׁה וְהָיָה יִרְשֶׁה שְׂעִיר אֵיבֹי
וְיִשְׂרָאֵל עֲשֶׂה חֵיל׃ וַיֵּרֶד מִצְרָק וְהָאֵבִיד
שְׂרִיד מִצִּיר׃ וַיֵּרָא אֶת־צִמְלֶק וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ
וַיֹּאמֶר הַאֲשִׁירָת גּוֹיִם צִמְלֶק וְאֶחָרִיתוֹ עֲדִי
אֲבִד׃ וַיֵּרָא אֶת־תְּקִינִי וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר
אֵיתָן מִוִּשְׁבֶּךְ וְשֵׁים בְּסַלֵּעַ קֶנֶד׃ כִּי אִם־
יִהְיֶה לְבָעֵר קִין עַד־מָה אֲשִׁיר תִּשְׁבֵּךְ׃
קֹדֶשׁ וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֹיִי מִי יִחְיֶה מִשְׁמֹי אֵל׃
לְחֹמְרָא וְצִיִּים מִיֵּד כְּתִים וְעַמִּי אֲשִׁיר וְעַמִּי עֶבֶר
וְגַם־הוּא עֲדִי אֲבִד׃ וְנִקְם בְּלֶעֶם מִלֶּךְ
וַיֵּשֶׁב לְמִקְמוֹ וְגַם־בֶּלֶק הִלֵּךְ לְדַרְכּוֹ׃

פ

כה וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּשִׁטִּים וַיַּחֲלֵל הָעָם לַזְנוּת
אֶרֶץ־בְּנוֹת מִדְיָן׃ וַתִּקְרְאוּ לָעָם לַזְנוּתִי
אֱלֹהֵיהֶן וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן׃
וַיִּצְמַד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעֹר בַּחֹר אֶף־יְהוָה
בְּיִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־אֶת־
כָּל־רֵאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לַיהוָה כִּגֹּד
הַשֹּׁמֵשׁ וַיֵּשֶׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִיִּשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־שֹׁפְטֵי יִשְׂרָאֵל הֲרָגוּ אִישׁ־

אִנְשׁוֹ

בָּדַע שָׂכַב כְּאֶרְצוֹ וּכְלָבִיא מִן זִקְמֹנִי מִבְּרִכָּיָה
 בְּרוּךְ וְאֶרְדֵּי אֲרִירִי וַיִּסְרֹאֵף בָּלָק אֶל—
 בָּלָעַם וַיִּסְפֹּק אֹתוֹ כִּפְיוֹ וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל—
 בָּלָעַם לֵקֵב אִימִי קְרֹאתִיךָ וְחַמָּה בִּרְכָתְךָ בְּרוּךְ
 זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַעֲתָה בִּרְחֹלֶת אֶל—
 מְקוֹמְךָ אִמְרֹתִי כַּכֵּה אֶבְרָדָה וְהַגִּדָה מִנְעָה
 וְחִזִּי מִמְּבֹרֵד וַיֹּאמֶר בָּלָעַם אֶל בָּלָק
 הֲלֹא נָם אֶל מִלֹּאכִיךָ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ אֵלַי
 וּבִרְתִּי לֹאמַר אִם יִתֵּן לִי בָלָק מִלֹּא
 בִּיתִי כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוּכַל לַעֲבֹד אֶת פִּי
 וְהִנֵּה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה מִלִּבִּי אֲשֶׁר—
 יִדְבֹּר וְהִנֵּה אֲתוֹ אֲדַבֵּר וַעֲתָה הִנְנִי הוֹלֵךְ שְׁבִיעִי
 רָעֵמִי לִכְהֹן אֵינִיעֶךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה
 לַעֲמֹק בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וַיֵּשֶׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר
 נָאם בָּלָעַם בְּנִי בָעֹר וְנָאם הַגָּבֵר שְׁתֵּם
 הָעֵין נָאם שָׁמַע אִמְרוּ אֶל וַיִּדַּע דַּעַת קֹדֶשׁ
 עֲלִיזָן מִחֻדוֹ שְׂדֵי יְחִזִּיה נָפַל וּגְלוּי עֵינָיו
 אָרְאֵנוּ וְלֹא עֲתָה אֲשׁוּרֵנוּ וְלֹא קָרוֹב דְּרוֹךְ
 כּוֹכָב מִנְעֻקָּב וְקָם שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל וּמַחֵץ
 פָּאֲרָתִי מוֹאָב וְקִרְקֹר בֵּל בְּנֵי שֵׁת

ספר במדבר

וַתָּבוֹאוּ לִי מִשָּׁם: וַיִּקַּח בָּלַק אֶת בָּלָעַם
 רֹאשׁ הַפָּעוּז וַהֲשִׁקָהוּ עַל פָּנָיו הַיְשִׁימִן:
 וַיֹּאמֶר בָּלָעַם אֶל-בָּלַק בְּנֵה לִי בָזָה
 שִׁבְעָה מִזְבְּחוֹת וְהִכֵּן לִי בָזָה שִׁבְעָה קָרִים
 וּשְׁבַעֲהָ אֵילִם: וַיַּעַשׂ בָּלַק כְּאֲשֶׁר אָמַר בָּלָעַם

כד

וַיַּעַר פָּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ: וַיֵּרָא בָּלָעַם
 כִּי טוֹב בְּעֵינָיו יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְלֹא
 חָלָהוּ כְפָעַם-כְּפָעַם לִקְרֹאת נְחֹשִׁים וַיֵּשֶׁת
 אֶל-הַמִּדְבָּר פָּנָיו: וַיֵּשֶׂא בָלָעַם אֶת-עֵינָיו
 וַיֵּרָא אֶת-יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשִׁבְטָיו וְתָחַי עָלָיו
 רוּחַ אֱלֹהִים: וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נָאִם
 בָּלָעַם בְּנִי בָעֹר וּנְאֻם הַגָּבֵר שְׁתֵּם תַּעֲזֹב:

קדש נאם שמע אמרי אל אשר מתוה שדי ויחור

וַיִּקַּב בְּפִל וּגְלוּי עֵינָיו: מִדֶּ-טָבוֹ אֱהִיָּה וַעֲקֹב
 מִשְׁכַּנְתִּיהָ יִשְׂרָאֵל: כְּנַחֲלִים נָטִיו כְּגִפְת
 עָלַי נָהָר כְּאֱהֹלִים נָטַע יְהוָה בְּאֲרָזִים עָלַי
 מָיִם: יַל-מָיִם מִדְּלִי וְזָרְעוּ בְּמִים רַבִּים
 וְזֶרֶם מֵאֲגַל מַלְכוֹ וַתִּגְשֵׂא מַלְכוּתוֹ: אֵל
 מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם כְּתוֹעֶפֶת רָאִם לוֹ וְאָכַל
 גִּזְיִם צָרְיוֹ וַעֲצֻמְתֵּיהֶם יִקְרָם וְהָעִי יִמְחָץ:

כרע

וש עמוד נפל וגלוי עינים
 יה שמ' ס'מן

בלק וזה הדבר: ויבא אלי ויהנו נצב
 על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו
 בלק מזה דבר יהוה: וישא משלו ויאמר
 מים בלק ושמע האנייה עני בני אפר:
 לא איש אל ויכבדו בן אדם ויתפחם והוא
 אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: הנה
 ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה: לא
 חקים און בעקב ולא ראה עמל בישראל
 יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל
 מוציאם מסערים כתועפת ראם לו: כי
 לא נחש בעקב ולא קסם בישראל
 כעת יאמר לועקב ולישראל מזה פער
 אל: הן עם פלביא יקים וכארי יתנשא קדש
 לא ישכב עד יאמר מרר ודם חללים
 וישתה: ויאמר בלק אל בלעם גם קב
 לא תקבני גם ברך לא תברכני: ויען
 בלעם ויאמר אל בלק חלא דברתי אליך
 לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה:
 ויאמר בלק אל בלעם לכה נא אקחה
 אי מקום אחר אולי ישור בעיני האלהים
 וקבתו

עלתו הוא וכל שרי מואב: וישא משלן
ויאמר מן ארם נחמי בלק מלך מואב
מחררי קדש לכה ארדה לי יעקב ולכה
קדש ועמה ישראל: מה אקב לא קבה אל ומה
אזעם לא זעם יהוה: כי מראש צורים
אראני ומגבעות אשורנו הן עם לבדד
ישכן ובעוים לא יתחשב: מי מנה צפר
יעקב ומספר את רבוע ישראל תמות נפשו
מות ישרים ותתי אחריתי כמהי: ויאמר
בלק אל בלעם מדי עשותי לי לקב איבי
לקחתיה והנה ברמתי בדרך: ויען ויאמר
הלא את אשר ישים יהוה בפני ארתי
המישי אשמך לדבר: * ויאמר אליו בלק לה נא
אתי אל מקום אחר אשר תראה משם
אפם קצתו תראה וכלי לא תראה וקבנו
לי משם: ויקחהו שדה צפים אל ראש
הפסגה ויבן שבועה מונחת ויעל פר ואיל
במונח: ויאמר אל בלק התניעב כה על
עלתך ואנקי אקרה כה: ויקר יהוה אל
בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל
בלק

הלא שלח שלחתי אליך לקרא לך למדה
לא חלכת אלי האמנם לא אוכל כבדה :
ויאמר בלעם אל בלק הנה באתי אליך
עתה היכל אוכל דבר מאומה הדבר אשר
ישים אלהים בפני אתי אדבר : * וילך בלעם רביעי

ששי כש
מתוברן

עם בלק ויבאו קרית הצות : ויזבח בלק
בקר וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר
אתו : ויהי בבקר וישח בלק את בלעם
ויעלהו במורת בעל נירא משם קצה העם :

ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה כג
שבועה מזבחת והכן לי בזה שבועה פרים
ושבעה אילים : ויעש בלק כאשר דבר

בלעם ויעל בלק ובלעם פך ואיל במזבח :
ויאמר בלעם לבלק התיצב על עליה
ואלכה אולי יקרה יהיה לקראתי ודבר מה

יראני והגדתי לך וילך שפי : ויקר אלהים קדש
אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת
ערכתי ואעל פך ואיל במזבח : וישם יהוה
דבר בפני בלעם ויאמר שוב אל בלק
וכה תדבר : ויגשב אליו והנה נצב על

ספר במדבר

וַיֹּאמֶר הָאֱתוֹן אֶל־בָּלֶעַם הַלֹּוֹא אֲנִי
אֲתִנֶּה אֲשֶׁר־רָמַבְתָּ עָלַי מֵעוֹדָה עַד־הַיּוֹם
הַזֶּה הַהֶסֶכֶן הַסָּכָנִי לַעֲשׂוֹת לָךְ כִּי וַיֹּאמֶר
לֹא׃ וַיֹּגֵד יְהוָה אֶת־עֵינָיו בָּלֶעַם וַיֵּרָא
אֶת־מִלֹּאךְ יְהוָה נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וְחֶרֶב שְׁלֹפָה
בְּיָדוֹ וַיִּקַּד וַיִּשְׁתַּחֲוֵי לֵאמֹר׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
מִלֹּאךְ יְהוָה עַל־כֵּחַ הַכִּיָּה אֶת־אֲתִנֶּה זֶה
שְׁלוֹשׁ רַגְלִים הִנֵּה אֲנִי יֹצֵאתִי לִשְׁטוֹן כִּי
יֵרֵט הַדֶּרֶךְ לְנִגְדִי׃ וַתֵּרָאֵנִי הָאֱתוֹן וַתֵּט
לִפְנֵי זֶה שְׁלֹשׁ רַגְלִים אֲנִי נִטְתָּה מִפְּנֵי כִי
עָתָה גַם־אֲתַכֶּה הַרְגָתִי וְאוֹתָהּ הַחַיִּיתִי׃
וַיֹּאמֶר בָּלֶעַם אֶל־מִלֹּאךְ יְהוָה הִטָּאתִי כִי
לֹא יָדַעְתִּי כִי אַתָּה נֹצֵב לִקְרָאתִי בְּדֶרֶךְ
וַעֲתָה אִם־רָע בְּעֵינֶיךָ אֲשׁוּבָה לִי׃ וַיֹּאמֶר
מִלֹּאךְ יְהוָה אֶל־בָּלֶעַם לֵךְ עִם־הָאֲנָשִׁים
וְאַפֶּס אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר־אָדָּבֶר אֵלֶיךָ אֲתוֹ
תִּדְבֹר וַיֵּלֶךְ בָּלֶעַם עִם־שְׁרֵי בָלָק׃ וַיִּשְׁמַע
בָּלָק כִּי בָא בָלֶעַם וַיֵּצֵא לִקְרָאתוֹ אֶל־
עֵיר מוֹאָב אֲשֶׁר עַל־גְּבוּל אֶרֶץ אֲשֶׁר
בְּקֶצֶה הַגְּבוּל׃ וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל־בָּלֶעַם
הֲלֹא

אשר אדבר אליה אתה תעשה : ויָקָם שלישי
 בלעם בבקר ויחבקש את אתנו וילך עם שרי
 מאמם : ויחזר אף אלהים כי הנלך הוא
 ויתעב מלאך יהוה בדרך לשטן לו והוא
 רכב על אתנו ושני נערי עמו : ותרם
 האתון ארד מלאך יהוה נצב בדרך ויחרכו
 שלושה בידו ותט האתון מן הדרך וסלך
 בשנה ונך בלעם ארץ האתון להטתה
 הדרך : ויעמד מלאך יהוה במשעור
 חקרכים גדר מנה וגדר מנה : ותרם האתון
 את מלאך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ
 את רגל בלעם אל הקיר ויסף להפכה :
 ויסף מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר
 אשר איך הרך לגטות ומין ושמאול : ותרם
 האתון את מלאך יהוה ותרבץ תחת בלעם
 ויחזר אף בלעם ונך את האתון במקל :
 ויפתח יהוה את פי האתון ויאמר לבלעם
 מה עשיתי ר'ה כי הזיתני זה שלש
 רגלים : ויאמר בלעם לאתון כי התעללת
 בי לי יש חרב ביד כי עתה תרגתה :
 ותאמר

ספר במדבר

וַיִּכַּם אֶת עֵין הָאָרֶץ עֲתָה לָכֶּה קָבַח לִי אֱתוֹ
 אֹלֵי אוֹכַל לֶהֱלֶחֶם בּוֹ וַיִּגְדְּשֻׁהוּ וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים אֶל בָּלָעַם לֹא תֵלֵךְ עִמָּהֶם לֹא תֵאָדָר
 שְׂנִי אֶת הָעָם כִּי בָרוּךְ הוּא וַיִּקַּם בָּלָעַם בְּפִקְדוֹ
 בִישֵׁי כֶשֶׁת בַּחֲבוּרִין וַיֹּאמֶר אֶל שְׂרֵי בָלָק לִכְנֹ אַחֲרָיִכֶם כִּי
 מֵאֵן יִהְיֶה לַחֲתִי לִהְלֶךְ עִמָּכֶם וַיִּקְוֹמוּ שְׂרֵי
 מוֹאָב וַיָּבֹאוּ אֶל בָּלָק וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בָּלָעַם
 הֵלֵךְ עִמָּנוּ וַיִּסַּף עוֹד בָּלָק שְׁלַח שְׂרָיִם
 רַבִּים וַנִּכְבְּדוּם מֵאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ אֶל בָּלָעַם
 וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בָּלָק בֶּן צְפּוֹר אֶל גֵּאֲ
 תִמְנַע מִהֲלֶךְ אֵלֵי כִי כִבַּד אֲבִיךָ מֵאֵד
 וְכָל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֵי אֶעֱשֶׂה וּלְכֵה נָא
 קָבַח לִי אֶת הָעָם הַזֶּה וַיַּעַן בָּלָעַם וַיֹּאמֶר
 אֶל עַבְדִּי בָלָק אִם יִתֵּן לִי בָלָק מִלֵּא בֵיתוֹ
 כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכַל לַעֲבֹד אֶת פִּי יְהוָה
 אֵלֵהִי לַעֲשׂוֹת קִטְנָה אוֹ גְדוֹלָה וְעֲתָה
 שָׁבוּ נָא בֹוֹה גַם אַתֶּם הַלַּיְלָה וְאַדְעָה מִרְדִּי
 קֹדֶשׁ יִקַּר יְהוָה דְּבַר עַמִּי וַיָּבֹאוּ אֱלֹהִים וְאֶל
 בָּלָעַם לַיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ אִם לִקְרֹא לְךָ בָּאוּ
 הָאֲנָשִׁים קוּם לֵךְ אִתָּם וְאַף אֶת הַדְּבָר
 אֲשֶׁר

מֵאֵד כִּי רָב הָיָה זִמְקֵץ מוֹאָב מִפְּנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר מוֹאָב אֶל זִמְקֵץ מִדִּין עֲתִידָהּ
לַחֲכוֹת הַקְּהֹל אֶת־כָּל־סִבִּיכֵינוּ כְּלֹחֶף
הַשּׁוֹר אֶת יֶדֶק הַשְּׂדֵה וּבִלֵּק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ
לְמוֹאָב בָּעֵת הַהִיא׃ וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל־
בָּלֵעַם בֶּן־בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל הַנָּהָר אֶרֶץ
בְּנֵי־עַמּוֹ לִקְרֹא לּוֹ לֵאמֹר הִנֵּה עָם יֵצֵא
מִמִּצְרַיִם הִנֵּה כִסֶּה אֶת עֵינֵי הָאָרֶץ וְהוּא יֹשֵׁב
מִמִּלִּי׃ וְעֲתִידָהּ לִכְתּוֹב אֶת־לִי אֶת־הָעָם
הַזֶּה כִּי עֲצוֹם הוּא מִמֶּנִּי אוֹלִי אוֹכֵל נֶפֶשׁ בּוֹ
וְאֶגְרֹשְׁנוּ מִן־הָאָרֶץ כִּי יִדְעֵתִי אֶת־אֲשֶׁר־
תַּכְרֵךְ מִכְרֶךְ נֶאֱשָׁר תֵּאָר יוֹאֵר׃ וַיִּלְכוּ זִמְקֵץ
מוֹאָב וְזִמְקֵץ מִדִּין וְקִסְמִים בִּידֵם וַיָּבֹאוּ אֶל־
בָּלֵעַם וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו דְּבָרֵי בָלֵק׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם לִינוּ פֹה הַלַּיְלָה וְהִשְׁבַּתִּי אֲתָכֶם
דָּבָר כֹּאֲשֶׁר יִדְבֹר יְהוָה אֵלַי וַיֵּשְׁבוּ שָׁרִי־
מוֹאָב עִם בָּלֵעַם׃ וַיָּבֹא אֱלֹהִים אֶל־בָּלֵעַם קֹדֶשׁ
וַיֹּאמֶר מִי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ׃ וַיֹּאמֶר
בָּלֵעַם אֶל־הָאֱלֹהִים בָּלֵק בֶּן־צִפּוֹר מֶלֶךְ
מוֹאָב שְׁלַח אֵלָי׃ הִנֵּה הָעָם הֵיכָּן מִמִּצְרַיִם

ספר במדבר

מוֹאָב בְּעָלֵי בְמוֹת אֲרֹנָן: אֵינִי לָהּ מוֹאָב
אֶבְדָּתָה עִם כְּמוֹשׁ נָחַן בְּנֵי פְלִיטָם וּבְנֵי
בְּשִׁבִית לַמֶּלֶךְ אֲמֹרִי סִיחֹן: וְגֵרָם אֶבְדָּ
יְהוָה עַל ה' חֲשֹׁבוֹן עַד דִּיכֹן וְנָשִׁים עַד נֶפֶחַ אֲשֶׁר עַד
מִיָּדָה: וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הָאֲמֹרִי:
וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְרַגֵּל אֶת הָעָם וַיִּלְכְּדוּ בְּנֵי
יִירוֹשָׁם ק' וַיִּירָשׁ אֶת הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר שָׁם: וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ
דָרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עֹגֵל מֶלֶךְ הַבָּשָׁן לִקְרֹא אֹתָם
הוּא וְכָל עַמּוֹ לְמַלְחָמָה אֶדְרָעִי: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֶל תִּירָא אֹתוֹ כִּי בְיָדִי
נִתְּנִי אֹתוֹ וְאֶת כָּל עַמּוֹ וְאֶת אֶרְצוֹ וְעָשִׂיתָ
לּוֹ כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
וַיֵּשֶׁב בְּחֲשֹׁבוֹן: וַיָּבוֹ אֹתוֹ וְאֶת בְּנֵי וְאֶת
כָּל עַמּוֹ עַד בִּלְתִּי הַשְׂאִיר לִי שְׂרִיד וַיִּירָשׁוּ
אֶת אֶרְצוֹ: וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבוֹת
מוֹאָב מֵעֵבֶר לִירְדֵן וְרָחוּ: ס

ס ס ס

וַיֵּרָא בָּלָק בֶּן צִפּוֹר אֶת כָּל אֲשֶׁר
עָשָׂה יִשְׂרָאֵל לְאֲמֹרִי: וַיֵּגֶר מוֹאָב מִפְּנֵי הָעָם
מֵאֵד

במות: ומבמות הגיא אשר בשדה מואב
ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון:

פ

וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך
האמרי לאמר: אעברה בארצה לא נטה
בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך
המלך גלך עד אשר בעבר גבלך: ולא
נתן סיון את ישראל עבר בגבלו ויאסף
סיחון את כל עמו ויצא לקראת ישראל
המדברה ויבא יהציה וילחם בישראל:
ויכהו ישראל לפי חרב ויירש את ארצו
מארנו עד עבק עד בני עמון כי עד גבול בני
עמון: ויקח ישראל את כל הערים האלה
וישב ישראל בכר ערי האמרי בחשבון
ובכל בנותיה: כי חשבון עיר סיון מלך
האמרי הוא והוא נלחם במלך מואב
הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנו:
על כן יאמרו המושלים באי חשבון
הבנה ותבונן עיר סיון: כי אש יצאה
מחשבון להבה מקרית סיון אכלה עד

שבועי
רביעי כט
מחובר

ספר במדבר

והיה אל משה עשה לה שרף ושים אתו על
גס והיה כל הנשדק וראה אתו נחיי: ויעש
משה נקש נחשת וישמהו על הנסוהיה
אם נשדק הנחש את איש והביט אל
שני נחש הנחשת וחי: ויסעו בני ישראל ויחני
באבת: ויסעו מאבת ויחני בעיו העברים
במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש:
משם נסעו ויחני בנחל זרד: משם נסעו
ויחני מעבר ארנון אשר במדבר היצא
מגבל האמרי כי ארנון גבול מואב בין
מואב ובין האמרי: על בן ואמר בספר
מלחמות יהודה את זהב בסופה ואת
הנחלים ארנון: ואשד הנחלים אשר נמח
לשבת ער וגשען לגבול מואב: ומשם
בארה הוא הבאר אשר אמר יהודה למשה
אסף את העם ואתנה להם מים: ס
אז ישיר ישראל את השירה הזאת
עלי באר ענני לה: באר הפרוה שרים פרוה
נדיבי העם במחקק במשענתם ובמדבר
מתנה: ומפתנה נחליאל ומנחליאל
במות

כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן
שלשים יום כל בית ישראל: ס

כא וישמע הכנעני מלך ערד וישב
הנגב כי בא ישראל דרך האתרים וילחם
באשראל וישבו ממנו שבי וידר אשראל
נדר ליהוה ויאמר אם נתן תתן ארץ העם
הזה בידי והחרמתי את עריהם: וישמע
יהוה בקול ישראל ויתן את הכנעני ויחרם
אתהם ואת עריהם ויקרא שם המקום
חרמה: פ

ויסעו מהר ההר דרך ים סוף לסבב את
ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך:
וידבר העם באלהים ובמשה למה העלייתנו
ממצרים למוות במדבר כי אין לחם ואין
מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: וישלח
יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו
את העם וימת עם רב מישראל: ויבא
העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו
ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו
את הנחש ויתפלל משה בעד העם: ויאמר

ספר במדבר

במסלח נעלה ואם מימיה נשתה אני
 ומקני ונתתי מחרם רק אין דבר ברגלי
 אעברה: ויאמר לא תעבר ויצא אדום
 לקראתי בעם כבד וביד חזקה: וימאן
 אדום נתן את ישראל עבד בגבולו ויש
 ישראל מעליו: פ

ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה
 הר ההר: ויאמר יהוה אל משה ואל
 אהרן בחר ההר על גבול ארץ אדום
 לאמר: יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא
 אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על
 אשר מריתם את פי למי מדיבה: קח את
 אהרן ואת אלעזר בנו והעל אהם הר
 ההר: והפשט את אהרן את בגדיו
 והלבישתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף
 ומת שם: וועש משה כאשר צוה יהוה
 וינעלו אל הר ההר לעיני כל העדה:
 ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש
 אתם את אלעזר בנו ומת אהרן שם בראש
 ההר וירד משה ואלעזר מן ההר:

כל

חמישי
 ישי כשהן
 מחיברין

כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן
שלושים יום כל בית ישראל: ס

וישמע הכנעני מדרך ערד וישב כא

הנגב כי בא ישראל בדרך האתרים וילחם
באשראל וישבו ממנו שבי: וידר אשראל
נדר ליהודה ויאמר אם נתן נתן את העם
הזה בידי וחרמתי את עריהם: וישמע
יהודה בקול אשראל ויתן את הכנעני ויחרם
אתהם וארץ עריהם ויקרא שם המקום
חרמה: פ

ויסעו מחר ההר דרך ים סוף לסבב את
ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך:
וידבר העם באלהים ובמשה למה העלייתנו
ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין
מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: וישלח
יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו
את העם וימת עם רב מאשראל: ויבא
העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו
ביהוה ובך התפלל אל יהוה ויסר מעלינו
את הנחש ויתפלל משה בעד העם: ויאמר

ספר במדבר

במסלה נעלה ואם מימיה נשתה אמי
 זמקני ונתתי מכרם רק אין דבר ברגלי
 אעברה: ויאמר לא תעבר ויצא אדום
 לקראתו בעם כבד ובקד חזקה: וימאני
 אדום נתן את ישראל עבר בגבולו ויט
 ישראל מעליו:

פ

ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה
 הר ההר: ויאמר יהוה אל משה ואל
 אהרן בחר ההר על גבול ארץ אדום
 לאמר: יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא
 אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על
 אשר מריתם את פי למי מריבה: קח את
 אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר
 ההר: והפשט את אהרן את בגדיו
 והלבישתם את אלעזר בנו ואהרן יאסף
 ומת שם: וועש משה כאשר צוה יהוה
 ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה:
 ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש
 אתם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש
 ההר וירד משה ואלעזר מן ההר:

כל

חמישי
 זי כשהן
 יברין

משה אתה ידו וידך אתה תסלע במפתח
 פצעים ויצאו מים רבים ותשת העדה
 ובעיניהם: **ס** ויאמר יהוה אל משה
 ואליהרן עני לא האמנתם בי להקדושני
 לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל
 יהוה אל הארץ אשר נתתי להם: הנה מן
 מחנה אשר רבו בני ישראל את יהוה
 ויקדש בם: **ס** וישלח משה וביעי
 מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר
 אחיך ישראל אתה ידעת את כל
 התלאה אשר מצאתנו: וירדו אברונים
 מצרימה ונשב במצרים ומים רבים ויפיעו
 לבנו מצרים ולאבתנו: ונצצק אל יהוה
 וישמע קלנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים
 והנה אנחנו בקדש עיר קצרה גבולה:
 נעברה נא בארצה לא נעבר בשדה ובכרם
 ולא נשתה מן באר דרך המלך גדלך לא
 נטה ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולה:
 ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב
 אצא לקראתך: ויאמרו אליו בני ישראל
 במסלה

מִים לַעֲדֹה וַיִּקְהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן
וַיִּרְבּוּ הָעָם עִם מֹשֶׁה וְאָמְרוּ לֵאמֹר וְלֹא
גָּנַעְנוּ בְּגֹזַע אֲחֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה: וְלִמְדָה
הִבֵּאתֶם אֶת־קֶהֱל יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה
לְמוֹת שֵׁם אֲנַחְנוּ וּבְעֵינֵינוּ: וְלִמְדָה הֵעִלְיֹתֶנּוּ
מִמִּצְרַיִם לְהָבִיא אֹתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַרְעָה הַזֹּאת
לֹא־מָקוֹם חָרָע וְהַתְּאֵבָה וְגִפֹן וְחִמּוֹן וּפְעִים
אֵין לִשְׁתוֹת: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי
הַקֶּהֱל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּפְּלוּ עַל
פְּנֵיהֶם וַיִּרְא כְּכֹד־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם

פ

שלישי
ב' כשהן
חובבין

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַח אֶת־
הַמִּטָּה וְהַקֶּהֱל אֶת־הָעֵדָה אֹתָם וְאַהֲרֹן
אֲחִיקָה וּדְבַרְתֶּם אֶל־הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן
מִימֵינוּ וְהוֹצֵאתִי לָהֶם מִים מִן־הַסֵּלַע
וְהִשְׁקִיתִי אֶת־הָעֵדָה וְאֶת־בְּעֵינֵיהֶם: וַיִּקַּח
מֹשֶׁה אֶת־הַמִּטָּה מִלִּפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּהוּ: וַיִּקְהֲלוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת־הַקֶּהֱל אֶל־
פְּנֵי הַסֵּלַע וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַעוּנָא הַזְּמִירִים
חֲמֹן הַסֵּלַע הַזֶּה נוֹצֵיא לָכֶם מַיִם: וַיִּרְם

משה

פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם
אדם או בקבר יטמא שבעת ימים : ולקחו
לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו
מים חיים אל כלי : ולקח אהוב ומבקר
במים איש מהור יהיה על האהל ועל כל
הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל
הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר :
והיה המהר על הטמא ביום השלישי
וביום השביעי וטמא ביום השביעי וכבס
בגדיו ורחץ במים וטהר בערב : ואיש אשר
יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש ההוא
מתוך הקהל כי ארץ מקדש יהיה טמא מי
גדה לא יבא עליה טמא הוא : והיתה
לחם לתקת עולם וסגדה מן הגדה יכבס
בגדיו והנגע במו הגדה יטמא עד הערב :
וכל אשר יגע בו הטמא יטמא והנפש
הנגעת תטמא עד הערב :

ויהיו בני ישראל כל העדה מדבר
או בתוך הארץ או בשבוע הקצים בקדש
ותחת שם מרים ותקבר שם : ולא יהיה

ספר במדבר

והכחן עד הערב: והשרף אתה וכבם
בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא
עד הערב: ואסף איש טהור את אפר
הקרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור
והיתה לעזרת בני ישראל למשמרת למי
נדה חטאת הוא: וכבם הואסף את
אפר הקרה את בגדיו וטמא עד הערב
והיתה לבגיו ישראל ולגר הגר בתוכם
לחקרת עולם: הנגע במת לכל נפש אדם
וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום
השלישי וביום השביעי וטהר ואם לא
יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא
יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר
ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא
ונכרתה הנפש ההוא מ ישראל כי מי נדה
לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו:
זאת חמורה אדם כי ימות באהל כל הבא
אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת
ימים: וכל בלוי פתוח אשר אין צמיד
פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על

וביתכם מי שסר הוא לכם חלף עבדתכם
באהל מועד: ולא תשאנו עליו חטא
בחרמכם את חלבו ממנו ואת קדשו
בני ישראל לא תחללו ולא תמותו:

פ פ פ
יט

P. 59: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:
ואת תקת התורה אשר צוה יהוה לאמור
דבר אל בני ישראל ויקחו אליה פרה
אדמה תמימה אשר איךבה מום אשר לא
עלה עליו על: ונתתם אתה אל אלעזר
הכהן והוציאו אותה אל מחוץ למחנה
ושחט אותה לפניו: ולקח אלעזר הכהן
מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל-
מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את
הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת
דמה על פרשה שרף: ולקח הכהן עץ
אזו ואזוב ושני תולעת ותשליך אל תוף
שרפת הפרה: ובכם בגדיו הכהן ורחץ
בשור במים ואחר יבא אל המזבח וטמא

עוֹלָם רִדְתִּיכֶם וּבַחוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
 וַנַּחֲלוּ נַחֲלָה׃ כִּי אֶרֶץ מִעֵשֶׂר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר תְּרִימוּ לַיהוָה תְּרוּמָה נָתַתִּי לָלוֹיִם
 לַנַּחֲלָה עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לָכֶם בַּחוּךְ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לֹא וַנַּחֲלוּ נַחֲלָה׃ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ וְאַל־
 תִּלְוֶנָה תְּדַבֵּר וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִקְחוּ
 מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַמַּעֲשֹׂר אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לָכֶם מֵאֵתָם בְּנַחֲלַתְכֶם וְהִתְמַתֶּם
 מִכֶּנֶּן תְּרוּמַת יְהוָה מִעֵשֶׂר מִן־הַמַּעֲשֹׂר׃
 וַנַּחֲשֹׁב לָכֶם תְּרוּמַתְכֶם כִּדְגֹן מִן־הַיִּגְדָּן
 וּכְמִלֹּאָה מִן־הַיִּקֵּב׃ כֵּן תְּרִימוּ גַם־אַתֶּם
 תְּרוּמַת יְהוָה מִכֹּל מַעֲשֵׂיכֶם אֲשֶׁר
 תִּקְחוּ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתֶּם מִמֶּנּוּ
 אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לַאֲהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ מִכֹּל
 מִתְּנֵיכֶם תְּרִימוּ אֵת כָּל־תְּרוּמַת יְהוָה
 מִכֹּל חֶלְבֹו אֶת־מִקְדָּשׁוֹ מִמֶּנּוּ׃ וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם בְּתַרְיִמְכֶם אֶת־חֶלְבֹו מִמֶּנּוּ
 וַנַּחֲשֹׁב לָלוֹיִם כְּתִבּוּיָאת גֶּרֶן וּכְתִבּוּיָאת
 יִקֵּב׃ וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּכָל־מָקוֹם אֲתֶם
 וּבֵיתְכֶם

לה

קרח

חדש תפלה בערבך כסף חמשת
ים בשקל הקדש עשרים גרה
: אף בכור שור או בכור כשב או
עד לא תפדה קדש הם את דמם
ק על המזבח ואת חלבם תקטיר
ה לריח ניחח ליהוה : ובשרם יהיה
בחיה חמומה וכשוק הימין לה יהיה :
תרומת הקדשים אשר ירימו בני
אל ליהוה נתתי לה ולבנה ולבניה
לחם עולם ברית מלח עולם
לפני יהוה לה ולזרעה אתך : נאמר
ה אל אהרן בארצם לא תנחל
ק לא יהיה לה בתוכם אני חלקך
נתך בתוך בני ישראל :
ס

ולבני לוי הגד נתתי כל מעשר שביעי
וראל לנחלה חלף עבדתם אשר הם
דים ארבעות אהל מועד : ולא
בו עוד בני ישראל אל אהל מועד
את קטא למורת : ועבד חלוי הוא
עבדת אהל מועד והם ישאו עונם חמת

עולם

55

Tome II.

G

ספר במדבר

וידבר יהוה אל אהרן ואני הגדל נתתי לך
את משמרת תרומתי לכל קדשי בגד
ישראל לך נתתים למשה ולבנייה לחק
עולם: וזה יהיה לך מקדש הקדשים מן
האש כל קרבנם לכל מנחתם ולכל
חטאתם ולכל אשם אשר ישיבו לי קדש
קדשים לך הוא ולבנייה: בקדש הקדשים
תאכלנו כל זכר יאכל אתו קדש יהיה
לך: וזה לך תרומת מתנם לכל תנופת
בני ישראל לך נתתים ולבנייה ולבנותיה
אתה רחק עולם כל מרחור בביתך
יאכל אתו: כל חלב יצהר ומל חלב
תירוש ודגן ראשיתם אשר יתנו ליהוה
לך נתתים: בכורי כל אשר בארצם
אשר יביאו ליהוה לך יהיה כל מרחור
בביתך ואכלנו: כל חנם בישראל לך
יהיה: כל פטר רחם לכל בשר אשר
יקריבו ליהוה באדם ובבהמה יהיה לך
אך יפלה תפלה את בכור האדם ואת
בכור הבהמה הטמאה תפלה: ופדויו

מבן

אֶתָּה וּבִנְיָהּ וּבֵית־אָבִיךָ אֶתָּךְ תִּשְׁאוּ אֶת־
 עֵוֹן הַמִּקְדָּשׁ וְאֶתָּה וּבִנְיָהּ אֶתָּךְ תִּשְׁאוּ
 אֶת־עֵוֹן כְּהִנְחֻכְכֶּם: וְגַם אֶת־אֲחִיךָ מִפֶּה
 רִאִי שִׁבְט־אָבִיךָ הִקְרַב אֶתָּךְ וַיִּלְווּ עֲלֶיךָ
 יִשְׂרָתוּיָהּ וְאֶתָּה וּבִנְיָהּ אֶתָּךְ לִפְנֵי אֹהֶל־
 הָעֵדוּת: וְשָׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶתָּהּ וּמִשְׁמֶרֶת כָּל־
 הָאֹהֶל אֲף־אֵל־כָּל־יְהוָה וְאֵל־הַמִּזְבֵּחַ
 לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא יָמֻתוּ גַם־הֵם גַּם־אַתֶּם:
 וַנִּלְווּ עֲלֶיךָ וְשָׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת אֹהֶל־
 מוֹעֵד לְכָל־עֲבֹדַת הָאֹהֶל וְזֹר לֹא־
 יִקְרַב אֲלֵיכֶם: וְשָׁמְרֶתֶם אֶת־מִשְׁמֶרֶת
 הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא־יִהְיֶה עוֹד
 מִצֵּדָה עַל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי הִנֵּה לִקְחָתִי
 אֶת־אֲחֵיכֶם הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לָכֶם מִתְּנָה נְתֻנִים לִיְהוָה לְעֹבֵד אֶת־
 עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: וְאֶתָּה וּבִנְיָהּ אֶתָּךְ
 תִּשְׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנַּתְכֶּם לְכָל־דְּבַר הַמִּזְבֵּחַ
 וְלַמִּבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעֲבַדְתֶּם עֲבֹדַת מִתְּנָה
 אֲתָן אֶת־כְּהֻנַּתְכֶּם וְהָיָה הִקְרַב יוֹמָת:

ספר במדבר

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּתֵנוּ אֵלָיו
כָּל־נְשֵׁי־אֵיהֶם מִטָּה לְנָשִׂיא אֶחָד מִטָּה
לְנָשִׂיא אֶחָד לְבֵית אֲבֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת
וּמִטָּה אֶהְרֹן בְּתוּךְ מִטּוֹתָם: וַיָּנַח מֹשֶׁה אֶת־
הַמִּטּוֹת לִפְנֵי יְהוָה בְּאֹהֶל הָעֵדוּת: וַיְהִי
מִמָּחֳרָת וַיָּבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל הָעֵדוּת וַהֲפָה
פָּרַח מִטָּה אֶהְרֹן לְבֵית לֵוִי וַיֵּצֵא פָּרַח
וַיֵּצֵא צִיץ וַיִּגְמַל שְׂקָדִים: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה
אֶת־כָּל־הַמִּטּוֹת מִלִּפְנֵי יְהוָה אֶל־כָּל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּרְאוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִטָּהוּ:

פ

שֵׁשׁ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֵשֵׁב אֶת־מִטָּה
אֶהְרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמַרְתָּ לְאוֹת לַבְּנֵי
מִרְיָם וְתִכְרָל תִּלְוֹנָתָם מֵעַלִי וְלֹא יָמוּתוּ:
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶתוֹ כֹּן עָשָׂה:

פ

וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן
גִּנַּעְנוּ אֲבָדְנוּ אֲבָדְנוּ כָּלֵנוּ אֲבָדְנוּ: כָּל־הַתְּקַרְבִּי
הַתְּקַרְבִּי אֶל־מִשְׁכַּן יְהוָה יָמוּת הָאִם תִּמָּנוּ
יח לְגֹזַע: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אֶהְרֹן
אתה

מִחֶרֶה אֶל־הַעֲדָה וּכְפַר עֲלֵיהֶם כִּי־יֵצֵא
הַקֹּזֶף מִלִּפְנֵי יְהוָה הַחֹל הַנֶּגֶף׃ וַיָּקַח אֶהֱרֹן
כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּרָץ אֶל־תֹּיֵךְ הַקֹּהֵל
וְהִפִּיד הַחֹל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיָּתֵן אֶת־הַקֹּטֹרֶת
וַיִּכְפֹּר עַל־הָעָם׃ וַיַּעֲמֵד בֵּין־הַמֵּתִים וּבֵין
הַחַיִּים וַתַּעֲזָר הַמִּגְפָּה׃ וַיְחִיֻּהוּ הַמֵּתִים
בַּמִּגְפָּה אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת
מִלִּבְדֵּי הַמֵּתִים עַל־דִּבְר־קִרְח׃ וַיָּשָׁב אֶהֱרֹן
אֶל־מֹשֶׁה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמִּגְפָּה
נִצְעֲרָה׃

יז

פ

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דִּבֵּר אֶל־חֲמִישִׁי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַקַּח מֵאֵתָם מִטָּה מִטָּה לְבֵית
אָב מֵאֵת כָּל־נְשֵׂאֵיהֶם לְבֵית אֲבֹתָם
שְׁנַיִם עָשָׂר מִטּוֹת אִישׁ אֶת־שְׁמוֹ תִּכְתֹּב
עַל־מִטָּהוּ׃ וְאֵת שֵׁם אֶהֱרֹן תִּכְתֹּב עַל־מִטָּה
לְוִי בֶן מִטָּה אֶחָד לְרֹאשׁ בֵּית אֲבוֹתָם׃
וְהִנַּחְתָּם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הָעֵדוּת אֲשֶׁר
אֵוָּעַד לָכֶם שָׁמָּה׃ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲבָחֶר
בּוֹ מִטָּהוּ יִפְרָח וְהִשְׁכַּתִּי מֵעֲלֵי אֶרֶץ תְּלִנוֹת׃
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֵם מְלִינִם עֲלֵיכֶם׃
וַיִּדְבֹּר

ספר במדבר

פחים צפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה
וירקשו ויהיו לאות לבני ישראל : ויפקח
אלעזר הכהן את מחותנת הנחשת אשר
הקריבו השרפים וירקעים צפוי למזבח :
וזכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב
איש זר אשר לא מנע אהרן הוא
להקטיר קטורת לפני יהוה ולא יהיה
קקרח וכצדתו כאשר דבר יהוה ביד משה
לו :

פ

וילנו כל צדת בני ישראל ממחורת על—
משה ועל אהרן לאמר אתם המסתם
את עם יהוה : ויהי בהקהל העדה על—
משה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד והנה
כסחו הענן וירא כבוד יהוה : ויבא משה
ואהרן אל פני אהל מועד :

ס

וידבר יהוה אל משה לאמר :
הרמו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם
כרגע ויפלו על פניהם : ויאמר משה
אל אהרן קח את המחתה ותן עליה
אש מצל המזבח ושים קטורת והולך
מהרה

רביעי

זָקַקְדוּ עֲלֵיהֶם לֹא יִהְיֶה שְׁלֹחֵנִי: וְאִם בְּרִיאת
 יִבְרָא יִהְיֶה וּפְצַתְהוּ הָאֲדָמָה אֶת־פִּיהָ
 וּבִלְעָה אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם
 וַיִּרְדּוּ חַיִּים שְׁאֵלָה וַיִּדְעֻתָם כִּי גִּאצוּ
 הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְהוָה: וַיְהִי כַּכֵּלָתוֹ
 לִדְבַר אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּמְקַע
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם: וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ
 אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־בֵּתֵיהֶם וְאֶת־
 כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לְקָרַח וְאֶת־כָּל־הָרְכוּשׁ:
 וַיִּרְדּוּ הָכֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאֵלָה
 וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיִּאָּבְדוּ מִתּוֹךְ
 הַקֶּהֱלִ: וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם
 גָּסוּ לְקַלֵּם כִּי אָמְרוּ פֶּן־תִּבְלַעֵנִי הָאָרֶץ:
 וְאִשׁ יֵצֵאָה מֵאֵת יְהוָה וְתֹאכַל אֶת־הַחֲמֻשִּׁים
 וּמֵאֲתוּיֹם אִישׁ מִקֶּרְבֵּי הַקָּמָרָת: ס
 ס וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 אָמַר אֶל־אַלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְיָרָם
 אֶת־הַמִּחְתֹּת מִבֵּין הַשֹּׂרְפָה וְאֶת־הָאִשׁ
 יִרְדּוּ־הָלֹאֶה כִּי קִדְּשׁוּ: אֶת־מִחְתֹּת
 הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בִּנְפֹשֹׁתָם וְעָשׂוּ אֹתָם רִקְעֵי
 פָחִים

ספר במדבר

אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד יְהוָה

אֶל־כָּל־הָעֵדָה: שלושי ס וַיִּדְבֹּר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: הִבְדִּילוּ

מִחוּךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאִכְלָה אֹתָם כְּרֹנֶעַ:

וַיִּפְּרֹוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֵל אֱלֹהֵי

הָרוּחַת לְכָל־בֶּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יִחַטֵּא וְעַל־

כָּל־הָעֵדָה תִּקְצָר: ס וַיִּדְבֹּר יְהוָה

אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־הָעֵדָה לֵאמֹר

הַעֲלוּ מִסָּבִיב לְמִשְׁכַּן קֹרַח דָּתוֹ וְאַבִּירָם:

וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיִּלֶּךְ אֶל־דָּתוֹ וְאַבִּירָם וַיִּלְכּוּ

אֹחֲרָיו וַקְבִי וְיִשְׂרָאֵל: וַיִּדְבֹּר אֶל־הָעֵדָה

לֵאמֹר סוּרוּ נָא מֵעַל אֹהֲלֵי הָאֲנָשִׁים

הָרָשָׁעִים הָאֵלֶּה וְאֶל־תִּגְעֵי בְּכָל־אִשׁוֹ

לָהֶם פֶּן־תִּסְכְּפוּ בְּכָל־חַטֹּאתֵהֶם: וַיַּעֲלוּ מֵעַל

מִשְׁכַּן קֹרַח דָּתוֹ וְאַבִּירָם מִסָּבִיב וְדָתוֹ

וְאַבִּירָם יָצְאוּ נֹצְצִים פֶּתַח אֹהֲלֵיהֶם

וַיִּנְשִׁיתֵהֶם וּבְנֵיהֶם וְנִסְפָּם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּזֹאת

תִּדְעוּן כִּי־יְהוָה שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־

הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלִּבִּי: אִם כִּמּוֹת

כָּל־הָאָדָם יִמְתּוּן אֵלֶּה וַיִּקְדַּח כָּל־הָאָדָם

יִפְקֹד

עֲנֵהךָ הַנְּעֻדִים עַל־יְהוָה וְאַהֲרֹן מִה־
 הוּא כִּי תִלְוֵנוּ עִלּוּיִי׃ וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה תְּלִינוּ ק'
 לִקְרֹא לְדָתוֹ וּלְאַבְיָרָם בְּנֵי אֱלִיָּאָב וַיֹּאמְרוּ
 לֹא נַעֲלֶה׃ הַמַּעֲט בִּי הָעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זֶבֶת
 חֶלֶב וְדִבֶּשׁ לְהַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־הִשְׁתַּחֲרַר
 עֲלֵינוּ גַם־הִשְׁתַּחֲרַר׃ אָף לֹא אֶל־אֶרֶץ שְׁנֵי
 זֶבֶת חֶלֶב וְדִבֶּשׁ הִבֵּאתָנוּ וַתִּתֵּן לָנוּ
 נַחֲלֹת שָׂדֵה וְכָרִם תְּעִיבֵי הָאָנָשִׁים חֶהֱם
 תִּנְקַר לֹא נַעֲלֶה׃ וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד
 וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אֵל־תִּפְּן אֶל־מִנְחָתָם
 לֹא חֲמוּר אֶחָד מֵהֶם נִשְׁאַתִּי וְלֹא הִרְעֵתִי
 אֶת־אֶחָד מֵהֶם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרַח
 אַתָּה וְכָל־עֲנֻתְךָ הֵיוּ לִפְנֵי יְהוָה
 אַתָּה וְהֶם וְאַהֲרֹן מִקֵּר׃ וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֶתְתּוֹ
 וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם קִטְרֹת וְהִקְרִיבָתָם לִפְנֵי
 יְהוָה אִישׁ מִחֶתְתּוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם מִחֶתְתּוֹ
 וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מִחֶתְתּוֹ׃ וַיִּקְחוּ אִישׁ
 מִחֶתְתּוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשְׂימוּ עֲלֵיהֶם
 קִטְרֹת וַיַּעֲמֵדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן׃ וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קָרַח אֶת־כָּל־הָעֵדָה

ספר במדבר

דאיבן: ויקמו לפני משה ואנשים מבני
 ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדת קראי
 מועד אנשי שם: ויקהלו על משה ועל
 אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה
 כלם קדשים ובתוכם יהיה ומדוע תתנשאו
 על קהל יהוה: וישמע משה ויפול
 על פניו: וידבר אל קרח ואל כל עדתו
 לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת
 הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו
 יקריב אליו: זאת עשו קחו לכם מחותות
 קרח וכל עדתו: ותנו בתן אש ושימו
 עליהו קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש
 אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם
 בני לוי: ויאמר משה אל קרח שמעו בא
 בני לוי: המעט מכם כי הבדיל אלהי
 ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב
 אתכם אליו לעבד את עבדת משכן
 יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם:
 ויקרב אתה ואת כל אחיך בני לוי אתך
 ובקשתם גם כהנה: לכן אתה וכל

עדתך

יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מֵוַת יוֹמַת הָאִישׁ רָגוּם אֹתוֹ
 בְּאַבְנִים כָּל־הַעֲדָה מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: וַיֵּצֵאוּ
 אֹתוֹ כָּל־הַעֲדָה אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ
 אֹתוֹ בְּאַבְנִים וַיָּמָת כְּאִשֶּׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה:
 פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית
 עַל־כִּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וַנִּתְּנוּ עַל־צִיצִית
 תְּכָנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה
 וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לִבְבְּכֶם
 וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זָקִים אַחֲרֵיהֶם:
 לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וְהָיִיתֶם
 קִדְּשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהָיִית
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 פ פ פ

טז

וַיִּקַּח קָנֹחַ בֶּן־יִצְחָק בֶּן־קַהֲתָ בֶן־לֵוִי וְדָתָן
 וְאַבִּירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאִזָּן בֶּן־פִּלֵּת בְּנֵי
 רְאוּבֵן
 30

ספר במדבר

עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא
והם הביאו את קרבנם אשר יהיה
והמאתם לפני יהיה על שגגתם: ונסלח
לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי
שביעי לכל העם בשגגה: ם ואם נפש

אחת תחטא בשגגה והקריבה עז ברת
שנתה לחטאת: וכפר הכהן על הנפש
השגגת בחטאה בשגגה לפני יהיה לכפר
עליו ונסלח לו: האזרח בבני ישראל ולגר
הגר בתוכם תורה אחת יהיה לכם לעשה
בשגגה: והנפש אשר תעשה ביד רמה
מן האזרח ומן הגר את יהיה הוא מגדף
ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה: כי
דבר יהיה בזה ואת מצותי הפר הפרתי
תכרת הנפש ההוא עונה בה: פ

ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקוש
עצים כיום השבת: ויקריבו אתו המזאים
אתו מקוש עצים אל משה ואל אהרן ואל
כל העדה: ויגזרו אותו במשמר כי לא
פרש מה ועשה לו: ם ויאמר
יהיה

לִיהוֹה בְּאִשׁוֹר תַּעֲשׂוּ כֵן יַעֲשֶׂה׃ הַקָּהֶל
הַקָּדָה אֶתְּתָה לָכֶם וְלִגְר הַגֵּר הַקָּדָה
עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּכֶם כָּגֹר יִהְיֶה לִפְנֵי יְהוֹה׃
תּוֹרָה אֶתְתָה וּמִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם וְלִגְר
הַגֵּר אֶתְכֶם׃ פ

וַיִּדְבֹר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דִּבֹּר אֶל־בְּנֵי שִׁשִּׁי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בְּכֹאכֶם אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְבִיא אֲתֶכֶם שָׁמָּה׃ וְהָיָה
כַּאֲכֹלֶמְכֶם מִלֶּחֶם הָאָרֶץ תִּרְיִמוֹ תְרוֹמָה
לִיהוֹה־רֹאשִׁית עֲרֹסְתֶכֶם חֲלֶה תִרְיִמוֹ תְרוֹמָה
כַּתְרוֹמָה גֵּרֹן כֵּן תִּרְיִמוֹ אֶתְתָה׃ מִרְאשִׁית
עֲרֹסְתֵיכֶם תִּתְּנוּ לִיהוֹה תְרוֹמָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃
ס וְכִי תִשְׁגֹּו וְלֹא תַעֲשׂוּ אֹת כָּל־

חֲמִצּוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר־דִּבֹּר יְהוֹה אֶל־מֹשֶׁה׃
אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹה אֲלֵיכֶם בְּיַד־מֹשֶׁה
מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה יְהוֹה וְהִלָּאָה לְדֹרֹתֵיכֶם׃
וְהָיָה אִם מַעֲיַנִּי הַעֲדָה נַעֲשֶׂתָה לִשְׁגָגָה וַעֲשׂוּ
כָל־הַעֲדָה פֶּר כֵּן־בְּקֹר אֶחָד לַעֲלִיָּה לְבֵית
נוֹחַח לִיהוֹה וּמִנַּחְתּוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט וּשְׁעִיר־
עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת׃ וּכְפָר חֲכֹחַן עַל־כָּל־חַטֹּאת

ספר במדבר

גִּדְרֹה אֹה בְּנִדְבָה אֹה בְּמַעֲדִיכֶם לַעֲשׂוֹת רִיחַ
 גִּיחֹח לִיהוָה מִן הַבֶּקֶר אֹה מִן הַצֶּהֳאֵן :
 וְהַקְרִיב הַמִּקְרִיב קֶרְבֶּנוֹ לִיהוָה מִנְחָה
 סֶלֶת עֲשׂוֹן בְּלוֹל בְּרַמְעִית הַחֵין שָׁמֶן : וַיֵּן
 לַסֶּסֶר רַב־יַעֲרִית הַחֵין תַּעֲשֶׂה עַל הָעֹלָה אֹה
 לְזֶבַח לַכֹּבֵשׁ הָאֶחָד : אֹה לְאֵיל תַּעֲשֶׂה
 מִנְחָה סֶלֶת שְׁנֵי עֲשָׂרִים בְּלוֹלָה בְּשָׁמֶן
 שְׁלֹשִׁית הַחֵין : וַיֵּן לַסֶּסֶר שְׁלֹשִׁית בַּחֵין
 הַבִּישִׁי תִקְרִיב רִיחַ גִּיחֹח לִיהוָה : * וְכִי תַעֲשֶׂה
 בֶּן בֶּקֶר עֹלָה אֹה זֶבַח לִפְנֵי גִדְרֹה אֹה
 שְׁלָמִים לִיהוָה : וְהַקְרִיב עַל בֶּן הַבֶּקֶר
 מִנְחָה סֶלֶת שְׁלֹשָׁה עֲשָׂרִים בְּלוֹל בְּשָׁמֶן
 חֲצִי הַחֵין : וַיֵּן תִּקְרִיב לַסֶּסֶר חֲצִי בַחֵין
 אֲשֶׁה רִיחַ גִּיחֹח לִיהוָה : כִּכָּה יַעֲשֶׂה לְשׁוֹלֵה
 הָאֶחָד אֹה לְאֵיל הָאֶחָד אֹה לְשֶׁה בַּכֹּבֵשִׁים
 אֹה בְּעֻזִּים : כַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי כִכָּה
 תַּעֲשִׂי לְאֶחָד כַּמִּסְפָּר : כָּל הָאֲזִיחַ
 יַעֲשֶׂה כִכָּה אֶת אֵלֶּה לַהֲקָרִיב אֲשֶׁה רִיחַ
 גִּיחֹח לִיהוָה : וְכִי יִגֹּד אֶתְכֶם גֵּר אֹה אֲשֶׁר
 בְּתוֹכְכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם וַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רִיחַ גִּיחֹח
 לִיהוָה

בְּיָצְגָה חַיִּי מִן הָאֲנָשִׁים הָהֵם הַהֲלֹכִים
 לַתֹּר אֶרֶץ הָאֲרָץ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם מְאֹד: וַיִּשְׁכְּמוּ בִּבְקָר
 וַיַּעֲלוּ אֶל־רֹאשׁ הָהָר לֵאמֹר הֲפֹנִי וְעֲלִינוּ
 אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר יְהוָה כִּי הִטָּאֵנוּ:
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לָּמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־פִּי
 יְהוָה וְתוֹא לֹא תַעֲלֹחַ: אֶל־תַּעֲלוּ כִּי אִין
 יְהוָה בְּמַרְבְּכֶם וְלֹא תִגְּפוּ לִפְנֵי אֲיֵבֵיכֶם:
 כִּי הִצְמַלְקִי וְהִכְנַעְנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם
 בְּהָרֵב כִּי־עַל־כֵּן שָׁבַתֶם מֵאֲחֶרֶי יְהוָה וְלֹא־
 יְהוָה יְהוָה עִמָּכֶם: וַיַּעֲפֹל לַעֲלֹת אֶל־רֹאשׁ
 הָהָר וַאֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וּמֹשֶׁה לֹא־מָשָׁה
 מִקְּרֹב הַמַּחֲנֶה: וַיֵּרֶד הִצְמַלְקִי וְהִכְנַעְנִי
 חֹשֶׁב בְּהָר הַהוּא וַיָּקִים וַיִּמְתֵּן עַד־
 הַחֲרֻמָּה: פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־טו
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל־
 אֲרֶץ מוֹשְׁבֵתֵיכֶם אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם:
 וְעֲשִׂיתֶם אִשָּׁה לַיהוָה עֲלֶיהָ אוֹ־זָבַח לִפְלֹא־

ספר במדבר

פגריכם וכל פקדונכם לכל מספרכם מבין
 עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי:
 אם אתם תבאו אל הארץ אשר נשאתי
 את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן
 יפנה ויחושע בן נון: וטפכם אשר
 אמרתם לבן יחיד והביאתי אתם וידעו
 את הארץ אשר מצאתם בה: ופגריכם
 אתם יפלו במדבר הזה: ובניכם יהיו רעים
 במדבר ארבעים שנה ונשאו את נזותיכם
 צד אתם פגריכם במדבר: במספר הימים
 אשר מרתם את הארץ ארבעים יום יום
 לשנה יום לשנה תשאו את עונותיכם
 ארבעים שנה וידעתם את תנאותי: אני
 יהוה דברתי אם לא זאת אעשה לכל
 העדה הרעה הזאת המועדים עלי במדבר
 הזה יתמו ושם ימותו: והאנשים אשר
 חלינו קי שלח משה לתור את הארץ וישבו וילוונו
 עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ:
 וימתו האנשים מוצאי דבר הארץ רעה
 במגפה לפני יהוה: ויחושע בן נון וכלב

ויעל רב־עַיִם: סֵלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה
כַּגְדֵּל חֶסֶדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה
מִמִּצְוֹת וְעַד הַנָּה: וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלַּחְתִּי
כַּדְבָרְךָ: וְאֵלֶם חִי־אֲנִי וְיִמְלֹא כְבוֹד־
יְהוָה אֶת־כָּל־הָאָרֶץ: כִּי כָל־הָאֲנָשִׁים
הָרְאִים אֶת־כְּבוֹדִי וְאֶת־אֶתְנִי אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי
בְּמִצְוֹת וּבַמִּדְבָּר וַיַּסֹּף אֶת־זֶה עֲשׂוֹר פְּעָמִים
וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: אִם יֵרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְתָּם וְכָל־מִנְאֲצֵי לֹא
וְרֵאיוֹת: וְעַבְדִּי כָל־בֶּן־עַמִּי הָיָה רוּחַ אַחֲרֵת
עִמּוֹ וַיִּמְלֹא אַחֲרֵי וַיְהִי־אֵתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
בָּא שָׁמָּה וַיִּרְעוּ וַיִּרְשָׁנוּ: וַהֲעִמְלִקִי וַהֲכִנְעֵנִי
וַיֵּשֶׁב בְּעַמְּקֵי מִדְבָּר פָּנּוּ וַיִּסְעוּ לָכֶם הַמִּדְבָּר
דֶּרֶךְ יַם־סוּף:

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: רַב־יָעִי
עַד־מָתַי לַעֲדֹה הָרָעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר תִּקְחֶה
מִלִּינִים עִלָּי אֶת־תְּלֹבוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
תִּקְחֶה מִלִּינִים עִלָּי שָׁמְעֵתִי: אָמַר אֱלֹהִים
חִי־אֲנִי נָאִם יְהוָה אִם־לֹא כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּם
בְּאָזְנִי כִּן אֶעֱשֶׂה לָכֶם: בַּמִּדְבָּר הַזֶּה יִפְּלוּ

ספר במדבר

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנְהוּ נִבְאֵצְנִי
הָעָם הַזֶּה וְעַד־אַנְהוּ לֹא־יֵאמְנוּ בִּי בְּכָל־
הָאֹתוֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בְּקִרְבּוֹ: אֲכַנֶּה בְּדִבְרִי
וְאֹרֶשְׁנִי וְאֶעֱשֶׂה אִתָּךְ לְגוֹי־גִדּוֹל וְעַצִּים
מִמֶּנִּי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וּשְׁמַעֲנִי
מִצָּרִים כִּי־הֵעֲלִיתָ בְּכַחַךְ אֶת־הָעָם הַזֶּה
מִמִּצְרָיִם: וְאָמְרוּ אֶל־יֹשֵׁב הָאָרֶץ הַזֹּאת
שְׁמַעֲנִי כִּי־אַתָּה יְהוָה בְּקִרְבֵּי הָעָם הַזֶּה
אֲשֶׁר־עֵין בְּעֵין נִרְאָה וְאַתָּה יְהוָה וְעַנְיָה
עָמַד עֲלֵהֶם וּבְעַמֵּד עֵין אַתָּה הַלֹּךְ
לִפְנֵיהֶם יוֹמָם וּבְעַמִּיד אֵשׁ לַיְלָה: וְהִמַּתָּה
אֶת־הָעָם הַזֶּה כְּאִישׁ אֶחָד וְאָמְרוּ הַגִּוִּים
אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־שְׁמִיעָךָ לֵאמֹר: מִבִּלְתִּי
יָכֹלֶת יְהוָה לְהַבְיִיא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לָהֶם וַיִּשְׁחָטֻם
יְיָ רַבְתִּי בַּמִּדְבָּר: וְעַתָּה וְגִדְלָנָא כִּם אֲדֹנִי כְּאִשׁ
דְּבִרְתָּ לֵאמֹר: יְהוָה אֲנִי אֶפֶס וְרַב־
חֶסֶד נָשָׂא עֵין וּפָשַׁע וְנִקְיָה לֹא יִנְקָה
כִּמְד עֵין אֲבוֹרֶת עַל־בָּנִים עַל־שְׁלֹשִׁים
זַעַל

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים כָּל הַזֹּעֵזָה לֵאמֹר
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אִם בְּמִדְבַּר הַזֶּה לֵאמֹר
 וְלֵמָּה זֶה וְהָיָה מִבֵּיא אֲתָנֹה אֶל-הָאָרֶץ
 הַזֹּאת לִנְכַּף בְּחֹרֵב נַשְׁיָנוּ וּמִפְּנֵי יְהוָה לֵאמֹר
 אֵל מִיבֹה לָנוּ שׁוֹב מִצְרַיִם : וַיֹּאמְרוּ
 אֶל-הָאֱלֹהִים נִתְּנָה רָאשִׁי וְנִשְׁוֹבָה
 מִמָּוֶה : וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וַאֲהֲרֹן עַל-פְּנֵיהֶם
 בְּכָל-קְהַל עַדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיְהִי שֶׁשֶׁעֶ
 זֶיֶן וְקָלֵב בְּדָוִיפָה מִן-הַתְּקִיּוֹת אֶת-
 אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּגִדֵיהֶם : וַיֹּאמְרוּ אֶל-
 עַדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 נָתַן לָנוּ לְתוֹר אֲתָנֹה מִיבֹה הָאָרֶץ מְאֹד
 אִם-חֲפִץ בְּנֵי יְהוָה וְהִבֵּיא אֲתָנֹה
 הָאָרֶץ הַזֹּאת וְנִתְּנָה לָנוּ אֶרֶץ אֲשֶׁר
 זָרְבַת חֵלֶב וְדִבֶּשׁ : אֲךָ בִּיהוָה אֵל-
 הָיִי וְאַתֶּם אֵל-תִּירָאוּ אֶת-עַם הָאָרֶץ
 לְחַמְּנוּ הֵם סָר צֵלָם מִעֲלֵיכֶם וַיְהִי
 גֹז אֶל-תִּירָאֵם : וַיֹּאמְרוּ כָּל-הָעֵדָה
 יָם אֲתָם בְּאֲבָנִים וּכְבוֹד יְהוָה נִרְאָה
 אֵל מוֹעֵד אֵל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

ויאמר

ויראיהם את פני הארץ: ויספרו לו
 ויאמרו באנו אל הארץ אשר שלחתנו
 וגם זבת חלב ודבש הוא וזה פרוה: אפס
 כי עז העם הישב בארץ והערים בצורות
 גדולות מאד וגם ילדי הענק ראינו שם:
 עמלק יושב בארץ הנגב והחתי והיבוסי
 והאמורי יושב בהר והכנעני יושב על הים
 ועל יד הירדן: ויהם כלב את העם אל
 משה ויאמר עלה נעלה ונרשנו אתה כי
 יכול ניכל לה: והאנשים אשר עלו עמו
 אמרו לא נוכל לעלות אל העם כי חזק
 הוא ממנו: ויצאו דפת הארץ אשר תרו
 אתה אל בני ישראל לאמר הארץ
 אשר עברנו בה לתור אתה ארץ אכלת
 יושביה הוא וכל העם אשר ראינו בתוכה
 אנשי מדות: ושם ראינו את הנפילים
 בני ענק מן הנפלים ונתי בעינינו כחגבים
 וכן תינו בעיניהם: ותשא כל העדה
 ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
 ההוא: וילנו על משה ועל אהרן כל

הוא הרבה המעט הוא אסורב: ומה
הארץ אשר הוא יושב בה המוכה הוא
אם דעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה
במחנים אם במבצרים: ומה הארץ

השמה הוא אם רוח הישר בה עץ אם

אין והתחזקתם ולקחתם מפני הארץ

והמים ימי בכורי ענבים: ויעלו ויתרו שני

אני הארץ ממדבר צן עד רחב לבא
חמור: ויעלו כנגב ויבא עד חמור

ושם אחימן ששי ותלמי ילידי הענק
והמרון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים:

ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה
ואשכול ענבים אחד וישארו במוט

בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: למקום
הוא קרא נחל אשכול על אדות

האשכול אשר פרתו משם בני ישראל:

וישבו מתוך הארץ מקץ ארבעים יום:
וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל

כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן
קדשה וישבו אתם דבר ואת כל העדה

נחן לבני ישראל איש אחד איש אחד
למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם :
וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי
יהוה כלם אנשים ראשי בני ישראל המה :
ואלה שמותם למטה ראובן שמוע בן נפחור :
למטה שמעון שפט בן חורי : למטה
יהודה כלב בן יפנה : למטה יששכר
גאל בן יוסף : למטה אפרים הושע בן
נון : למטה בנימין פלטי בן רפוא :
למטה זבולון גדיאל בן סודי : למטה
יוסף למטה מנשה גדי בן סוסי :
למטה דן עמיאל בן גמלי : למטה אשר
סתור בן מיכאל : למטה נפתלי נחבי בן
נפסי : למטה גד גאואל בן מכי : אלה
שמות האנשים אשר שלח משה לתור
ארץ הארץ ויקרא משה להושע בן נון
יהושע : וישלח אתם משה לתור את
ארץ כנען ויאמר אלהים עליו זהו כנעב
ועליתם את ההר : וראיתם את הארץ
מה היא ואת העם הישב עליה ההר
הוא

פה אל־פֶּה אִדְבַּרְכֻּם וּמִרְאֵהוּ וְלֹא בַחֲזוֹת
 וְחִמְמַת יְהוָה יִבִּיט וּמִדּוּעַ לֹא יֵרָאֶתֶם לְדַבֵּר
 בְּעַבְדֵי בְּמִשְׁחָה וְיִחַדְתֶּם אִתָּהּ יְהוָה בָּס וּלְדָרֶךְ :
 וְהִעֲזֹן סָר מִעַל הָאֵהָל וְהִנֵּה מִרְיָם מִצְרַעַת
 בְּשִׁלְחֵי נִיפֹן אַחֲרֶיהָ אֶל־מִרְיָם וְהִנֵּה מִצְרַעַת :
 וַיֹּאמֶר אַחֲרֶיהָ אֶל־מִשָּׁה בִּי אֲהַנִּי אֶל־נָא תִשֶׁת
 עֲלֵינוּ חֲטָאת אֲשֶׁר נִוְאלְנוּ וְאֲשֶׁר חֲטָאנוּ :
 אֶל־נָא תְהִי בְּמַת אֲשֶׁר בָּעַצְתֹּם מִרְיָם אִמּוֹ
 וַיֹּאמֶר הָעֵי בְּשִׁרְיָהּ : נִיַּעַק מִשָּׁה אֶל־יְהוָה
 לֵאמֹר אֶל־נָא רַפָּא נָא לָהּ : פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מִשָּׁה וְאַבְיָה יָרֵק יָרֵק בְּפִנְיָהּ
 תְּלֹא תִקְלֵם שִׁבְעַת יָמִים תִּסְגֹּר שִׁבְעַת יָמִים
 תִּתְּחַץ לַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי הָאֵסָף : וְתִסְגֹּר מִרְיָם
 מִתְּחַץ לַמַּחֲנֶה שִׁבְעַת יָמִים וְהָעֵם לֹא נִסָּע
 עַד־הָאֵסָף מִרְיָם : וְאַחֲרֵי נִסְעוּ הָעָם יב
 מִצְרַעַת וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר פָּאֲרָן :

פ פ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מִשָּׁה לֵאמֹר : שְׁלַח־לָהּ
 אֲנָשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי

הַמִּצְוֹת אֲסַף עִשְׂרֵה חֻמֹּת וְיִשְׁמְחוּ לַחֹם
 שְׁמוֹת סְבִיבוֹת הַמִּתְנַהֵּה׃ הַבֶּשֶׂר עוֹלָנוּ בֵּין
 שְׁנֵיהֶם מָרָם וְכָרַת וְאֵף יִהְיֶה חֲרָה בְּעַם וַיֵּךְ
 יְהוָה בְּעַם מִכָּה רַבָּה מְאֹד׃ וַיִּקְרָא אֶת שְׁם
 הַמָּקוֹם הַהוּא קַבְרוֹת הַתְּאֵנָה כִּי שָׁם קָבְרוּ
 אֶת הָעַם הַמִּתְנַהֵּם׃ מִקַּבְרוֹת הַתְּאֵנָה נִסְעוּ
 הָעַם חֲצֵרוֹת וַיְהִי בַחֲצֵרוֹת׃ פ

יב וַתְּדַבֵּר מֹרִים וְאַתְרֹן בְּמִשְׁהוֹ עַל־אֲדֹנָי
 הָאִשָּׁה הַקְּשִׁית אֲשֶׁר לָקַח כִּי־אִשָּׁה כְּשִׁית
 לָקַח׃ וַיֹּאמְרוּ הִבֵּק אֵף־בְּמִשְׁהוֹ דְּבַר יְהוָה
 הֲלֹא גַם־בְּנֵי דְבַר נִשְׁמַע יְהוָה׃ וְהָאִישׁ
 עֲנִי ק' מִשְׁהוֹ עָנִי מְאֹד מְכַל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פָּנָי
 הָאֲדָמָה׃ ס וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּתָאם
 אֶל־מִשְׁהוֹ וְאֶל־אַתְרֹן וְאֶל־מֹרִים צֵאוּ
 שְׁלֹשְׁתֶּכֶם אֶל־אַהֵל מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשָׁתָם׃
 וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעַמּוּד עָנָן וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הָאֶהֱרָ
 וַיִּקְרָא אֶתְרֹן וּמֹרִים וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר
 שְׁמַע־נָא דְבָרֵי אִם־יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְהוָה׃
 בְּמִרְאֵה אֱלֹהֵי אֲתוּדַע בְּחֻלֹּם אֲדַבֵּר־בּוֹ׃
 לֹא־כֵן עֲבַדִּי מֹשֶׁה בְּכָל־בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא׃

פה אל־פה אדבר־בו ומראהו וְלֹא בַחֲדוֹת
 וְחִמְמַת יְהוָה יִבֵּט וּמִדּוֹעַ לֹא יֵרָאֶתְּ לְדַבֵּר
 בַּעֲבָדִי בַּמָּשָׁה : וְיִחַדְתָּ אִתָּהּ יְהוָה בָּס וּלְךָ :
 וְהָעֵזוֹן סָר מֵעַל הָאֵהָל וְהָנָה מְרִים מִצִּרְעֹת
 בְּשֹׁלֵךְ נִפְזוֹן אַחֲרָיו אֶל־מְרִים וְהָנָה מִצִּרְעֹת :
 וַיֹּאמֶר אַחֲרָיו אֵל־מֹשֶׁה בִּי אֲדֹנָי אֵל־נָא תִשֶׁת
 עָלַי חֲטָאת אֲשֶׁר נִוְאלָנִי וְאֲשֶׁר חֲטָאתִי :
 אֵל־נָא תְּהִי בְּמֹת אֲשֶׁר בָּצַאתָ מִבְּרַחֲם אֲמִי
 וַיֹּאמֶר חֲצִי בִשְׁרוֹ : וַיַּעַקֵּק מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 לֵאמֹר אֵל־נָא רַפָּא נָא לָהּ : פ
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֵבִיָּהּ יִרְקַע יֶרֶק בְּפָנֶיהָ
 תֵּלֵא תִּפְלֵם שְׁבַעַת יָמִים תִּסְגֹּר שְׁבַעַת יָמִים
 מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְאַחֲרֵי תֵּאֱסָף : וְתִסְגֹּר מְרִים
 מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שְׁבַעַת יָמִים וְהָעֵם לֹא נִסֶּע
 עַד־הָאֶסֶף מְרִים : וְאַחֲרֵי נִסְעוּ הָעָם יב
 מִחֲצוֹת וַיִּחַדְתָּ בְּמִדְבַּר פָּאָרָן :

פ פ פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : שְׁלַח־לָהּ : P. 37.
 אֲנָשִׁים וַיִּתְּרוּ אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר־אֲנִי
 נתן

הממעיט אסף עשרה חמרים וישטחו לחם
שטוח כביכות הממנה: הבשר עולנו בין
שניהם מרם ופרת ואף יהיה חנה בעם ויהי
יהיה בעם מכה רבה מאד: ויקרא את שם
המקום ההוא קברות התאנה כי שם קברו
את העם המתאנים: מקברות התאנה נסעו
העם חצרות ויהיו בחצרות: פ

יב ותדבר מרים ואהרן במשה על אדות
האשה הקשית אשר לקח כי אשה קשית
לקח: ויאמרו הרק אך במשה דבר יהיה
הלא גם בני דבר נשמע יהיה: והאיש
עניו ק' משה עניו מאד מכל האדם אשר על פני
האדמה: ס ויאמר יהיה פתאם
אל משה ואל אהרן ואר מרים וצא
שלושתכם אל אהל מועד וצאו שלשתם:
ויבד יהיה בצמוד עניו ויעמד פתח האהל
ויקרא אהרן ומרים וצאו שניהם: ויאמר
שמעו נא דברי אם יהיה נביאכם יהיה
במראה אליו אתודע בחלום אדבר בו:
לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא:

וְאִסַּף שְׁבָעִים אִישׁ מִזִּקְנֵי הָעָם וַיַּעֲמֵד אֹתָם
 סְבִיבֹת הָאֹהֶל: וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּדְבֹּר
 אֵלָיו וַיֹּאמֶר מִן הַיּוֹמָה אֲשֶׁר עָלִי וַיִּתֵּן
 עַל־שְׁבָעִים אִישׁ הַזִּקְנִים וַיְהִי כְנֹחַ
 עֲלֵיהֶם הָרוּחַ וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסֹפוּ: וַיִּשְׁאֲרוּ
 שְׁנֵי אֲנָשִׁים בְּמַחֲנֵה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד
 וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִיֹּדָד וַתֵּנַח עַל־הַכְּהָרֹת וַתִּחַמֶּה
 בְּכַתְּבֵיהֶם וְלֹא יָצְאוּ הָאֹהֶל וַיִּתְנַבְּאוּ
 בְּמַחֲנֵה: וַיֵּרֶץ הַנֶּעֱר וַיִּגַּד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר
 אֶלְדָּד וּמִיֹּדָד מִתְנַבְּאִים בְּמַחֲנֵה: וַיַּעַן
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחָרָיו וַיֹּאמֶר
 אֲדֹנָי מֹשֶׁה כֵּלָאִם: וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה
 הִמָּקֵם אֹתָהּ לִי וּמִי יִתֵּן כָּל־עַם יְהוָה
 נְבִיאִים כִּי־יִתֵּן יְהוָה אֶת רוּחוֹ עֲלֵיהֶם: *
 וַיֹּסֶף מֹשֶׁה אֶל־הַמַּחֲנֶה הוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 וְרוּחַ נָסַע מֵאֵת יְהוָה וַיָּגֵז שְׁלוֹשׁ מֵן הַיּוֹם
 וַיָּשׁוּ עַל־הַמַּחֲנֶה כְּדֶרֶךְ יוֹם כֹּה וּכְדֶרֶךְ יוֹם
 כֹּה סְבִיבֹת הַמַּחֲנֶה וּבְאֲמָתִים עַל־פְּנֵי
 הָאָרֶץ: וַיָּקָם הָעָם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־
 הַלַּיְלָה וְכָל־יוֹם הַמַּחֲרָת וַיֹּאסְפוּ אֶת־הַשִּׁלּוֹ הַשִּׁלּוֹ ק'

שביעי

עמך שם ואצלת מן הדורות אשר עליך
 ושמת עליהם ובשאו אתך במשח העם
 ולא תשא אתה לבדה: ואכל העם
 תאמר התקדשו למחר ואכלתם בשר כי
 בכיתם באוני יהיה לאמר מי יאכלנו בשר
 כי טוב לנו במצרים ונהנינו ויהיה לכם
 בשר ואכלתם: לא יום אחד תאכלו
 ולא זמנים ולא תמשה ימים ולא עשרה
 ימים ולא עשרים יום: עד חדש ימים עד
 אשר יצא מאפכם ויהיה לכם לזרע וציו כי
 מאסתם את יהוה אשר בקר בכם
 ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצרים
 ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם
 אשר אנכי בקרב ואתה אמרת בשר אתו
 להם ואכלו חדש ימים: הוצא ובקח
 ישתט להם ומצא להם אם את כל דגני
 הים ואסף להם ומצא להם: פ
 ויאמר יהוה אל משה הנה יהוה תקצר
 עתה תראה היקרה דברי אם לא: ויצא
 משה וידבר אל העם את דברי יהוה
 ויאסף

ספר במדבר

עמך שם ואצלתי מן הקדושים אשר עני
 ושמתני עליהם ונשאו אתך במשוא הע
 ולא תשא אתה לבדה: ואכל חל
 האמר והתקדשו למחנה ואכלתם בשר
 בכיתלם באזני והיה לאמר מי יאכלנו כי
 כי טוב לנו במצרים ונתת יחיה לנו
 בשר ואכלתם: לא יום אחד תאכל
 ולא זמנים ולא תמשדו ימים ולא עשור
 ימים ולא עשרים יום: עד חדש ימים
 אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרע ועו
 מאסתם את יחיה אשר בקרב
 ותבכו לפניו לאמר למה זה יצאנו ממצר
 ויאמר משה שש מאות אלף רגלי ה
 אשר אנכי בקרבך ואתה אמרת בשר א
 להם ואכלו חדש ימים: הוצאן ו
 ישחט להם ומצא להם אם את כל
 היום יאסף להם ומצא להם: פ
 ויאמר יהיה אל משה היד יחיה תק
 עתה תראה היקרה דברי אם לא: ו
 משה וידבר אל העם את דברי יהו
 ויאסף

ובכרדת הפל על המקנה לילה ירד המן
 עריו: וישמע משה את העם בכח
 למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה
 מאד ובעיני משה רע: ויאמר משה אל יהוה
 למה הרעת לעבדך ולמה לא מציתי חן חסר א
 בעיניך לשום את משה כל העם הזה עלי:
 האנכי הריתי את כל העם הזה אם אנכי
 ולתינוכי כי תאמר אל שאתי בחיקך
 כאשר ישא האמן את הנוק על האדמה
 אשר נשבעת לאבותיו: מאין לי בשר לתת
 לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו
 בשר ונאכלה: לא אוכל אנכי לבדי
 לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני:
 ואם ככה את עשה לי הרגני נא הרג אם
 מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברצתי:

פ

ויאמר יהוה אל משה אספת לי שבועים
 איש מקבו ישראל אשר ידעת כי הם
 זקני העם ושטרי ולקחת אתם אל אהל
 מועד והתיצבו שם עמך: וירדתיו ודברתי

עמך

ספר במדבר

יהוה עליהם ולמס בנסעם מן המחנה:

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה
שמי קומה ויהוה ויפצו איבדי וינסו משנאיד
ובנהו קי מפניה: ובנהו ואמר שובה יהוה רבבות
ויהי הפוכה אלפי ישראל: פ

ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע
יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה ותאכל
בקצה המחנה ויצעק העם אל משה ויתפלל
משה אל יהוה ותשקע האש: ויקרא שם
המקום ההוא תבערה כי בערה בם אש
יהוה: והאספסוף אשר בקרבו התאוו תאוה
וירשבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי
יאכלנו בשר: וזכרנו את הדגה אשר נאכל
במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים
ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים:
ועתה נפשנו ובשה אין כל בלתי אל המן
ענינו: והמן כורע גד הוא ועינו כעין
הבדלח: שמו העם ולקטו ומתנו ברחים
או דכו במדכה ובשלו בפרור ועשו ארתי
עגורות והיה טעמו כטעם לשד השמן:
וברות

בן עמיחיד : ועל צבא מטה בני מנשה
 ונמליאל בן פדהצור : ועל צבא מטה בני
 בנימין אבידן בן גדעוני : וגסע דגל מחנה
 בנידן מאמר הכהן מחסרת לצבאתם
 ועל צבאו אחיעזר בן עמישדי : ועל
 צבא מטה בני אשר פנציאל בן עקרו :
 ועל צבא מטה בני גפתלי אחיקע בן
 עינן : אלה מסעי בגר ישראל לצבאתם
 ויסעו : ויאמר משה לחבב
 בן דעואל המדיני חתן משה וסעיוסאנחנז
 אר המקים אשר אמר יהוה אתו אתו לכם
 לכה אתנו והטבנו לך ככהוה דבר טוב
 על ישראל : ויאמר אליו לא אלה כי אם
 אלה ארצי ואל מולדתי אלה : ויאמר
 אל לא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו
 במדבר והיית לנו לעינים : והיה כרתלך
 עמנו והנהי הסובב ההוא אשר ימזיב יתור
 עמנו והטבנו לך : ויסעו מתר יהוה דרך
 שלשת ימים וארון ברית יהוה נסע לפניהם
 בדרך שלשת ימים לתור להם מנוחה : ועצן

חדשכם ותקעתם כחצוצרת צל עלתיכם
 וצל זבתי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני
 אלהיכם אני יהוה אלהיכם: חמישי
 והיו בשנה השנית בחדש השני בעשרים
 בחדש בעלה העני מעל משכן העדת:
 ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני
 וישכן העני במדבר פארן: ויסעו
 בראשנה צל פי יהוה ביד משה: ויסע
 דגל מחנה בני יהודה בראשנה לצבאתם
 ועל צבאו נחשון בן עמינדב: ועל צבא
 מטה בני יששכר נתנאל בן צווער: ועל
 צבא מטה בני זבולן אליאב בן חלץ: והורד
 המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי נשאי
 המשכן: ונסע דגל מחנה ראובן לצבאתם
 ועל צבאו אליצור בן שדיאור: ועל צבא
 מטה בני שמעון שלמיאל בן צורישי:
 ועל צבא מטה בני גד אליסף בן דעוואל:
 ונסעו הקהתים נשאי המקדש והקימו
 את המשכן עד באם: ונסע דגל מחנה
 בני אפרים לצבאתם ועל צבאו אלישמע

בני ישראל ולא יסעו ויבהעלתו יסעו: על-
פנימה ויחמו על-פני יהוה ויסעו את-משמרת
יהוה שמרו על-פני יהוה ביום-משה:

פ

וידבר יהוה אל-משה לאמר: עשה לה' י'
שתי חצוצרות כסף מקשה תעשה אתם
ויהיו להם למקרא העדה ולמסע את-
המחנות: ותקעו בתן ונועדו אליה כל-
העדה אל-פתח אהל מועד: ואם באחת
תקעו ונועדו אליה הנשיאים ראשי אלפי
ישראל: ותקעתם תרועה ונסעו המחנות
החגים קדמה: ותקעתם תרועה שנית
ונסעו המחנות החגים תימנה תרועה ותקעו
למסעיתם: ובהקהיל את-הקהל תתקעו
ולא תרועו: ובמי אתרו החגים ותקעו
בהוצאות ויהי לכם לחקת עולם לדורותיכם:
וכי תבאו מלחמה בארצכם על-הוצא
הצור אתכם ותדעתם בהוצאת ונוכחתם
רפני יהוה אליהם ונשעתם מאיביכם:
וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי

ספר במדבר

בְּמַעַלֹת חַמָּאֵי וְשֵׁא הָאִישׁ הַהוּא וְכִי יָגֹדֶר
 אֶתְכֶם גֹּד וַעֲשֵׂה כָסֶח לַיהוָה כְּחֶקֶת הַפֶּסַח
 וְכַמִּשְׁפָּמוֹ כִּי וַעֲשֵׂה חֶקֶה אֶחָת יְהוָה לָכֶם
 וּבִיעֵי וּלְגֹד וּלְאֹרַח הָאָרֶץ: ס
 אֶת־הַמִּשְׁכָּן כִּפְּהָ הָעֵנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאַהֲלֵי
 הָעֵדֻת וּבְעֶרְבֵי יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן כִּמְרָאָה
 אֵשׁ עַד־בֹּקֶר: כִּן יִהְיֶה תְּמִיד הָעֵנָן וְכַסּוֹ
 וּמְרָאָה אֵשׁ לַלַּיְלָה: וּלְפִי הָעֲלֹת הָעֵנָן מֵעַל
 הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵן יִסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבַמִּקְוֹם
 אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן שֵׁם הָעֵנָן שֵׁם יִהְיֶה בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל:
 עַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה
 יִחַנו כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן
 יִחַנו: וּבְהָאָרֶץ הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן וּמִיּוֹם רַבִּים
 וַיִּסְמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא
 יִסְעוּ: וַיֵּשׁ אֲשֶׁר יְהוָה הָעֵנָן וּמִיּוֹם מִסְפָּר עַל־
 הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוָה יִחַנו וְעַל־פִּי יְהוָה יִסְעוּ:
 וַיֵּשׁ אֲשֶׁר יְהוָה הָעֵנָן מְעַרְבַּע עַד־בֹּקֶר וּבָעֲלָה
 הָעֵנָן בִּבְקָר וּנִסְעוּ אוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה וּבָעֲלָה
 הָעֵנָן וּנִסְעוּ: אוֹ יָמִים אוֹ חֳדָשִׁים יוֹמִים
 בְּהָאָרֶץ הָעֵנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו יִחַנו
 בְּנֵי

לחדש בין הערפים במדבר סני כל אשר
 צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויהי
 אנשים אשר היו ממאים לגפש אדם ולא
 יכריז לעשות הפסח כיום ההוא ויקרבו
 לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא ויאמרו
 האנשים ההמה אליו אנחנו ממאים לגפש
 אדם למה גרע לבלתי הקריב את קרבן
 יהוה במעדו בתוך בני ישראל ויאמר
 אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יהוה
 לכם:

פ

ויברך יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל לאמר איש איש כדתויה טמא
 לגפש או בדרך רחקה לכם או לדת יכם נקוד על
 ועשה פסח ליהוה: בתוך השני בארבעה
 עשר יום בין הערפים יעשו אתו על מצות
 ומזרים ואכלהו: לא ישאירו ממנו עד
 בקר ועצים לא ישברו בו ככל תקת הפסח
 יעשו אתו: והאיש אשר הוא טהור ויברך
 לא יהיה וחדל לעשות הפסח ונקרתה הנפש
 ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקריב

ספר במדבר

וַיִּגַּד אֵלָיו אֱתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיִּכְפֹּר
עֲלֵיהֶם אֱתָרוֹ לְטָהָרָם: וְאַחֲרֵי־כֵן בָּאוּ
הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד
לִפְנֵי אֹהֶל וּלְפָנֵי בְנֵי כְאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה עַל־הַלְוִיִּם כִּן עָשׂוּ לָחֶם: ס

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֹאת
אֲשֶׁר לְלוֹיִם מִבֶּן חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה
יָבוֹא לַעֲבֹד אֶבְרָא בְּעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד: וּמִבֶּן
חָמֵשׁ שָׁנָה יֵשׁוּב מִצְבֵּא הַעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד
עוֹד: וְשֵׁרֵת אֶת־אֹהֶיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִשְׁמֹר
מִשְׁמֶרֶת וְעֲבֹדָה לֹא יַעֲבֹד כִּכָּה תַעֲשֶׂה
לְלוֹיִם בְּמִשְׁמֹרֹתָם: פ

ט וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר־סִינִי בַשָּׁנָה
שְׁלִישִׁי הַשָּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ
שֵׁשֶׁת יוֹסֵד ^{שְׁתִּי יוֹסֵד} אֵלָיו הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ: בְּאַרְבָּעָה עֶשְׂרִי יוֹם בַּחֹדֶשׁ
הַזֶּה בֵּין הָעֲרֵבִים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמַעְדּוֹ כְּכֹל
חֻקְתּוֹ וְכָכֹל־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ: וַיַּעַבְדוּ
מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשֵׂת הַפֶּסַח: וַיַּעַבְדוּ
אֶת־הַפֶּסַח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עֶשְׂרִי יוֹם
לַחֹדֶשׁ

והאמר עלה ליהוה לכפר על הלויים :
 והעבדת את הלויים לפני אהרן ולפני בני
 והנפת אתם תנופה ליהוה : והבדלת את
 הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים :
 ואחרי כן יבאו הלויים לעבד את אהרן מועד שני
 וטהרת אתם והנפת אתם תנופה : כי
 נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל
 תחת פטרת כל דם בכור כל מבני ישראל
 לקחתי אתם לי : כי לי כל בכור בבני
 ישראל באדם ובבהמה ביום הכתי כל
 בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי :
 ואקח את הלויים תחת כל בכור בבני
 ישראל : ואתנה את הלויים נתנים לאהרן
 ולבניו מתוך בני ישראל לעבד את עבדת
 בני ישראל באהל מועד ולכפר על בני
 ישראל ולא יהיה בבני ישראל נגף בגשת
 בני ישראל אל הקדש : ונעש משה ואהרן
 וכל עדת בני ישראל ללויים ככל אשר צוה
 יהוה את משה ללויים כן עשו להם בני
 ישראל : ויתחטאו הלויים וכבסו בגדיהם

ספר במדבר

וַיַּעַשׂ בֶּן אֶהֱרֹן אֶל מוֹל פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲלֶה
נִרְתִּיָּה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וְזֶה
מַעֲשֵׂה הַמִּזְבֵּחַ מִקְשָׁה זָהָב עֵד וְרִכָּה עֵד
פְּרָחָה מִקְשָׁה הָיָא כִּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בֶּן עֲשָׂה אֶת הַמִּזְבֵּחַ׃

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ קַח אֶת
הַלְלוֹים מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִהֲרֹת אֲתָם׃
וְכֹה תַעֲשֶׂה לָהֶם לְמַהֲרֵם הַזֶּה עֲלֵיהֶם מִן
חֲטָאת וְהַעֲבִירוּ תַעַר עַל כָּל בָּשָׂרָם וְכִכְפּוֹ
בְּגָדֵיהֶם וְהִטְהִירוּ׃ וְלָקַח פֶּה בֶן בָּקָר
וּמִנְחָתוֹ סֵלֹת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וּפְרִשְׁנֵי בֶן
בָּקָר תִּקַּח לְחֲטָאת׃ וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַלְלוֹים
לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת כָּל עֵדֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וְהִקְרַבְתָּ אֶת הַלְלוֹים לִפְנֵי יְהוָה
וְסָמְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יְדֵיהֶם עַל הַלְלוֹים׃
וְהִנִּיף אֶהֱרֹן אֶת הַלְלוֹים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת
יְהוָה׃ וְהַלְלוֹים יְסָמְכוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ
הַפָּרִים וַעֲשֶׂה אֶת הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת

הָאֹתָר

עשרה: שלשים ומאה הקצרה האחת כסף
 ושבעים המורק האחד כל כסף הכלים
 ארזים וארבע מאות בשקל הקדש: כפית
 זהב שתיים עשרה מלאה קטורת עשרה
 עשרה חכף בשקל הקדש כל זהב הכפות
 עשרים ומאה: כל הבקר לעלה שנים
 עשר פרים אולם שנים עשר כבשים בגר
 שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי עדים שנים
 עשר לחטאת: וכל בקר וזבח הושלמים
 עשרים וארבעה פרים אולם ששים עתדים
 ששים כבשים בגר שנה ששים זאת הנכרה
 המופת אחר המעשה אתו: ובבא משה
 אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול
 מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון
 העדות מבין שני הכרובים וידבר אליו:

פ פ פ

וידבר יהודה אל משה לאמר: דבר אל-ח
 אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות
 אל-מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות:

ויעש

17

Tome II.

D

ספר במדבר

אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פֶּרֶ אֶחָד
בֶּן־בָּקָר אֵייל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
פְּגֻעֵי־אֵל בַּעֲכָהֶן: פ

בְּיוֹם שְׁנַיִם עֶשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי נִפְתָּלִי
אֲחִירָע בֶּן־עֵינָן: קָרְבָּנוֹ קַעֲרֹת כֶּסֶף
אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזֶּרֶק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מִלֵּאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה: כֹּף
אֶחָת עֶשְׂרֵה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת: פֶּרֶ אֶחָד
בֶּן־בָּקָר אֵייל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת: וְלִזְבַּח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֲתִידִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן
אֲחִירָע בֶּן־עֵינָן: פ

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת
נְשֵׂאֵי יִשְׂרָאֵל קַעֲרֹת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
מִזֶּרֶק כֶּסֶף שְׁנַיִם עֶשֶׂר בָּפוֹת זָהָב שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה

כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בגר שנה חמשה זה קרבן אבידן ברגדעני:

פ

ביום העשירי נשיא לבני דן אחועזר בן
עמישדי: קרבנו קצרת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלילה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד ברגדעני איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בגר שנה
חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמישדי: פ

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר שביעי
פגעיאל בן עכרו: קרבנו קצרת כסף
אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלילה בשמן למנחה: כף

אחת

ספר במדבר

שנים אולם חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן
צמיהוד :

פ

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן
פדהצור : קרבנו קצרת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה : שעיר עזים אחד
לחטאת : ולזבח השלמים בקר שנים
אולם חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדהצור :

פ

ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אכידן בן
גדעני : קרבנו קצרת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת : פר אחד בן בקר איל אחד
כבש

רשת יום
ול חזקה
בפרשת
ולתך יכן
טה את
ענורה

חמשה עתדים חמשה כבשים בגד שנה

חמשה זה קרבן שלמיאל בן צור ישדי: פ

ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעיואל: פרשת יום

של חנוכה קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומאה

משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל

בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה

בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה

קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש

אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד

לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים

חמשה עתדים חמשה כבשים בגד שנה

חמשה זה קרבן אליסף בן דעיואל: פ

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע

בן צמיהוד: קרבנו קצרת כסף אחת

שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים

סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה

זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל

אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר

עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר

ספר במדבר

אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלף: פ
ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן
שדיאור: קרבנו קצרת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זרב
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
להטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה
חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: פ
ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיהל בן
צורישדי: קרבנו קצרת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זרב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
להטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה

ות יום ד
של חנוכה

ות יום ד
של חנוכה

חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה

חמשה זה קרבן שלמיאל בן צירישידי: פ

ביום הששון נשוא לבני גד אליסף בן דעואל: פרשת י

קרבנו קצרת כסף אחת שלשים ומאה של חכ

משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל

בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלילה

בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה

קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש

אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד

להטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים

חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה

חמשה זה קרבן אליסף בן דעואל: פ

ביום השבועי נשוא לבני אפרים אלישמע פרשת י

בן צמיהוד: קרבנו קצרת כסף אחת של חכ

שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף

שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים

סלת בלילה בשמן למנחה: כף אחת עשרה

זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל

אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר

עזים אחד להטאת: ולזבח השלמים בקר

ספר במדבר

אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בגו
שנה חמשה זה קרבן אליאב בן הלוי פ
ביום הרביעי ושיא לבגו ראובן אליצור בן
שדיאור: קרבנו קצרת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: קף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בגו שנה
חמשה זה קרבן אליצור בן שדיאור: פ

ות יום ה
אל חנוכה

ביום החמישי ושיא לבגו שמעון שלמיאל בן
צור ישדי: קרבנו קצרת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: קף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד
לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה

ת יום ה
ול חנוכה

נחשון בן עמינדב: פ
 ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשוא
 ויששכר: הקריב אחד קרבנו קצרת כסף
 אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
 כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
 מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
 בן בקר אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח
 השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים
 חמשה כבשים בני שנה חמשה זדי קרבן
 נתנאל בן צוער: פ

ביום השלישי נשוא לבני זבולן אליאב בן
 חלף: קרבנו קצרת כסף אחת שלשים
 ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים
 שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
 בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב
 מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד
 כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
 אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
 אילם

ספר במדבר

העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני ישראל
כפי עבודתם: ואת ארבע העגלות ואת
שמונת הבקר נתן לבני מרגי כפי עבודתם
ביד איתמר בן אהרן חכהן: ולבני קהת
לא נתן כי עבודת הקדש עליהם בכתף
ושאו: ויקריבו הנשיאים את הנזבת המזבח
ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את
קרבנם לפני המזבח: ויאמר יהוה אל משה
נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום ויקריבו
את קרבנם לחנכת המזבח: ס

חמישי

ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו
בחשון בן עמינדב למטה יהודה: וקרבו
קצרת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת בלילה בשמן למנחה:
כף אחת עשרה וזהב מלאה קטרת: פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר צנים אחד לחטאת: ולעלה
השלמים בקר שנים אילים המשה עתודים
המשה כבשים בני שנה המשה וזה קרבן

נחשון

תורת נורו: וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל
 אהרן ואל בניו לאמר כה הברכו את בני
 ישראל אמור להם: ס יברכה יהוה
 וישמרך: ס ואר יהוה פניו אליך
 ויהנך: ס ושא יהוה פניו אליך וישם
 לך שלום: ס ושמך את שמי ער
 בני ישראל ואני אברכם: ס ויהי ביום
 כלות משה להקים את המשכן וימשה אתו
 ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת
 כל כליו וימשהם ויקדש אתם: ויקריבו
 נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי
 המטה הם העמדים על הפקדים ויביאו את
 קרבנם לפני יהוה שש עגלת צב ושני עשר
 קקור עגלה על שני הנשאים ושור לאחד
 ויקריבו אותם לפני המשכן: ויאמר יהוה
 אל משה לאמר: קח מאתם והיו לעבד את
 עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל הלויים
 איש כפי עבדתו: ויקח משה את העגלת
 ואת הקקור ויתן אותם אל הלויים: את שתי

ספר במדבר

והקריב את קרבני יהוה כבש בן שנתי
 תמים אחד לעלה וכבשה אחת ברת
 שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים
 לשלמים: וכל מצות סלת חלה בלולת
 בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם
 ונסכייהם: והקריב הכהן לפני יהוה
 ועשה את חטאתו ואת עלתו: ואת האיל
 עשה זבח שלמים ליהוה על סר המצות
 ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו: וגלח
 הנזיר פתח אהר מועד את ראש נזרו
 ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש
 אשר תחת זבח השלמים: ולקח הכהן
 את הזרע בשלה מן האיל וסלת מצה
 אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על
 כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו: והניף
 אותם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא
 לכהן על חנה התנופה ועל שוק התרומה
 ואחר ישתה הנזיר יין: זאת תורת הנזיר
 אשר ידר קרבנו ליהוה על נזרו מלבד אשר
 תשיג ידו כפי נדרו אשר ידר בן ועשה על
 תורת

וכל משרת ענבים לא ישתה וצנבים לחים
 ויבשים לא יאכל: כל ימי נזרו מכל אשר
 יעשה מגפן היין מחרצנים ועד גלא יאכל:
 כל ימי נזר נזרו תער לא יעבר על ראשו
 עד מלאת הימם אשר יזיר ליהודה קדש
 יהיה גדל פרע שער ראשו: כל ימי הזיר
 ליהודה על גפוש מת לא יבא: לאביו ולאמו
 לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי
 נזר אלחיו על ראשו: כל ימי נזרו קדש
 הוא ליהודה: וכי ימות מרת עליו בפתע
 פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום
 טהרתו ביום השביעי יגלחנו: וביום השמיני
 יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן
 אל פתח אהל מועד: ועשה הכהן אחד
 דחטאת ואחד רעלה וכפר עליו מאשר
 חטא על הגפוש וקדש את ראשו ביום
 ההוא: והזיר ליהודה את ימי נזרו והביא גפוש
 בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו כי
 טמא נזרו: וזאת תורת הנזיר ביום מלאת
 ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד:

ספר במדבר

המאזרים ובאו בה המים המאזרים למרים:
ולקח המלך מיד האשה את מנתת הקנאת
והינף את המנתה לפני יהוה והקריב אתה
אל המזבח: וקמץ הכהן מן המנחה את
אזכרתה והקטיר המזבחה ואחר ישקה את
האשה את המים: והישקה את המים ויהיה
אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה
המים המאזרים למרים ולאלה בקרב עקבה: ואם
ירבה ויהיה האשה לאלה וטהרה היא ונקתה
לא נטמאה האשה וטהרה היא ונקתה
ונקרה זרע: זאת תורת הקנאת אשר תשמה
אשה תחת אישה ונטמאה: או איש אשר
תעבר עליו נים קנאה וקנא ארד אשתו
והצמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה
הכהן את כל התורה הזאת: ונקח האיש
מעון והאשה שהוא תשא את עונתה: פ
וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם איש או אשה
כי יפלא לגדר גדר גזיר להזכיר ליהוה: מין
ושכר יזר המץ יין והמץ שגר לא ישתו
וכל

והקריב אתה הכהן והעמידה לפני יהוה :
 ולקח הכהן מים קדשים בכלי חרש ומן
 העפר אשר יהיה בקרקע המושכן יקח הכהן
 ונתן אל המים : והעמיד הכהן את האשה
 לפני יהוה ופרע את ראש האשה ונתן על
 כפותיה את מנחת הזכרון מנחת קבאת
 הוא ובני הכהן יהיו מי המרים המאורים :
 והשביע אתה הכהן ואמר אל האשה אם
 לא שכב איש אתך ואם לא שטית טמאה
 תחת איש הנקי ממי המרים המאורים
 האלה : ואם כי שטית תחת איש וכי נטמאת
 ונתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך :
 והשביע הכהן את האשה בשבעת האלה
 ואמר הכהן לאשה ימן יהוה אותך האלה
 ולשבעה בתוך עמך בתת יהוה את ירכך
 נפלת ואת בטנך צבה וקאי המים המאורים
 האלה במעריך לעצבות בטן ולנפול ירך
 ואמרה האשה אמן אמן : וכתב את
 האלת האלה הכהן בספר ומחה אל מי
 המרים : והשקה את האשה את מי המרים
 המאורים

והשיב את אשמו כראשו והקישתו וספ
 עליו ונתן לאשר אשם לו : ואם אין לאיש
 גאל להשיב האשם ארזי האשם המושב
 ליהודה לכהן מלבד איל חכפרים אשר
 יכפר בו עליו : וכל תרומה לכל קדשי
 בגד ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה :
 ואיש את קדשיו רוי יהיו איש אשר יתן
 לכהן לו יהיה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני
 ישראל ואמרת אליהם איש איש כדתשטה
 אשתו ומעלה בו מעל : ושלב איש אתה
 שכבת זרע ונעלה מעיני אישה ונסתרה
 והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשטה :
 ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו
 והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא
 את אשתו והוא לא נטמאה : והביא
 האיש את אשתו אל הכהן והביא את
 קרבנה עליה עשירת האיפה קמח שערים
 לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כה
 מנחת קנאת הוא מנחת זכרון מזכרת עון :
 והקריב

וַיִּשְׁאֵל יִשְׂרָאֵל אֶת־הַלְוִיִּם לְמִשְׁפַּחְתָּם
 וּלְבֵית אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה
 וְעַד בְּרִחְמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדַת
 עֲבֹדָה וְעֲבֹדַת מִשָּׁא בְּאֹהֶל מוֹעֵד: וַיְהִי
 פְקֻדֵיהֶם שְׁמֹנֶת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת
 וּשְׁמֹנִים: עַל־פִּי־יְהוָה פָּקַדְתָּם בְּיַד־מֹשֶׁה
 אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְעַל־מִשָּׁאוֹ וּפְקֻדֵי
 אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ

ה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת־בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ מִן־הַמַּחֲנֶה כָּל־צָרוּעַ וְכָל־
 זָב וְכָל־טָמֵא לְגִפְשׁ: מִזְכֹּר עַד־נִקְבָּה תִּשְׁלְחוּ
 אֶת־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה תִּשְׁלְחוּם וְלֹא יִטְמְאוּ
 אֶת־מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר־אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם: וַיַּעֲשׂוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלְחוּ אוֹתָם אֶל־מִחוּץ
 לַמַּחֲנֶה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בֶּן־עֲשׂוֹ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁה כִּי־יַעֲשׂוּ מִכָּל־חֲטָאת
 הָאָדָם לְמַעַל מַעַל בִּיהוָה וְאֲשַׁמְהוּ הַגִּפְשׁ
 הַהוּא: וְהִתְוֹדוּ אֶת־חֲטָאתָם אֲשֶׁר־עָשׂוּ

ספר במדבר

חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַעֲבֹדָה
בְּאֶהֱל מוֹעֵד׃ וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם
אֲלֵפִים שֶׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי
מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲנִי כָל־הָעֹבֵד בְּאֶהֱל מוֹעֵד
אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־
מֹשֶׁה׃ ס וּפְקוּדֵי בְנֵי גֵרְשׁוֹן
לְמִשְׁפַּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא
לַעֲבֹד לַעֲבֹדָה בְּאֶהֱל מוֹעֵד׃ וַיְהִי פְקֻדֵיהֶם
לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם אֲלֵפִים וָשֵׁשׁ
מֵאוֹת וָשְׁלֹשִׁים׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת
בְּנֵי גֵרְשׁוֹן כָּל־הָעֹבֵד בְּאֶהֱל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה׃ וּפְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת
בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפַּחָהֶם לְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה
כָּל־הַבָּא לַעֲבֹד לַעֲבֹדָה בְּאֶהֱל מוֹעֵד׃ וַיְהִי
פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפַּחְתָּם שְׁלֹשָׁת אֲלֵפִים
וּמֵאוֹתִים׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מְרָרִי
אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־
מֹשֶׁה׃ כָּל־הַפְּקוּדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

וַנְּשִׂאֵי

כָּל־אִשָּׁה וְעָשָׂה לָחֶם וְעָבְדוּ׃ עַל־פִּי אֶהְרֹן
 וּבְנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הָאֱהֱרָן לְכָל־
 מִשְׁאֵם וְלִכְלֹל עֲבֹדָתָם וּפְקֻדָּתָם עֲלֵיהֶם
 בְּמִשְׁמַרְתָּ אוֹת כָּל־מִשְׁאֵם׃ זֹאת עֲבֹדַת
 מִשְׁפַּחַת בְּנֵי הָאֱהֱרָן בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד אֵיתָמָר בִּן־אֶהְרֹן הַכֹּהֵן׃
 ס
 בְּנֵי מִרְרִי לְמִשְׁפַּחַתָּם לְבֵית־
 אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם׃ מִכֹּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
 וְמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹדָם כָּל־
 הַבָּא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃
 וְזֹאת מִשְׁמַרְתָּ מִשְׁאֵם לְכָל עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל
 מוֹעֵד קִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמֻּדָיו
 וְאֹדָנָיו׃ וְעַמֻּדֵי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֹדָנֵיהֶם
 וַיְתַלְתֵּם וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלִיָּהֶם וְלִכְלֹל
 עֲבֹדָתָם וּבִשְׁמַת תִּפְקְדוּ אֶת־כָּל־מִשְׁמַרְתָּ
 מִשְׁאֵם׃ זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי מִרְרִי
 לְכָל עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אֵיתָמָר בִּן־
 אֶהְרֹן הַכֹּהֵן׃ וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן וּבְנֵיהֶם שְׁנֵי
 הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקָּהָתִי לְמִשְׁפַּחַתָּם וּלְבֵית־
 אֲבֹתָם׃ מִכֹּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְמַעְלָה וְעַד בֶּן־
 חֲמִשִּׁים

אֶל־תִּכְרִיתוֹ אֶת־שִׁבְטֵי מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲנִים
 מִתּוֹךְ הַלֵּוִיִּם׃ וְנָתַתְּ לָהֶם וְיָחִיד וְלֹא
 יִמָּתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים אֲהֲרֹן
 וּבָנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ
 וְאֵל־מִשְׁאֵו׃ וְלֹא־יָבֹאוּ לִרְאוֹת כִּבְלֵעַ אֶת־
 הַקֹּדֶשׁ וּמָתוּ׃

פ פ פ

P. 35. וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ נָשֵׂא אֶת־
 רֹאשׁ בְּנֵי גִרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם
 לְמִשְׁפַּחָתָם׃ מִכֵּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה נִמְעַלָה עַד
 בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקַד אוֹתָם כָּל־חֶבֶל
 רֹצֵבָא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֶהֱל מוֹעֵד׃
 זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפַּחַת הַגִּרְשֹׁנִי לַעֲבֹד
 וְלִמְשָׂא׃ וְנָשֵׂא אֶת־יְרֵיעַת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־
 אֹהֶל מוֹעֵד מִכִּסֵּהוּ וּמִכִּסֵּה הַתַּחֲשׁ אֲשֶׁר־
 עָלָיו מִלְּמַעְלָה וְאֶת־מִסְךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
 וְאֶת־זָלְצִי הַחֹצֵר וְאֶת־מִסְךְ פֶּתַח הַשַּׁעַר
 הַחֹצֵר אֲשֶׁר־עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
 וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֶת־
 כָּל־

וַתָּנוּ אֹתָהּ וְאֶת כָּל כְּלֵיהָ אֶל מִכְסֵּה עוֹר
 תָּחַשׁ וַתָּנוּ עַל הַמּוֹט׃ וְעַל מִזְבַּח הַזֹּהֵב
 וּפָרָשׁוֹ בִּגְדֵי תְכֵלֶת וְכָסוּ אֹתוֹ בְּמִכְסֵּה עוֹר
 תָּחַשׁ וַיִּשְׁמְרוּ אֶת בְּהֵימֹ׃ וַלְקַחוּ אֶת כָּל כְּלֵי
 הַשָּׁרֵת אֲשֶׁר לַשָּׁרֵת וְכַסּוּ בָם בְּקֹדֶשׁ וַתָּנוּ אֶת־
 בִּגְדֵי תְכֵלֶת וְכָסוּ אֹתָם בְּמִכְסֵּה עוֹר תָּחַשׁ
 וַתָּנוּ עַל הַמּוֹט׃ וַיִּדְשְׁנוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וּפָרָשׁוֹ
 עֲלֵיו בִּגְדֵי אַרְגָּמָן׃ וַתָּנוּ עָלָיו אֶת כָּל כְּלָיו
 אֲשֶׁר לַשָּׁרֵת עָלָיו בָּהֶם אֶת הַמַּחֲתָת אֶת־
 הַמִּזְלָגִית וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת הַמְזֻרָּקֹת כָּל
 כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וּפָרָשׁוֹ עָלָיו כָּסוּ עוֹר תָּחַשׁ
 וַיִּשְׁמְרוּ בְּהֵימֹ׃ וְכִלְדָּה אֶתֶרֶן וּבְנֵיהָ לְכַסֹּת אֶת־
 הַקֹּדֶשׁ וְאֶת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנִסְעַת הַמַּחֲנֶה
 וְאַתְחִילֵךְ יִבְאוּ בְּנֵי קֹהֵל לִשְׂאֹת וְלֹא יִגְעוּ
 אֶל הַקֹּדֶשׁ וּמִתִּי אֱלֹהֵי מִשְׁכַּן בְּנֵי קֹהֵל
 בְּאַהֲרֹן מוֹעֵד׃ וּפָקֶדֶת אֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן שֹׁמֵן הַמֶּזֶל וְקִטְרֵת הַסַּמִּים וּמִנְחַת
 הַתָּמִיד וְשֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה פָקֶדֶת כָּל הַמִּשְׁכָּן
 וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבִכְלָיו׃ פ
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃

וּלְבָנָיו עַל פְּיָהוּת כְּאִשֶּׁר צִוְּהָ יְהוָה אֹתָהּ
ד מֹשֶׁה: ^{וְהָיָה כִּי יִשְׁמָעֵל מִלִּפְנֵי יְהוָה}
 שְׂבִיעִי וַיֹּדְבֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹת נִשְׂא
 אֶת רֹאשׁ בְּנֵי קָהָת מֵחֹךְ בְּנֵי לֵוִי לְמִשְׁפַּחְתָּם
 לְבֵית אֲבֹתָם: מִבְּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵעֶלְיָהּ
 וְעַד בְּרַחֲמִשׁוֹם שָׁנָה כָּל בָּא לְעֹמֵל עֲשׂוֹת
 מְלֹאכָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד: זֹאת עֲבֹדַת בְּנֵי קָהָת
 בְּאֹהֶל מוֹעֵד קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים: וּבָא אַהֲרֹן
 וּבָנָיו בְּנִסְעַת הַמִּחֲנֶה וַתְּהַרְוֶה אֶת פָּרֹכֶת
 הַמִּסְכָּה וּכְסֹוּ בָהּ אֶת אֹרֹן הָעֵדֻת: וַנִּתְּנוּ
 עָלָיו כְּסוּי עֹזר תַּחַשׁ וּפָרָשׁוֹ בָּגֵד כָּל יוֹם
 תְּכֵלֶת מְלַמְעֶלֶה וּשְׁמוֹ בְּדִי: וְעַל שֵׁלֶמֶן
 הַפָּנִים וּפָרָשׁוֹ בָּגֵד תְּכֵלֶת וַנִּתְּנוּ עָלָיו אֶת־
 הַקְּצֵרֹת וְאֶת־הַכִּפֹּת וְאֶת־הַמַּנְקִיֹּת וְאֶת־
 קְשׁוֹת הַנִּסְךְ וְלָחֶם הַתָּמִיד עָלָיו וַחֲדָה:
 וּפָרָשׁוֹ עָלֵיהֶם בָּגֵד תּוֹלַעַת שָׁנִי וּכְסֹוּ אֹרֹן
 בַּמִּכְסָּה עֹזר תַּחַשׁ וּשְׁמוֹ אֶת־בְּדִי: וְלִקְחֻוּ
 בָּגֵד תְּכֵלֶת וּכְסֹוּ אֶת־מִנְרַת הַמָּאֹר וְאֶת־
 נִרְתִּיָּהּ וְאֶת־מִלְקָחֶיהָ וְאֶת־פִּתְחֹתֶיהָ וְאֶת־
 כָּל־כֵּלֵי שְׁמֶנָה אֲשֶׁר וְשִׁרְתוּ קֶרֶת בָּהֶם:
 וַנִּתְּנוּ

סלי אֲנִי וְהָיָה תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבִנֵּי
 אֶרֶץ וְאֵת בְּחֻמַּת הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר
 זִמְתָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּפְקֹחַ מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר
 יְהוָה אָמַר אֶת־כָּל־בְּכוֹר בְּבִנֵּי יִשְׂרָאֵל׃
 וְכָל־בְּכוֹר וְזָכָר בְּמִסְפַּר שְׁמֹת מִבֶּן־חֹדֶשׁ
 לָהּ לִפְקֻדֵיהֶם שָׁנִים וְעֶשְׂרִים אָלֶף
 שֵׁשׁ וְשִׁבְעִים וּמֵאָתָיִם׃ פ

וְכִי יִתְּנָה אֵל־מִשְׁחָה לְאֹמֶר׃ קַח אֶת־
 יָם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּבִנֵּי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־
 שֵׁת הַלְוִיִּם תַּחַת בְּחֻמָּתָם וְהָיָה לִי הַלְוִיִּם
 וְהָיָה׃ וְאֵת פְּדוּיֵי הַשְּׁלֵשָׁה וְהַשְּׁבַעִים
 אֲתִים הַעֲדָפִים עַל־הַלְוִיִּם מִבְּכוֹר בְּנֵי
 אֵל׃ וְלִקְחַת חֲמִשָּׁת חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים
 לְגִלְת־בָּשָׂקֶל הַקֹּדֶשׁ תִּקַּח עֶשְׂרִים גֵּרָה
 וְקָרָ׃ וַתִּתְּנֵהוּ הַכֹּסֶף לְאַהֲרֹן וּלְבְנָיו
 וְהַעֲדָפִים בָּהֶם׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־כֹּסֶף
 יָוִם מֵאֵת הַעֲדָפִים עַל־פְּדוּיֵי הַלְוִיִּם׃
 וְכִי בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִקַּח אֶת־הַכֹּסֶף
 שֵׁשׁ וְשִׁשִּׁים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְאַלֶּף בָּשָׂקֶל

יֵשׁ׃ וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־כֹּסֶף הַפְּדוּיִם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל

והמסך וכל עבודתו: ונשיא נשיאי הלוי
 ארעור בן אהרן הכהן פקדת שמרי
 משמרת הקדש: למררי משפחת המטלי
 ומשפחת המושגי אלה הם משפחת מררי:
 ופקדיהם במספר כל זכר מבן חדש
 ומעלה ששת אלפים ומאתים: ונשיא בית
 אב למשפחת מררי צוריאל בן אביהל על
 ארך המשכן יחנן צפנה: ופקדת משמרת
 בגי מררי קדשי המשכן ובריקיו ועמנו
 ואדניו וכל כליו וכל עבודתו: ועמדי הקוצר
 סביב ואדניהם ויתדתם ומיתריהם: ונחנים
 לפני המשכן קדמה לפני אהרן מועד
 מורה משה ואהרן ובגיו שמרים משמרת
 המקדש למשמרת בגי ישראל והנר הקרב
 נקיד על זימת: כל פקודי הלוי אשר פקד משה
 ואהרן ואהרן על פי יהוה למשפחתם כל זכר מבן
 חדש ומעלה שנים ועשרים אלף: ס
 ניאמר יהוה אל משה פקד כל
 בכר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה
 ושא את מספר שמתם: ולקחת את
 הלוי

א"ת
 מועד

ששי

אבתם : לגרשון משפחת הלכני ומשפחת
 השמעי אלה הים משפחת הגרשני :
 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
 פקדיהם שבעת אלפים וחמש מאות :
 משפחת הגרשני אחרי המשכן יחני ימה :
 ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן לאל :
 ומשמרת בני גרשון באהל מועד המשכן
 והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד :
 וקלעי תחצר ואת מסך פתח תחצר אשר
 על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו
 לכל עבותו : ס ולקחת
 משפחת העמרמי ומשפחת הזעורני
 ומשפחת הקברני ומשפחת העזיאל אלה
 הם משפחת הקהתי : במספר כל זכר מבן
 חדש ומעלה שמת אלפים ויש מאות
 שמרי משמרת הקדש : משפחת בני קהת
 יחני על ירך המשכן תימנה : ונשיא בית
 אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל :
 ומשמרתם הארן והשולחן והמנחה
 והמזבח וכלי הקדש אשר ישרתו בהם
 והמסך

ספר במדבר

לאחריו ולבניו נתונם נתונם המה לו מאת
בני ישראל: ואת אהרן ואת בניו תפקד
ושמרו את כהנתם וחסר הקרב ימת:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: ואני הנך
לקהתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת
כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי
הלויים: כי לי כל בכור ביום הופתי כל
בכור בארץ מצרים הקדשתי לי כל בכור
בישראל מאדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה:

פ

חמושי וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר:
פקד את בני לוי לבית אבתם למשפחתם
כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם: ויפקד
אתם משה על פי יהוה כאשר צוה: ויהיו
אלה בגדלוי בשמתם גרשון וקהת ומררי:
ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני
ושמעי: ובני קהת למשפחתם עמרם
ויצחק חכרון ועזיאל: ובני מררי למשפחתם
מחלי ומושי אלה הם משפחת הלוי לבית
אבתם

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה : וַיַּעַשׂוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
כִּי־חָנוּ לְדַגְלֵיהֶם וְכִן נָסְעוּ אִישׁ לְמוֹשֶׁפַּחְתּוֹ
עַל־בֵּית אֲבֹתָיו :

פ

ג

וְאֵלֶּה תִּלְדֹּת אֶחָד וּמֹשֶׁה בָּיּוֹם דְּבַר יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי : וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי־
אֶחָד הַכֹּהֵן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאַיִתְמָר :
אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶחָד הַכֹּהֲנִים הַמְּשֻׁחִים
אֲשֶׁר־מֵלֹא יָדָם לִכְהֹן : וְנִמַּת נָדָב וַאֲבִיהוּא
לִפְנֵי יְהוָה בְּתֻקְרָבָם אֲשֶׁר צִוָּה לִפְנֵי יְהוָה
בְּמִדְבַר סִינַי וּבָנִים לֹא־הָיוּ לָהֶם וַיִּכְהֹן
אֶלְעָזָר וְאַיִתְמָר עַל־פְּנֵי אֶחָד אֲבִיהֶם :

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : הִקְרַב אֶת־
מִטָּה לִּי וְהִעַמְדָת אֹתוֹ לִפְנֵי אֶחָד הַכֹּהֵן
וְשָׂרְתּוֹ אֹתוֹ : וְשָׂמְרוּ אֶת־מִשְׁמֶרְתּוֹ וְאֶת־
מִשְׁמֶרֶת כָּל־הַעֲוֹה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד לַעֲבֹד
אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן : וְשָׂמְרוּ אֶת־כָּל־כְּלֵי
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד
אֶת־עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן : וְנִתְּנָה אֶת־הַלְוִיִּם

לאהרן

5 Tome II.

B

ספר במדבר

ומטה בנימין ונשיא לבני בנימין אביהן בן
גדעני : וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים
אלף וארבע מאות : כל הפקדים למחנה
אפרים מאת אלף ושמנת אלפים ומאה
לצבאתם ושלשים יסעי : **ס**
מחנה דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני דן
אחיעזר בן עמישדי : וצבאו ופקדיהם שנים
וששים אלף ושבע מאות : ובחנים עליו
מטה אשר ונשיא לבני אשר פנעאל בן
עכרן : וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים
אלף וחמש מאות : ומטה נפתלי ונשיא
לבני נפתלי אחיעזר בן עקי : וצבאו
ופקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע
מאות : כל הפקדים למחנה דן מאת אלף
ושבעה וחמשים אלף ושש מאות לאחריה
יסעי לדגליהם : **פ**

אלה פקודי בני ישראל לבית אבתם כל
פקודי המחנות לצבאתם שש מאות אלף
ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים :
והלויים לא התפקדו בתוך בני ישראל
כאשר

ראשונה יסעו: ס בגל מחנה
 ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן
 אליעזר בן שדיאור: וצבאו ופקדיו ששה
 וארבעים אלף וחמש מאות: והחונם עליו
 מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמיהר
 בן צור ישידי: וצבאו ופקדיהם תשעה
 וחמשים אלף ושלש מאות: ומטה גד
 ונשיא לבני גד אליסף בן דעואל: וצבאו
 ופקדיהם חמשה וארבעים אלף ושיש מאות
 וחמשים: כל הפקדים למחנה ראובן מאת
 אלף ואחד וחמשים אלף וארבע מאות
 וחמשים לצבאתם ושנים יסעו: ס

ונסע אהל מועד מחנה הלוי בתוך
 המחנה כאשר יחבו בן יסעי איש על ידו
 לדגליוהם: ס בגל מחנה אפרים
 לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע
 בן עמיהוד: וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף
 וחמש מאות: ועליו מטה מנשה ונשיא
 לבני מנשה גמליאל בן פדהצור: וצבאו
 ופקדיהם שנים ושלשים אלף ומאתים:

ספר במדבר

בני ישראל איש על-מחנהו ואיש על-דגלו
לצבאתם: והלויים יחנו סביב למשכן העדות
ולא יהיה קצף על-עדת בני ישראל ושומר
הלויים את-משמרת משכן העדות: ויעשו
בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את-משה
בן עשו:

פ

ב וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר:
שלישי איש על-דגלו באתת לבית אברהם יחנו בני
ישראל מנגד סביב לאהל-מועד יחנו:
והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה
לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן-
עמינדב: וצבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים
אלף ויש מאות: והחנים עליו מטה
יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן-
צויר: וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים
אלף וארבע מאות: מטה זבולון ונשיא
לבני זבולון אליאב בן-חלון: וצבאו ופקדיו
שבعة וחמשים אלף וארבע מאות: כל-
הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמנים
אלף ושת-אלפים וארבע מאות לצבאתם
ראשנה

במדבר

אבתם במספר שמות מבו עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא : פקדיהם למטה
גפתי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות :

פ

אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן
ונישיא ישראל שנים עשר איש איש אתה
לבית אבתיו היו : ויהיו כל פקדי בני
ישראל לבית אבתם מבו עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא בישראל : ויהיו כל
הפקדים שש מאות אלף ושלשת אלפים
וחמש מאות וחמשים : והלויים למטה
אבתם לא התפקדו בתוכם :

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר : אך את מטה
לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך
בני ישראל : ואתה תפקד את הלויים על
משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו
הקח יסאו את המשכן ואת כל כליו והם
שרתוהו וסביב למשכן יחגו : ובנסע
המשכן ירכיזו אתו הלויים ובחנת המשכן
יזמו אתו הלויים והגר הקרב יזמת : והגו

5

בני

ספר במדבר

שנה ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה
 אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: פ
 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה
 ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה
 מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: פ
 לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה
 ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה
 בנימין חמשה ושלשים אלף וארבע מאות:

פ

לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם
 במספר שמות מבין עשרים שנה ומעלה כל
 יצא צבא: פקדיהם למטה דן שנים ושלשים
 אלף ושבعة מאות:

פ

לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם במספר שמות מבין עשרים שנה
 ומעלה כל יצא צבא: פקדיהם למטה אשר
 אחד וארבעים אלף וחמש מאות:

פ

לבני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית
 אבתם

במספר שמות מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל
 יָצָא צָבָא : פְּקֻדֵיהֶם לַמִּטָּה גַּד חֲמִשָּׁה
 וָאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים : פ
 לִבְנֵי יִהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לַמִּשְׁפָּחָתָם לְבֵית
 אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה
 וּמַעְלָה כָּל יָצָא צָבָא : פְּקֻדֵיהֶם לַמִּטָּה
 יִהוּדָה אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת :

פ

לִבְנֵי יִשְׂשָׁכָר תּוֹלְדֹתָם לַמִּשְׁפָּחָתָם לְבֵית
 אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה
 וּמַעְלָה כָּל יָצָא צָבָא : פְּקֻדֵיהֶם לַמִּטָּה
 יִשְׂשָׁכָר אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע
 מֵאוֹת : פ

לִבְנֵי זְבוּלֹן תּוֹלְדֹתָם לַמִּשְׁפָּחָתָם לְבֵית
 אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה
 וּמַעְלָה כָּל יָצָא צָבָא : פְּקֻדֵיהֶם לַמִּטָּה
 זְבוּלֹן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת :

פ

לִבְנֵי יוֹסֵף אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לַמִּשְׁפָּחָתָם
 לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבְּנֵי עֲשָׂרִים
 שָׁנָה

ספר במדבר

עֲכָרוּ: לָגַד אֱלִיסָף בֶּן דְּעוּאֵל: לַנִּפְתָּלִי:
 קִדְּאִי ק' אַחִיבֶּע בֶּן עֵינָן: אֶלֶּה קְרִיאֵי הָעֵדוּת בְּשֵׁימֵי
 מִטּוֹת אֲבוֹתָם רֹאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם:
 וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
 נִקְבְּיוּ בְּשֵׁמוֹת: וְאֵת כָּל הָעֵדוּת הִקְהִילוּ
 בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְּלֻהֶם עַל מִשְׁפַּחֲתָם
 לְבֵיית אֲבוֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים
 שָׁנָה וּמַעֲלָה לְגִלְגָּלָתָם: כֹּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֶת מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַר סִינַי: ס
 שְׁנִי וַיְהִי בְּנִי רֵאשִׁית בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדָתָם
 לְמִשְׁפַּחֲתָם לְבֵיית אֲבוֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת
 לְגִלְגָּלָתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה
 כָּל יֵצֵא צָבָא: פְּקֻדֵיהֶם לְמִטֵּה רֵאשִׁית
 שֵׁשֶׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת: פ
 לְבָנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחֲתָם לְבֵיית
 אֲבוֹתָם פְּקֻדֵי בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת לְגִלְגָּלָתָם כָּל
 זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה כָּל יֵצֵא צָבָא:
 פְּקֻדֵיהֶם לְמִטֵּה שִׁמְעוֹן תִּשְׁעֵה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
 וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: פ
 לְבָנֵי גָד תּוֹלְדָתָם לְמִשְׁפַּחֲתָם לְבֵיית אֲבוֹתָם
 בְּמִסְפַּר

יניח די ש
פנור ויה
מתחל ש
חמישי

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל א
מועד באהל לחודש השני בשנה השנית P. 34.
לצאתם מארץ מצרים לאמר: שואי את
ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם
לבית אבתם במספר שמות כל זכר
לגלגלתם: מבין עשרים שנה ומעלה כל
יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם
אתה ואהרן: ואתכם יהיו איש איש
למטה איש ראש לבית אבתיו הוא:
ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם
לראובן אליצור בן שדיאור: לשמעון
שלמיאל בן צורישדי: ליהודה נחשון בן
עמינדב: ליששכר נתנאל בן צוער: לזבולון
אליאב בן חלן: לבני יוסף ראפרים
אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן
פרהצור: לבנימין אבירן בן גדעני: לדן
אחיצור בן עמישדי: לאשר פגעיאל בן
עכרן

הנהגת המוסדות

ב"ר ב"ר

חמשה חומשי תורה

כאשר ניתנה משה מפי הגבורה
תקין סופרים

עם הגהות אורי תורה נכון הוא
להגות בו ולהעתיק ממנו ספר תורת
ה': עליו אין להוסיף וממנו אין
לגרוע: והמבדיל בין קדש לחול
עומד עליו בגליון לעמוד בפרץ על
השגיאות:

הזגה בעיון רב ונמרץ בשבע
חקירות ושבע דרישות על פיה כמות
הדקדוק הן באותיות ונקודות
וטעמים הן בדגש ורפי' על יד
המשכיל והגבון

יצחק דואלאבריוגה

ספר מהיר בספר תורת האלהים
מגיה נאמן ובקי בטוב ההגהה:

בפאריש

בשנת

ויגדל האיש וילך הלוך וגדל
לפק

ספסוקי דספר ויקרא שמנה מאות וחמשים ותשעה
 סימן : וחציו והנגע בבשר הוב : ופרשיותיו
 יהי ב' אג' ד סימן : וסדרי כ' ג' ובתורתו יחגה
 ם ולילה סימן : ופרקיו כ' ז ואהיה עמך ואברכך
 ן : מניין הפתוחות שתים וחמשים והסתומות
 ווארבעים הכל שמנה ותשעים פרשיות
 דורי צ' ח ואדום סימן :

יָחֹרֶם אִישׁ לַיהוָה מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ מֵאָדָם
 וּבְהִמּוֹת וּמִשְׁדָּה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכֵר וְלֹא יִגָּאֵל
 שְׁבִיעִי כָּל הָרֶם קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא לַיהוָה: כָּל־
 הָרֶם אֲשֶׁר יִחָרֵם מִן הָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת
 יוֹמָת: וְכָל־מַעֲשֵׂר הָאָרֶץ מִדֶּעַ הָאָרֶץ
 מִפְּרִי הָעֵץ לַיהוָה הוּא קֹדֶשׁ לַיהוָה: וְאִם־
 גָּאֵל יִגָּאֵל אִישׁ מִמַּעֲשֵׂר חֲמִשִּׁיתוֹ יִסַּף עָלָיו:
 וְכָל־מַעֲשֵׂר בָקָר וְצֹאן כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹר תַּחַת
 הַשֶּׁבֶט הָעֵשְׂרִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַיהוָה: לֹא
 יִבָּקֵר בֵּין טוֹב לָרַע וְלֹא יִמְרְגוּ וְאִם־הִמָּר
 יִמְרְגוּ וְהָיָה הוּא וְתַמּוּרָתוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ לֹא
 יִגָּאֵל: אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
 מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהָרִי סִינַי:

חזק

וְקִים וְאִם־אַחַר הַיָּבֵל יִקְדִּישׁ שָׁדֵהוּ וְחֹשֶׁב־
לֹו הִכְהִין אֶת־הַכֶּסֶף עַל־פִּי־הַשָּׁנִים הַנִּזְתָּרֹת
עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנִגְרַע מֵעֶרְכָּהּ וְאִם־גֵּאֹל
יִגְאֹל אֶת־הַשָּׂדֶה הַמִּקְדִּישׁ אִתּוֹ וְיִסַּף
חֲמִשִּׁית כֶּסֶף עֶרְכָּהּ עָלָיו וְקָם לֹו וְאִם־לֹא
יִגְאֹל אֶת־הַשָּׂדֶה וְאִם־מִכָּר אֶת־הַשָּׂדֶה
לְאִישׁ אַחֵר לֹא־יִגְאֹל עוֹד וְהָיָה הַשָּׂדֶה
בְּצִאתוֹ בַּיָּבֵל קֹדֶשׁ לַיהוָה בְּשָׁדֶה הַחֹרֶם
לִפְתָּן תִּהְיֶה אֲחֻזָּתוֹ וְאִם־אֶת־שָׁדֶה שֵׁנִי
מִקְנָתוֹ אֲשֶׁר לֹא מִשָּׁדֶה אֲחֻזָּתוֹ יִקְדִּישׁ
לַיהוָה וְחָשַׁב לֹו הִכְהִין אֶת־מִכְסַּת הָעֶרְכָּה
עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְנָתַן אֶת־הָעֶרְכָּה בַּיּוֹם הַהוּא
קֹדֶשׁ לַיהוָה בְּשְׁנַת הַיָּבֵל יָשׁוּב הַשָּׂדֶה
לְאִשֶּׁר קָנָהוּ מֵאִתּוֹ לְאֲשֶׁר לֹו אֲחֻזַּת הָאָרֶץ וְכָל־
עֶרְכָּהּ יִהְיֶה בְּשֵׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה
יִהְיֶה הַשֵּׁקֶל אֶךְ־בְּכֹור אֲשֶׁר יִבְכֹּר לַיהוָה
בְּבִהְמָה לֹא־יִקְדִּישׁ אִישׁ אִתּוֹ אִם־שׂוֹר אִם־
שֶׂה לַיהוָה הוּא וְאִם־בְּבִהְמָה הַשְּׂמֵאל
וּפְדָה בְּעֶרְכָּהּ וְיִסַּף חֲמִשָּׁתוֹ עָלָיו וְאִם־לֹא
יִגְאֹל וְנִמְכַּר בְּעֶרְכָּהּ אֶךְ־כָּל־חֹרֶם אֲשֶׁר

מִדָּה הוּא מַעֲרֹכָה וְהַעֲמִידוּ לִפְנֵי הַכֹּהֵן
וְהָעֲרִיד אֹתוֹ הַכֹּהֵן עַל־פִּי אֲשֶׁר תִּשְׁיָגֵד
הַכֹּהֵן יַעֲרִיכֵנּוּ הַכֹּהֵן: ס

וְאִם־בְּהֶמָּה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנּוּ קָרָבָן
לַיהוָה כֹּל־אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַיהוָה יִהְיֶה־
קָדָשׁ: לֹא יִחְלִיפוּ וְלֹא יִמִּיר אֹתוֹ טוֹב בְּרָע
אוֹרֵעַ בְּטוֹב וְאִם־הֵמָּר יִמִּיר בְּהֶמָּה בְּבֶהֱמָה
וְהָיָה־הוּא וְתַמּוּרְתּוֹ יִהְיֶה־קָדָשׁ: וְאִם־כֹּל־
בְּהֶמָּה טְמֵאָה אֲשֶׁר לֹא יִקְרִיבוּ מִמֶּנּוּ קָרָבָן
לַיהוָה וְהַעֲמִיד אֶת־הַבְּהֶמָּה לִפְנֵי הַכֹּהֵן:
וְהָעֲרִיד הַכֹּהֵן אֹתָהּ בֵּין טוֹב וּבֵין רָע כְּעֶרְכָּהּ
הַכֹּהֵן כֵּן יִהְיֶה: וְאִם־גָּאֵל יִגְאֹלָנָה וְיִסָּף
חֲמִישְׁתּוֹ עַל־עֶרְכָּהּ: וְאִישׁ כִּי־יִקְדֹּשׁ אֶת־
בֵּיתוֹ קָדָשׁ לַיהוָה וְהָעֲרִיכוּ הַכֹּהֵן בֵּין טוֹב
וּבֵין רָע כְּאֲשֶׁר יַעֲרִיד אֹתוֹ הַכֹּהֵן כֵּן יָקוּם:
וְאִם־הַמִּקְדָּשׁ יִגָּאֵל אֶת־בֵּיתוֹ וְיִסָּף חֲמִישִׁית
כֶּסֶף־עֶרְכָּהּ עָלָיו וְהָיָה לוֹ: * וְאִם־מִשְׁחָה
חֲמִישִׁי
בִּיעֵי כֶּשֶׁף
וְחֹבֵרִין
אֶת־חֲזָתוֹ יִקְדֹּשׁ אִישׁ לַיהוָה וְהָיָה עֶרְכָּהּ לִפְנֵי
זֶרְעוֹ זֶרַע חֲמֹר שְׁעָרִים בְּחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל כֶּסֶף:
אִם־מִשְׁגַּת הַיָּבֵל יִקְדֹּשׁ שְׂדֵהוּ כְּעֶרְכָּהּ
יָקוּם

אֱלֹהֵיהֶם: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁימִים
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי
הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: אֱלֹהֵי
הַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
בְּיָדִי וּבְיַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה:

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־כָּז

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי יִפְלֹא
רביעי
ששי כשה
מתו ברי

מִדָּר בְּעַרְפָּה נִפְשֹׁת לַיהוָה: וְהָיָה עַרְפָּה
הַזָּכָר מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וְעַד בֶּן־שְׁשִׁים שָׁנָה
וְהָיָה עַרְפָּה חֲמִשִּׁים שָׁקָל כֶּסֶף בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ: וְאִם־נִקְבְּדָה הוּא וְהָיָה עַרְפָּה
שְׁלֹשִׁים שָׁקָל: וְאִם מִבְּנֵי חֲמֵשׁ שָׁנִים וְעַד
בֶּן־עֲשָׂרִים שָׁנָה וְהָיָה עַרְפָּה הַזָּכָר עֲשָׂרִים
שָׁקָלִים וְלַנְּקֵבָה עֶשְׂרֵת שָׁקָלִים: וְאִם
מִבְּנֵי חֲדָשׁ וְעַד בֶּן־חֲמֵשׁ שָׁנִים וְהָיָה עַרְפָּה
הַזָּכָר חֲמִשָּׁה שָׁקָלִים כֶּסֶף וְלַנְּקֵבָה עַרְפָּה
שְׁלֹשֶׁת שָׁקָלִים כֶּסֶף: וְאִם מִבְּנֵי שְׁשִׁים שָׁנָה
וּמֵעַלָּה אִם־זָכָר וְהָיָה עַרְפָּה חֲמִשָּׁה עֶשְׂרֵן
שָׁקָל וְלַנְּקֵבָה עֶשְׂרֵה שָׁקָלִים: וְאִם־

בכם והבאתי מִכָּד בְּלִבְכֶם בְּאַרְצָת אֲבוֹתֵיכֶם
וְרִדְף אֹתָם קוֹל עֲלֵה גִדְף וְנָסוּ מִגִּסְת־חֶרֶב
וְנָפְלוּ וְאִין רִדְף; וְכָשְׁלוּ אִישׁ—בְּאָחִיו
בְּמִפְנֵי חֶרֶב וְרִדְף אִין וְלֹא תִהְיֶה לָכֶם
תְּקוּמָה לִפְנֵי אֲבוֹתֵיכֶם; וְאָבַדְתֶּם בְּגוֹיִם
וְאָכַלְתֶּם אֶתְכֶם אֶרֶץ אֲבוֹתֵיכֶם; וְהַנְּשָׂאִים
בְּכֶם יִמְקוּ בְּעֵינֵיכֶם בְּאַרְצָת אֲבוֹתֵיכֶם וְאִין
בְּעֵינֵיכֶם אֲבֹתָם אֹתָם יִמְקוּ; וְהִתְנִדּוּ אֶת
עֵינֵם וְאֶת עֵינֵי אֲבֹתָם בְּמַעַלְם אֲשֶׁר מַעַלְוּ
בִּי וְאֶף אֲשֶׁר הִלְכִי עִמִּי בְּקָרִי; אֶף—אִין
אֶלֶף עִמָּם בְּקָרִי וְהִבֵּאתִי אֹתָם בְּאַרְץ
אֲבוֹתֵיהֶם אֲדָמָה יִכְנַע לְכֶם הָעֵרֶל וְאִין יִרְצֶה
אֶת עֵינֵיכֶם; וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאִין
אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם
אֲזָכֹר וְזֹאת אֶזְכֹּר; וְהָאָרֶץ תַּעֲזֹב מִחֵן
וְתִרַץ אֶת שְׁבֹתֶיהָ בְּחֹשֶׁמֶת מִהֶם וְהֵם יִרְצוּ
אֶת עֵינֵיכֶם יַעֲזֹב וְיִכְנַע בְּמִשְׁפָּחָם מֵאִסּוּ וְאֶת
חֻקִּי גַעֲלָה נַפְשָׁם; וְאֶף גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם
בְּאַרְץ אֲבוֹתֵיהֶם לֹא מֵאִסְתִּים וְלֹא גַעֲלִיתִי
לְבַלְתָּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי אֹתָם כִּי אֲנִי יְהוָה
אלהיהם

ברו לכם מטה לחם ואפו עשר נשים
מכם בתנור אחד והשיבו לחמכם
עקל ואכלתם ולא תשבצו: ס
ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם
בקרי: והלכתי עמכם בחמדת קרי
תי אתכם אף אני שבע על חפאתיכם:
ולתם בשר בניכם ובשר בנותיכם
לד: והשמדתי את במותיכם והכרתיו
חמניכם ונתתי את פגריכם על פגרי
יכם וגעלה נפשי אתכם: ונתתי את
בם חרבה והשמותי את מקדשיכם ולא
ח בריח גיהנום: והשמתי אני את
ע ושמו עליו איביכם הישבים בה:
בם אורה בגוים והריקתי אחריכם חרב
והארצכם שממה ועריכם יהיו חרבה:
נרצה הארץ את שבתיה כל ימי
מה ואחס בארץ איביכם אז תשבת
ע והרצת את שבתיה: כל ימי
מה תשבת את אשר לא שבתה
לחתיכם בשבתכם עליה: והנשאים

בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות
עצנים ומדיבת נפש וזרעתם לריוק וזרעכם
ואכלתם איביכם: ונתתי פני בכם ונגפתם
לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם
ואין רדף אתכם: ואם עד אלה לא
תשמעו לי ויספתי ליסרה אתכם שבע על-
חטאתיכם: ושבדתי את גאון עזכם
ונתתי את שמכם כפרור ואת ארצכם
כנחשה: ותם לריוק קחכם ולא תתן
ארצכם את יכולה וצע הארץ לא יתן פרו:
ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי
ויספתי עליכם מכה שבע כחטאתיכם:
והשלחתי בכם את תורת השדה ושלח
אתכם ותכריתה את בהמתכם והמעיסה
אתכם ונשמו דרכיכם: ואם באלה לא
תיסרו לי והלקתם עמי קרי: והלקתי אף
אני עמכם בקרי ותכיתי אתכם גם אני שבע
על חטאתיכם: והבאתי עליכם חרב
נקמת נקם ברית ונאספתם אל עריכם
ושלחתי דבר בתוכם ונתתם ביד אויב:
בשברי

לִבְטַח בְּאַרְצְכֶם: * וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאַרְץ שֵׁנִי
וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מִחְרִיד וְהַשְׁכַּתִּי הָיָה רָעָה מִן
הָאָרֶץ וְהָרַב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם: וְרָדַפְתֶּם
אֶת אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לְחָרֹב: וְרָדְפוּ
מִכֶּם הַמִּשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רִבְכָּה יִרְדְּפוּ
וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לְחָרֹב: וּפְנִיתִי
אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְפִּיתִי אֶתְכֶם
וְהִקְיִמְתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם: * וְאָכַלְתֶּם

שלישי
חבוישי ב
מחוב

וְשֵׁן נוֹשֵׁן וְשֵׁן מִפְּנֵי הַדָּשׁ תּוֹצִיאוּ: וְנָתַתִּי
מִשְׁכְּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם:
וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים
וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לָעַם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִתּוֹת
לָהֶם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּר מַטְּת עַלְכֶם וְאִירֶךְ
אֶתְכֶם קוֹמָמוֹת: פ

וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל־
הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה: וְאִם בָּחַקְתִּי תִמְאֲסוּ וְאִם
אֶת מִשְׁפָּטִי תִגְעַל בְּפִשְׁכֶּם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת
אֶת כָּל מִצְוֹתַי לְהַפְרֹכְכֶם אֶת בְּרִיתִי: אֲף־
אֲנִי אַעֲשֶׂה וְזֹאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם

בהלה

אם עוד רבות בשנים לפיתו ישוב גאלתו
מקרה מקנתו : ואם מעט נשאר בשנים
עד שנת היובל וחסב לו כפי שנוי ישוב את
גאלתו : בשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא
ירדנו בפרד לעיניך : ואם לא יגאל בגלה
ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו :
כילי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר
הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה
כו אלהיכם : * לא תעשו לכם אילים ופסל
ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא
ותנו בארצכם להשתחות עליה כי אני
יהוה אלהיכם : את שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה : פ

פ פ פ

P. 53. אם בחקתי תלכו ואות מצותי תשמרו
ועשיתם אתם : ונתתי גשמיכם בעתם
ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פרוי :
והשיג לכם דוש את בצור ובצור ישיג את
זרע וגאלתם לחמכם לשובע וישבתם
לבטח

וּבְנֵי עַמּוֹ יֵשֶׁב אֶל-מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֵל-
 אֶת אֲבֹתָיו יָשׁוּב׃ כִּי עַבְדֵי הֵם אֲשֶׁר-
 אֲנִי אֲתֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִמְכְּרוּ
 רֵת עֶבֶד׃ לֹא תִרְדֶּה בּוֹ בַּפֶּרֶךְ וְיִרְאֶת
 הָיִד׃ וְעַבְדְּךָ נֶאֱמָרָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ
 תִּהְיֶה אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ
 וְאֶמְרָה׃ וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגֵּרִים
 מֵמֵתֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתֶּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם
 הוֹלִידוּ בְּאֶרֶצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְאֻחָה׃
 בְּחֻלְתֶּם אֲתֶם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרִשְׁתָּהֶם
 הָיוּ לְעַלְמָם כִּהֵם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֲיֶיכֶם בְּנֵי-
 אֵל אִישׁ בְּאַחֲיוֹ לֹא תִרְדֶּה בּוֹ בַּפֶּרֶךְ׃
 וְכִי תֵשׁוּב יָד גֵּר וְתוֹשֵׁב עִמָּךְ וּמָךְ שְׁבִיעִי
 עִמּוֹ וְנִמְכַר לְגֵר תוֹשֵׁב עִמָּךְ אִוִּי לְעַקֵּר
 בְּחַת גֵּר׃ אַחֲרֵי נִמְכַר גֵּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ
 מֵאֲחִיו וְגֵאֻלָּה׃ אִוִּידוֹ אִוִּי בְּיָדֶהָ
 לֹא אִוִּי-מִשְׁאֵר בְּשׂוֹר מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וְגֵאֻלָּה
 הַשְׁנִיָּה יָדוֹ וְגֵאֻלָּה׃ וְהָשֵׁב עִם-קִנְיָנוֹ
 בְּתֵת הַמִּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְהָיָה כְּסֵף
 בְּרֹב בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שְׁכִיר וְהָיָה עִמּוֹ׃

מה נאכל בשנה השביעית הן לאגורע ולא
נאסר את תבואתנו: וצויתי את ברכתי
לכם בשנה הששית ועשת את התבואה
לשלש השנים: וזרעתם את השנה השמינית
ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה
התשיעית עד בוא תבואתה תאכלו ישן:
והארץ לא תמכר לצמתת קדלי הארץ כי
גרים ותושבים אתם עמדי: ובכל ארץ
אחתכם גאלה תתני לארץ: ם

כי ימוד אחוד ומכר מאחודו וקא גאלו רביעי
תקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: ואיש
כי לא יהיה לו גאל והשיגה ידו ומצא כדו
גאלתו: וחשב את שגו ממכרו והשיב את
העוד לאיש אשר מכר לו ושב לאחודו:
ואם לא מצאה ידו די להשיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה אותו עד שנת היובל ויצא
יובל ושב לאחודו: ם ואיש כי

חמישי
שלישי כשו
מחובין

ימכר בית מושב עיר חומה והיה גאלתו
עד תם שנת ממכרו ימים תהיה גאלתו:
ואם לא גאל עד מלאת לו שנה תמיתה

וְלָכֶם מִטֶּהַר לֶחֶם וְאֶפֶס עֵשֶׂר נָשִׁים
 וְכֶם בְּתֵנֹר אֶחָד וְהִשִּׁיבֻי לְחֻמְכֶם
 קֹל וְאִכְלֶתֶם וְלֹא תִשָּׁבְעוּ: ס
 וְאִם בְּזֹאת לֹא תִשְׁמָעוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם
 בְּקִרְי: וְהִלַּכְתִּי עִמָּכֶם בְּחִמּוֹ קִרְי
 וְאֶתְכֶם אֶרְאִי שָׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם:
 תִּם בָּשָׂר בְּנֵיכֶם וּבָשָׂר בְּנֹתֵיכֶם
 וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת בְּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי
 חֲמֻנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת פְּגָרֵיכֶם עַל פְּגָרִי
 כֶּם וְגַעְלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי אֶת
 חֲרָבָה וְהִשְׁמֹדְתִי אֶת מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא
 בְּרִיחַ גִּיהַחְכֶּם: וְהִשְׁמַתִּי אֹנִי אֶת
 וְשִׁמְמוֹ עָלֶיהָ אֵיבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ:
 אֲזֶנְהָ בְּגֹיִם וְהִרְיַקְתִּי אַחֲרֵיכֶם חֶרֶב
 אֶרְצְכֶם שְׂמֵמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חֲרָבָה:
 יֵצֵה הָאָרֶץ אֶת שְׁבֹתֶיהָ כָּל יְמֵי
 וְאִתֶּם בָּאָרֶץ אֵיבֵיכֶם אֲזִי תִשְׁבֹּת
 וְהִרְצֹת אֶת שְׁבֹתֶיהָ: כָּל יְמֵי
 תִשְׁבֹּת אֶת אֲשֶׁר לֹא שְׁבֹתָהּ
 חֲתִיכֶם בְּשֹׁבְתֶכֶם עָלֶיהָ: וְהִנְשְׂאֲרִים

בְּהִלָּה אֶת־הַשְּׁחָפֹת וְאֶת־הַקְדָּחֹת מַכְלוֹת
עִינִים וּמַדִּיבֹת גֶּפֶשׁ וְזִרְעָתָם לִרְיֹק וּרְעָכָם
וְאֹכְלֵהוּ אִיבֵיכֶם׃ וְנָתַתִּי פָנֶי בָכֶם וּנְגַפְתֶּם
לִפְנֵי אִיבֵיכֶם וּרְדוּ בָכֶם שְׂנְאֵיכֶם וְנִסְתָּחֶם
וְאִין־רֹדְף אֶתְכֶם׃ וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא
תִשְׁמְעוּ לִי וְנִסַּפְתִּי לְנִסְרָה אֶתְכֶם שִׁבְעַ עַל־
חַטָּאתֵיכֶם׃ וּשְׁבַרְתִּי אֶת־גְּאוֹן עֵינֶיכֶם
וְנָתַתִּי אֶת־שָׁמַיְכֶם כְּבָרוֹל וְאֶת־אֲרָצְכֶם
כְּנֻחָשָׁה׃ וְתֵם לִרְיֹק כְּחֶכֶם וְלֹא־תִתֵּן
אֲרָצְכֶם אֶת־כֹּלֶה וְעַץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן פְּרִי׃
וְאִם־תִּלְכוּ עִמִּי קְרִי וְלֹא תֵאָבֹו לִשְׁמֹעַ לִי
וְנִסַּפְתִּי עֲלֵיכֶם מִקְּדָה שִׁבְעַ כְּחַטָּאתֵיכֶם׃
וְהִשְׁלַחְתִּי בָכֶם אֶת־תֵּיֶת הַשָּׂדֶה וּשְׁכָלֹה
אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־בְּהֶמְתְּכֶם וְהַמְעִיטָה
אֶתְכֶם וְנִשְׁמֹו דְרָכֵיכֶם׃ וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא
תִיָּסְרוּ לִי וְהִלַּכְתֶּם עִמִּי קְרִי׃ וְהִלַּכְתִּי אִף־
אֲנִי עִמָּכֶם בְּקְרִי וְחִצִּיתִי אֶתְכֶם נִסְ אֲנִי שִׁבְעַ
עַל־חַטָּאתֵיכֶם׃ וְהִבֵּאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב
נִקְמַת נֶקֶם בְּרִית וְנִאֲסַפְתֶּם אֶל־עֲרֵיכֶם
וְשִׁלַּחְתִּי דָבָר בְּתוֹכְכֶם וְנָתַתֶּם בְּיַד־אֹיֵב׃
בשברי

ח בארצכם: ונתתי שלוב בארץ שני
 תם ואין מחריד והשבתי תיהר רעה מן
 והרב לא תעבר בארצכם: ורדפתם
 בכם ונפלו לפניכם להרב: ורדפו
 ומשה מאה ומאה מכם רבבה ורדפו
 איביכם לפניכם להרב: ופניתי
 ונהפזתי אתכם והרפיתי אתכם
 ואת בריתי אתכם: ואכלתם
 שן וישן מפני הדש תוציאו: ונתתי
 ו בתוככם ולא תגעל נפשי אתכם:
 לבתי בתוככם והיוותי לכם לאלהים
 תהי לי לעם: אני יהוה אלהיכם
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים מתחת
 עבדים ואשבר ממת עלכם ואורד
 קוממיות:

שלישי
 חביושי כע
 מחובר

א תשמעו לי ולא תעשו את כול
 ת האלה: ואם בחקתי תמאסו ואם
 שפמי תגעל גפשכם רבלתי עשות
 כצותי להפךכם את בריתי: אף
 אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם

אם עוד רבות בשנים לפיהן ישוב נאלץ
מכפר מקנתו: ואם מעט נשאר בשנים
עד שנת היכל וחשב לו כפי שניו ישוב אח
גאלתו: כשכיר שנה בשנה יהיה עמו לא
ירדנו בדרך לעיניו: ואם לא וגאל באלו
ויצא בשנת היכל הוא ובניו עמו
כילי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר
הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוד
כו אלהיכם: לא תעשו לכם אילים ופס
ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא
תתנו בארצכם להשתחור עליה כי אני
יהוד אלהיכם: את שבתתי תשמור
ומקדשי תיראו אני יהוד: פ

פ פ פ

P. 33. אם בקחתי תלכו ואז מצותי תשמר
ועשיתם אתם: ונתתי גשמיכם בעתם
ונתתה הארץ ובוילה וצץ השדה יתן פרו
והשיג לכם דוש את בציר ובציר ישיג את
זרע ואכלתם להמכם לישבע וישבתם
לבמה

הוא וּבְנָיו עִמּוֹ יֹשֵׁב אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל־
 אֲחֵיָּה אֲבֹתָיו יָשׁוּב׃ כִּי עֲבָדֵי הֵם אֲשֶׁר־
 הֵינְאֵתִי אִתְּכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא וּמְכָרוֹ
 מִמִּכְרַת עֶבֶד׃ לֹא תִרְדֶּה בּוֹ בַּפֶּרֶךְ וְיִרְאֵת
 מֵאֲלֹהֶיךָ׃ וְעֲבָדָה וְאַמְתָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ
 מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ
 עֶבֶד וְאַמָּה׃ וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגֵּרִים
 עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם
 אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאֶרֶצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְאֻחָזָה׃
 וְהִתְנַסַּלְתֶּם אִתָּם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרִשְׁתָּ
 אַחֲרָיו לְעַלְמָם בְּהֵם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֲיֵיכֶם בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאֻחָיו לֹא תִרְדֶּה בּוֹ בַּפֶּרֶךְ׃

ס זכי תשיג יד גר ותושב עמך וּמִן שְׁבִיעֵי
 אֲחִיקָה עִמּוֹ וּנְמֹכָר לַגֵּר תוֹשֵׁב עִמָּךְ אוֹ לַעֲקָר
 מִשְׁפַּחַת גֵּר׃ אַחֲרֵי נִמְכָּר גֹּאֲלָהּ תִּהְיֶה־לוֹ
 אֶחָד מֵאֲחָיו וְגֹאֲלֹו׃ אוֹ דָדּוֹ אוֹ בֶן־דָּדּוֹ
 וְגֹאֲלֹו אוֹ מִשְׁאָר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ וְגֹאֲלֹו
 אוֹ הַשִּׁנְיָה יָדוֹ וְנִגְאָל׃ וְהָשֵׁב עִם קִנְיָנוֹ
 מִשְׁנַת הַמָּכָרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיָּבֵל וְהָיָה כְּסֹף
 מִמִּכְרֹו בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שְׁכִיר וְהָיָה עִמּוֹ׃

לו קרי וקם הפזת אשר בעור אשר לא חם
 לצמיתת לקנה אתו לדלתיו לא יצא פיבם
 ובתי החצרים אשר אין להם חמור סב
 ער שדה הארץ יחשב גאלה תהיה
 וביבל יצא וערי הלויים בתי ערי אחותם
 גאלת עולם תהיה ללויים ואשר גאלם
 הלויים ויצא ממכר בית ועיר אחותו ביו
 כן בתי ערי הלויים הוא אחותם בתוך
 ישראל וישיבה מגרש עריהם לא ימכר
 אחות עולם הוא להם: ס וכי ימ
 אחיה ומטה ידו עמד והחנקת בו גר ותוש
 וחי עמד: אל תקח מאתו גשד ותרבי
 ויראת מאלהיה וחי אחיה עמד: את כס
 לא תתן לו בגשד ובמרבית לא ת
 אכלה: אני יהודה אלהיכם אשר הוצא
 אתכם מארץ מצרים לתת לכם את אר
 שני כנען להיות לכם לאלהים: ס ו
 ימוד אחיה עמד ונמכר לך לא תעבד
 עבד עבד: בשכיר תושב יהיה ע
 עד שגרת היבל ועבד עמד: ויצא מע
 הוא

רבינו כשהן
 מחוברין

מה נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע ולא
נאסף את תבואתנו: ויצונו את ברכתו
לסם בשנה הששית ועשת את תבואתה
לשלש השנים: וזרעתם את השנה השמינית
ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה
החשיצת עד בוא תבואתה תאכלו ישן:
והארץ לא תמכר לצמחת כדלי הארץ כי
גרים ותושבים אתם עמדי: ובכר ארץ
אחזתםם גאלה תתנו לארץ: ס

כר ומוך אחיד ומוך מאחזתו וקא גאלו וביני
הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: ואיש
כי לא יהיה לו גאל וחשיגה ידו וקצא כני
אלתו: וחשב את שני ממכרו והשיב את
תעודו לאיש אשר מכר לו ושב לאחזתו:
ואם לא מצאה ידו די והשיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא
מכר ושב לאחזתו: ס ואיש כי

חמישי
שלישי כשו
מחוברין

ימכר בית מושב ציר חומה והיתה גאלתו
עד תם שנת ממכרו ומים תהיה גאלתו:
ואם לא גאל עד מלאת לו שנה תמימה

וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם
 דרוה בארץ לכל ישוביה יובל הוא תהיה
 לכם וישבתם איש אל אחוזתו ואיש אל
 משפחתו תשובו יובל הוא שנת החמשים
 שנה תהיה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את
 ספיחיה ולא תבצרו את מזריה כי יובל
 הוא קדש תהיה לכם מן השדח תאכלו
 את תבואתה בשנת היובל הזאת תשובו
 שני איש אל אחוזתו * וכי תמכרו ממכר
 לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל חנוני איש
 את אחיו במספר שנים אחר היובל
 תהנה מאת עמיתך במספר שני תבואה
 ימך לך לפי רב השנים הרבה מקנתו
 ולפי מעט השנים חמשים מקנתו כי מספר
 תבואת הוא מכר לך ולא חנוני איש את
 עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה
 אלהיכם ועשיתם את חקתי ואת משפטי
 תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על הארץ
 לבטח * ונתתה הארץ פריה ואכלתם
 שני כשרן שבע וישבתם לבטח עליה וכי תאמר
 סחובין מה

בְּרִיתִי וְהָיָה אֵל מִשֵּׁה בְּהַר סִינִי לֵאמֹר: דְּבַר כֹּה
 P. 32. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאִי אֶל-
 אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָהּ הָאָרֶץ
 בַּת לִיהוָה: שֵׁשׁ שָׁמַיִם תִּזְרַע שָׂדֶה וְשֵׁשׁ
 יָמִים תִּזְמַר בְּרִמָּה וְאַסַּפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָה:
 שָׁנָה חֲשֵׁבִיעֶרֶת שִׁבְתָּ שְׁבֹתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ
 בַּת לִיהוָה שָׂדֶה לֹא תִזְרַע וּבְרִמָּה לֹא
 תִזְמַר: אֲרֵץ סַפִּיחַ קִצִּירָה לֹא תִקְצֹר וְאֶת-
 בִּי מִיֶּדֶה לֹא תִבְצֹר שָׁנָה שְׁבֹתוֹן יִהְיֶה
 אֶרֶץ: וְהָיְתָה שִׁבְתָּ הָאָרֶץ לָכֶם לֵאכֹלָהּ
 וְלַעֲבֹדָהּ וְלִאֲמֹתָהּ וּלְשִׁקְרָהּ וּלְתוֹשֵׁבָהּ
 גֵּרִים עִמָּךְ: וּלְבִהְמֹתָהּ וּלְחִירָהּ אֲשֶׁר
 יִרְצֶה תִּהְיֶה כָּל-תְּבוּאָתָה לֵאכֹל:
 וּסְפַרְתָּ לָּךְ שִׁבְעַת שָׁבָתֹת שָׁנִים שִׁבְעַת
 יָמִים שִׁבְעַת פְּעָמִים וְהָיָה לָּךְ יְמֵי שִׁבְעַת שָׁבָתֹת
 שָׁנִים תִּשְׁעַת וָאַרְבָּעִים שָׁנָה: וְהַעֲבַרְתָּ
 פֶּרֶךְ חֲרוּצָהּ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ
 בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי תַעֲבִירוּ שׁוּפָר בְּכָל-אַרְצְכֶם:

על פי יהוה:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את
 המקל אל מחוץ למחנה וסמכו כל
 השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אתו
 כל העדה: ואל בני ישראל תדבר לאמר
 קדש איש איש כד יקלל אלהיו ונשא חטאו:
 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ורגמו בו
 כל העדה כגר באזרח בנקבו שם יומת:
 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת:
 ומכה נפש בהמה ישלמה נפש תחר
 נפש: ואיש כי יתקומם בעמיתו כאשר עשה
 כן ועשה לו: שבר תחת שבר עין תחת
 עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם
 כן יתן בו: ומכה בהמה ישלמה
 ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם
 כגר באזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם:
 וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את
 המקל אל מחוץ למחנה ורגמו אותו
 אבו ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה
 את משה:

פ

וידבר

ודבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר כה
 אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל-
 P. 32. הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ
 שבת ליהוה: שש שנים תזרע שדה ושש
 שנים תזמר פרמך ואספת את תבואתה:
 ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ
 שבת ליהוה שדה לא תזרע ופרמך לא
 תזמר: ארץ ספוח קצירך לא תקצור ואת
 ענפי זיתך לא תבצר שנת שבתון יהיה
 לארץ: והייתה שבת הארץ לכם לאכלה
 ואתם ובעבדך ולאמנתך ולשכירך ולתושבך
 הנרים עמך: ולבהמתך ולחידך אשר
 בארצך תהיה כל תבואתה לאכל:
 ס. וספרת לך שבע שבתות שנים שבע
 שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע שבתות
 השנים תשע וארבעים שנה: והעברת
 שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש
 ביום הפורים תעבירו שופר בכל ארצכם:
 וקדשתם

על פי יהוה:

פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: הוצא את
 המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל
 השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אותו
 כל העדה: ואל בני ישראל תדבר לאמר
 קדש איש איש כד יקלל אלהיו ונשא חטאו:
 ונקב שם יהוה מות יומת רגום ורגמו בו
 כל העדה כגר באזרח בנקבו שם יומת:
 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת:
 ומכה נפש בהמה ישלמה נפש תחת
 נפש: ואיש כד יתן מום בעמיתו כאשר עשה
 כן ועשה לו: שבר תחת שבר עין תחת
 עין שן תחת שן כאשר יתן מום באדם
 כן יתן בו: ומכה בהמה ישלמה
 ומכה אדם יומת: משפט אחד יהיה לכם
 כגר באזרח יהיה כי אני יהוה אלהיכם:
 וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את
 המקלל אל מחוץ למחנה ורגמו אותו
 אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה
 את משה:

פ

וידבר

העזרת באהלה מועד יערוך אתו אהרן
 מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם
 לדת יכם: על המנרה הטהרה יערוך את
 הנרות לפני יהוה תמיד: פ

ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה
 חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת:
 ושמית אותם שתים מערכות שש המערכת
 על השלחן הטהר לפני יהוה: ונתת
 על המערכת לבנה זכר ויהי תחל לחם
 לאכילה אשה ליהוה: ביום השבת בני
 השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני
 ישראל ברית עולם: והיתה לאהרן ולבניו
 ואכלו במקום קדש כי קדש קדשים הוא
 לו מאשי יהוה חק עולם: ס ויצא

בן אשה ושראלית והוא בן איש מצרי
 בתוך בני ישראל ויבאו במחנה בן
 הישראלית ואיש הישראלי: ויקב בן
 האשה הישראלית את השלם ויקלל ויביאו
 אתו אל משה ושם אמו שלמית בת דביר
 למטה דן: ויניחה במשמר לפרש להם

יהיה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם
 ומלבד כל מדבתים אשר תתנו ליהוה :
 אך בחמשה עשר יום לחודש השביעי
 באספכם את תבואת הארץ תחגו את חג
 יהוה שבועת ימים כיום הראשון שבתון
 וביום השמיני שבתון : ולקחתם לכם ביום
 הראשון פרוץ הדר בפת תמרים וענף עץ
 צבת וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה
 אלהיכם שבועת ימים : וחתם אתו חג
 ליהוה שבועת ימים בשנה חמרת עולם
 לדתים בחדש השביעי תחגו אתו :
 בסבת תשבו שבועת ימים כל האזרח
 בישראל ישבו בסבת : למען ידעו דתים
 כי בסבות הושבתו את בני ישראל בהוציא
 אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם :
 וידבר משה את מעד יהוה אל בני
 ישראל :

פ

כך וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את בני
 שביעי ישראל ויקחו אליה שמן זית נד כתית
 לציאור להעלות נר תמיד : מחוץ לפרכת
 העדת

אלהיכם: כי כל הנפש אשר לא תעשה
 בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה: וכל
 הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום
 הזה והאבדתי את הנפש ההוא מקרב
 עמי: כל מלאכה לא תעשו חקת עולם
 לדתיכם בכל משבתיכם: שבת שבתון
 הוא לכם ועניתם את נפשתיכם
 בתשעה ר'חדש בערב מערב עד ערב
 תשבתו שבתכם: פ

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל שש
 בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש
 השביעי הזה חג הסוכות שבעת ימים ליהוה:
 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת
 עבודה לא תעשו: שבעת ימים תקריבו
 אשה ליהוה ביום השמיני מקרא קדש יהיה
 לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל
 מלאכת עבודה לא תעשו: אלה מועדי
 יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש
 להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה וזבח
 ונסכים דבר יום ביומו: מלבד שבתות

הכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַכֹּפֶרִים תִּנּוּפָהּ לִפְנֵי
 יְהוָה עַל־שְׁנֵי כִבְשִׁים קָדֹשׁ יִהְיֶה לַיהוָה לִכְהֹן׃
 וּקְרָאתֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא־קָדֹשׁ
 יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
 חֻקַּת עוֹלָם בְּכָל־מוֹשְׁבֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם׃
 וּבְקִצְרֹכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרֻצְכֶם לֹא־תִכְלֶה
 פֶּאת שְׂדֶךְ בִּקְצָרְהָ וּלְקַט קִצִּירָהּ לֹא תִלְקַט
 לְעַמִּי וְלִגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

פ

חֲמוּשֵׁי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דְּבַר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד
 רִחְדֵשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה
 מִקְרָא־קָדֹשׁ׃ כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה׃ ס

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ אֵךְ
 בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הִזָּה יוֹם הַכֹּפֶרִים
 הוּא מִקְרָא־קָדֹשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־
 נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה׃ וְכָל־
 מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם
 כִּפּוּרִים הוּא לִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם

וַעֲשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַנִּיפְקֶם
 אֶת־הָעֶמֶר בְּכֶשׂ תְּמִים בֶּן־שָׁנָה לַעֲלֹה
 לַיהוָה: וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרִים סֶלֶת
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן אֵשֶׁה לַיהוָה רֵיחַ נִיחָח וְנִסְכָּה וְנִסְכוּ ק
 יין רְבִיעִית הַחֵיץ: וְלֶחֶם וְקֹלֵי וְכֶרֶם
 לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד
 הִבִּיאֲכֶם אֶת־קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם חֲקַת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם: ס
 וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם
 הִבִּיאֲכֶם אֶת־עֶמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת
 תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה: עַד מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת
 הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם
 מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה: מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תְּבִיאֲוּ
 לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּים־עָשָׂר עֶשְׂרִים סֶלֶת תִּהְיֶינָה
 חֶמֶץ תִּאֲפִינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה: וְהִקְרַבְתֶּם
 עֹל־הַלֶּחֶם שֶׁבַעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה
 וּפֶר בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאֵילָם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה
 לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם אֲשֶׁר־רֵיחַ נִיחָח
 לַיהוָה: וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר עֲזִים אֶחָד לַחֲטָאת
 וּשְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזִבְחַ שְׁלָמִים: וְהִנִּיר

מוֹעֲדֵי: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֹאכָה וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבְתוֹן מִקְרֵא קֹדֶשׁ כָּל־
מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת הוּא לַיהוָה בְּכָל־
מוֹשְׁבֹתֵיכֶם: פ

אֱלֹה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרָאוּ
אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה־
עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבִים פֶּסַח לַיהוָה:
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת
לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ:
בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא קֹדֶשׁ יְהוָה לָכֶם כָּל־
מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה
לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־
קֹדֶשׁ כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם
אֶת־קְצִירָהּ וְהִבֵּאתֶם אֶת־עֹמֶר רִאשִׁית
קִצְרֵיכֶם אֶל־הַכֹּהֵן: וְהִגִּיד אֶת־הָעֹמֶר
לִבְנֵי יְהוָה לְרִצְוֹנְכֶם מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת

יִכְפֹּן

תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ וְלִגְדָּר לֹא יִרְעָה: וּמַעֲוֹךְ
וְתִתִּיר וְנִתּוּק וְכִרוּת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה
וּבְאַרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ: וּמִנָּה בְּדִבְכָּר לֹא
תִקְרִיבוּ אֶת לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל אֱלֹהִים
כִּי מִשְׁחַתֶּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יִרְצֶה לָכֶם:

ס פרשת יוסף
וב' של סכיו
יוסף של
פסח
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

שׁוּר אִו-כֶּשֶׁב אוֹ-עַל כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שְׂבָעַת
יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמַעֲוֹם תִּשְׁמִינִי וְהִלָּאָה
יָרְעָה לְקֶרְבֵּן אִשָּׁה לַיהוָה: וְשׁוּר אוֹ-שָׁה
אֹתוֹ וְאֵת בְּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בַּיּוֹם אֶחָד: וְכִי
תִזְבְּחוּ זִבְחַת-תּוֹדָה לַיהוָה לְרִצְנֶכֶם תִּזְבְּחוּ:
בַּיּוֹם הַהוּא יֹאכַל לֶאֱתוֹתֵירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר
אֲנִי יְהוָה: וְשִׁמְרַתֶּם מִצְוֹתַי וְעִשִּׂיתֶם אֹתָם
אֲנִי יְהוָה: וְלֹא תַחֲלֹלוּ אֶת-שֵׁם קֹדְשִׁי
וְקִדְשָׁתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה
מִקְדָּשְׁכֶם: הַמּוֹצִיא אֹתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְהוֹיֵת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל-
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מִיְּעֲדֵי יְהוָה
אֲשֶׁר-תִּקְרָאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֱלֹהִים

ספר ויקרא

לֹא יֵאָכֵל בּוֹ: וְאִישׁ כִּי יֹאכֵל קֹדֶשׁ בְּשֹׁגֶגֶת
וַיִּסַּף חֲמִשִּׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לִפְהוֹ אֶת־הַקֹּדֶשׁ:
וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת־קֹדְשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־אֲשֶׁר־
יָרִימוּ לַיהוָה: וְהָעֹשִׂי אֹתָם עֲזָן אַשְׁמָה:
בְּאַכְלָם אֶת־קֹדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם:

פ

שְׁלֹשִׁי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר
בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכָל־בְּדֹרֹתָם
וְלְכָל־נִדְבוֹתָם אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה לַעֲלֹה:
לְרֹצְצֵכֶם תָּמִים זָכָר בְּפֶקֶד בְּכַשְׁבִּים וּבַעֲדִים:
כֹּל אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי־לֹא
לְרֹצוֹן יִהְיֶה לָכֶם: וְאִישׁ כִּי־יִקְרִיב וּבַחֲ
שִׁלְמִים לַיהוָה לִפְלֹא־בָדָר אוֹ לְנִדְבָה בְּפֶקֶד
אוֹ בַּעֲזָן תָּמִים יִהְיֶה לְרֹצוֹן כֹּל־מוֹם לֹא
יִהְיֶה בּוֹ: עֹרֹת אוֹ שְׂבֹר אוֹ חֲרוּץ אוֹ יִבֶּלֶת
אוֹ גֵּרֵב אוֹ יִלְפֶת לֹא־תִקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה
וְאִשָּׁה לֹא־תִתְּנוּ מֵהֶם עֹל־הַמִּזְבֵּחַ
לַיהוָה: וְשׁוֹר וְשֶׂה שָׂרֹעַ וְקָלוֹט נִדְבָה

תעשה

תהי'א מלפני אֲנִי יְהוָה: אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע
 אֶחָד וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָב בַּקִּדְשִׁים לֹא יֹאכַל
 עַד אֲשֶׁר יִטְהַר וְהִנָּגַע בְּכָל־טִמְאַ נֶפֶשׁ אוֹ
 אִישׁ אֲשֶׁר תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת זָרָע: אוֹ־
 אִישׁ אֲשֶׁר יֵצֵעַ בְּכָל־שֶׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ אוֹ
 בָּאָדָם אֲשֶׁר יִטְמָא לוֹ לְכָל טִמְאַתּוֹ: נֶפֶשׁ
 אֲשֶׁר תִּגַּע בּוֹ וְטִמְאַחַ עַד הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכַל
 מִן הַקִּדְשִׁים כִּי אִם דִּתֵּץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם: וּבֹא
 חֲשֵׁמֶשׁ וְיִתְהַר וְאַחֵר יֹאכַל מִן הַקִּדְשִׁים כִּי
 רָחֲמוֹ הוּא: נִבְלָה וְטִרְפָּה לֹא יֹאכַל
 לִטְמְאַרְדָּה אֲנִי יְהוָה: וְשָׁמְרוּ אֶת־
 מִשְׁמֹרֹתַי וְלֹא־יִשְׂאוּ עָלֵי הֵטֵא וּמָתוּ בּוֹ כִּי
 וְהִלָּלוּ אֲנִי יְהוָה מִקִּדְשָׁם: וְכָל־זֶר לֹא־
 יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב כֶּהֱן וְשֹׂכֵר לֹא יֹאכַל
 קֹדֶשׁ: וּכְהֵן כִּי־יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן בִּסְפוֹ הוּא
 יֹאכַל בּוֹ וְיֵלֵד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְּלֶחֶמוֹ: וּבֵת־
 כֶּהֱן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הוּא בְּתֵרוּמַת
 הַקִּדְשִׁים לֹא תֹאכַל: וּבֵת כֶּהֱן כִּי תִהְיֶה
 אֶלְמָנָה וְגֵרֻשָׁה וְזָרַע אִין לָהּ וְשִׁבָּה אֶל־בֵּית
 אֲבוֹתָ כִּנְעוּרֶיהָ מִלֶּחֶם אֲבִיתָ תֹאכַל וְכָל־זֶר

כל־איש אשר־בו מום לא יקרב איש צור או
 פסח או חרם או שריע: או איש אשר יהיה
 בו שבר רגל או שבר יד: או גבן או דק או
 תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרות
 אשך: כל־איש אשר־בו מום מזה אהרן
 חכהו לא וגש להקריב את־אשי יהוה מיום
 בו את לחם אלהיו לא וגש להקריב: לחם
 אלהיו מקדשי הקדשים ומן־הקדשים
 יאכל: אך אל־הפרכת לא יבא ואל־
 המזבח לא וגש כדמים בו ולא יחלל את־
 מקדשי כי אני יהוה מקדשם: וידבר משה
 אל־אהרן ואל־בגיו ואל־כל־בני ישראל:

פ

כב וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־
 אהרן ואל־בגיו ויגורו מקדשי בני־ישראל
 ולא יחללו את־שם קדשי אשר הם
 מקדשים לי אני יהוה: אמר אלהם
 לדותיכם כל־איש ואשר יקרב מכל־
 דמעכם אל־הקדשים אשר יקדשו בני־
 ישראל ליהוה וטמאתו עליו וגברתה הנפש
 ההוא

וקרובים יהיו קדש: אשה זנה וחללה
 וחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי
 הוא לאלהיו: וקדשתו כי את לחם
 ה' הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש
 הוה מקדשכם: וברת איש כהן כי
 לזנות את אביו היא מחללת באש
 ה': והכהן הגדול
 וזו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה
 ואת ידו ללבש את הבגדים את
 ה' לא יפרע ובגדיו לא יפרס: ועל כל
 ת מות לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא:
 המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש
 ה' כי גזר שמן משחת אלהיו עליו אני
 והוא אשה בבתוליה יקח: אלמנה
 וזו וחללה זנה את אלה לא יקח כי
 בתוליה מצמיז יקח אשה: ולא יחלל
 בצמיו כי אני יהוה מקדשו: ם
 בר יהוה אל משה לאמר: דבר אל שני
 לאמר איש מצרעה לדרתם אשר יהיה
 ם לא יקרב להקריב להם אלהיו: כי

והבדלתם בין הבתמה הטהרה לטמא
ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את
נפשותיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש
האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא :
והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואבדל
אתכם מן העמים להיות לי : ואיש או
אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות ומתו
באבן ירגמו אתם דמיהם בהם :

פ פ פ

כא ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים
בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא P. 5r.
בעמיו : כי אם לשארו הקרב אליו לאמו
ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו : ולאחרת
הבתולתו הקרובה אליו אשר לא היתה
לאיש לה יטמא : לא יטמא בעל בעמיו
יקרחו קי להחלו : לא יקרחה קרחה בראשם ופאת
זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת :
קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחלו ישים
אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם

הם

כִּתְּאֲמוֹ וְרֹאֵה אֶת־עֲרוֹתָהּ וְהִיא תִּרְאֶה
 אֶת־עֲרוֹתָיו חֶסֶד הוּא וּנְכֹרֶתוֹ לְעֵינַי בְּנֵי עַמָּם
 עֲרוֹת אֲחֻתּוֹ גִּלְהָ עֹנִי יִשָּׂא: וְאִישׁ אֲשֶׁר
 יִשְׁכַּב אֶת־אִשָּׁה דָּוָה וְגִלְהָ אֶת־עֲרוֹתָהּ אֶת־
 מִקְרָהּ הַעֲרָה וְהוּא גִלְתָּהּ אֶת־מִקְוֹר דְּמִיָּה
 וּנְכֹרֶתוֹ שְׂמִיָּהֶם מִקְרַב עַמָּם: וְעֲרוֹת אֲחֻת
 אָמֶךְ וְאֲחֻת אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה כִּי אֶת־שְׂאֵר
 הָעֲרָה עֹנֶם יִשָּׂאוּ: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת־
 דֹּדָתוֹ עֲרוֹת דָּדוֹ גִּלְהָ חֲטָאִים יִשָּׂא עֲרִירִים
 יָמָתוֹ: וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת־אִשֶּׁת אֲחִיו
 נִקְחָ הִיא עֲרוֹת אֲחִיו גִּלְהָ עֲרִירִים יִהְיוּ:
 וּשְׂמֵרְתֶּם אֶת־כָּל־חֻקֹּתַי וְאֶת־כָּל־
 מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִקְיֹא אֶתְכֶם
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לְשִׁבְתָּ
 בָּהּ: וְלֹא תִלְכוּ בַּחֲקֵת הַגּוֹי אֲשֶׁר אֲנִי שְׂבִיעִי
 מִשְׁלַח מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי עֲשׂוֹ
 וְאֶקְצֹ בָּם: וְאָמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת־
 אֲדֹמָתְכֶם וְאֲנִי אֲתַנְּנָה לָכֶם לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ
 אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדִבֶּשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן־הָעַמִּים:

והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה
 ושמרתם את חקתי וצויתם
 אתם אני יהוה מקדשכם: כי איש איש
 אשר יקלל את אביו ואת אמו מות וימת
 אביו ואמו קלל דמיו בו: ואיש אשר ינאף
 את אשת איש אשר ינאף את אשת רעהו
 מות וימת הנאף והנאפֶּת: ואיש אשר
 ישכב את אשת אביו ערוה אביו גלה מות
 וימתו שניהם דמיהם בם: ואיש אשר
 ישכב את בלתו מות וימתו שניהם תבר
 עשו דמיהם בם: ואיש אשר ישכב את
 זכר משכב אשה תועבה עשו שניהם מות
 וימתו דמיהם בם: ואיש אשר יקח את
 אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו
 ואתהו ולא תתנה זמה בתוכם: ואיש
 אשר יתן שכבתו בבהמה מות וימת ואת
 הבהמה תהרגו: ואשה אשר תקרב אל
 כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה
 ואת הבהמה מות וימתו דמיהם בם:
 ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או

בת

ששי
 שביעי כשהן
 כחוברין

אֲבִי צֶדֶק אֵיפֹת צֶדֶק וְתֵן צֶדֶק יְהוָה
וְאֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
מִצִּיּוֹן מִצְרַיִם וְשִׁמְרֹתֶם אֶת כָּל חֻקֹּתַי
כָּל מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה :

כ
בָּר יְהוָה אֱלֹהֵי מִשְׁחָה לֵאמֹר : וְאֶל בְּנֵי כ
אֶל תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן חֲבוּשֵׁי
הַנֶּגֶר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזֵּרְעוֹ לַפֹּלֶה
בְּיָמֵי עַם הָאָרֶץ יִרְגְּמֻהוּ בְּאֶבֶן : וְאֵל
עַל אֶרֶץ כְּנָעַן בְּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ
דָּב עֲמֹו כִּי מִזֵּרְעוֹ יִתֵּן לַפֹּלֶה לְמַעַן טַמֵּא
וּמִקְדָּשִׁי וְלַחֲלֹל אֶת שֵׁם קֹדֶשִׁי : וְאִם
לֹא יַעֲלִימוּ עַם הָאָרֶץ אֹת עֲוֲנוֹתֵיהֶם מִן
יְהוָה הַהוּא פָתַח מִזֵּרְעוֹ לַפֹּלֶה לְבִלְתִּי
דַּת אֹתוֹ : וְשָׁמַתִּי אֹנִי אֶת כְּנָעַן בְּאִישׁ
יָד וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ וְאֵת כָּל
יָם אַחֲרָיו לְזִמְרַת אַחֲרֵי הַפֹּלֶה מִקְרֵב
: וְהִנָּפֵשׁ אֲשֶׁר תִּפְגַּח אֶל הָאֲבֹת
תִּיָּד עֵינֵם לִזְנוֹת אַחֲרֵיהֶם וְנָתַתִּי אֹת
בְּנֵי כְנָעַן הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקְרֵב עֲמֹו :

שנים יהיה לכם צרלים לא יאכלו זב
 הרביעית יהיה פר פריו קדש הול
 ליהיה: ובשנה החמישית תאכלו
 פריו להוסיף לכם תבואתו אני יה
 אלהיכם: לא תאכלו על הדם לא תנ
 ולא תעוננו: לא תקפו פאת ראשכם
 תשחית את פאת זקנה: ושרם לגפש
 תתנו בבשרכם וכתבת קצקע לא ה
 בכם אני יהיה: אלו תחלל את
 להונותה ולא תזנה הארץ ומלאה ה
 זמח: את שבתתי תשמרו ומקדשי ת
 אני יהיה: אל תפנו אל האבת וא
 הידענים אל תבקשו למאנה בהם
 יהיה אלהיכם: מפני שיבה תקום ויה
 פני זקן וראת מאלהיך אני יהיה: ו
 וכרינור אתה נר בארצכם לא ה
 אתו: באזרח מכם יהיה לכם נגר ונגר את
 ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בא
 מצרים אני יהיה אלהיכם: לא תעשו
 במשפט במדה במשקל ובמשורה: מ
 צד

רביעי
 ששי כשה
 מחוברין

תעשו עול במשפט לא תשא פני

שני

הבישי כ"ז
מהובר

לא תהנה פני גדול בצדק תשפט

לא תלך רסיל בעמיה לא תעמד

רעה אני יהנה לא תשגא את

בלבבך הורבם תוכים את צמיתך

שא עליו חטא לא תקם ולא תסור

צמיה ואהבת לרעה כמוד אני יהנה

חקתי תשמור בהמתך לא תרביצ

שדה לא תגרע כלאים ובגד כלאים

לא יעלה עליך ואיש כי ישכב

אשה שכבת זרע ותוא שפחה נחרפת

והפדה לא נפדתה או חפשה לא

ה בקרת תהיה לא יומתי כי לא

והביא את אשמו ליהנה אל

הה מועד איל אשם וכפר עליו

באיל האשם לפני יהיה על חטאתו

חטא וגם לז מהחטאתו אשר חטא

פ

בא אל הארץ ונטעתם כל עץ שלישי

ועבדתם עזרתו את פרוו שלש

שנים

תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: איש אמו
 ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני יהוה
 אלהיכם: אל תפנו אל האילים ואלה
 מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם
 וכי תזבחו זבח שלמים ליהוה לרצונכם
 תזבחהו: ביום זבתכם ואכל ואמחרת
 והבותר עד יום השלישי באש ישרף: ואם
 האכל ואכל ביום השלישי פגול הוא לא
 ירצה: ואכלו עינו ושא כי את קדש יהוה
 חלל ונקרתה הפפש ההוא מעמיה:
 ובקצרבם את קציר ארצכם לא תכלה
 פאת שדה לקצר ולקט קצירך לא תלקט:
 וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט
 לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם:
 לא תגנבו ולא תחבשו ולא תשקרו איש
 פצמיתו: ולא תשבועו בשמי לשקר והללת
 את שם אלהיך אני יהוה: לא תעשק
 את רעהו ולא תגול לא תלין פעלת שקור
 אתה עד בקר: לא תקלל חרש ולפני עור
 לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה:
 לא

א"ת
 כ"ד

תעמיד לפני בהמה לרבעה תכל הוא: אל-
 תטמא בכר-אלה כי בכר-אלה נטמא
 הגוים אשר אני משלח מפניכם: ותטמא
 הארץ ואפקד ציונה עליה ותקא הארץ
 את יושביה: ושמרתם אתם את חקתי
 ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבות
 האלה האורה וחגג הגר בתוכם: כי
 את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ
 אשר לפניכם ותטמא הארץ: ולא תקרא
 הארץ אתכם בטמאתם אתה כאשר קאה
 את הגוי אשר לפניכם: כי כר-אשר
 עשית מכל התועבות האלה ונכרתו
 חופשות העשת מקרב עמם: ושמרתם את
 משמתי לבלתי עשות כחקות התועבות
 אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בתם אני
 יהיה אליהם:

פ פ פ

יזכר יהיה אל משה ואמר: דבר אל-כל יט
 צנת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים P. 50.
 תהיו 174

אֲבִיךָ אֲחֻותָּךְ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוּתָהּ: ס
 עֲרֹנָת אֲחֻות אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה שְׂאֵר
 אֲבִיךָ הוּא: ס עֲרֹנָת אֲחֻות אִמְךָ
 לֹא תִגְלֶה כִּי שְׂאֵר אִמְךָ הוּא: ס עֲרֹנָת
 אֲחֻי אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרַב
 דִּדְתָּךְ הוּא: ס עֲרֹנָת פִּלְתָּךְ לֹא
 תִגְלֶה אִשְׁתּ בִּנְךָ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוּתָהּ:
 ס עֲרֹנָת אֲשֶׁר־אֲחִיךָ לֹא תִגְלֶה
 עֲרֹנָת אֲחִיךָ הוּא: ס עֲרֹנָת אִשְׁתִּי
 וּבִתִּי לֹא תִגְלֶה אֶת־כַּדְּבָרָהּ וְאֶת־כַּדְּבָרִי
 בִּתְּהִי לֹא תִקַּח לְגִלּוֹת עֲרוּתָהּ שְׂאֵרָה הַזֶּה
 זִמָּה הוּא: וְאִשְׁתִּי אֶל־אֲחֻתָּהּ לֹא תִקַּח
 לְצֹרֵר לְגִלּוֹת עֲרוּתָהּ עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ: וְאֶל־
 אִשְׁתִּי בְּנִתָּה טְמֵאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת
 עֲרוּתָהּ: וְאֶל־אִשְׁתִּי עֲמִיתָךְ לֹא תִתֵּן
 שְׂכִבְתָּךְ לָרֹעַ לְטִמְאָתָהּ כֹּה: וּמִצִּדָּךְ לֹא
 תִתֵּן לְהַעֲבִיר לְמִלֵּךְ וְלֹא תִחַלֵּל אֶת־שֵׁם
 אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: וְאֶת־זִכְרִי לֹא תִשְׁכַּח
 מִשְׁכַּבִּי אִשְׁתִּי תוֹעֵבָה הוּא: וּבְכָל־בְּהֵמָה
 לֹא־תִתֵּן שְׂכִבְתָּךְ לְטִמְאָתָהּ כֹּה וְאִשְׁתִּי לֹא־
 תַעֲמִיד

שביעי
 ביעי כשהן
 בחובות

שָׁרוּ לֹא יִדְחָץ וְנִשָּׂא עֵינָיו :

פ

דָּבָר יִהְיֶה אֶל־מִשְׁחָה לְאִמְרִי : דָּבָר אֶל־יָח

יְיָ יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה פרשת זכ
כפור בסנו

לְהִיכָם : כִּמְעַשְׂהוּ אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר

וּבְתָם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכִמְעַשְׂהוּ אֶרֶץ כְּנָעַן

יִשָּׂר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ

חֻקֹּתֵיהֶם לֹא תִלְכּוּ : אֶת־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ

וְתִקְוֵתֵי תִשְׁמְרוּ לִלְכֹּת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה

לְהִיכָם : וְשִׁמְרַתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־

שִׁפְטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲתֶם הָאֲדָמָה וְחֵי בָהֶם

יְיָ יְהוָה : ׀ אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שָׂאֵר שִׁי

שָׁרוּ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּתָהּ אֲנִי יְהוָה :

׀ עֲרוּת אֲבִיק וְעֲרוּת אִמִּי לֹא

יִהְיֶה אִמִּי הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרוּתָהּ : ׀

עֲרוּת אִשְׁתִּי אֲבִיק לֹא תִגְלֶה עֲרוּת אֲבִיק

אִי : ׀ עֲרוּת אֲחֻתִּי בֵּת אֲבִיק אִו

דֹּאמֶה מוֹלַדֶּת בֵּית אִי מוֹלַדֶּת חוּץ לֹא

יִהְיֶה עֲרוּתוֹ : ׀ עֲרוּת בֵּת בִּנְיָן אִו

דֹּבֶת לֹא תִגְלֶה עֲרוּתוֹ כִּי עֲרוּתָהּ הִנֵּה :

׀ עֲרוּת בֵּית אִשְׁתִּי אֲבִיק מוֹלַדֶּת

אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר אֲשֶׁר יָגִיד
בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יַעֲלֶה עֲלֶה אוֹדֵבָה: וְאֵל פֶּתַח
אֹהֶל מוֹעֵד לֹא יִבְיֹאֲנִי לַעֲשׂוֹת אִתּוֹ לְהוֹדֶה
וּנְכַרְתָּ הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמִּי: וְאִישׁ אִישׁ
מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר
יֹאכֵל כָּל־דָּם וְנָתַתִּי כְּנִי בְּנֶפֶשׁ הָאֲכָלָה
אֶת־הַדָּם וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּה: כִּי
נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הִוא וְאֲנִי נָתַתִּי לָכֶם עַל־
הַמִּזְבֵּחַ לַכֹּפֶר עַל־נֶפֶשׁ תוֹכֶם כִּי הַדָּם הִוא
בְּנֶפֶשׁ יִכְפֹּר: עַל־כֵּן אֲמַרְתִּי לְבָנִי יִשְׂרָאֵל
כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל דָּם וְהַגֵּר הַגֵּר
בְּתוֹכְכֶם לֹא־יֹאכַל דָּם: וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר יַעֲזֹב צִיד
חַיָּה אוֹ עוֹף אֲשֶׁר יֹאכֵל וְשִׁפָּךְ אֶת־דָּמוֹ
וּכְסָהוּ בַעֲפָר: כִּי נֶפֶשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ בְּנֶפֶשׁוֹ
הִוא וְאָמַר לְבָנִי יִשְׂרָאֵל דָּם כָּל־בָּשָׂר לֹא
תֹאכְלוּ כִּי נֶפֶשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ הִוא כָּל־
אֲכָלוֹ יִכְרַת: וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל גְּבִלָה
וּמִרְפָּה בְּאֹרְחָהּ וּבְגֵר וּכְלָם בְּגֹז יִירָחֵץ בַּמַּיִם
וְשָׂמָּה צִד־הָעָרִב וּמָהָר: וְאִם לֹא יַכְסֶּם
וּבִשְׂרֹ

אחרי מות קצב

ואת לכם לתקת עולם לכפר על בני
ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש
כאשר צוה יהוה את משה:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל-

אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת:

אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר:

איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או-

כשב או-עז במחנה או אשר ישחט מחוץ

למחנה: ואל פתח אהל מועד לא הביאו

ותקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם

יחשב לאישחיה דם שפך ונכרת האיש

ההוא מקרב עמו: למען אשר יביאו בני

ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על-

פני השדה ויהביאם ליהוה אל פתח אהל

מועד אל הכהן וזבחי שלמים ליהוה

אותם: וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה

פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח

ללהוה: ולא זבחו עוד את זבחייהם לשעירים

אשר הם ונים אחריהם תקת עולם תהיה

נאת להם לדרתם: * נאלהם תאמר איש

חמישי

שלישי כש

מחברין

איש

172

שלישי העם: ואת חלב החטאת וקטיר המזבחה:
 והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו
 ורחץ את בשרו במים ואחריו יבוא
 אל המזבח: ואת פר החטאת ואת שעיר
 החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש
 יוציא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את
 ערתם ואת בשרם ואת פרשם: והשרף
 אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים
 ואחריו יבוא אל המזבח: והיתה לכם
 לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
 תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו
 האזרח והגר הגר בתוכם: כי ביום הזה
 יכפר עליכם לטהר אתכם מכל הטאתיכם
 לפני יהוה תטהרו: שבת שבתון היא
 לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם:
 וכפר הכהן אשר ימשח ארנו ואשר ימלא
 את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי
 הכהן בגדי הקדש: וכפר את מקדש הקדש
 ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל
 הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: והיתה
 זאת

בְּחוּד טַמְאָתָם: וְכָל אִדָּם לֹא יִהְיֶה בְּאֹהֶל
מוֹעֵד בָּבֹאוּ לִכְפֹּר בְּקֹדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וּכְפֹר
בַּעֲדוֹ וּבַעֲד בֵּיתוֹ וּבַעֲד כָּל קֹהֶל יִשְׂרָאֵל:
וַיֵּצֵא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וּכְפֹר שְׁנֵי
עֲלִיו וּלְקַח מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׁעִיר וְנָתַן עַל־
קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְהִזָּה עֲלָיו מִן הַדָּם
בְּאֵצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וּטְהַרוּ וְקִדְּשׁוּ מִטְמֵאֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְכֹלָה מִכֹּפֶר אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהַקְרִיב אֶת הַשְּׁעִיר
הַחַי: וְסָמַךְ אֶחָרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו עַל־רֹאשׁ יְדֵי קָרִי
הַשְּׁעִיר הַחַי וְהִתְנַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֹונֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל־טַמְאָתָם
וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשְּׁעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד אִישׁ
עֵתִי הַמִּדְבָּרָה: וְנִשָּׂא הַשְּׁעִיר עֲלָיו אֶת־כָּל־
עֹונֹתָם אֶל־אֶרֶץ גּוֹרָרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשְּׁעִיר
כַּמִּדְבָּר: וּבָא אֶחָרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט
אֶת־בְּגָדֵי הַכֹּהֵן אֲשֶׁר לָבֹשׁ בָּבֹאוּ אֶל־הַקֹּדֶשׁ
וְהִנִּיתָם שָׁם: וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם
בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ וּלְבָשׁ אֶת־בְּגָדָיו וַיֵּצֵא וַעֲשֶׂה
אֶת־עֹלֹתָיו וְאֶת־עֹלֹת הָעֹם וּכְפֹר בַּעֲדוֹ וּבַעֲד
הָעֹם

ספר ויקרא

השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהונה ועשהו
הקטאת: והשעיר אשר עלה עליו הגורל
לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו
לשלח אתו לעזאזל המדברה: והקריב
אחרון את פר הקטאת אשר לו וכפר בעדו
ובעד ביתו וישחט את פר הקטאת אשר
לו: ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל
המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת
סמים דקה והביא מבית פרכת: ונתן
את הקטרת על האש לפני יהוה וכסהו
ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות
ולא ימות: ולקח מהם הפר והזה באצבעו
על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת וזה
שבע פעמים מן הדם באצבעו: וישחט
את שעיר הקטאת אשר לעם והביא את
דמו אל מבית פרכת ועשה את דמו
כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על
הכפרת ולפני הכפרת: וכפר על הקדש
משמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל
חמאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם
בתוך

פ פ פ

וַיְהִי אֶל־מִשֶּׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בָנָיו טז

בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּמְתוּ: וַיֹּאמֶר 29. י.

זֶאֱלֹמִשֶּׁה דִּבֶּר אֶל־אַהֲרֹן אַחִידָאֵל

בְּקִרְבָּתָם עַל־הַקֹּדֶשׁ מִפִּי־לִפְרָכָת

בְּיַד־הַכֹּהֲנִית אֲשֶׁר עַל־הָאֹרֶן וְלֹא יָמוּת

עֵינָיו אֲרָאָה עַל־הַכֹּהֲנִית: בָּנָתָהּ יָבִיא

זֶאֱלֹמִשֶּׁה דִּבֶּר בְּיַד־הַקֹּדֶשׁ בְּיַד־בְּקָר לַחֲטָאֹת

לְעֹלָה: כִּתְּוָתָהּ בְּיַד־קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ

סִיבֹד יִהְיֶה עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵי־בֶדֶן יִחַגֵּר

וְנִסְפָּתָהּ בְּיַד־יַעֲזָרָה בְּיַד־קֹדֶשׁ הֵם וְרִחֵץ

זֶאֱלֹמִשֶּׁה דִּבֶּר בְּשָׂרוֹ וּלְבָשָׁם: וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי

אֶל־זֶקֶן שְׁנֵי־שְׁעִירֵי עִזִּים לַחֲטָאֹת

אֶחָד לְעֹלָה: וְהַקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פֶּרֶ

אֶת־אֲשֶׁר־לּוֹ וּכְפָר בְּעֲדוֹ וּבְעֲדַת בֵּיתוֹ:

אֶת־שְׁנֵי־הַשְּׁעִירִים וְהַעֲמִיד אֹתָם

יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן אַהֲרֹן

שְׁנֵי־הַשְּׁעִירִים גְּרִלּוֹת גֹּזֶל אֶחָד לִיְהוָה

אֶחָד לְעֹזָאֵל: וְהַקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־

הַשְּׁעִיר

170

בראש עמוד
ב'ה שמיר
סימן

רבים בלא עת נדתה או כהתקרב על נדתה
 פרי ימי צוב טמאתה כימי נדתה תהיה
 טמאה הוא: כל המשכב אשר תשכב
 עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה
 וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה
 כטמאת נדתה: וכל המגע בהם וטמא
 וכבם בגדי ורחץ במים וטמא עד הערב:
 ואם טהרה מזובה וספרה לה שבועת
 שבעי ימים ואחר טהרה: ובמים השמיני תבדיל
 לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם
 אל הכהן אל פתח אהל מועד: ועשה
 הכהן את האחד השאת ואת האחד
 עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה כצוב
 טמאתה: וחזרתם את בני ישראל
 בטמאתם ולא ימותו בטמאתם בטמאתם
 את משכני אשר בתוכם: זאת תורת הזב
 ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה
 בה: והדורה בגדתה והזב את זובו לזכר
 ונגבדה ולאיש אשר ישכב עס טמאה:

וְאִישׁ כִּי תִצָּא מִמֶּנּוּ שֹׁכֶבֶת זָרָע וְרָחֵץ שְׂשִׁי
 בְּמִים אֶת כָּל בְּשָׂרוֹ וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב : שְׂשִׁי כֶּשֶׁת
 מַחֲבֵרֵי
 וְכָל בְּגָד וְכָל צֹר אֲשֶׁר יִהְיֶה עָלָיו
 שֹׁכֶבֶת זָרָע וְכֶבֶס בְּמִים וְטָמֵא עַד
 הָעֶרֶב : וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אִישׁ אִתָּהּ
 שֹׁכֶבֶת זָרָע וְרָחֵץ בְּמִים וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב :

פ

וְאִשָּׁה כִּי תִהְיֶה זָכָה הִם יִהְיֶה זָכָה בְּבִשְׂרָהּ
 שְׂבָעֵת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ וְכָל הַנִּגַּע בָּהּ
 וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב : וְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו
 בְּנִדְתָּהּ וְטָמֵא וְכָל אֲשֶׁר תִּשְׁכַּב עָלָיו וְטָמֵא :
 וְכָל הַנִּגַּע בְּמִשְׁכָּבָהּ יִכֶּבֶס בְּגָדָיו וְרָחֵץ
 בְּמִים וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב : וְכָל הַנִּגַּע בְּכָל־
 כְּלֵי אִשׁ תִּשְׁכַּב עָלָיו יִכֶּבֶס בְּגָדָיו וְרָחֵץ בְּמִים
 וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב : וְאִם עַל־הַמִּשְׁכָּב הוּא
 אוֹ עַל־הַכֵּל אֲשֶׁר הוּא יִשְׁכַּב עָלָיו בְּנִגְעוֹ־
 בּוֹ וְטָמֵא עַד הָעֶרֶב : וְאִם שָׁכַב יִשְׁכַּב אִישׁ
 אִתָּהּ וְתִהְיֶה נִדְתָּהּ עָלָיו וְטָמֵא שְׂבָעֵת יָמִים
 וְכָל־הַמִּשְׁכָּב אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עָלָיו וְטָמֵא :
 וְאִשָּׁה כִּי יִזְוֹב זָוֹב דָּמָה יָמִים

ס

רבים

אשר יגע במשכבו וכבס בגדיו ורחץ במים
וטמא עד הערב: והישוב על הכלי אשר
ישב עליו הוב וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב: והנגע בבשר הוב וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב: וכירק הוב
בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב: וכל המרכב אשר ירכב עליו הוב
וטמא: וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו
וטמא עד הערב והנשא אותם וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב: וכל אשר
יגע בו הוב וידיו לא שטף במים וכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב: וכלי חרש
אשר יגע בו הוב ישבר וכל כלי עץ ישטף
במים: וכי יטהר הוב מזוב וספר לו שבעת
ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים
היים וטהר: וביום השמיני יקח לו שתי
תריום או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל-
פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן: ועשה
אתם ככהן אחד חפאת והאחד עליו
וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזוב: ס

ואיש

הָאֵחָת אֶל כָּל־חֹרֶשׁ עַל־מִים חַיִּים׃
 וְעַץ זָאֵר וְזֹאֵת הָאֵזֹב וְזֹאֵת וְשִׁנִּי
 וְזֹאֵת הַצֹּפֶר הַחֲזִיהַ וְטָבַל אֹתָם
 וְצֹפֶר הַשְׁחוּטָה וּבְמִים חַיִּים וְהָיָה
 זֶה שִׁבְעַת פְּעָמִים׃ וְחָטָא אֶת־הַבֵּית
 הַצֹּפֹר וּבְמִים חַיִּים וּבְצֹפֶר הַחֲזִיהַ
 הָאֵרֹז וּבְאֵזֹב וּבְשִׁנִּי הַתּוֹלַעַת׃ וְשָׁלַח
 צֹפֶר הַחֲזִיהַ אֶל־מַחֲוֶץ לַעִיר אֶל־פְּנֵי
 הַיָּם וּכְפָר עַל־הַבֵּית וְטָהָר׃ * זֹאת חֲמִישִׁי
 לְכָל־כֶּנֶס הַצֹּרֶעַת וְלַכֹּתֶק׃ וְלַצֹּרֶעַת
 וְלַבֵּית׃ וְלִשְׂאֵת וְלַסִּפְּהַת וְלַבְּהֶרֶת׃
 בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וּבַיּוֹם הַמֶּהָר זֹאת תִּזְכֹּר

פ

ד:

וְהָיָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ טו
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתֶּם אֲלֵהֶם אִישׁ
 יִהְיֶה זָב מִבְּשָׁרוֹ זָבֹו טָמֵא הוּא׃
 וְהָיָה טָמֵאֵתֹו זָבֹו רָר בְּשָׁרוֹ אֶת־זָבֹו
 חֲתָמִים בְּשָׁרוֹ מִזָּבֹו טָמֵאֵתֹו הוּא׃
 מִשֹּׁכֵב אִשָּׁר יִשְׁכַּב עֲלָיו הָזָב וְטָמֵא
 עָלָיו אִשָּׁר יִשְׁכַּב עֲלָיו וְטָמֵא׃ וְאִישׁ

אשר

אֶת־הָאֲבָנִים אֲשֶׁר בָּהֶן הִנֵּגַע וְהַשְׁלִיכוּ
 אֹתָהֶן אֶל־מַחוּץ לְעִיר אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃
 וְאֶת־הַבַּיִת יִקְצֹעַ מִבַּיִת סָבִיב וְשׁוֹפְכוּ אֶת־
 הָעֵפֶר אֲשֶׁר הִקְצֹוּ אֶל־מַחוּץ לְעִיר אֶל־מָקוֹם
 טָמֵא׃ וְלָקְחוּ אֲבָנִים אַחֲרֹת וְהִבִּיאוּ אֶל־
 תַּחַת הָאֲבָנִים וְעֵפֶר אַחֵר יִקַּח וַיִּטֹּחַ אֶת־
 הַבַּיִת׃ וְאִם יִשׁוּב הִנֵּגַע וַיִּפְרָח בַּבַּיִת אַחֵר
 חָלַץ אֶת־הָאֲבָנִים וְאֶחָדִי הִקְצֹוֹת אֶת־הַבַּיִת
 וְאֶחָדִי הִטּוֹחַ׃ וְכֹא הִכְהֹן וְרָאָה וְהִנֵּה פֶשֶׁה
 הִנֵּגַע בַּבַּיִת צֹרַעַת מִמֵּאֶרֶת הִיא בַּבַּיִת טָמֵא
 הִוא׃ וְנִתֵּץ אֶת־הַבַּיִת אֶת־אֲבָנָיו וְאֶת־עֵצָיו
 וְאֶת־כָּל־עֵפֶר הַבַּיִת וְהִוִּיצֵא אֶל־מַחוּץ לְעִיר
 אֶל־מָקוֹם טָמֵא׃ וְהִבֵּא אֶל־הַבַּיִת כָּל־יְמֵי
 הַסִּנְיָר אֹתוֹ וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב׃ וְהִשְׁכֵּב
 בַּבַּיִת זָכָבִם אֶת־בְּגָדָיו וְהֵאֱמַל בַּבַּיִת זָכָבִם
 אֶת־בְּגָדָיו׃ וְאִם כֹּא יִכָּהֵן וְרָאָה וְהִנֵּה
 לֹא־פֶשֶׁה הִנֵּגַע בַּבַּיִת אַחֲרֵי הַטֵּחַ אֶת־
 הַבַּיִת וַיִּטֹּחַ הִכְהֹן אֶת־הַבַּיִת כִּי נִרְפָּא
 הִנֵּגַע׃ וְלָקַח לַחֲטָא אֶת־הַבַּיִת שְׁתֵּי צִפּוֹרִים
 וְעֵץ אֲרֵז וְשֵׁנִי תוֹלַעַת וְאוֹב׃ וְשָׁחַט אֶת־
 הַצִּפּוֹר

או מן בני היונה מאשר תשיג ידו : את
אשר תשיג ידו את האחד תמאס ואחר
האחד עלה על המנורה וכפר הכהן על
המזבח לפני יהוה : זאת תורת אשר בן
נגע צרעת אשר לא תשיג ידו במהרתו :

פ

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : כי
תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם
לאחזקה ונתתיו נגע צרעת בבית ארץ
אחזתכם : ובא אשר לו הבית והגיד לכהן
לאמר כנגע נראה לי בבית : וצוה הכהן
ויפני את הבית במים : ובא הכהן לראות
את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר
כן יבא הכהן לראות את הבית : וראה
את הנגע והפך הנגע בקירת הבית
שקערהו וקרקת או אדמדמת ומראיהו
שכל מן הקיר : ויצא הכהן מן הבית אל
פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים :
ושב הכהן ביום השביעי וראה והפך פשה
הנגע בקירת הבית : וצוה הכהן ויחלצו

רביעי
ששי כשה
מחזירין

אֶחָד אֲשֶׁם לַתְּנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעִשְׂרוֹן
סֹלֶת אֶחָד בָּלוּל בְּשֶׁמֶן לַמִּנְחָה וְלֶג שָׁמֶן
וּשְׁתֵּי תָרִים אוֹ שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׂיֵג יָדוֹ
וְהָיָה אֶחָד חֲטָאת וְהָאֶחָד עֹלָה׃ וְהֵבִיִּיא
אֹתָם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי לְמִתְּחֵתוֹ אֶל הַכֹּהֵן אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן
אֶת־כֶּבֶשׂ הָאֲשֶׁם וְאֶת־לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף
אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה׃ וְשַׁחַט אֶת־
כֶּבֶשׂ הָאֲשֶׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאֲשֶׁם וַנָּתַן
עַל־תֵּנוּךְ אֹזֶן הַמִּשְׁחָה הַיְּמָנִית וְעַל־בִּהֶן יָדוֹ
הַיְּמָנִית וְעַל־בִּהֶן רֵגְלוֹ הַיְּמָנִית׃ וּמִן־הַשֶּׁמֶן
יִצַק הַכֹּהֵן עַל־כָּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמָאלִית׃
וְהָיָה הַכֹּהֵן בְּאַצְבָּעוֹ הַיְּמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן
אֲשֶׁר עַל־כָּפוֹ הַשְּׂמָאלִית שִׁבְעַת פָּעָמִים לִפְנֵי
יְהוָה׃ וַנָּתַן הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כָּפוֹ
עַל־תֵּנוּךְ אֹזֶן הַמִּשְׁחָה הַיְּמָנִית וְעַל־בִּהֶן יָדוֹ
הַיְּמָנִית וְעַל־בִּהֶן רֵגְלוֹ הַיְּמָנִית עַל־מְקוֹם דָּם
הָאֲשֶׁם׃ וְהִנֹּתָר מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כָּף
הַכֹּהֵן יִתֵּן עַל־רֹאשׁ הַמִּשְׁחָה לְכַפֵּר עָלָיו
לִפְנֵי יְהוָה׃ וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד מִן־הַתָּרִים

א"ת
פ"ח

אשר ישחט את החטאת ואת העולה
 במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא
 לכהן קדש קדשים הוא: ולקח הכהן
 מדם האשם ונתן הכהן על תניך און
 המטהר הימנית ועל ביהן ידו הימנית ועל
 ביהן רגלו הימנית: ולקח הכהן מלג השמן
 וצק על כף הכהן השמאלית: וטבל
 הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר
 על כפו השמאלית והזהמן השמן באצבעו
 שבע פעמים לפני יהוה: ומטהר השמן
 אשר על כפו יתן הכהן על תניך און
 המטהר הימנית ועל ביהן ידו הימנית ועל
 ביהן רגלו הימנית על דם האשם: והנותר
 בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש
 המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה:
 ועשה הכהן את החטאת וכפר על
 המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העולה:
 והעלה הכהן את העולה ואת המנחה
 המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר:

ואם גל הוא ואין ידו משגרת ולקח כבש
 שלישי

חמישי כט
 מחובר

הַצֵּפֶר תִּהְיֶה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת עֵץ הָאֵרֹז וְאֶת־
שְׁנֵי הַתּוֹלָעֹת וְאֶת הָאֵזוֹב וְסָבַל אוֹתָם וְאֶת־
הַצֵּפֶר תִּהְיֶה בְּדָם הַצֵּפֶר הַשְּׁחִטָה עַל הַמִּים
הַחַיִּים: וְהָיָה עַל הַמַּטְהָר מִן־הַצִּנּוּת שִׁבְעַת
פַּעֲמִים וּמָהָרוּ וְשָׁלַח אֶת הַצֵּפֶר תִּהְיֶה עַל־
פְּנֵי הַשֹּׁדֵד: וּכְבָּם הַמַּטְהָר אֶת־בְּגָדָיו
וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ וּרְתַץ בְּמִים וּמָהָר
וְאַחֵר יָבוֹא אֶל־הַמִּחֲנֶה וְיֵשֶׁב מִחוּץ לְאֹהֶל
שִׁבְעַת יָמִים: וְהָיָה בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי יִגְלַח אֶת־
כָּל־שְׁעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זָקְנוֹ וְאֶת־זַבְתֵּי
עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׁעָרוֹ יִגְלַח וּכְבָּם אֶת־בְּגָדָיו
וּרְתַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בְּמִים וּמָהָר: וּבְיוֹם
הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי כִבְשִׁים תְּמִימִם וּכְבָּשָׁה
אַחַת בֶּת־שָׁנָה תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים
סֵלֹת מִנְחָה בְּלוֹלָה בְּשֶׁמֶן וְלֶג אֶחָד שֶׁמֶן:
וְהַעֲמִיד הַכֹּהֵן הַמַּטְהָר אֶת־הָאִישׁ הַמַּטְהָר
וְאַתֶּם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְלָקַח
הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ
לְאַשִׁם וְאֶת־לֶג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם תְּנוּפָה
שְׁנֵי לִפְנֵי יְהוָה: * וְשָׁטַט אֶת־הַכֶּבֶשׂ בְּמָקוֹם
אֲשֶׁר

ואם ראה הכהן והנה כהה הפגע אחרי
 הכבס אתו וקנע אתו מן הכגד או מן העור
 או מן השתיו או מערב: ואם תראה עוד
 כגד או בשר או בערב או בכל כלי עור
 פקחת הוא באש תשרפנו את אשר בו
 הגע: והכגד או השתיו או הערב או כל
 כלי העור אשר תכבס וסר מהם הגע וכבס
 שנית וטהר: זאת תורת נגע צרעת כגד
 הצמר או הפשתים או השתיו או הערב או
 כל כלי עור לטהרו או לממאו:

פ פ פ

וידבר יחנה אל משה לאמר: זאת תהיה יד
 תורת המצרע ביום טהרתו והיבא אל-
 הכהן: ויצא הכהן אל מחוץ למחנה
 וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן
 הצרע: וצוה הכהן ולקח למטהר שתי
 צפרים חיות טהרות וצץ ארז ושני תולעת
 ואוב: וצוה הכהן וישקט את הצפור
 האחת אל כלי הרש על מים חיים: את

ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור
 והיה הנגע ירקק או אדמדם בבגד
 בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עו
 נגע צרעת הוא והראה את הכהן
 וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנג
 שבעת ימים: וראה את הנגע ביום השביעי
 כי פשד הנגע בבגד או בשתי או בער
 או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה
 צרעת ממארת הנגע טמא הוא: ושר
 את הבגד או את השתי או את הער
 בצמר או בפשתים או את כל כלי העו
 אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא
 באש תשרף: ואם ראה הכהן והנה לא
 פשד הנגע בבגד או בשתי או בערב א
 בכל כלי עור: וצוה הכהן וכבסו או
 אשר בו הנגע והסגירו שבעת ימים
 שנית: * וראה הכהן אתה הכב
 את הנגע והנה לא הפך הנגע את צו
 והנגע לא פשד טמא הוא באש
 תשרפו פחתת הוא בקרקתו או בגפתו
 ואם

שביעי

רביעי בשחן
מהוברין

וא הנתק טהור הוא וטהרו חזקן :
 ס ואיש אוראשה פרוהיה בעור
 ום בהרת בהרת לבנת : וראה חזקן
 ה בעור פשרם בהרת פחות לבנת
 ק הוא פרח בעור טהור הוא : ס

ששי
 שלישי בשחן
 מחוברין
 ואיש כי מרמ ראשו קרח הוא טהור
 א : ואם מפאת פניו מרמ ראשו גבח
 א טהור הוא : וכריתה בקרחת או
 בחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא
 כחתו או בגבחתו : וראה אתו חזקן
 ה שאת הנגע לבנה אדמדם בקרחתו
 בגבחתו כמראה צרעת עור פשו :
 ש צרוע הוא טמא הוא טמא וטמאמי
 וכן בראשו נגעו : וחצרוצ אשר בו הנגע
 דיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוצ ועל
 פם יעפה וטמא וטמא יקרא : כל ימי
 טר הנגע בו וטמא טמא הוא בחד ישב
 וזץ למחנה מושבו : ס והבגד פו
 דה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד
 וטים : או בשתי או בערב לפשתים

פ צִרְבֶּת הַמִּכּוֹה הוּא:

חמישי ואיש או אשה כִּי יִהְיֶה בוֹ נֶגַע בְּרָאשׁ אוֹ בְּזָקָן: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת הַנֶּגַע וְחָנָה מִרְאֵהוּ עֵמֶק מִן הָעוֹר וְבוֹ שֹׁעַר צָהָב דֶּק וְטָמֵא אֶת־הַכֹּהֵן נִתַּק הוּא צִרְעַת הָרֹאשׁ אוֹ הַזָּקָן הוּא: וְכִי יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַפֶּתַח וְהִנֵּה אֵיךְ מִרְאֵהוּ עֵמֶק מִן הָעוֹר וְשֹׁעַר שָׁחַר אֵין בוֹ וְהַסִּגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע הַפֶּתַח שִׁבְעַת יָמִים: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַפֶּתַח וְלֹא־הָיָה בוֹ שֹׁעַר צָהָב: וְהָיָה בְּיָמָיו וּמִרְאֵה הַפֶּתַח אֵין עֵמֶק מִן הָעוֹר: וְהָיָה בְּלֹחַ וְאֶת־הַנֶּתֶק לֹא יִגָּלֶה וְהַסִּגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק שִׁבְעַת יָמִים שְׁנִית: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי וְהִנֵּה לֹא־פָשָׂה הַנֶּתֶק בָּעוֹר וּמִרְאֵהוּ אֵינֶנּוּ עֵמֶק מִן הָעוֹר וְשָׁחַר אֶת־הַכֹּהֵן וּכְבָּס בְּגָדָיו וְטָהַר: וְאִם־פָּשָׂה וּפָשָׂה הַפֶּתַח בָּעוֹר אַחֲרֵי מְהֻרָתוֹ: וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָשָׂה הַפֶּתַח בָּעוֹר לֹא־יִבָּקֵר הַכֹּהֵן לְשֹׁעַר הַצָּהָב טָמֵא הוּא: וְאִם־בְּעֵינָיו עָמֹד הַנֶּתֶק וְשֹׁעַר שָׁחַר צָמַח בוֹ נִרְפָּא

אִמָּאֵי הַכֹּהֵן נִגַע צָרַעַת הוּא בַּשָּׁחִין
 ה' וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהֵנָּה אֵיךְ בָּה
 לֵבָן וּשְׁפִלָּה אֵינָנָה מִן הָעוֹר וְהִיא
 וְהַסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שְׁבַעַת יָמִים וְאִם
 תִּפְשׁוּהָ בָּעוֹר וְטִמְא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נִגַע
 וְאִם תַּחֲתִיתָהּ תַּעֲמֹד הַבְּהֵרֶת לֹא
 ה' צָרַבַת הַשָּׁחִין הוּא וְטִהְרוּ הַכֹּהֵן :

אוּ בְּשׁוֹר כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר מִכּוֹרֶת
 הִיתָה מִתַּעַת הַמִּכּוֹרֶת בְּתֹרֶת לִבְנָה
 דָּמַת אוֹ לִבְנָה וְרָאָה אֹתָהּ הַכֹּהֵן
 וְנִחַפֵּד שְׁעַר לֵבָן בְּבִהְרֶת וּמִרְאָה עֵמֶק
 נוֹר צָרַעַת הוּא בַּמִּכּוֹרֶת פְּרָחָה וְטִמְא
 הַכֹּהֵן נִגַע צָרַעַת הוּא וְאִם יִרְאֶנָּה
 וְהֵנָּה אֵיךְ בְּבִהְרֶת שְׁעַר לֵבָן וּשְׁפִלָּה
 מִן הָעוֹר וְהִיא כִּהְדָּה וְהַסְגִּירוּ הַכֹּהֵן
 ז' יָמִים וְרָאָהּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 פֶּשֶׁה תִּפְשׁוּהָ בָּעוֹר וְטִמְא הַכֹּהֵן
 נִגַע צָרַעַת הוּא וְאִם תַּחֲתִיתָהּ
 ה' הַבְּהֵרֶת לֹא פֶּשֶׁתָּהּ בָּעוֹר וְהִיא
 שְׂאֵת הַמִּכּוֹרֶת הוּא וְטִהְרוּ הַכֹּהֵן כִּי

רביעי
 שני כשהן
 מחוברין

נָגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בָאָדָם וּבַבָּיָה אֶל־
הַכֹּהֵן׃ וּרְאֵה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת לִבְנֵה
בְּעוֹר וְהִיא הַפֶּכֶה שְׂעַר לִבָּן וּמַחִית בְּשׁוֹר תִּי
בְּשֹׂאֵת׃ צָרַעַת נוֹשֶׁמֶת הוּא בְּעוֹר בְּשׁוֹר
וּמִמָּאֻ הַכֹּהֵן לֹא יִסְגְּרוּ כִּי טָמֵא הוּא׃
וְאִם־פְּרוּחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת בְּעוֹר וְכִסְתָּהּ
הַצָּרַעַת אֵת כָּל־עוֹר הַנֶּגַע מֵרֹאשׁוֹ וְעַד־
רִגְלָיו לְכָל מְרֹאֵה צִיּוֹם הַכֹּהֵן׃ וּרְאֵה הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה כִסְתָּהּ הַצָּרַעַת אֵת־כָּל־בְּשָׁרוֹ וְטָהַר
אֶת־הַנֶּגַע כִּלּוֹ הַפֶּךָ לִבָּן מִתּוֹר הוּא׃ וּבַיּוֹם
הַרְּאִיתָ בּוֹ בְּשׁוֹר חִי וּמִמָּא׃ וּרְאֵה הַכֹּהֵן
אֶת־הַבְּשׁוֹר הַחִי וּמִמָּאֻ הַבְּשׁוֹר הַחִי טָמֵא
הוּא צָרַעַת הוּא׃ אֹי כִּי־יָשׁוּב הַבְּשׁוֹר הַחִי
וְנִהְפָּךְ לִלְבָּן וַיָּבֹא אֶל־הַכֹּהֵן׃ וּרְאֵהוּ הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה נִהְפָּךְ הַנֶּגַע לִלְבָּן וְטָהַר הַכֹּהֵן אֶת־
הַנֶּגַע מִתּוֹר הוּא׃ פ

שלישי וּבְשׁוֹר כִּי־יִהְיֶה בּוֹ־בְעוֹר שְׂחִין וְנִרְפָּא׃ וְהָיָה
בַּמָּקוֹם הַשְּׂחִין שְׂאֵת לִבְנֵה אֹי בְהִרֵת לִבְנֵה
אֲדָמָת וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן׃ וּרְאֵה הַכֹּהֵן
וְהִנֵּה מִרְאָהּ שָׁפֵל מִן־הָעוֹר וּשְׂעָרָהּ הַפֶּךָ
לִבָּן

אדם כד יתקד בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ שֶׁאֵת אֲרֻסְפָּחַת
 או בְּהֶרֶת וְהִקְדָּה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ לִגְנֹעַ צִרְעָת
 וְהִקְבֵּא אֶל אֶחָד הַכֹּהֵן אוֹ אֶל אֶחָד מִבְּנָיו
 הַכֹּהֲנִים: וְרָאָה הַכֹּהֵן וְאֵת הַגִּנֹּעַ בְּעוֹר
 הַבָּשָׂר וְשִׁעָר בִּגְנֹעַ הַפֶּךָ לָכֵן וּמִרְאָה הַגִּנֹּעַ
 עִמָּךְ מִעוֹר בְּשָׂרוֹ גִּנֹּעַ צִרְעָת הוּא וְרָאָהוּ
 הַכֹּהֵן וְטָמֵא אֹתוֹ: וְאִם בְּהֶרֶת לִבְנָהּ הוּא
 בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעִמָּךְ אִין מִרְאָה מִן הָעוֹר
 וְשִׁעָרָהּ לֹא הַפֶּךָ לָבֵן וְהַסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת
 הַגִּנֹּעַ שִׁבְעַת יָמִים: וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בְּיוֹם
 הַשְּׂבִיעִי וְהָיָה הַגִּנֹּעַ עִמָּךְ בְּעִינָיו לֹא פֶשֶׁה
 הַגִּנֹּעַ בְּעוֹר וְהַסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים
 שָׁמִית: * וְרָאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי שְׁנִי
 שְׂמִית וְהִנְחָה מִתּוֹ הַגִּנֹּעַ וְלֹא פֶשֶׁה הַגִּנֹּעַ
 בְּעוֹר וְטָהֲרָו הַכֹּהֵן מִסְּפַחַת הוּא וְכִכְס בְּגָדָיו
 וְטָהֵר: וְאִם פֶּשֶׁה תִּפְשֶׁה הַמִּסְּפַחַת בְּעוֹר
 אֶחָד הָרֵאשִׁית אֶל הַכֹּהֵן לְטָהֲרָתוֹ וְנִרְאָה
 שָׁמִית אֶל הַכֹּהֵן: וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהָיָה פֶשֶׁתָּהּ
 הַמִּסְּפַחַת בְּעוֹר וְטָמֵא הַכֹּהֵן צִרְעָת הוּא:

יב וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני
 ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר
 P. 27. וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה
 תטמא: וביום השמיני ימול בשר ערלתו:
 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה
 בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא
 עד מלאת ימי טהרה: ואם נקבה תלד
 וטמאה שבעים כנדתה ושלשים יום וישש
 ימים תשב על דמי טהרה: ובמלאת ימי
 טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו
 לעלה ובן יונה או תר לחטאת אל פתח
 אהל מועד אל הכהן: והקריבו לפני יהוה
 וכפר עליה וטהרה ממקד דמיה זאת תורת
 הילדת לזכר או לנקבה: ואם לא תמצא
 ידה די שרה ולקחה שתי תרים או שני בני
 יונה אחד לעלה ואחד לחטאת וכפר עליה
 הכהן וטהרה:

יג וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר:

אדם

הערב: והאכל מנבלתה יכבם בגדיו וטמא
 עד הערב והנשא את נבלתה יכבם בגדיו
 וטמא עד הערב וכל השרץ השרץ על הארץ
 שקץ הוא לא יאכל: כל הולך על גחליו
 וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים
 לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום
 כי שקץ הם: אל תשקצו את נפשותיכם
 בכר השרץ השרץ ולא תטמאו בהם
 ונממתם בהם: כי אני יהוה אלהיכם
 והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני
 ולא תטמאו את נפשותיכם בכר השרץ
 הרמש על הארץ: כי אני יהוה המעלה
 אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
 והייתם קדשים כי קדוש אני: זאת תורת
 הבחמה והצוף וכל נפש החיה הרמשת
 במים ולכל נפש השרצת על הארץ:
 להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה
 הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל:

וירבתי
 חצי התור
 באותיות

על הארץ החלד והעכבר והצב למיניהו
 והאנקרה והכח והלטאה והחמם
 והתנשמת: אלה הטמאים לכם בכר
 השרץ כל הנגע בהם במתם וטמא עד
 הערב: וכל אשר יפל עליו מהם במתו
 וטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או ש
 כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במיב
 שביעי יבא וטמא עד הערב וטהר: * וכל כלי
 חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר
 בתוכו וטמא ואתו תשברו: מכל האב
 אשר יאכל אשר יבוא עליו מים וטמא וכן
 משקה אשר ישתה בכל כלי וטמא: וכל
 אשר יפל מנבלתם עליו וטמא תנו
 וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם
 אך מעזן ובזר מקוה מים יהיה טהור ונג
 בנבלתם וטמא: וכי יפל מנבלתם על כו
 צרע ורוע אשר ירע טהור הוא: וכי ית
 מים על צרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא
 לכם: ס וכי ימות מן הבהמה אשר
 היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה וטמא עד
 הערב

והרחם: ואת החסידה האנפה למינה
 הדוכיפת ואת העטלף: כל שרץ
 החלף על ארבע שקץ הוא לכם:
 את דור תאכלו מכל שרץ העוף החלף
 ורבע אשר לא כרעים ממעל לרגליו
 ובהן על הארץ: את אלה מהם תאכלו
 הארבה למינו ואת הסלעס למינהו ואת
 גל למינהו ואת החגב למינהו: וכל
 העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא
 : ולא לה תטמא: כל הנגע בגבלתם
 א צד הערב: וכל הנשא בגבלתם
 בגדיו וטמא צד הערב: לכל
 חמה אשר הוא מפרסט פרסה ושסעי
 שם עור וגרה איננה מעלה טמאים
 לכם כל הנגע בהם וטמא: וכל הורף
 כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע
 ים הם לכם כל הנגע בגבלתם וטמא
 הערב: והנשא את גבלתם יכבס
 וטמא צד הערב טמאים המה לכם:
 וזה לכם הטמא בשרץ השרץ

האֲרֵנָתָה כִּי מַעֲלֵת גֵּרָה הִוא וּפְרִסָּה
הַפְּרִיסָה טִמְאָה הִוא לָכֶם׃ וְאֵת הָהָר
כִּי מִפְּרִיס פְּרִסָּה הִוא וְשִׁסְעַ שְׁסַע פְּרִס
וְהִוא גֵּרָה לֹא יִגֵּר טִמְאָה הִוא לָכֶם׃ מִבֶּשֶׂר
לֹא תֹאכְלוּ וּבִגְבֻלָתֶם לֹא תִגְעוּ טִמְאִים
לָכֶם׃ אֵת זֶה תֹאכְלוּ מִכֹּל אֲשֶׁר בָּמֶן
כֹּל אֲשֶׁר לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּיָּמִים
וּבִגְבֻלֹתֵי אֶתֶם תֹאכְלוּ׃ וְכֹל אֲשֶׁר אֵין
סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּיָּמִים וּבִגְבֻלֹתֵי מֶן
שֶׁרֶץ הַמַּיִם וּמִכֹּל גֶּפֶשׁ הַחַיָּה אֲשֶׁר בָּמֶן
שֶׁקֶץ הֵם לָכֶם׃ וְשֶׁקֶץ יִהְיֶה לָכֶם מִבֶּשֶׂר
לֹא תֹאכְלוּ וְאֵת גְּבֻלָתֶם תִּשְׁקְצוּ׃
אֲשֶׁר אֵין לוֹ סִנְפִיר וְקִשְׁקֶשֶׁת בַּיָּמִים שֶׁ
הִוא לָכֶם׃ וְאֵת אֵלֶּה תִשְׁקְצוּ מִן הָהָר
לֹא יֹאכְלוּ שֶׁקֶץ הֵם אֵת הַגֶּשֶׁר וְאֵת הַפֶּה
וְאֵת הַעֲוִינָה׃ וְאֵת הַדָּאָה וְאֵת הָאֵל
לְמִינָה׃ אֵת כָּל עֶרְב לְמִינוֹ׃ וְאֵת
הַיִּצְנָה וְאֵת הַתַּחֲמָס וְאֵת הַשֹּׁחַף וְאֵת
לְמִינָהּ׃ וְאֵת הַבִּקִּים וְאֵת הַשִּׁלָּח וְאֵת
הַנִּשְׁוֹף׃ וְאֵת הַתְּנַשְׁמָת וְאֵת הַזֶּקֶן
וְאֵת

וְכַתּוּב אֶת־הַחֲטָאתָ בַּמָּקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי
 קֹדֶשִׁים הֵוא וְאַתָּה יִתֵּן לָכֶם לִשְׂאֹת
 עֵזְרָן הַעֲדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי יְהוָה :
 וְהִנֵּה אֶת־דָּמָה אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּגִימָה
 תֹּאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כְּאִשּׁוֹ צִוִּיתִי :
 אֲהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הַקָּרִיבוּ אֹתָהּ
 תָּם וְאֵת עֲלֹתָם לִפְנֵי יְהוָה וְתִקְרְאוּהָ
 כְּאֵלֶיהָ וְאֶכְלֹתִי חֲטָאתֵי הַיּוֹם הַזֶּה וְהִיטֵב
 יְהוָה : וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו :

יא

פ

וְיְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אֲהֲרֹן לֵאמֹר שְׂשִׁי
 דַּבֵּרוּ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר וְאֵת
 אֲשֶׁר תֹּאכְלוּ מִכֹּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
 אֶרֶץ : כָּל־מִפְרֶסֶת פִּרְסָה וְשִׁמְעֹת
 פִּרְסָה מְעֵלֶת גִּרָה בְּבֵהֵמָה אֹתָהּ
 י : אֲךְ אֶת־זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ
 הַיּוֹמִים פִּרְסֵי הַפִּרְסָה אֶת־הַגִּמְלוֹת כִּי
 גִרָה הִוא וּפִרְסָה אֵינָנִי מִפְרִים טָמֵא
 לָכֶם : וְאֵת־הַשֶּׁפֶן כִּי־מְעֵלָה גִרָה הִוא
 הַלֹא יִפְרִים טָמֵא הִוא לָכֶם : וְאֵת־

אֵת אֲהֶרֶן מוֹעֵד וְלֹא רִמְתוּ חֲקֹר עוֹלָם
וְלִתְבִּיל לְדֹרֹתֵיכֶם: וְלִהְבֵּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹסֶה
וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר: וְלִהְיוֹת אֶרֶץ בְּבִי
יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל-הַחֲקִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
אֲלֵיהֶם בְּיַד מֹשֶׁה:

פ

רביעי וידבר משה אל אהרן ואֵלֶּעָזָר וְאֵלֶּי
אֵיתָמָר בְּנֵי הַכֹּהֲנִים קָהוֹ אֶת-הַמִּנְחָה
הַנִּתְּנָה מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאִכְלוּהָ מִצֹּהַר אֵצֶל
הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא: וְאִכְלַתֶּם
אֹתָהּ בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ כִּי חֹק וְחֹק-בְּנִיךָ הוּא
מֵאִשֵּׁי יְהוָה כִּי כֹן צִוִּיתִי: וְאֵת חֹה הַתְּנוּפָה
וְאֵת שֹׁק הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמָקוֹם טָהוֹר
אֹתָהּ וּבְנִיךָ וּבְנֵיתֶיךָ אִתְּךָ כִּי חֹק וְחֹק-
בְּנִיךָ נִתְּנוּ מִדְּבַר שְׁלָמִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: שֹׁק
הַתְּרוּמָה וְחֹה הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי הַחֲלִיכִים
יָבִיאוּ לִהְיוֹת תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיָה לָךְ
וּלְבְנֶיךָ אִתְּךָ לְחֹק עוֹלָם כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

וְאֵת שְׁעִיר הַחַטָּאת דָּרֹשׁ דָּרֹשׁ מִשְׁדֵּר
וְהָיָה שָׂרָף וְקִצָּף עַל-אֵלֶּעָזָר וְעַל-אֵיתָמָר
בְּנֵי אֲהֶרֶן הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר: מוֹעֵד לֹא
אִכְלַת

חמישי
דרש בראש
שיטה והיא
חצי התורה
בתיבות

וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אֵשׁ זֶהָ אֲשֶׁר לֹא
 אָתָּם: וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה
 לְאוֹתָם וַיִּמָּתוּ לִפְנֵי יְהוָה: וַיֹּאמֶר
 אֶל־אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה
 בְּקִרְבִּי אֶקְדֹּשׁ וְעַל־פְּנֵי כָל־הָעָם

הקור יטעין
 הגריש קודם
 התרסא

ד נידם אהרן: וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־
 אֶלְעָזָר בֶּנִּי צִוְיָאֵל דֹּד אַהֲרֹן
 אֲלֵהֶם קִרְבוּ שְׂאוּ אֶת־אֲחֵיכֶם מֵאֶת
 הַקֹּדֶשׁ אֶל־מַחֲוִיץ לַמַּחֲנֶה: וַיִּקְרְבוּ
 בְּכִתְיֹתָם אֶל־מַחֲוִיץ לַמַּחֲנֶה כְּאֲשֶׁר
 מֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן
 זֶר וְלֹא־תָמָר בְּנֵי רְאִשִׁיכֶם אֶל־
 וּבְנֵיכֶם לֹא־תִפְרְמוּ וְלֹא תִמָּתוּ
 לַהֲעֵדָה יִקְצַף וְאֲחֵיכֶם כָּל־בֵּית
 לְיִבְכוּ אֶת־חֲשֹׁרְפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה:
 ה אַחֵל מוֹעֵד לֹא תֵצֵאוּ פֶּן־תִּמָּתוּ כִּי־
 מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כַדְבָּר

א"ת

בכתינתם

יְהוָה אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: עֲזַבְתָּ אֶת־
 שֵׁן אֶתֶּה וּבִגְדֶיךָ אַתָּה בְּבֹאֲכֶם אֶל־

אהל

ויחטא־הוּ כְּרֹאשׁוֹן׃ וַיִּקְרַב אֶת־דָּ
 שְׁנֵי וַיַּעֲשֶׂה כַּמִּשְׁפָּט׃ * וַיִּקְרַב אֶת־הַ
 וַיִּמְלֹא כַּפּוֹ מִמֶּנֶּה וַיִּקְטֹרַע עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 עֹלֹת הַבֶּקָר׃ וַיִּשְׁחַט אֶת־הַשּׁוֹר וְ
 הָאֵיל זָבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לָעֵם וַיִּמְצֵא
 אֶתְרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַ
 סָבִיב׃ וְאֶת־הַחֲלָבִים מִדַּם־הַשּׁוֹר וּמִן־
 הָאֵלֶּיֶה וְהַמִּכֶּסֶה וְהַכֶּלֶיֶת וַיִּתְּרֵת הַכֶּסֶׁ
 וַיִּשְׂימוּ אֶת־הַחֲלָבִים עַל־הַחֲזוֹתָיו
 הַחֲלָבִים הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֵת־הַחֲזוֹת וְאֵת־
 הַיָּמִין הַיָּמִינִי אֶתְרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
 יְדֵי קָרִי צִוָּה מֹשֶׁה׃ וַיֵּשֶׂא אֶתְרֹן אֶת־יָדָיו אֶל־
 וַיְבָרְכֵם וַיֵּרֶד מַעֲשֵׂת הַחֲטָאֹת וְהַ
 וְהַשְּׁלָמִים׃ וַיָּבֵא מִשְׁהוֹ וְאֶתְרֹן אֶל־
 מוֹעֵד וַיֵּצֵא וַיְבָרְכוּ אֶת־הָעָם וַיֵּרָא כֹ
 שְׁלִישִׁי יְהוָה אֶל־כָּל־הָעָם׃ * וַתֵּצֵא אִשׁ
 יְהוָה וַתֹּאכַל עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הָעֹלָה וְ
 הַחֲלָבִים וַיֵּרָא כָּל־הָעָם מִרְגֵּוֹ וַיִּפְּלוּ
 פְּנֵיהֶם׃ * וַיִּקְחוּ בְּגֵי־אֶתְרֹן גִּלְבָּג וְאֵם
 אִישׁ מִחֲתָתוֹ וַיִּתְּנוּ בָּהֶן אִשׁ וַיִּשְׂמוּ
 סִטוֹ

משה ויהי דבר אשר צוה יהוה תעשו ויגד
 אליכם כבוד יהוה: ויאמר משה אל אהרן
 קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת
 עולתך וכפר בעד העם ועשה את
 דבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה:
 וקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל
 חטאת אשר לו: ויקרבו בני אהרן את
 הדם אליו ויטבול אצבעו בדם ויתן על
 קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
 המזבח: ואת החלב ואת הכליות ואת
 חיתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר
 המזבח כאשר צוה יהוה את משה: ואת
 הקשר ואת העור שנה באש מחוץ
 למחנה: וישחט את העלה וימצאו בני
 אהרן אליו את הדם ויזרקו על המזבח
 סביב: ואת העלה המצאו אליו לכתחיה
 ואת הראש ויקטר על המזבח: וירחץ
 את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה
 המזבחה: ויקרב את קרבו העם ויקח
 את שציר חטאת אשר לעם וישחטה

אֶת־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִצָּאֻ שְׂבָעַת יָמִים עַד יוֹם
מִלֹּאֲת יָמֵי מִלֵּאֲכֶם כִּי שְׂבָעַת יָמִים יִמְלֹא
אֶת־יְדֹכֶם׃ כֹּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ בַּיּוֹם הַזֶּה צִוִּיתָ
יְהוָה לַעֲשׂוֹת לְכַפֹּר עֲלֵיכֶם׃ וּפָתַח אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
מִיּוֹד תִּשְׁבֹּי יוֹמִים וְלֵיל שְׂבָעַת יָמִים
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה וְלֹא תִמּוּתוּ כִּי
כִן צִוִּיתִי׃ וַיַּעַשׂ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה׃

ס ס ס

ט וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קַח
לָּךְ עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחֹטֵאת וְאַיִל לַעֲלֹה
תְּמִימִם וְהִקְרַב לִפְנֵי יְהוָה׃ וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תִּדְבֹר לֵאמֹר קַחוּ שְׂעִיר עִזִּים לְחֹטֵאת וְעֵגֶל
וְכֶבֶשׂ בֶּן־שָׁנָה תְּמִימִם לַעֲלֹה׃ וְשׁוֹר וְאַיִל
לְשִׁלְמוֹם לְזִבְחֵ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כֹּן הַיּוֹם יְהִיָּה נִרְאָה אֵלֵיכֶם׃ וַיִּקְחֻ
אֶת־אֲשֶׁר־צִוָּה מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי אֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה

שתי הכלית ואת חלבהן ואת שוק
ומסל המצות אשר לפני יהוה
חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת
באחד וישם על החלבים ועל שוק
ויתן את הכל על כפי אהרן ועל
בניו ויגד אתם תנופה לפני יהוה ויקח
אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה
ועלה מלאים הם לריח ניחח אשה הוא
די ויקח משה את החודה ויניפה
וה לפני יהוה מאיל המלאים למשה
למנה כאשר צוה יהוה את משה :
משה משמן המשיחה ומן הדם אשר שביע
המזבחה על אהרן על בגדיו ועל
ועל בגדי בניו ויקדש את אהרן
בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו :
ד משה אל אהרן ואל בניו בשלו את
ד פתח אהל מועד ושם תאכלו ארז
הלחם אשר בסל המלאים כאשר
ל אמר אהרן ובניו ואכלהו : והנותר
ד וכלחם באש תשרפו : ומפתח
אהל

בשור ואת פרשו שורף באש מחוץ למחנה
 כאשר צוה יהוה את משה: ויקרב את
 איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם
 על ראש האיל: וישחט ויזרק משה את
 הדם על המזבח סביב: ואת האיל נתח
 לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת
 הנתחים ואת הפדר: ואת הקרב ואת
 הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל
 האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה
 הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה:
 ויקרב את האיל בשמי איל המלאים
 ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש
 האיל: וישחט ויזקח משה מדמו ויתן על
 תניד און אהרן ותימנית ועל כהן ידו תימנית
 ועל כהן רגלו תימנית: ויקרב את בני אהרן
 ויתן משה מן הדם על תניד אונם תימנית
 ועל כהן ידם תימנית ועל כהן רגלם תימנית
 ויזרק משה את הדם על המזבח סביב:
 ויקח את החלב ואת האלה ואת כל
 החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד

ששי *

ואת

את המזבחת על ראשו וישם על המזבחת
 אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש
 כאשר צוה יהוה את משה: ויקח משה
 את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת
 כל אשר בו ויקדש אתם: ויו ממנו על
 המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח
 ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו
 לקדשם: ויצק משמן המשחה על ראש
 אהרן וימשח אתו לקדשו: ויקרב משה
 את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגור אתם
 אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה
 יהוה את משה: ויגש את פר החטאת חמישי
 ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר
 החטאת: וישחט ויקח משה את הדם
 ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו
 ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
 המזבח ויקדשהו לכפר עליו: ויקח את
 כל היחלבים אשר על הקרב ואת יתרת
 הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהו ויקטר
 משה המזבחה: ואת הפר ואת ערו ואת

לָהֶם בָּיֹם מִשְׁחֹן אַתֶּם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
חֲקַת עֹלָם לְדֹרֹתָם׃ וְאֵת הַתּוֹרָה לַעֲלֹה
לְמִנְחָה וּלְחֻטָּאת וּלְאֶשֶׁם וּלְמִלּוּאִים וּלְזִבְחַת
הַשְּׁלָמִים׃ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּהַר
סִינַי בְּיוֹם צִוְּתוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־
קֶרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי׃ פ

ח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ קַח אֶת־
דְּבַעִי אֶהָרֹן וְאֶת־בְּנָיו אִתּוֹ וְאֵת הַכֹּהֲנִים וְאֵת שְׂמֹן
הַמִּשְׁחָה וְאֶת־יֶפֶר הַחֹטָאֹת וְאֵת שְׁנֵי
הָאֵלִילִים וְאֵת סֵל הַמִּצּוֹת׃ וְאֵת כָּל־הַעֲדוּת
הַקֹּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אִתּוֹ וַתִּקְהַל הָעֲדוּת אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֲדוּת
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃ וַיִּקְרָב
מֹשֶׁה אֶת־אֶהָרֹן וְאֶת־בְּנָיו וַיִּרְמֹץ אֹתָם
בַּמַּיִם׃ וַיִּתֵּן עָלֵיו אֶת־הַכֹּהֲנֶת וַיַּחְגֵּר אֹתוֹ
בְּאַבְנֵט וּבִלְבָּשׁ אֹתוֹ אֶת־הַמַּעֲלִיל וַיִּתֵּן עָלָיו
אֶת־הָאָפֶד וַיַּחְגֵּר אֹתוֹ בַּחֹשֶׁב הָאָפֶד וַיֹּאפֶד
לוֹ בָּז׃ וַיָּשֶׂם עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־
הַחֹשֶׁן אֶת־הָאֹרִיִּים וְאֵת־הַתָּמִים׃ וַיָּשֶׂם

צִי הַתּוֹרָה
בַּמִּסְכָּה

אֶת

את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת
 אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש
 כאשר צוה יהוה את משה: ויקח משה
 את שמן המשהה ומשח את המשכן ואת
 כל אשר בו ויקדש אתם: ויו ממשני על
 המזבח שבע פעמים ומשח את המזבח
 ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו
 לקדשם: ויצק משמן המשהה על ראש
 אהרן ומשח אותו לקדשו: ויקרב משה
 את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגור אתם
 אבנט ויחבש להם בגבעות כאשר צוה
 יהוה את משה: *ויגש את פה החטאת חמישי
 ויסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פה
 החטאת: וישחט ויקח משה את הדם
 ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו
 ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד
 המזבח ויקדשוהו לכפר עליו: ויקח את
 כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת
 הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ויקטר
 משה המזבחה: ואת הכר ואת ערו ואת

לָהֶם בַּיּוֹם מִשְׁחֹן אֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תָּקַת עוֹלָם לְדֹרֹתָם׃ וְאֵת הַתּוֹרָה לַעֲלֹה
לַמִּנְחָה וּלְחֻטָּאת וּלְאִשָּׁם וּלְמִלּוּאִים וּלְזֶבַח
הַשְּׁלָמִים׃ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּהַר
סִינַי בַּיּוֹם צִוְּתוֹ וְאֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶת־
קָרְבָּנֵיהֶם לַיהוָה בְּמִדְבַר סִינַי׃ פ

ח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ קַח אֶת־
דְּבִיעֵי אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו וְאֵת הַכִּגְדִּים וְאֵת שְׁמֹן
הַמִּשְׁחָה וְאֵת י פָר הַחֲטָאת וְאֵת שְׁנֵי
הָאֵילִים וְאֵת סַל הַמִּצּוֹת׃ וְאֵת כָּל־הַעֲדוּה
הַקֹּהֵל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיַּעַשׂ מֹשֶ�ה
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַתִּקְהַל הָעֲדוּה אֶל־
פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעֲדוּה
זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת׃ וַיִּקְרַב
מֹשֶ׈ה אֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו וַיִּרְמֹץ אֹתָם
בְּמִיָּם׃ וַיִּתֵּן עָלָיו אֶת־הַכֹּהֵנֶת וַיַּחְגֵּר אֹתוֹ
בְּאַבְנֵט וּלְבַשׁ אֹתוֹ אֶת־הַמְּצִיל וַיִּתֵּן עָלָיו
אֶת־הָאֶפֶד וַיַּחְגֵּר אֹתוֹ בְּחֹשֶׁב הָאֶפֶד וַיֹּאפֶד
לוֹ בָּז׃ וַיַּעַשׂ עָלָיו אֶת־הַחֹשֶׁן וַיִּתֵּן אֶל־
הַחֹשֶׁן אֶת־הָאֵרִיס וְאֵת־הַתָּמִים׃ וַיַּעַשׂ
אֶת

דְּבִיעֵי הַתּוֹרָה
בְּמִדְבָּר

וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא תִאָּכְלוּ בָּקָר
וּבְתִיבֹתָם לְעֹדֹף וּלְכַהֲמָה׃ כָּל־נֶפֶשׁ
תֹּאכֹל כָּל־דָּם וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דִּבֶּר אֶל־
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַמִּקְרִיב אֶת־זֶבַח שְׁלָמִינוּ
וְהַיֹּבֵא אֶת־קָרְבָּנוֹ לַיהוָה מִזֶּבַח שְׁלָמִינוּ׃
תְּבִיאֵנִה אֶת־אִשִּׁי וְהִזָּה אֶת־הַחֶלֶב עֲלֵהּ
הָיִבֵאנִי אֶת־הַחֹזֶה לְהַקְיֵף אֹתוֹ תִּנְיֹפֶה
בִּי יְהוָה׃ וְהַקְטִיר הִכִּהוּ אֶת־הַחֶלֶב
בְּחֹה וְהִזָּה הַחֹזֶה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו׃
וְשׁוֹק הַיָּמִין תִּתֵּן תְּרוּמָה לַכֹּהֵן מִזֶּבְחִי
וַיָּבֹאוּ׃ הַמִּקְרִיב אֶת־דָּם הַשְּׁלָמִים וְאֹתֹת
בִּמְנֵי אַהֲרֹן לוֹ תִּהְיֶה שׁוֹק הַיָּמִין
זֶה׃ כִּי־אֵת־חֹזֶה הַתִּנְיֹפֶה וְאֵת־שׁוֹק
זֶמֶחַ דְּקָחָתִי מֵאֵת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִזֶּבְחִי
וַיָּבֹאוּ וְאֵתֵּן אֹתָם לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וּלְבָנָיו
עֹלֹם מֵאֵת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל׃ זֹאת־מִשְׁחַת
וּמִשְׁחַת בְּנֵי־מֹאשִׁי וְהִזָּה בְּיוֹם הַקָּרִיב
לַכֹּהֵן לַיהוָה׃ אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַתֵּת
לָהֶם

ואכל וממחרת והגדור ממנו יאכל :
 והגדור מבשר הזבח ביום השלישי באש
 ישרף : ואם האכל יאכל מבשר זבח
 שלמים ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו
 לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת
 ממנו צונה תשא : והבשר אשר יגע בכל
 טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל
 טהור יאכל בשר : והנפש אשר תאכל
 בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו
 עליו ונכרתה הנפש ההיא מעמיה :
 ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או
 בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא יאכל
 מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה
 הנפש ההיא מעמיה : וידבר יהוה אל
 משה לאמר : דבר אל בני ישראל לאמר
 כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו :
 וחלב גבלה וחלב מרפה יעשה לכם
 מלאכה ואכל לא תאכלו : כי כל
 אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממונה
 אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת
 מעמיה

בַּהֲקִיּוֹם וְאֶכְלֹנוּ בַּמָּקוֹם קָדוֹשׁ וְאֶכֶּל קָדֹשׁ
 קָדָשִׁים הוּא : כַּחַמָּאֵת כְּאִשֵּׁם תוֹרָה אַחַת
 לָהֶם הִכְתִּין אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ לֹי יִהְיֶה : וְהִכְתִּין
 הַמִּקְרִיב אֶת־עֹלֹת אִישׁ עוֹר הָעֹלָה אֲשֶׁר
 הַקָּרִיב לִפְתֹּן לֹי יִהְיֶה : וְכֹל־מִנְחָה אֲשֶׁר
 תִּאֲכֹל בַּתִּמּוֹר וְכֹל־נַעֲשֶׂה בַּמִּרְחֶשֶׁת וְעַל־
 מִסְבֶּת לִפְתֹּן הַמִּקְרִיב אֶתָּה לֹי תִהְיֶה :
 וְכֹל־מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְחִרְבָּה לְכָל־בְּנֵי
 אֲהֲרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו :

פ

וְזֹאת תוֹרַת זִבְחַת הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר יִקְרִיב
 לַיהוָה : אִם־עַל־תּוֹדָה יִקְרִיבֻּ וְהַקָּרִיב
 עַל־זִבְחַת הַתּוֹדָה חֲלוֹת מִצּוֹת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן
 וְהִקְיָן מִצּוֹת מִשְׁהִים בְּשֶׁמֶן וְסֹלֶת מִרְבֵּכַת
 סֹלֶת בְּלוּלֹת בְּשֶׁמֶן : עַל־חֹלֶת לֶחֶם חֲמֵץ
 יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ עַל־זִבְחַת תּוֹדַת שְׁלָמִים : וְהַקָּרִיב
 מִמֶּנּוּ אֶחָד מִכֹּל־קָרְבָּן תְּרוּמָה לַיהוָה
 לִפְתֹּן הַזֹּרֵק אֶרְצָהּ הַשְּׁלָמִים לֹי יִהְיֶה :
 וּבִשְׂרֵר זִבְחַת תּוֹדַת שְׁלָמִים בְּיוֹם קָרְבָּנוֹ יֶאֱכֹל
 לֹא־יֵשֶׁת מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר : וְאִם־נָדָר אִין
 יִדְבַּח זִבְחַת קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקָּרִיב אֶת־זִבְחוֹ
 יֶאֱכֹל

במקום אשר תשחט העל תשחט החטא
 לפני יהוה קדש קדשים הוא: הם
 המהטא אתה ואכלנה במקום קדש תא
 בחצר אהל מועד: כל אשר יגע בבשר
 וקדשו אשר יזה מדמה על הפגד אשר
 עליו תבבם במקום קדש: וכלי הרש אל
 תבשל בו ישבה ואם בכלי נחשת בשן
 ומרק ושתה במים: כל זכר בבכנים יא
 אלה קדש קדשים הוא: ומלחטא
 אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכב
 בקדש לא תאכל באש תשרף פ

וזאת תורת האשם קדש קדשים היא
 במקום אשר ישחטו את העלה ושחטו
 האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב
 ואת כל הלב יקריב ממנו את האל
 ואת החלב המכסה את הקרב: ואת
 שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אל
 על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
 הכלית יכרנה: והקטיר אתם חל
 המזבחה אשה ליהנה אשם הוא: כל
 במהנים

וְהַזְכַּרְתָּה לַיהוָה: וְהִנֵּיתִרְתָּ מִמֶּנּוּ
 לְךָ אֲהֵרָן וּבָנָיו מִצִּדֹת תֹאכֵל בְּמָקוֹם
 שֶׁבְּחֶצֶר אֹהֶל מוֹעֵד וְאָכְלוּהָ: לֹא
 אָפָה חֶמֶץ חֶלֶקֶם נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאֲשֵׁי
 שֶׁקִּדְשִׁים הִיא כְּחֶמֶת וּכְאֶשֶׁם:
 וְזָכַר בְּבָנֵי אֲהֵרָן וְאָכְלוּהָ חֶק עוֹלָם
 דִּתִּיכֶם מֵאֲשֵׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר יֵגַע בָּהֶם
 שׁ:

פ

בְּרַ יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֶה קֶרְבֶּן שְׁנֵי
 רֹאשֵׁי וּבָנָיו אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הַמִּשְׁחָה
 וְעִשׂוֹת הָאֹפָה סֵלֶת מִנְחָה תָמִיד
 וְעִיֹּתָהּ בְּבֶקֶר וּמִחֲצִיתָהּ בְּעֶרֶב: עַל־
 אֹת בִּשְׂמֹן תַּעֲשֶׂה מִרְבֵּכַת תְּבִיאָנָהּ
 וְעִי מִנְחָתָה פִתִּים תִּקְרִיב רֵיחַ גִּיחָת
 וְהִלָּחֵן הַמִּשְׁחָה תַּחֲתֵי מִכְנֵי וַעֲשֵׂה
 חֶק עוֹלָם לַיהוָה כְּלִיל תְּקָמָר: וְכֹל־
 חֶרֶת כֶּהֱן כְּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֹאכֵל:

פ

בְּרַ יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֵּר אֶל־
 אֲהֵרָן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הַחֶמֶת
 בְּמָקוֹם

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת-אַהֲרֹן
 וְאֶת-בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תִּזְכֹּת הָעֹלָה הִוא P. 25.
 מ' וְעִירָא הָעֹלָה עַל מִזְבֵּחַ עַל-הַמִּזְבֵּחַ כָּל-הַלֵּלִילָה
 עַד-הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תִּיקַד בּוֹ: וְלִבֶּשׁ
 הַכֹּהֵן מִדּוֹ כֹד וּמִכְנָסֵי כֹד יִלְבֹּשׁ עַל-בְּשָׁרוֹ
 וְהָרִים אֶת-הַיָּדָשׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת-
 הָעֹלָה עַל-הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁמּוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ:
 וּפִשְׁטָא אֶת-בְּגָדָיו וְלִבֶּשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים
 וְהוֹצִיָא אֶת-הַיָּדָשׁן אֶל-מַחוּץ לַמִּזְבֵּחַ אֶל-
 מְקוֹם טְהוֹר: וְהָאֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ תִּיקַד בּוֹ
 לֹא תִכְבֶּה וְבֹעֵר עָלֶיהָ חֲכָתָן עֲצִים בִּבְקָר
 בִּבְקָר וְעֹרֹד עַל-יְהִי הָעֹלָה וְהַקְטִיר עָלֶיהָ
 חֲלִבֵי הַשְּׁלָמִים: אֵשׁ תָּמִיד תִּיקַד עַל-
 הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה: ס וְזֹאת תִּזְכֹּת
 הַמִּנְחָה הַקָּרֵב אֹתָהּ בְּנֵי-אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה
 אֶל-פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְהָרִים מִמֶּנּוּ כִקְמָצוֹ
 מִסֵּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁמֶנָּה וְאֶת כָּל-הַלֵּבָנָה
 אֲשֶׁר עַל-הַמִּנְחָה וְהַקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רִיחַ

וְאִשָּׁם וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ: וְהָבִיִּיא אֵיל תְּמִים מִן־
חֲצֵאן בְּעֶרְכָּהּ לְאִשָּׁם אֶל־הַכֹּהֵן וְכִפֹּר עָלָיו
הַכֹּהֵן עַל־שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־שִׁגָּג וְהוּא לֹא־יָדַע
וְנִסְלַח לוֹ: אִשָּׁם הוּא אִשָּׁם אִשָּׁם לַיהוָה:

פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: גִּפְשׁ כִּי
תִּחַטָּא וּמִצְלָה מֵעַל בַּיהוָה וְכֹחַשׁ בְּעִמְיֹתוֹ
בַּפְקֻדוֹן אוֹ־בַת־שׁוּמַת יָד אוֹ בְּגֹל אוֹ עֶשֶׂק
אֶת־עִמְיֹתוֹ: אוֹ־מִצָּא אֲבֹדָה וְכֹחַשׁ בָּהּ
וְנִשְׁבַּע עַל־שֹׁקֶר עַל־אֲחֹת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
הָאָדָם לַחַטָּא בְּהִנָּה: וְהָיָה כִּי־יִחַטָּא וְאִשָּׁם
וְהוֹשִׁיב אֶת־הַגִּזְלָה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת־הַעֶשֶׂק
אֲשֶׁר עֶשֶׂק אוֹ אֶת־הַפְקֻדוֹן אֲשֶׁר הִפְקֹד אֹתוֹ
אוֹ אֶת־הָאֲבֹדָה אֲשֶׁר מִצָּא: אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר־
יִשְׁבַּע עָלָיו כִּשְׁקֹר וְשִׁלֹּם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וּחִמְשֹׁתָיו יֹסֵף עָלָיו לְאִשֹּׁר הוּא לוֹ יִתְּנֶנָּה
בְּיוֹם אֲשִׁמְתּוֹ: וְאֵת אֲשֶׁמוֹ יָבִיִּיא לַיהוָה אֵיל
תְּמִים מִן־חֲצֵאן בְּעֶרְכָּהּ לְאִשָּׁם אֶל־הַכֹּהֵן:
וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל־
אֲחֹת מִכָּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמָה בָּהּ:

שביעי אשר חטא וגם לח לו: **ס** ואם לא
 תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה
 והביא את קרבנו אשר חטא עשירת
 האפה סלת לחמאת לא ישים עליו
 שמן ולא יתן עליו לבנה כי חטאת הוא:
 והביאה אל הכהן וקמץ הכהן ממנה
 מלוא קמחו את אזכרתה והקטיר
 המזבחה על אש יהוה חטאת הוא:
 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא
 מאת מאלה וגם לח לו והיתה לכהן
 כמנחה: **ס** וידבר יהוה אל משה
 לאמר: נפש כי רמעל מעל וחטאה
 בשגגה מקדשי יהוה והביא ארבע אשמו
 ליהוה איל תמים מן הצאן בערקה בסר
 שקלים בשקל הקדש לאשם: ואת אשר
 חטא מן הקדש ישלם ואת המישתו
 יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו
 באיל האשם וגם לח לו: **פ**
 ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל
 מצות יהוה אשר לא תעשינה ולא ידע

ואשם

טמאה או בגבלת שרץ טמא ונגעלם מִמֶּנּוּ
 והוא טמא ואִשָּׁם: או כי יגע בטמאת אדם
 לכל טמאתו אשר וטמא בה ונגעלם מִמֶּנּוּ
 והוא ידע ואִשָּׁם: או נפש כי תשבע
 לבטא בשפתיים להרע או להיטיב לֵאמֹר
 אשר יבטא האדם בשבעה ונגעלם מִמֶּנּוּ
 והוא ידע ואִשָּׁם לאחת מאלה: והיה כִּי
 יאִשֵּׁם לאחת מאלה והתודה אשר הטא
 עליה: והביא את אִשְׁמוֹ ליהוה על חטאתו
 אשר הטא נקבה מִן־הַצֹּאן בשִׁבְעָה או־
 שְׁעֵרֶת עֹזִים לחטאת וכפר עליה הִכְהֵן
 מחטאתו: ואם לא־תגִיעַ ידוֹ בַּיִשָּׁה והביא
 את אִשְׁמוֹ אשר הטא שְׁתֵּי תָרִים או־שְׁנֵי
 בָּרִיִּים ליהוה אחד לחטאת ואחד לעֹלָה:
 והביא אתם אל־הִכְהֵן והקריב את־אֶשֶׁר
 לחטאת ראשונה ומִלֵּק את־רֹאשׁוֹ מִמּוֹל
 ערפוֹ ולא יבדיל: והֵזִה מִדָּם החטאת על־
 קיר המזבח והנשאֹר בָּדָם יִמְצֶה אֶל־יְסוֹד
 המזבח חטאת הוא: ואת־הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה
 עֹלָה כַּמִּשְׁפֵּט וכפר עליה הִכְהֵן מחטאתו

וְאֶת־כָּל־דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
 וְאֶת־כָּל־חֲלֶבֶת יִסִּיר כַּאֲשֶׁר הִיטֵר חֶלֶב
 מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ׃
 לָרִיחַ גִּיחַח לַיהוָה וְכִפֹּר עָלָיו כַּחֲכוֹן וְגִסְלַח
 לוֹ׃

פ

וְאִם־כֹּבֵשׁ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לַחֲטָאת וְקָבַח
 תְּמִימָה יְבִיאָהּ׃ וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ
 הַחֲטָאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לַחֲטָאת בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
 יִשָּׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם
 הַחֲטָאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבֵּחַ
 הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־דָּמָה יִשְׁפֹךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃
 וְאֶת־כָּל־חֲלֶבֶת יִסִּיר כַּאֲשֶׁר יוֹסֵר חֶלֶב
 הַקֹּשֶׁב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהַקְטִיר הַכֹּהֵן
 אֹתָם וְהַמִּזְבֵּחַ עַל־אֲשֵׁי יְהוָה וְכִפֹּר עָלָיו
 כַּחֲכוֹן עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְגִסְלַח לוֹ׃

פ

ה וְנִפְשׁ כִּי־תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹה וְהָיָה עֵד
 אִוֹ רָאָה אִוֹ יָדָע אִם־לֹא נִגִּיד וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ׃
 אִוֹ נִפְשׁ אֲשֶׁר תִּפְעַ בְּכָל־דְּבַר טְמֵאָה אִוֹ
 בְּגִבְלֹת חַיָּה טְמֵאָה אִוֹ בְּגִבְלֹת בְּהֵמָה

טמאה

אשר נשוא חטא ועשה אחת מכל מצות
יהוה אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה
ואשם: או הודע אליו חטאתו אשר חטא
בזה חטא את קרבנו שעיר עזים וזכר תמים:
וסמך ידו על ראש השעיר ושחט אתו
במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה
חטאת היא: ולקח חלתו מדם החטאת
באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת
דמו ישפך אל יסוד מזבח העלה: ואת
כל חלבו וקטיר המזבח בחלב זבת
השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו
ונסלה לו:

פ

ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ שחי
לעשתה אחת ממצות יהוה אשר לא
תעשינה ואשם: או הודע אליו חטאתו
אשר חטא והביא קרבנו שעיר עזים
תמים נקבה על חטאתו אשר חטא:
וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את
החטאת במקום העלה: ולקח חלתו
מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה

ואת

149

ואם כל עדת ישראל ישגו ונגעלם דבר מעיני
 הקהל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר
 לא תעשיתה ואשמו: ונדעה החטאת
 אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן
 בקר לחטאת והביאו אותו לפני אהל מועד:
 וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר
 לפני יהוה ושחט את הפר לפני יהוה:
 והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל
 מועד: וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה
 שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת:
 ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני
 יהוה אשר באהל מועד ואת כל הדם
 ישפך אל יסוד מזבח העולה אשר פתח
 אהל מועד: ואת כל חלבו ירים ממנו
 והקטיר המזבחה: ועשה לפר כאשר עשה
 לפר החטאת בן יעשה לו וכפר עליהם
 הכהן ונסלח להם: והוציא את הפר אל-
 מחוץ למחנה ושקף אותו כאשר שרף
 את הפר הראשון חטאת הקהל הוא:

פ

אשר

את הפך לפני יהוה: ולקח הכהן הקישית
 מדם הפך והביא אתו אל אהל מועד :
 וקבל הכהן את אצבעו בדם והזהר מן
 הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת
 הקדש: וקטן הכהן מן הדם על קרנות
 מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באהל
 מועד ואת כל דם הפך ישפך אל יסוד מזבח
 העלה אשר פתח אהל מועד: ואת כל
 חלב פר החטאת ורים ממנו את החלב
 המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר
 על הקרב: ואת שתי הכליות ואת החלב
 אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת
 על הכבד על הכליות וסירקה: באשר
 יורם משור זבח השלמים והקטרים הכהן
 על מזבח העלה: ואת עור הפך ואת
 כל בשרו על ראשו ועל כרציו וקרבו
 ופרשו: והוציא את כל הפך אל מחוץ
 למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן
 ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן
 ושרף:

פ

וְאִם עַד קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה: וְסָמַךְ
 אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁוֹ וּשְׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל
 מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְנֵי אֹהֶלן אֶת דָּמָו עַל הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב: וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ אִשָּׁה לַיהוָה:
 אֶת הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת הַקָּרֶב וְאֶת כָּל
 הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל הַקָּרֶב: וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלִית
 וְאֵת הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל הַכְּסָלִים
 וְאֵת הַיִּתְרֹת עַל הַכֶּבֶד עַל הַכְּלִית יְסִירֶנָּה:
 וְהִקְטִירֶם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחַ לַחֵם אִשָּׁה לַיהוָה
 נִיחֹחַ כֶּרֶם חֵלֶב רִיחַ עֹלָה: חֲקֹת עוֹלֹם
 לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל מוֹשְׁבֵיכֶם כָּל חֵלֶב וְכָל
 דָּם לֹא תֹאכְלוּ: פ

ד וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־
 הַמִּישֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר נִפְשׁ כִּי תַחֲטֹא בְשֹׁגְגָה
 מְכֹל מַצּוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָה וְעָשָׂה
 מֵאֲקַת מַחֲנֶה: אִם הִכְתָּן הַמִּשְׁשִׁית וַחֲטָא
 לְאַשְׁמַת הָעֵם וְהִקְרִיב עַל חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר
 חָטָא פֶּר בֶּרֶךְ בָּקָר תָּמִים לַיהוָה לַחֲטָאת :
 וְהִבִּיא אֶת הַפֶּר אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי
 יְהוָה וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַפֶּר וּשְׁחַט
 אֹתוֹ

תחל'ב המכסה את הקרב ואת כל החלב
 אשר על הקרב: ואת שתי הכליות ואת
 החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת
 היתרת על הכבד על הכליות וסירנה:
 והקטירו אתו בני אהרן המזבחה על העלה
 אשר על העצים אשר על האש אשר ריח
 ניחח ליהוה: פ

ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה
 וכל או נקבה תמים יקריבנו: אם כשב
 הוא מקריב את קרבנו והקריב אותו לפני
 יהוה: וסמך את ידו על ראש קרבנו ושתט
 אותו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את
 דמו צל המזבח סביב: והקריב מזבח
 השלמים אשר ליהוה חלבו האלה תמימות
 לעמת העצה וסירנה ואת החלב המכסה
 את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:
 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
 אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד
 על הכליות וסירנה: והקטירו הבקור
 המזבחת לחם אשר ליהוה: פ

וּלְבָנָיו קָדֹשׁ קְדָשִׁים מֵאֲשֵׁי יְהוָה: כָּל
 הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תֵעָשֶׂה
 חֶמֶץ כִּי כָל־שֹׂאֵר וְכָל־דָּבָשׁ לֹא־תִקְטְרוּ
 מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לַיהוָה: קֶרְבֶּן רֹאשִׁית תִּקְרִיבוּ
 אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא־יָעֲלוּ לְרִיחַ
 בִּיחֹם: וְכָל־קֶרְבֶּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תְּמַלֵּחַ
 וְלֹא־תִשְׂבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל
 מִנְחָתְךָ עַל כָּל־קֶרְבְּנֶךָ תִּקְרִיב מֶלַח: ס

וְאִם־תִּקְרִיב מִנְחָת בִּכּוּרִים לַיהוָה
 אֲבִיב קָלּוּי בָּאֵשׁ גֵּרֶשׁ כְּרֹמֶל תִּקְרִיב אֹת
 מִנְחָת בִּכּוּרֶיךָ: וְנָתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשִׁמְתָּ
 עָלֶיהָ לִבְנָה מִנְחָה הִוא: וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
 אֹת־אֲזָכְרָתָהּ מִגִּרְשָׁהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל כָּל־
 לִבְנָתָהּ אִשָּׁה לַיהוָה: פ

וְאִם־נֹבַח שְׁלָמִים קֶרְבְּנוֹ אִם־מִן־הַבָּקָר הִוא
 רִבְעִי מִקְרִיב אִם־זָכָר אִם־נִקְבָּה תָּמִיד יִקְרִיב
 לִפְנֵי יְהוָה: וְסָמָךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קֶרְבְּנוֹ
 וְשִׁחְטוֹ פָּתַח אֶהֱל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי־אֹהֶל
 הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
 וְהִקְרִיב מִנְחָת הַשְּׁלָמִים אִשָּׁה לַיהוָה אֹת־
 הַחֹלֵב

לִיהוָה: **ס** וְנִפְשׁ כִּדְתִקְרִיב קָרְבָּן ב

מִנְחָה לַיהוָה סֶלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ וְעֵצָה עֲלֶיהָ

שָׁמֶן וְנָתַן עֲלֶיהָ לִבְנֶה: וְהָבִיאה אֶל־בְּנֵי

אֶחָד הַכֹּהֲנִים וְקִמֵּץ מִשָּׁם מֶלֶא קִמְצוֹ

מִסְלָתָהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל כָּל־לִבְנֶתָהּ וְהִקְטִיר

הַכֹּהֵן אֶת־אֲזִכָּרְתָּהּ הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רִיחַ

גִּיחַח לַיהוָה: וְהַגִּיתָרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה

לְאֶחָד וּלְבָנָיו קָדֵשׁ קָדָשִׁים מֵאֲשֵׁי יִהְיֶה:

ס וְכִי תִקְרַב קָרְבָּן מִנְחָה מֵאִמָּה

תָּעִיר סֶלֶת חֲלוֹת מִצֹּת בְּלוֹלֹת בְּשָׁמֶן וְרִקְקִין

מִצֹּת מִשְׁחִים בְּשָׁמֶן: **ס** וְאִם־מִנְחָה

עַל־הַמִּנְחָה קָרְבָּנָהּ סֶלֶת בְּלוֹלָה בְּשָׁמֶן

מִצֹּה תִהְיֶה: פְּתוֹת אֶתָּה פְּתִים וְעֵצָתָה

עֲלֶיהָ שָׁמֶן מִנְחָה הִוא: **ס** וְאִם־מִנְחָתָה שְׁלִישִׁי

מִתְעַשֶּׂה קָרְבָּנָהּ סֶלֶת בְּשָׁמֶן תִּעֲשֶׂה:

וְהָבִיאת אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מֵאִלָּה

לַיהוָה וְהִקְרִיבָה אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁה אֶל־

הַמִּזְבֵּחַ: וְהָרִיחַ הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־

אֲזִכָּרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ אִשָּׁה רִיחַ

גִּיחַח: וְהַגִּיתָרְתָּ מִן־הַמִּנְחָה לְאֶחָד

וּלְבָנָיו

אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחַה עֲלֶה אִשָּׁה רִיח־נִיחֻיֹּת
 לַיהוָה: ס וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבְּנוֹ
 מִן־הַכֹּשְׂבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לַעֲלֹה זָכָר תָּמִים
 יִקְרִיבֶנּוּ: וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל־יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה
 לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּגִי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו וְאֶת־
 רֹאשׁוֹ וְאֶת־פָּדְרוֹ וְעֶרְךָ הַכֶּהֶן אֹתָם עַל־
 הָעִצִּים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:
 וְהִקְרִב וְהִפְרָעִים יִרְתֹּץ בְּמִים וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן
 אֶת־חֹמֶל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה עֲלֶה הוּא
 אִשָּׁה רִיח־נִיחֻיֹּת: פ

ע"ב וְאִם־מִן־הָעֹף עֲלֹה קָרְבְּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב
 מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִן־בְּגֵי הַיּוֹנֹת אֶת־קָרְבְּנוֹ:
 וְהִקְרִיבוּ הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמֶלֶךְ אֶת־רֹאשׁוֹ
 וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה וְנִמְצָה דָּמוֹ עַל־קִיר
 הַמִּזְבֵּחַ: וְהִסִּיר אֶת־מְרֹאֲתוֹ בְּנִצְרָתָהּ
 וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֲצֵל הַמִּזְבֵּחַ קִדְמָה אֶל־
 מְקוֹם הַדָּשָׁן: וְשִׁפֵּעַ אֹתוֹ בַּכִּנְפָּיו לֹא יִבְדֹּל
 וְהִקְטִיר אֹתוֹ וְהִכֵּהֶן הַמִּזְבֵּחַה עַל־הָעִצִּים
 אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֲלֹה הוּא אִשָּׁה רִיח־נִיחֻיֹּת
 לַיהוָה

וַיִּקְרָא אֶל־מִשְׁהוּ וַיֹּדְבַר יְהוָה אֵלָיו מֵאַהֲלֵי
מוֹעֵד לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֱלֹהִים אִדָּם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה
מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ
אֶת־קָרְבָנְכֶם: אִם־עִלָּה קָרְבָּנוֹ מִן־הַבָּקָר
וְזָר תָּמִים יִקְרִיבוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצֵנוֹ לִפְנֵי יְהוָה: וְסֹמֶךְ יָדוֹ עַל
נֹאשׁ הָעִלָּה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו: וְשִׁחַט
אֶת־בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְנֵי־אֶהֱרֹן
הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד:
וְהַפְּשִׁיט אֶת־הָעִלָּה וְנִתַּח אֹתָהּ לַנִּתְחִית:
וְלָתֵנוּ בְּנֵי־אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ
עֲצִים עַל־הָאֵשׁ: וְעָרְכוּ בְנֵי־אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים
אֶת־הַנִּתְחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדָר עַל־
הָעֲצִים אֲשֶׁר־עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ:
וְקָרְבוּ וְקָרְעוּ יִרְמֵץ בָּמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן

Samuel

Samuel
Felix

Je suis
Felix de Sam

Sam

Sam

Sam

Samuel

Felix

Samuel
Samuel

Spec Coll. 11/14/57

Felix

המשה חומשי תורה

כאשר ניתנה למשה מפי הגבורה

תקון ספרים

עם הגהות אורי-תורה גמון הוא
להגות בו ולהעתיק ממנו ספר תורת
ה': עליו אין להוסיף וממנו אין
לגרוע: והמבדיל בין קדש לחול
עומד עליו בגליון לעמוד בפרץ על
השגיאות:

הוגה בעיון רב ונמרץ בשבץ
חקירות ושבע דרישות על פיה חכמת
הדקדוק קן באותיות ונקודות
וטעמים הן בדגש ורפי על יד
המשכיל והגבון

יצחק דואלאבריוגה

סופר מחיר בספר תורת האלהים
סגיה נאמן ובקי בטוב ההגחה:

בפאריש

בשנת

ויגדל האיש וילך הלך וגדל
לפק

Stanford University Libraries

3 6105 004 101 031

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(415) 723-1493

All books may be recalled after 7 days

DATE DUE

--	--